

STORTINGET

Dokument 15:12

(2018–2019)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 1651-1800
16. mai–7. juni 2019

Innhold

1651. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. EUs veipakke, besvart av samferdselsminister	11
1652. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. fødsler utenfor institusjon, besvart av helseminister	13
1653. Fra stortingsrepresentant Nina Sandberg, vedr. studentboliger, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	14
1654. Fra stortingsrepresentant Nina Sandberg, vedr. studentboliger, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	15
1655. Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. EBA-prosjekt, besvart av forsvarsminister	16
1656. Fra stortingsrepresentant Arild Grande, vedr. nye regjeringskvartalet, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	16
1657. Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. migrenemedisin, besvart av helseminister	17
1658. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. leger mot atomvåpen, besvart av utenriksminister	18
1659. Fra stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen, vedr. vold og trusler mot offentlig ansatte, besvart av justis- og innvandringsminister	19
1660. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. elbilfordelene, besvart av finansminister	19
1661. Fra stortingsrepresentant Heidi Greni, vedr. bruk av elmotor på vann, besvart av klima- og miljøminister	20
1662. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. pelsdyrbonde, besvart av landbruks- og matminister	21
1663. Fra stortingsrepresentant Petter Eide, vedr. forholdet mellom Norge og Kina, besvart av utenriksminister	22
1664. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. bybane i Bergen, besvart av samferdselsminister	23
1665. Fra stortingsrepresentant Arild Grande, vedr. innleie på statlige byggekontrakter, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	23
1666. Fra stortingsrepresentant Lene Vågslid, vedr. voldsoffererstatning, besvart av justis- og innvandringsminister ..	24
1667. Fra stortingsrepresentant Kristin Ørmen Johnsen, vedr. ISIL-barn, besvart av barne- og familieminister	25
1668. Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. NOR 98-varianten av skrantesjuka, besvart av landbruks- og matminister	27
1669. Fra stortingsrepresentant Masud Gharakhani, vedr. europeisk meldeplikt for tekniske regler, besvart av næringsminister	28
1670. Fra stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård, vedr. Intercityutbygging, besvart av samferdselsminister ..	28
1671. Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. kollektivprosjektene i Bypakke Bergen, besvart av samferdselsminister	29
1672. Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. klassisk CVD og CVD-variant hos rein, besvart av landbruks- og matminister	30
1673. Fra stortingsrepresentant Margret Hagerup, vedr. Mattilsynet, besvart av landbruks- og matminister	30
1674. Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. bistanden til den palestinske selvstyremyndigheten (PA), besvart av utenriksminister	31
1675. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. reiseliv, besvart av næringsminister	32
1676. Fra stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen, vedr. delskostnadsnøkkelen for båtsektoren, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	33
1677. Fra vararepresentant Odd Omland, vedr. Bredalsholmen Dokk og fartøysenter, besvart av klima- og miljøminister	34
1678. Fra stortingsrepresentant Terje Halleland, vedr. nøkkelnæringer, besvart av finansminister	35
1679. Fra stortingsrepresentant Ingalill Olsen, vedr. Kvængangsfjellet, besvart av samferdselsminister	36
1680. Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. midlertidighetsproblemer i høyere utdanning, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	37
1681. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. 0-utslippsbiler, besvart av finansminister	38
1682. Spørsmålet ble trukket	38
1683. Fra stortingsrepresentant Ole André Myhrvold, vedr. å overlate utstedelsen av pass til kommunene, besvart av justis- og innvandringsminister	39
1684. Fra stortingsrepresentant Ole André Myhrvold, vedr. avklaring rundt fremtiden til landets trafikkstasjoner, besvart av samferdselsminister	39
1685. Fra stortingsrepresentant Cecilie Myrseth, vedr. seismisk virksomhet, besvart av olje- og energiminister	40
1686. Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. antall stillinger og nye stillinger per innbygger i Telemark versus resten av politidistriktet, besvart av justis- og innvandringsminister	41

1687. Fra stortingsrepresentant Carl-Erik Grimstad, vedr. politiets handlemåte, besvart av justis- og innvandringsminister.....	42
1688. Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. husholdningenes inntekt etter skatt per forbruksenhet fordelt på desiler fra 2013 og fram til i dag for Østfold i 2019-kroner, besvart av finansminister... 43	43
1689. Fra vararepresentant Torleif Hamre, vedr. kutt ved Sørlandet Sykehus, besvart av helseminister.....	44
1690. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. fylkesveiadministrasjon, besvart av samferdselsminister.....	45
1691. Fra stortingsrepresentant Ingrid Heggø, vedr. teknologigigantane, besvart av finansminister.....	46
1692. Fra stortingsrepresentant Sandra Borch, vedr. klimamål, besvart av klima- og miljøminister.....	47
1693. Fra vararepresentant Carl I. Hagen, vedr. el-biler, besvart av olje- og energiminister.....	48
1694. Fra vararepresentant Torleif Hamre, vedr. autorisasjonsordning for logopeder, besvart av helseminister	48
1695. Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. blodsukkermåling, besvart av helseminister	49
1696. Fra stortingsrepresentant Lene Vågslid, vedr. heilheteleg samfunnsikkerhet- og beredskapsansvar, besvart av samfunnsikkerhetsminister.....	50
1697. Fra stortingsrepresentant Gisle Meininger Saudland, vedr. vindkraftprosjekter, besvart av olje- og energiminister	51
1698. Fra vararepresentant Solveig Schytz, vedr. samarbeid om planlegging og utbygging av jernbane, ruteplanlegging, ruteopplysninger og billettsamarbeid på togtilbudet mot Stockholm og mot Gøteborg, København og videre sørover mot kontinentet, besvart av samferdselsminister.....	52
1699. Fra stortingsrepresentant Nina Sandberg, vedr. nytt vikingskipmuseum, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	53
1700. Fra stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk, vedr. VTA-plasser, besvart av arbeids- og sosialminister	53
1701. Fra stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski, vedr. forslaget til avgifter for 2019, besvart av finansminister	55
1702. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. forlengelse på AAP, besvart av arbeids- og sosialminister	55
1703. Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. utbytte av regionreform, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	56
1704. Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. byvekstavtalen for Nord-Jæren, besvart av samferdselsminister.....	57
1705. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. fiskerihavn i Langevåg på Bømlo, besvart av samferdselsminister.....	57
1706. Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. kostnadsoverslag for å oppfylle krav gitt i tunnelsikkerhetsforskriften på fylkesveiene, besvart av samferdselsminister	58
1707. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. ny klimakur, besvart av klima- og miljøminister.....	59
1708. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. vindkraftutbyggingen på Sørmarkfjellet i Flatanger kommune, besvart av olje- og energiminister	60
1709. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. hydrogentog, besvart av samferdselsminister.....	61
1710. Fra stortingsrepresentant Sandra Borch, vedr. jordbruket om utslippsreduksjoner, besvart av klima- og miljøminister	62
1711. Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. at oppkjøring på tunge kjøretøyer flyttes fra Notodden til Skien, besvart av samferdselsminister	63
1712. Fra stortingsrepresentant Tuva Moflag, vedr. sykehjemsplasser, besvart av eldre- og folkehelseminister	63
1713. Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. Oslo kommune, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	65
1714. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. statsarkivets tjenester, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	65
1715. Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. fellingsavgift, besvart av landbruks- og matminister.....	67
1716. Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. sauebønder i Grane, besvart av klima- og miljøminister.....	68
1717. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. Helgelandssykehuset, besvart av helseminister.....	68
1718. Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. isbjørnskinn, besvart av klima- og miljøminister	69
1719. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. omsorgstønad, besvart av arbeids- og sosialminister	71
1720. Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. hva statsråden har tenkt å gjøre for å sikre at Espira innfrir bemanningsnormen uten at det går ut over kvaliteten i barnehagene, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	72

1721. Fra stortingsrepresentant Nils Kristen Sandtrøen, vedr. dyr på beite i Gudbrandsdalen, besvart av landbruks- og matminister	73
1722. Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. skrantesyka i Norge, besvart av landbruks- og matminister	74
1723. Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. testene for påvisning av CVD, besvart av landbruks- og matminister	74
1724. Fra stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen, vedr. programtid på introduksjonsprogrammet, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	75
1725. Fra stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk, vedr. forlengelse av aap, besvart av arbeids- og sosialminister	75
1726. Fra stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen, vedr. introduksjonsprogrammet, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	76
1727. Fra stortingsrepresentant Arild Grande, vedr. revisjonsplikten i Norge, besvart av finansminister	77
1728. Fra stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen, vedr. LHBTI-personer, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	77
1729. Fra stortingsrepresentant Sandra Borch, vedr. etableringen av oljevern- og miljøsentere på Fiskebøl i Hadsel kommune, besvart av samferdselsminister	78
1730. Fra stortingsrepresentant Ingalill Olsen, vedr. Utsettelse for Rv. 94, besvart av samferdselsminister	79
1731. Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. konsesjonssystemet for vannkraft, besvart av olje- og energiminister	80
1732. Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. verksted for flirt togene på Støren, besvart av samferdselsminister.....	81
1733. Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. desentralisert sykepleierutdanning, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	81
1734. Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. revmatiske sykdommer, besvart av helseminister	82
1735. Fra stortingsrepresentant Sveinung Stensland, vedr. pankreaskirurgi, besvart av helseminister.....	84
1736. Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. spordybde E18, besvart av samferdselsminister	85
1737. Fra stortingsrepresentant Emilie Enger Mehl, vedr. tverrgående veimerking, besvart av samferdselsminister.....	85
1738. Fra stortingsrepresentant Else-May Botten Norderhus, vedr. uttak av torv, besvart av klima- og miljøminister..	86
1739. Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. forventningen om 3 prosent årlig realavkastning på lang sikt, besvart av finansminister	87
1740. Fra stortingsrepresentant Arild Grande, vedr. Vaskehjelp AS, besvart av arbeids- og sosialminister.....	89
1741. Fra stortingsrepresentant Heidi Greni, vedr. lovendring av statsborgerloven, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	90
1742. Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. hytteeiere på parsell Viskis-Sørelva, besvart av samferdselsminister.....	91
1743. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. legemiddelpriser, besvart av helseminister	91
1744. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. Vest-Sahara, besvart av justis- og innvandringsminister	92
1745. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. Vossolaksen, besvart av fiskeriminister.....	93
1746. Fra stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk, vedr. Hauglandspakken, besvart av samferdselsminister	93
1747. Fra stortingsrepresentant Hadia Tajik, vedr. au-pair, besvart av justis- og innvandringsminister	94
1748. Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. forvaltningsplan i Nordland, besvart av klima- og miljøminister	95
1749. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. nedleggelse av trafikkstasjoner, besvart av samferdselsminister.....	95
1750. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. oppdrettsanlegg i Flatanger kommune, besvart av fiskeriminister.....	96
1751. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. sykehusstruktur Helse Sør-Øst, besvart av helseminister	97
1752. Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. oppgavefordeling mellom helseforetak, besvart av helseminister.....	98
1753. Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. politiattest ved arbeid med barn, besvart av barne- og familieminister.....	99
1754. Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. stengning av strømtilførsel, besvart av olje- og energiminister	100

1755. Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. NIBIO avdeling Løken, besvart av landbruks- og matminister	101
1756. Fra stortingsrepresentant Grunde Almeland, vedr. utstyrssentralers utgifter, besvart av barne- og familieminister	102
1757. Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. Statsbygg, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	103
1758. Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. Høgskolen i Østfold, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	104
1759. Fra vararepresentant Torleif Hamre, vedr. Samhandlingsreformen, besvart av helseminister	105
1760. Fra vararepresentant Torleif Hamre, vedr. persontrafikken på siste del av Hovedbanen, strekningen Dal-Eidsvoll, besvart av samferdselsminister	106
1761. Fra stortingsrepresentant Bengt Fasteraune, vedr. kommuneramme 2020, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	107
1762. Fra stortingsrepresentant Bengt Fasteraune, vedr. kommuneramme 2020, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	109
1763. Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. nedbemanning, besvart av samfunnsikkerhetsminister	164
1764. Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. Bymiljøavtale, besvart av samferdselsminister	165
1765. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. byutviklingsprosjektet ny by ny flyplass i Bodø, besvart av forsvarsminister	165
1766. Fra stortingsrepresentant Runar Sjøstad, vedr. VTA-arbeidsplasser i Finnmark, besvart av arbeids- og sosialminister	167
1767. Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. nasjonal kiropraktorutdanning ved Universitetet i Bergen, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	167
1768. Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. hjørnesteinbedriften Schibsted, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	168
1769. Fra stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen, vedr. tråling av rødåte i skreiens gytefelt i Lofoten, besvart av fiskeriminister	169
1770. Fra stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk, vedr. pleiepenger for de som mottar foreldrepenger, besvart av arbeids- og sosialminister	170
1771. Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. eredskapsinstruksen for Romerike, besvart av justis- og innvandringsminister	171
1772. Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. dødsfall i forbindelse med arbeidsrelatert dykking, besvart av arbeids- og sosialminister	172
1773. Fra vararepresentant Solveig Skaugvoll Foss, vedr. TFO - tildeling i forhåndsdefinerte områder, besvart av klima- og miljøminister	174
1774. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. utviklingen av norsk reiseliv, besvart av næringsminister	174
1775. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. medieaktøren NRK, besvart av kultur- og likestillingsminister	175
1776. Fra stortingsrepresentant Petter Eide, vedr. au-pair, besvart av statsminister	177
1777. Fra vararepresentant May Britt Lagesen, vedr. nasjonale regler for "vasking" av responstidsdata, besvart av helseminister	177
1778. Fra stortingsrepresentant Sveinung Stensland, vedr. legemiddelanbud, besvart av helseminister	178
1779. Fra stortingsrepresentant Hanne Dyveke Søttar, vedr. arbeidslivskriminalitet, besvart av arbeids- og sosialminister	180
1780. Fra stortingsrepresentant Sandra Borch, vedr. kongeørn, besvart av klima- og miljøminister	181
1781. Fra vararepresentant Øystein Hassel, vedr. byvekstavtalen mellom Bergen, Fjell, Askøy, Lindås, Os, Hordaland fylkeskommune og staten, besvart av samferdselsminister	181
1782. Fra vararepresentant Øystein Hassel, vedr. opplæringslova § 3-47, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	183
1783. Fra stortingsrepresentant Stein Erik Lauvås, vedr. tap av reinkalv til ørn, besvart av klima- og miljøminister	184
1784. Fra stortingsrepresentant Sandra Borch, vedr. Storslett trafikkstasjon foreslås nedlagt, besvart av samferdselsminister	184
1785. Fra stortingsrepresentant Lene Vågslid, vedr. verktøyene PATRIARK og SARA implementert i politidistriktene, besvart av justis- og innvandringsminister	185

1786. Fra stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen, vedr. merking av rein, besvart av landbruks- og matminister	186
1787. Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. E18 Oslo-Kr.sand, besvart av samferdselsminister	187
1788. Fra vararepresentant Solveig Skaugvoll Foss, vedr. karbonbinding i jord, besvart av landbruks- og matminister	188
1789. Fra stortingsrepresentant Ole André Myhrvold, vedr. avfallsrydding, besvart av samferdselsminister.....	188
1790. Fra stortingsrepresentant Ingalill Olsen, vedr. utbedring av E 45, besvart av samferdselsminister	189
1791. Fra vararepresentant Seher Aydar, vedr. negativ samfunnsnytte med bompenger, besvart av samferdselsminister	190
1792. Fra vararepresentant Gaute Børstad Skjervø, vedr. statlige midler til Human Rights Service (HRS), besvart av justis- og innvandringsminister	191
1793. Fra stortingsrepresentant Fredric Holen Bjørdal, vedr. ungdom som sluttar i vidaregåande opplæring etter råd frå Oppfølgingstenesta, besvart av kunnskaps- og integreringsminister.....	191
1794. Fra vararepresentant Marian Hussein, vedr. erfaringer og konsekvenser ved regjeringens tilbakekallspolitikk, besvart av kunnskaps- og integreringsminister.....	192
1795. Fra vararepresentant Hilde Kristin Holtesmo, vedr. kutt i Program for folkehelsearbeid, besvart av eldre- og folkehelseminister	193
1796. Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. Gokstadskipet, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	194
1797. Fra stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen, vedr. utredning om trasèvalg for E39 Stord-Bokn, besvart av samferdselsminister	195
1798. Fra stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen, vedr. Nasjonal Kommunikasjonsenhet (Nkom), besvart av digitaliseringsminister	196
1799. Fra vararepresentant Seher Aydar, vedr. anbud Sørlandsbanen, besvart av samferdselsminister	197
1800. Fra stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk, vedr. UD-initierte næringsframstøt i Marokko, besvart av utenriksminister	197

**Oversikt over spørsmålsstillere og
besvarte spørsmål (1651 - 1800) for sesjonen 2018-2019**

Partibetegnelse:

A Arbeiderpartiet

H Høyre

MDG Miljøpartiet De Grønne

Sp Senterpartiet

Uav Uavhengig representant

FrP Fremskrittspartiet

KrF Kristelig Folkeparti

R Rødt

SV Sosialistisk Venstreparti

V Venstre

Almeland, Grunde (V)	1756
Amundsen, Per-Willy (FrP)	1674
Andersen, Karin (SV)	1702, 1719
Aydar, Seher (R)	1791, 1799
Bastholm, Une (MDG)	1764
Bjørndal, Fredric Holen (A)	1793
Bjørnebekk-Waagen, Elise (A)	1688, 1758
Borch, Sandra (Sp)	1692, 1710, 1729, 1780, 1784
Eide, Petter (SV)	1663, 1776
Fagerås, Mona (SV)	1680, 1713, 1720
Fasteraune, Bengt (Sp)	1761, 1762
Foss, Solveig Skaugvoll (SV)	1773, 1788
Gharahkhani, Masud (A)	1669
Gjelsvik, Sigbjørn (Sp)	1739, 1754, 1763, 1771
Grande, Arild (A)	1656, 1665, 1727, 1740
Greni, Heidi (Sp)	1661, 1741
Grimstad, Carl-Erik (V)	1687
Grung, Ruth (A)	1675, 1705, 1744, 1745, 1774, 1775
Gulati, Himanshu (FrP)	1753
Hagen, Carl I. (FrP)	1693
Hagerup, Margret (H)	1673
Halleland, Terje (FrP)	1678
Haltbrekken, Lars (SV)	1658, 1660, 1681, 1708, 1709, 1749, 1750
Hamre, Torleif (SV)	1689, 1694, 1759, 1760
Hansen, Øystein Langholm (A)	1676, 1797, 1798
Hassel, Øystein (A)	1781, 1782
Heggø, Ingrid (A)	1691
Holtjesmo, Hilde Kristin (A)	1795
Hussein, Marian (SV)	1794
Iversen, Geir Adelsten (Sp)	1769, 1786
Johnsen, Kristin Ørmen (H)	1667
Kaski, Kari Elisabeth (SV)	1701
Kjerkol, Ingvild (A)	1695, 1752
Knutsen, Eigil (A)	1671, 1767, 1772
Lagesen, May Britt (A)	1777
Lauvås, Stein Erik (A)	1783
Leirtrø, Kirsti (A)	1732, 1733
Lerbrekk, Solfrid (SV)	1700, 1725, 1746, 1770, 1800
Lundteigen, Per Olaf (Sp)	1668, 1672, 1722, 1723
Mehl, Emilie Enger (Sp)	1737
Moflag, Tuva (A)	1712
Mossleth, Siv (Sp)	1716, 1742, 1748
Moxnes, Bjørnar (R)	1651, 1690, 1707, 1765

Myhrvold, Ole André (Sp)	1683, 1684, 1789
Myrseth, Cecilie (A)	1685
Mørland, Tellef Inge (A)	1657, 1734, 1736, 1787
Navarsete, Liv Signe (Sp)	1655
Njåstad, Helge André (FrP)	1664
Norderhus, Else-May Botten (A)	1738
Nordlund, Willfred (Sp)	1706, 1731
Nævra, Arne (SV)	1711, 1715, 1718
Olsen, Ingalill (A)	1679, 1730, 1790
Omland, Odd (A)	1677
Pollestad, Geir (Sp)	1662
Sandberg, Nina (A)	1653, 1654, 1699
Sandrøen, Nils Kristen (A)	1721
Saudland, Gisle Meininger (FrP)	1697
Schytz, Solveig (V)	1698
Sem-Jacobsen, Åslaug (Sp)	1686, 1796
Sjåstad, Runar (A)	1766
Skjervø, Gaute Børstad (A)	1792
Steffensen, Roy (FrP)	1704
Stensland, Sveinung (H)	1735, 1778
Strand, Marit Knutsdatter (Sp)	1703, 1755, 1757, 1768
Staalesen, Siri Gåsemyr (A)	1724, 1726
Søttar, Hanne Dyveke (FrP)	1779
Tajik, Hadia (A)	1747
Toppe, Kjersti (Sp)	1652, 1714, 1717, 1743, 1751
Trettebergstuen, Anette (A)	1659, 1728
Vågslid, Lene (A)	1666, 1696, 1785
Øvstegård, Freddy André (SV)	1670

STORTINGET

Dokument 15:12

(2018–2019)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 1651

Innlevert 16. mai 2019 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes

Besvart 27. mai 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

Dersom EU etter forhandlinger vedtar en veipakke som innebærer liberalisering av gods- og/eller persontransport, vil regjeringen da bruke reservasjonsretten eller andre nødvendige virkemidler for å hindre at veipakken innføres i Norge?

BEGRUNNELSE:

I sin redegjørelse for Stortinget om viktige EU- og EØS-saker 9. mai kom utenriksministeren inn på EUs mobilitetspakke, også kalt EUs veipakke. Statsråden fastslo at regjeringen «...deler bekymringen for at reglene om trafikksikkerhet og sosiale rettigheter og arbeidsvilkår skal bli gjenstand for misbruk og svindel i det europeiske godstransportmarkedet.»

EU-kommisjonen har lagt fram et forslag som ville bety en betydelig liberalisering både av både gods- og persontransport i Norge. Forslaget innebærer blant annet at en transportør fra en annen stat kan utføre et ubegrenset antall kabotasjeoppdrag innenfor en periode på fem dager regnet fra tidspunktet for lossing av internasjonal last. Siden har Europaparlamentet vedtatt viktige endringer i veipakken, særlig i pakkens del 1, som omhandler godstransport. Det er fortsatt uklart hva som blir det endelige resultatet av de såkalte trillogforhandlingene mellom EU-kommisjonen, EUs ministerråd og Europaparlamentet om veipakken. Regjeringen har flere ganger uttalt at den arbeider for å hindre liberalisering av godstrafikk. Dette arbeidet foregår blant annet gjennom den

såkalte Road Alliance. Men det er fortsatt svært uklart hvorvidt dette lykkes, noe også regjeringen vedgår.

Problemene som allerede finnes i godstransporten i dag er velkjente. Livsfarlige utenlandske vogntog med uorganiserte førere uten anstendig lønn og arbeidsvilkår gjør norske veier farlige, og ødelegger arbeidsvilkårene for norske sjåførere. Ytterligere liberalisering av reglene for kabotasje, slik EU-kommisjonen har foreslått, vil være en katastrofe for norsk godstransport.

EUs veipakke har en del 2 som angår persontransport, deriblant buss. Foreløpig er det ikke kommet signaler om forhandlingene i EU om denne delen av pakken som gir grunn til å anta at det fremforhandlede resultatet vil skille seg betydelig fra EU-kommisjonens opprinnelige forslag.

Norske bussjåførere har allerede vanskelige arbeidsvilkår. Etter de siste lønnsoppgjørene er bussjåføreryrket stadig nærmere å bli definert som lavtlønnsyrke. Arbeidsvilkårene kan være tøffe. Det er utbredt frykt for at mobilitetspakken kan føre til ytterligere forverring, med sosial dumping, tap av lokal forankring og at fagorganiserte bussjåførere skyves ut av bransjen.

Dersom flere av problemene vi ser i godstransportsektoren sprer seg til bussbransjen, gir det grunn til bekymring for sikkerheten også innen persontrafikk.

En av de viktigste verdiene i det norske arbeidslivet er trygghet. Hvis regjeringen mener alvor med sitt uttalte ønske om å verne norsk transportnæring mot liberalisering fra EU, er det viktig at utenriksministeren nå gir et klart løfte om at dersom EU likevel vedtar en veipakke som innebærer liberalisering av gods- eller persontransport, så vil regjeringen bruke reservasjonsretten og eventuelle an-

dre de virkemidler som er nødvendige for å sikre at dette ikke blir innført i Norge.

Under debatten om redegjørelsen på Stortinget 14. mai ble utenriksministeren spurt hva regjeringen vil gjøre dersom EU kommer fram til en mobilitetspakke som innebærer liberalisering av gods- og/eller persontransport. Utenriksministeren ga imidlertid ikke noe svar på hva regjeringen vil gjøre dersom det skjer. Manglende avklaring av regjeringens posisjon ved et slikt utfall kan bidra til unødvendig usikkerhet i transportbransjen. Derfor stilles spørsmålet nå i skriftlig form, i den hensikt at regjeringen kan gi en slik avklaring.

Svar:

EU-Kommisjonen har som kjent fremma forslag om nytt vegtransportregelverk. Første del vart lagt fram 31. mai 2017, andre del 8. november 2017 og tredje del 17. mai 2018. Reglane om marknadstilgang for godstransport inngår i første del, det som blir kalla den sosiale delen av mobilitetspakka.

Den sosiale delen av mobilitetspakka har vore omstridd i EU-systemet. Noreg har saman med våre samarbeidspartnarar i Road Alliance arbeidd for eit regelverk som skal hindre misbruk og svindel knytt til regelverka for sosiale rettar, trafikktryggleik og arbeid, og vi har arbeidd for å hindre vidare utviding av kabotasje.

Da Kommisjonen fremma sitt forslag til nytt regelverk for kabotasje på godstransport var vi frå norsk side skeptiske fordi vurderinga av forslaget var at det kunne føre til ei utviding av kabotasjereglane.

Slik eg ser det, har dei posisjonane som Rådet og Europaparlamentet har vorte samde om når det gjeld kabotasje på gods utvikla reglane i ei positiv retning samanlikna med det forslaget Kommisjonen fremma i 2017. Tilgangen til å utføre kabotasje er stramma inn i begge dei to posisjonane. Det er venta at Kommisjonen, Europaparlamentet og Rådet held trilogforhandlingar til hausten. Samferdselsdepartementet vil framleis følgje nøye med på utviklinga i saken.

Forslaget frå Kommisjonen om endring i reglane om persontransport er ein del av mobilitetspakkens andre del. Europaparlamentet vedtok sin posisjon 14. februar 2019. Denne posisjonen går til dels i same retning som Kommisjonen sitt forslag. Rådet har enno ikkje vorte samde om sin posisjon, og Noreg arbeider framleis med å fremme våre posisjoner i samband med handsaminga av forslaget. Etter at Rådet vert samde om ein posisjon vil det verte organisert trilogforhandlingar mellom Rådet, Kommisjonen og Europaparlamentet. Det er uvisst når dette kjem til å skje.

Noreg har vore ein del av den indre marknaden på transportområdet sidan EØS-avtalen vart sett i kraft. Sidan transportnæringa i stor grad er blitt internasjonalisert er det viktig at vi innanfor vegtransportsektoren

samarbeider tett med nabolanda og EU/EØS-land om regelverksutvikling og handheving, slik at vi utviklar eit regelverk som sikrar at næringa fungerer godt og har høg grad av seriositet.

Eg vil minne om at vegtransportregelverket treng ei modernisering. Dette har vore etterspurt av næringa i lang tid. Det vert utvikla nye teknologiske løysingar, som til dømes gir nye kontrollmoglegheitarknytt til fartsskrivaren i køyretøya, og vi treng eit regelverk som er tilpassa den nye teknologien.

Noreg sin posisjon er at vi treng klare reglar som det er mogleg å handheve. Regjeringa fokuserer difor på å halde fram arbeidet med å påverke det nye regelverket. Medverknaden i Road Alliance er framleis ein viktig informasjons- og påverknadskanal for å få større gjennomslagskraft inn mot den vidare behandlinga i EU-systemet. Det er enno ikkje sikkert korleis dei nye reglane vert sjåande ut, eller om EU i det heile tatt klarer å vedta eit nytt heilskapleg regelverk.

Vegtransportregelverket er svært samansett, og reglane om kabotasje/marknadstilgang er nært knytt til reglane om t.d. smart fartsskrivar, køyre- og kviletid og utsending av arbeidstakarar. Det er difor svært viktig å sjå heilskapen i regelverket før vi gjer ei endeleg vurdering av mobilitetspakka.

SPØRSMÅL NR. 1652**Innlevert 16. mai 2019 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 24. mai 2019 av helseminister Bent Høie****Spørsmål:**

Mener helseministeren at en undersøkelse som systematisk har utelatt fødsler utenfor institusjon er relevant i en debatt om fødsler utenfor institusjon, og hva vil statsråden gjøre for å skaffe et bedre kunnskapsgrunnlag om opplevelsene til kvinner som har opplevd slike fødsler?

BEGRUNNELSE:

I den siste tidens offentlige debatt om sentralisering av fødeinstitusjoner har helseministeren flere ganger uttalt at kvinners tilfredshet med fødetilbudet har økt:

«Kvinner over hele landet er gjennomgående mer fornøyd med fødsels- og barselomsorgen i 2017 sammenlignet med 2011. Det viser Folkehelseinstituttets brukerundersøkelser.» (Dagsavisen, 10. mai 2019)

Det samme poenget ble gjentatt av flere stortingsrepresentanter fra regjeringspartiene i stortingsdebatten om å stanse nedleggelse av fødeavdelingen i Kristiansund (14. mai 2019).

I Dagsavisen 16. mai fremkommer det at undersøkelsen statsråden viser til, systematisk har utelatt kvinner som har født utenfor institusjon. I tillegg var det et krav at barnet var levendefødt og fortsatt i live i Folkeregisteret.

Hele utgangspunktet for diskusjonen var sentraliseringen som har skjedd i fødetilbudet de siste tiårene, og hvordan dette er forbundet med en økt risiko for ikke-planlagte fødsler utenfor institusjon – som igjen er forbundet med økt risiko for komplikasjoner hos både mor og barn. I den sammenhengen er det lite relevant å vise til en undersøkelse som systematisk har utelatt kvinnene som ikke nådde frem til fødeinstitusjonen før fødselen.

Folkehelseinstituttets avdelingsdirektør for forskning og analyse uttaler overfor Dagsavisen at det ville være nyttig med et større kunnskapsgrunnlag om opplevelsene av fødsler utenfor institusjon:

«Jo, vi ser gjerne at det lages egne undersøkelser for disse gruppene senere. Det er en begrensning at fødsler utenfor sykehus ikke er inkludert, men hvis vi skulle inkludere disse kvinnene burde vi skreddersy et opplegg med tilpassede spørsmål.»

På den bakgrunnen bes statsråden svare på hva han vil gjøre for å sørge for at det blir gjennomført slike undersøkelser.

Svar:

Det har vært en bred debatt om føde- og barselomsorgen. Debatten har handlet om flere forhold ved føde- og barselomsorgen i sykehusene. Jeg mener derfor det er viktig å få fram at kvinner generelt er mer fornøyd med føde- og barseltilbudet i sykehus i 2017 enn i 2011. Dette framgår av Folkehelseinstituttets brukerundersøkelser. De aller fleste kvinner (om lag 99 prosent) føder i institusjon.

En del av debatten den senere tid har handlet om ufrivillige fødsler utenfor institusjon, slik representanten Toppe påpeker. Ufrivillige fødsler utenfor institusjon utgjør om lag 0,6 prosent av alle fødsler, og andelen har vært stabil siden 1999. Det er riktig at disse fødslene ikke inngår i Folkehelseinstituttets brukerundersøkelser.

Folkehelseinstituttet gjennomfører en rekke brukererfaringsundersøkelser i tillegg til undersøkelsene om føde- og barseltilbudet i sykehus - blant annet brukererfaringsundersøkelser i somatiske sykehus, psykisk helsevern og tverrfaglig spesialisert rusbehandling og fastlegers vurdering av distriktpsykiatriske sentre.

Brukererfaringsundersøkelsene er omfattende å gjennomføre. Hvilke områder som bør prioriteres og innretningen på undersøkelsene bør vurderes nærmere av de aktuelle fagmiljøene. Jeg har derfor gitt Folkehelseinstituttet i oppdrag å lage en oversikt over brukererfaringsundersøkelser i 2019 og samarbeide med Helsedirektoratet om en plan for undersøkelser i prioritert rekkefølge fra 2019 og de neste fem årene. Folkehelseinstituttet kan innenfor dette oppdraget vurdere om brukererfaringsundersøkelse om fødsler også bør inkludere fødsler utenfor institusjon og hvordan slike skal prioriteres når de lager en plan.

SPØRSMÅL NR. 1653**Innlevert 16. mai 2019 av stortingsrepresentant Nina Sandberg****Besvart 24. mai 2019 av forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Hvorfor er det likevel ikke mulig å realisere flere byggeprosjekter på nåværende tidspunkt, og hva mener statsråden skal til for at midlene Stortinget har vedtatt til bygging av studentboliger skal gå til formålet?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen sa i pressemelding datert 28. november 2018 at «Det kan bygges 1 200 ekstra studentboliger i 2019», og begrunnet dette med at:

«Økningen kommer som følge av at studentsamskipnadene ikke har greid å bygge så mange studentboliger som de har fått penger til over flere år. Grunnen er at tilskuddssatsene og kostnadsrammene har vært for lave. Derfor har nå regjeringen økt rammene og satsene, og tilskuddene skal også prisjusteres fremover. Dette skal bidra til at det blir enklere for studentsamskipnadene å få satt i gang byggeprosjektene sine.»

Svar:

De senere årene har studentsamskipnadene hatt utfordringer med å holde oppe utbyggingstakten for studentboliger, og et økende antall tildelte tilsagn har blitt stående ubenyttet. Forsinkelsene har hatt ulike årsaker, men først og fremst har det vært en økende utfordring for samskipnadene å bygge studentboliger innenfor statens kostnadsrammer. Kostnadsrammene per hybelenhet stod uendret fra 2014 til 2018 samtidig som byggekostnadene økte over hele landet. I tillegg har mange nyere prosjekter vært svært tidkrevende å realisere, blant annet som følge av reguleringsprosesser på 3–4 år, noe som igjen har utfordret kostnadsrammene gjennom økning i byggekostnadene.

For å møte noen av utfordringene foreslo derfor regjeringen i revidert nasjonalbudsjett for 2018 å øke kostnadsrammene og satsene, etter anbefaling fra Husbanken, og som Stortinget sluttet seg til. Videre har regjeringen i statsbudsjettet for 2019 sørget for at satsene prisjusteres hvert år for å unngå økt sprik mellom byggekostnader og kostnadsrammer.

Bevilgningen til studentboliger over kapittel 270 post 75 skal dekke forventede utbetalinger til tilsagn som studentsamskipnadene faktisk igangsetter. Normalt følger utbetalingene en takt på 20 prosent det første året, 60 prosent det andre året og 20 prosent det tredje året. For tilsagn som ikke igangsettes, følger det heller ikke utbetaling av tilskudd. Hvis studentsamskipnadene ikke

realiserer gitte tilsagn, eller det oppstår forsinkelser, blir det overført bevilgning fra ett år til neste, hvis ikke annet vedtas. I 2019 var det derfor rom for å lyse ut 3 400 tilsagn. Imidlertid søkte samskipnadene kun om tilsagn til å bygge 1 448 nye hybelenheter. Det innebærer at bevilgningen i 2019 overstiger forventede utbetalinger med 131,5 mill. kroner. I tillegg er det endringer i prognosene for utbetalingstidspunkt til pågående prosjekter som har ført til et mindrebehov i 2019 på til sammen 167 mill. kroner. I tråd med realistisk budsjettering foreslår derfor regjeringen å nedjustere bevilgningen med til sammen 298,5 mill. kroner i 2019. For 2020 skal bevilgningsbehovet dekke forventede utbetalinger i 2020.

Det kan være flere grunner til at samskipnadene ikke har sendt inn søknad om flere nybygg i 2019. En av grunnene kan være at det er blitt stilt krav om at prosjektene må være så gjennomarbeidede som mulig og klare til at byggingen kan igangsettes raskt. En annen grunn kan være at samskipnadene allerede har flere tilsagn som skal igangsettes og dermed ikke har kapasitet til å starte opp flere nye prosjekter. Etter at regjeringen i statsbudsjettet for 2019 varslet at tilskudd til studentboliger vil prisjusteres fremover, vil dessuten samskipnadene ha insentiver til å vente med nye søknader til nye prosjekter er klare. Et slikt insentiv vil gi redusert antall søknader i en overgangsperiode, men er ikke ventet å gi et permanent lavere nivå.

I desember 2018 leverte en arbeidsgruppe, nedsatt av Kunnskapsdepartementet, en rapport om studentboliger i Norge. Arbeidsgruppen hadde som formål å fremme forslag som gjør at de ressursene som er satt av til studentboligbygging brukes effektivt og fremtidsrettet. Kunnskapsdepartementet jobber nå med å vurdere forslag fra arbeidsgruppen som kan sikre en mer effektiv forvaltning av studentboliger.

SPØRSMÅL NR. 1654**Innlevert 16. mai 2019 av stortingsrepresentant Nina Sandberg****Besvart 24. mai 2019 av forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Hva er bakgrunnen for at regjeringen i en pressemelding i forbindelse med budsjettforliket for statsbudsjettet 2019 sa at «det kan bygges 1 200 ekstra studentboliger i 2019» og at «Det kommer på toppen av de 2 200 studentboligene som allerede ligger inne i statsbudsjettet»?

BEGRUNNELSE:

Det foreslås i regjeringens forslag til revidert nasjonalbudsjett å redusere bevilgningen til studentboliger med 298,5 millioner, begrunnet med at det bare kom inn søknader om tilskudd til 1448 nye hybelenheter fra studentsamskipnadene.

Svar:

Regjeringen og stortingsflertallet har over flere år prioritert flere studentboliger, som skal sikre studentene et rimelig og forutsigbart boligtilbud som tillegg til det private markedet. Utlysningen på 3 400 tilsagn er den største satsingen på studentboliger noen gang.

Det har imidlertid de senere årene vært en utfordring for studentsamskipnadene å bygge studentboliger i tråd med tilsagnene de har fått, og tilskuddene til bygging har dermed ikke blitt utbetalt. En av årsakene til at samskipnadene ikke har realisert tilsagnene har vært for lave kostnadsrammer og tilskuddssatser. I tråd med regjeringens forslag, vedtok derfor Stortinget i behandlingen av revidert nasjonalbudsjett for 2018 å øke kostnadsrammene og satsene etter anbefaling fra Husbanken. Tilsagnene for 2018 ble lyst ut på nytt 16. mai 2018 med økte kostnadsrammer og tilskuddssatser. Som følge av dette valgte flere studentsamskipnader å trekke tilbake sine tilsagn, og samlet ble om lag 2 200 tidligere gitte tilsagn trukket tilbake. I den nye søknadsrunden søkte samskipnadene om til sammen 3 208 tilsagn til nybygg. Det ble innvilget 2 198 tilsagn, dvs. tilsvarende tilgjengelige tilsagn i 2018.

For å hindre et fall i studentboligbyggingen, vedtok Stortinget i tråd med regjeringens forslag til statsbudsjettet for 2019 både å prisjustere kostnadsrammene og tilskuddssatsene, og å føre videre nivået på 2 200 nye tilsagn til studentboliger. Som følge av overført bevilgning fra 2018, var det imidlertid rom for å kunne gi tilsagn til ytterligere 1 200 studentboliger i 2019, det vil si totalt 3 400 tilsagn. Stortinget vedtok dette i tråd med budsjettforliket. I 2019 ble det derfor lyst ut 3 400 nye tilsagn, men

samskipnadene søkte kun om til sammen 1 448 nye hybelenheter.

Det kan være flere grunner til at samskipnadene ikke har sendt inn søknad om flere nybygg i 2019. En av grunnene kan være at det er blitt stilt krav om at prosjektene må være så gjennomarbeidede som mulig og klare til at byggingen kan igangsettes raskt. En annen grunn kan være at samskipnadene allerede har flere tilsagn som skal igangsettes og dermed ikke har kapasitet til å starte opp flere nye prosjekter, eller at de ønsker å vente til senere utlysninger siden satsene vil prisjusteres årlig.

En arbeidsgruppe nedsatt av Kunnskapsdepartementet har gjennomgått tilskuddsordningen for studentboliger. Gruppen har hatt som mål å fremme forslag som gir effektiv og fremtidsrettet bruk av ressursene som settes av til studentboliger. Arbeidsgruppens rapport og forslag har vært på høring, og Kunnskapsdepartementet vurderer hvordan arbeidet kan følges opp.

Jeg viser til at temaet i representanten Sandbergs spørsmål også var debattert under Stortingets behandling av Dokument 8:98 S (2018-2019) 21. mai 2019. I lys av denne debatten og formuleringen i spørsmålet, vil jeg presisere at dersom representanten Sandberg ønsker å få klarhet i hvorvidt jeg kjente til at studentsamskipnadene kom til å levere færre søknader enn tilsagnene for 2019 gav rom for, og at dette var bakgrunnen for at antallet tilsagn ble økt i 2019, så er svaret på det "nei".

Jeg vil også i tiden fremover se nærmere på hvordan vi kan sikre oss bedre samsvar mellom hvor mange nye studentboliger vi gir tilskudd til og det faktiske behovet på de ulike studiestedene.

SPØRSMÅL NR. 1655**Innlevert 16. mai 2019 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete****Besvart 28. mai 2019 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen****Spørsmål:**

Kan statsråden gjere greie for alle EBA-prosjekt som pågår og som er planlagt på Andøya?

Svar:

Eg syner til brev frå Stortingets president av 20. mai 2019, vedlagt spørsmål til skriftleg svar frå stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete om EBA-prosjekt som pågår og som er planlagde på Andøya.

Når det gjeld investering i nasjonalfinansiert EBA, har Forsvarsbygg fått fullmakt til å gjennomføre tiltak for å fase ut bruk av fossilt brensel til oppvarming på Andøya.

Per i dag er det ingen planlagde prosjekt i investeringsplanen.

Forsvarsdepartementet vurderer å søke NATO-finansiering for tre mindre prosjekt på Andøya. Dette er prosjekt for etablering av ei armeringsplattform, renovasjon av eit ammunisjonslager samt eit prosjekt for rask oppbremsing av kampfly på rullebanen. Desse prosjekta blei fremma overfor NATO i 2015 og ligg no inne i NATO sine investeringsplanar for mogleg gjennomføring i tidsrommet 2020–2025. Det er venta at Noreg kan få eit samla tilskot frå NATO på om lag 4 millionar euro. Sjølv om det er venta at NATO vil kunne dekkje delar av investeringskostnadane, medfører dei og nasjonale følgjekostnader. I tillegg vil drift og vedlikehald vere eit nasjonalt ansvar.

Eventuelt fleire nye EBA-prosjekt på Andøya vil bli vurdert som ein del av oppfølginga av Forsvaret sitt konsept for alliert mottak, jamfør omtale i revidert nasjonalbudsjett.

SPØRSMÅL NR. 1656**Innlevert 16. mai 2019 av stortingsrepresentant Arild Grande****Besvart 29. mai 2019 av kommunal- og moderniseringsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Vil regjeringen ved byggingen av det nye regjeringsskvartalet sikre at Statsbygg legger Oslomodellen eller like strenge seriøsitetsbestemmelser til grunn ved utlysning av sine anbud og vil regjeringen sikre at alle statlige aktører benytter slike seriøsitetsbestemmelser?

BEGRUNNELSE:

Kommunal- og moderniseringsdepartementet er ansvarlig for gjennomføringen av prosjekt nytt regjeringsskvartal. Statsbygg har omfattende oppgaver i gjennomføringen av prosjektet. Men regjeringen har i tillegg ansvaret for en rekke statlige byggeprosjekter hvor strenge seriøsitetsbestemmelser bør ligge til grunn.

Svar:

Som en betydelig markedsaktør i norsk byggenæring, har Statsbygg over flere år jobbet strategisk for seriøsitet i bransjen. Dette er innarbeidet i virksomhetens kontraktstrategi og anbudsgrunnlag. I samarbeid med Entreprenørforeningen bygg og anlegg (EBA), og som et tiltak i satsingen på seriøsitet i byggenæringen, endret Statsbygg sine kontraktbestemmelser i 2015. Disse seriøsitetskravene samsvarer på de fleste punktene med kravene i Oslomodellen. Samtidig vises det til at flere av bestemmelsene i Oslomodellen er hentet fra Statsbygg. Jeg er kjent med at Statsbygg samarbeider godt med Oslo kommune og andre statlige byggherrer, som Statens vegvesen, Bane NOR og Forsvarsbygg om disse problemstillingene. Forskjellene i kravene som stilles oppleves som små. Statsbygg jobber nå med å implementere nye krav til faste ansettelser og innleie fra bemanningsforetak i tråd med reglene som trådte i kraft 1.1.2019. Dette er i hoved-

sak justeringer og presiseringer av allerede eksisterende bestemmelser.

Det er derfor grunn til å understreke at Statsbyggs seriositetskrav er helt på høyde med kravene i Oslomodellen, men tilpasset Statsbyggs behov. Seriositetskravene vil bli benyttet i anbudene for prosjektet nytt regjeringsskvartal.

Som næringsminister satte jeg i gang arbeidet med en stortingsmelding om offentlige anskaffelser, Meld. St. 22 (2018–2019) Smartere innkjøp – effektive og profesjonelle offentlige anskaffelser. Denne retter blant annet søkelyset mot bekjempelse av arbeidslivskriminalitet. Som en betydelig markedsaktør, har offentlig sektor et særlig ansvar for å sørge for ryddige og seriøse forhold i norsk arbeidsliv. Statlige oppdragsgivere må derfor ha et bevisst og aktivt

forhold til hvordan de kan motvirke arbeidslivskriminalitet i sine innkjøp. Et viktig aspekt ved dette er å stille og følge opp krav til lønns- og arbeidsvilkår i anskaffelsene. Blant tiltakene regjeringen varsler i meldingen er å

- Styrke samarbeidet mellom oppdragsgiverne og kontroll- og tilsynsmyndighetene i arbeidet mot arbeidslivskriminalitet
- Evaluere fellesføringen til alle statlige virksomheter om arbeidslivskriminalitet, og med bakgrunn i denne vurdere behovet for ytterligere tiltak
- Utarbeide overordnet veiledning til oppdragsgivere som ønsker å ta i bruk strengere krav mot useriositet og arbeidslivskriminalitet enn det anskaffelsesregelverket krever.

SPØRSMÅL NR. 1657

Innlevert 16. mai 2019 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland

Besvart 24. mai 2019 av helseminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil Aimovig bli gjort tilgjengelig på blå resept, og fra når kan man forvente at dette i så fall vil skje?

BEGRUNNELSE:

Aimovig er et nytt medikament, som er spesielt utviklet mot migrene, og som har vist gode resultater i kliniske studier. Medikamentet er nå godkjent i Europa, og er også tilgjengelig i Norge.

Prisen på medikamentet er imidlertid 5 452 kr for 70mg, noe som er en betydelig kostnad, så lenge Aimovig ikke fås på blå resept. Dette gjør til at mange ikke vil ha råd til å bruke medikamentet, selv om de skulle ha god effekt av det.

Jeg har fått en henvendelse fra en person med sterk migrene, som gjennom sin migrenedagbok viser at antall dager med migreaneanfall er drastisk redusert etter at hun tok i bruk medisinen. I tillegg til betydningen dette har for livskvaliteten til de som er i samme situasjon, vil det også være en stor gevinst for samfunnet dersom vellykket bruk av migrenemedisin fører til redusert sykefravær.

Så lenge medisinen ikke er tilgjengelig på blå resept, vil det imidlertid være et kostnadsspørsmål for den enkelte om man har råd til å bruke den.

Svar:

Aimovig (erenumab) fikk markedsføringstillatelse i Norge 7. august (27. juli i EU) 2018 til forebygging av migrene hos voksne pasienter som har minst fire migrenedager per måned. Dette betyr at nytten ved behandlingen hos denne pasientgruppen er vurdert til å være høyere enn risikoen.

For at et nytt legemiddel skal kunne forskrives på blå resept, må Statens legemiddelverk ha gjennomført en metodevurdering. I metodevurderingen blir legemidlet vurdert ut fra de tre prioriteringskriteriene – nyttekriteriet, ressurskriteriet og alvorlighetskriteriet. Forhåndsgodkjent refusjon kan bare innvilges dersom ressursbruken står i et rimelig forhold til nytten av legemidlet hensyntatt tilstandens alvorlighet. Legemiddelverket har i utgangspunktet 180 dager på saksbehandlingen. Ved behov for ytterligere dokumentasjon fra innehaver av legemidlets markedsføringstillatelse kan saksbehandlingen settes i klokkestopp, dvs. at tidsfristen på 180 dager utvides.

Legemiddelverket mottok dokumentasjon om Aimovig fra legemiddelfirmaet (Novartis) i september 2018. På grunn av sakens kompleksitet, behov for ytterligere dokumentasjon og vesentlige budsjettkonsekvenser har metodevurderingen av Aimovig tatt lengre tid enn først antatt.

Legemiddelverket er nå i ferd med å ferdigstille sin refusjonsrapport om hvilke pasientgrupper som oppfyller prioriteringskriteriene, og hvilke krav som skal stilles til forskrivning av Aimovig. Det er anslått at merkostnadene på folketrygdens legemiddelbudsjett for den ak-

tuelle pasientgruppen vil overstige 100 millioner kroner, noe som krever Stortingets samtykke. Legemiddelverket kommer derfor til å oversende saken til Helse- og omsorgsdepartementet for videre vurdering i de ordinære budsjettprosessene.

SPØRSMÅL NR. 1658

Innlevert 16. mai 2019 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 22. mai 2019 av utenriksminister Ine M. Eriksen Søreide

Spørsmål:

Hva er begrunnelsen for fjerningen av øremerkingen av 2 millioner til Leger mot Atomvåpen i revidert budsjett, hvordan vil regjeringen sikre større forutsigbarhet for fredsorganisasjonene framover og vil det bli opprettet søknadsordninger hvor organisasjonene kan søke flerårig støtte?

BEGRUNNELSE:

I revidert budsjett opplyser regjeringen at de øremerkede midlene til Norske leger mot atomvåpen (NLA) fjernes, og at pengene blir del av en søkbar pott. SV ønsker en mer forutsigbar søkbar ordning velkommen, og har tidligere vært for dette. Det framstår likevel urimelig å fjerne støtten til en aktør halvveis i året, etter at den er blitt øremerket, og langt ute i året hvor de planlagte aktivitetene skal gjennomføres. Det blir vanskelig å drifte organisasjoner med så uforutsigbare rammevilkår, når en ikke en gang kan planlegge ut ifra budsjettvedtak om øremerket støtte.

NLA opplyser selv at dette innebærer kutt i aktivitetsnivå og stillinger for 2019 hvis det gjennomføres, og at begrunnelsen for at de overfører midler fra 2018 er at bevilgningen først kom i slutten av august. Fordi budsjett-situasjonen også var svært usikker for 2019, undersøkte de mulighetene for å overføre midler til 2019, og fikk bekræftet fra UD at dette var mulig. Regjeringens virkelighetsbeskrivelse strider med det NLA sier selv. NLA sier:

«Vi fikk bekreftet fra UD i november at vi kunne overføre restmidler til 2019, og av den grunn utsatte vi noen aktiviteter som for eksempel trykking av informasjons- og undervisningsmateriell. Det ble ikke opplyst om noen vilkår eller risiko for å miste framtidig støtte. Vi etterlyste flere ganger en skriftlig bekræftelse. I februar fikk vi bekreftet at vi kunne bruke restmidler fra 2018 i 2019, og at vi måtte starte opp nye aktiviteter i 2019 for at ikke overføringen skulle påvirke 2019-tildelingen. Vi har sendt over dokumentasjon på at vi gjør det, og fått bekræftelse på at overføringen godkjennes.»

NLA poengterer videre at det ikke er åpnet for å søke midler for 2019 så langt. I 2018 ble midlene først overført i august. Det er vanskelig å se for seg hvordan noen organisasjon vil rekke å søke og gjennomføre alle aktiviteter i løpet av et budsjettår med så stor økonomisk usikkerhet. Ønsker et svar fra utenriksministeren på hva som er rasjonale bak denne forskyvningen.

Svar:

I 2018 fikk organisasjonene International Campaign to Abolish Nuclear Weapons (ICAN) og Norske leger mot atomvåpen (NLA) bevilget øremerkede midler til arbeid for kjernefysisk nedrustning. Øremerkingen ble videreført i budsjettet for 2019. I tillegg fikk også Norges fredsråd øremerkede midler i 2019.

I tråd med Granavolden-plattformen er det også etablert en søkbar støtteordning for organisasjoner som jobber med fred og nedrustning. Utlysningen av midlene ligger nå på UD's tilskuddsportal.

NLA informerte Utenriksdepartementet mot slutten av 2018 om at de ikke ville bruke opp de øremerkede midlene for 2018. UD har godkjent at disse midlene overføres til 2019. For å utnytte tilgjengelige midler best mulig og gi flest mulig anledning til å søke om støtte, foreslo regjeringen i revidert nasjonalbudsjett å overføre midler øremerket NLA for 2019 til den etablerte støtteordningen. På lik linje med andre organisasjoner er NLA velkommen til å søke midler over ordningen. Etter at revidert nasjonalbudsjett ble lagt frem har det vært god dialog mellom fagseksjonen i UD og NLA om mulighetene for å søke støtte i 2019.

SPØRSMÅL NR. 1659**Innlevert 20. mai 2019 av stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen****Besvart 24. mai 2019 av justis- og innvandringsminister Jøran Kallmyr****Spørsmål:**

Hva er henholdsvis anmeldelse og tiltale tallene for vold og trusler mot offentlig ansatte?

BEGRUNNELSE:

Barnevernsansatte er av de aller mest vold- og trusselutsatte yrkesgruppene i Norge. Omfanget av vold og trusler mot andre offentlig ansatte som forvalter fellesskapsordningene våre, som Nav ansatte, er omfattende. Tilbakemeldingene fra bransjene er at disse forholdene i liten grad blir anmeldt og i enda mindre grad fører anmeldelsene til etterforskning og tiltale.

Svar:

Politiets STRASAK-rapport om anmeldt kriminalitet og politiets straffesaksbehandling i 2018 viser antall anmeldelser og antall påtaleavgjorte saker for grupper med særskilt vern.

Grupper med særskilt vern inkluderer blant annet vold mot offentlig tjenestemann, trusler mot offentlig tjenestemann, hindring av offentlig tjenestemann, forulemping av offentlig tjenestemann og vold og trusler mot særskilt utsatte yrkesgrupper. Listen er ikke uttømmende.

Tabellen under, fra STRASAK-rapporten, som viser utviklingen de siste fem årene.

Tabell 8.26 Grupper med særskilt vern, 2014-18**

	2014	2015	2016	2017	2018	Endring 2017-18*	Endring 2014-18*
Antall anmeldelser	4 725	5 016	5 674	5 826	6 084	4,4 %	28,8 %
Antall påtaleavgjorte saker	4 745	4 838	5 407	5 386	5 966	10,8 %	25,7 %
Antall påtaleavgjorte saker, oppklart	4 331	4 410	4 803	4 659	5 237	12,4 %	20,9 %
Oppklaringsprosent	92 %	93 %	90 %	88 %	89 %	0,9	-2,9
Gj.snittlig saksbehandlingstid, oppklarte saker	91	88	91	100	110	9,6	19,3

Kilde: JUS065, JUS309

*For antall anmeldelser og påtaleavgjorte saker er det prosentvis endring, for oppklaringsprosent er det endring i prosentpoeng og for saksbehandlingstid er det endring i antall dager.

** Inkluderer statistikkgrupper både fra kriminalitetstype vold og annen

La meg understreke at det ikke bare er saker som får en positiv påtaleavgjørelse som regnes som oppklarte, men også en del avgjørelser som innebærer at den strafferettslige forfølgning henlegges.

SPØRSMÅL NR. 1660**Innlevert 20. mai 2019 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken****Besvart 24. mai 2019 av finansminister Siv Jensen****Spørsmål:**

Det har den siste tiden vært en diskusjon blant regjeringsspartiene om elbilfordelene.

Mener regjeringen det er et problem at stadig flere velger bort forurensende biler og isteden velger elbil, eller er dette i tråd med regjeringens og Stortingets politikk og

har statsministeren flere eksempler på tiltak for utslippskutt som fungerer så godt at det er på tide å avslutte dem?

BEGRUNNELSE:

Leder i Stortingets finanskomité, Henrik Asheim (H), sa i Politisk kvarter onsdag 15. mai at «problemet er at politikken har virket så bra at vi nå har 200 000 elbiler på veiene», og uttalte videre at det skal koste det samme å bruke elbil som bensin- og dieselbil.

Statsråd Ola Elvestuen uttaler til NTB at regjeringen ikke skal gjøre noen endringer som stanser det skiftet til elbiler som Norge nå gjennomfører.

Norske myndigheter har satt som mål at alle nye biler som selges fra 2025 skal være nullutslippsbiler, og Norge skal halvere utslipp fra transport innen 2030. I 2018 var 92,8 prosent av bilene i Norge bensin- eller dieselbiler, til tross for at elbiler står for 46 prosent av nybilsalget per 12. mai 2019. I 2018 var salgsandelen 31 prosent. Det er også store variasjoner mellom fylkene. Men faktum er at flertallet av nye biler i Norge er altså fortsatt bensin eller diesel, og disse utgjør fortsatt nesten hele bilparken.

Svar:

Regjeringen bruker avgiftssystemet aktivt til å stimulere overgang til null- og lavutslippsbiler. I Revidert nasjonalbudsjett 2015 la regjeringen frem en helhetlig gjennomgang av bilavgiftene. Her ble det lagt frem prinsipper og retning for bilavgiftene. Det ble varslet en omlegging av

engangsavgiften i miljøvennlig retning. I de etterfølgende budsjettene har regjeringen fulgt opp dette og benyttet avgiftsendringer som virkemiddel for å stimulere valg av mer miljøvennlige biler. Elbiler har betydelige fordeler i skatte- og avgiftssystemet, blant annet fritak for merverdiavgift og engangsavgift. Fra og med 2018 har elbilene også fritak for trafikksikringsavgift og omregistreringsavgift.

Under denne regjeringen har andelen elbiler av nye personbiler økt fra knapt 6 pst. i 2013 til 31 pst. i 2018 og 46 pst. de fire første månedene i år. Det er nå registrert over 200 000 elbiler. Økningen i elbilandelen er en ønsket endring. Det er i tråd med at det i Granavolden-plattformen er lagt til grunn at alle nye personbiler og lette varebiler skal være nullutslippsbiler i 2025. Dette målet er betinget av teknologisk fremgang.

De betydelige avgiftsfordelene betyr at oppgangen i elbilandelen også har konsekvenser i form av reduserte avgiftsinntekter. I den helhetlige gjennomgangen ble det blant annet angitt at dagens fordeler for nullutslippsbiler over tid må fases ut. I Granavolden-plattformen står det at regjeringen vil videreføre skattefordelene for elbil når det gjelder engangsavgift og merverdiavgift i hele perioden for å nå 2025-målene. Her varsles det også at regjeringen vil starte arbeidet med et bilavgiftssystem som er bærekraftig etter 2025. Dette vil regjeringen komme tilbake til i kommende budsjetter.

SPØRSMÅL NR. 1661

Innlevert 20. mai 2019 av stortingsrepresentant Heidi Greni

Besvart 24. mai 2019 av klima- og miljøminister Ola Elvestuen

Spørsmål:

Har statsråden intensjon om å følge opp stortingets vedtak, og når kan stortinget forvente å få denne saken til behandling?

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med behandling av representantforslag 8:77 S (2017 - 2018), Innst. 325 S (2017 - 2018) Om bruk av elmotor på vann under to kvadratkilometer, vedtok Stortinget følgende:

Stortinget ber regjeringen foreta oppmykninger i forskriftene til lov om motorferdsel i utmark som gjør det mulig for kommunene å gi dispensasjoner for bruk av el-

motor med begrenset effekt på vann under 2 kvadratkilometer.

Dispensasjon bør bare kunne gis etter at kommunene har vurdert om det er forsvarlig ut fra hensynet til vannet som levested for viltarter og fugler, herunder særskilt legge vekt på hensynet til hekkeområder.

Det ble den gang vurdert fra departementets side at det ikke behøvdtes lovendring, men at det var tilstrekkelig med forskriftsendring. I svar på skriftlig spørsmål dokument nr. 15:304 (2018-2019), besvart 19.11.18 skriver statsråden følgende:

Klima- og miljødepartementet ga i brev 25. juni 2018 Miljødirektoratet oppdrag om å utarbeide høringsbrev i saken, og å vurdere hvilke lov- og forskriftsendringer som er nødvendige for å gjennomføre endringen. Departe-

mentet mottok direktoratets tilråding 16. oktober 2018. Direktoratet konkluderer med at det vil kreves lovendring, fordi det ikke er bestemmelser i motorferdselloven som gir hjemmel til å fastsette forskrift om at kommunen kan gi dispensasjoner. (...) Departementet vil behandle saken så snart som mulig og vil i alle tilfelle komme tilbake til Stortinget på egnet måte.

I replikkordvekslinga da dok. 8:77S (2017- 2018) ble behandlet i stortinget forsikret statsråden meg om at dersom det likevel skulle vise seg at det ble nødvendig med en lovendring, ville statsråden ta initiativ til at dette kom på plass «helt uten ugrunnet opphold.» Nå har det snart gått et år og stortinget har fremdeles ikke fått saken til behandling.

Jeg mottar stadige henvendelser om hvorfor dette ikke er på plass. Da stortinget enda ikke har mottatt en sak om dette vil det heller ikke være på plass for inneværende sesong.

Svar:

Det fremgår av begrunnelsen for spørsmålet at representant Greni sikter til Stortingets anmodningsvedtak nr. 815, 1. juni 2018. I dette vedtaket ber Stortinget regjeringen om å "foreta oppmykninger i forskriftene til lov om mo-

torferdsel i utmark som gjør det mulig for kommunene å gi dispensasjoner for bruk av elmotor med begrenset effekt på vann under 2 kvadratkilometer. Dispensasjon bør bare kunne gis etter at kommunene har vurdert om det er forsvarlig ut fra hensynet til vannet som levested for viltarter og fugler, herunder særskilt legge vekt på hensynet til hekkeområder".

Etter at Stortinget i juni 2018 fattet det ovennevnte vedtaket, ga Klima- og miljødepartementet Miljødirektoratet i oppdrag å utarbeide et høringsnotat hvor det blant annet skulle redegjøres for hvilke forskrifts- og/eller lovendringer dette forslaget ville innebære. Departementet mottok direktoratets vurdering og forslag 16. oktober 2018. Her konkluderer Miljødirektoratet med at det ikke finnes hjemmel i det eksisterende lovverket for å kunne gi en slik adgang, og at gjennomføringen av Stortingets forslag derfor krever en endring av motorferdselloven.

Departementet har funnet det hensiktsmessig å vurdere andre mindre endringer i motorferdselregelverket samtidig, og å samle disse endringsforslagene i samme høringsnotat for å effektivisere prosessen videre.

Jeg vil følge opp Stortingets vedtak. Arbeidet med lovendringsforslaget har god fremdrift, og departementet forventer å kunne sette i gang en høringsprosess i løpet av kort tid.

SPØRSMÅL NR. 1662

Innlevert 20. mai 2019 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 28. mai 2019 av landbruks- og matminister Olaug V. Bollestad

Spørsmål:

Det er i media avdekket svært kritikkverdige forhold hos Mattilsynet i sammenheng med et tilsyn hos en pelsdyrbonde i Rogaland. Vil statsråden sette i gang en ekstern granskning av Mattilsynet og tilsynsvirksomheten?

BEGRUNNELSE:

Saken var først omtalt av NRK og Stavanger Aftenblad.

Mattilsynet er helt avhengige av tillit. Både bønder, dyra og de ansatte i Mattilsynet er avhengige av at folk kan ha tillit til Mattilsynet. Saken i media avdekker kritikkverdige forhold både under tilsynet, i etterkant av tilsynet og da Mattilsynet forsøkte å dekke over det som hadde skjedd.

Svar:

Jeg er enig med representanten Pollestad i at den saken som er omtalt i media om tilsyn hos en pelsdyrprodusent fra Rogaland, viste kritikkverdig saksbehandling og håndtering av den aktuelle produsenten.

Mattilsynet har en viktig oppgave i å sikre trygg matproduksjon, god plante- og dyrehelse, god dyrevelferd og trygg mat. At Mattilsynet nyter tillit er avgjørende både for aktørene langs matproduksjonskjeden og for forbrukerne.

I etterkant av den konkrete saken har Mattilsynets administrerende direktør bedt om å bli løst fra sin stilling. I tillegg har regiondirektøren og aktuell avdelings- og seksjonsleder midlertidig trådt tilbake fra sine lederroller mens pågående undersøkelser fortsetter.

Det vil være Mattilsynets nye leder som må lede arbeidet med å vurdere hvilke tiltak som er nødvendige for å sikre at Mattilsynet har rutiner og forvaltningspraksis

som ivaretar hensynet til aktørene langs matproduksjon-skjeden.

Jeg vil følge nøye med på det arbeidet Mattilsynet gjennomfører.

SPØRSMÅL NR. 1663

Innlevert 20. mai 2019 av stortingsrepresentant Petter Eide

Besvart 28. mai 2019 av utenriksminister Ine M. Eriksen Søreide

Spørsmål:

I desember 2016 ble Norge og Kina enig om en såkalt normaliseringsavtale om landenes bilaterale relasjoner. I avtalen forplikter den norske regjeringen seg til fullt ut å respektere Kinas utvikling og sosiale system, og den norske regjeringen skal heller ikke støtte noe som underminerer Kinas kjerneinteresser.

På hvilken måte ble denne avtalen lagt til grunn i planleggingen av statsbesøket til folkekongressens leder Li Zhanshu 15.5.19?

Møtet mellom statsministeren og Li ble gjennomført etter en dagsorden som omfattet en rekke relevante saker, også menneskerettighetsspørsmål.

Fellesuttalelsen som ble gitt 16. desember 2016 uttrykker generelle prinsipper som ligger til grunn for mellomstatlige relasjoner. Uttalelsen legger dermed ingen nye føringer på norsk utenrikspolitikk generelt, eller på vårt forhold til Kina spesielt. Siden denne uttalelsen ble gitt, har det bilaterale forholdet fortsatt å utvikle seg positivt, noe som har gjort det enklere å drøfte både spørsmål vi er enige om og spørsmål vi er uenige om.

BEGRUNNELSE:

Etter at Nobels fredspris ble tildelt den kinesiske dissidenten Liu Xiaobo i 2010, ble forholdet mellom Norge og Kina forverret, både med reduserte politiske relasjoner og økonomisk samhandling. Forholdet ble først normalisert fra desember 2016, gjennom den såkalte normaliseringsavtalen. I punkt tre i avtalen står det at norske myndigheter skal «legge stor vekt på Kinas kjerneinteresser og ... ikke støtte tiltak som undergraver dem og vil gjøre sitt beste for å unngå fremtidig skade til bilaterale relasjoner.» Dette tolkes av mange som at Norge har forpliktet seg til å dempe kritikk av Kinas omfattende menneskerettighetsbrudd. I etterkant av et statsbesøk fra Kina som fikk mye oppmerksomhet, er det av stor offentlighet interesse å vite hvordan norske myndigheter implementerer denne avtalen i møter med kinesiske myndigheter.

Svar:

Det var Stortinget som var vertskap for besøket fra lederen for Kinas folkekongress, Li Zhanshu, og Stortinget hadde hovedansvar for besøksplanleggingen. Besøket var ikke et statsbesøk. Spørsmål om hvilke vurderinger som lå til grunn for planleggingen må derfor rettes til Stortinget.

SPØRSMÅL NR. 1664**Innlevert 20. mai 2019 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad****Besvart 4. juni 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Kva var den prosentvise satsen staten støtta bybanebygging i Bergen med i perioden 2005 - 2013?

GRUNNGJEVING:

I Dagbladet 18. mai uttaler byrådsleiar i Bergen Roger Valhammer

- Det eneste som kan ta ned belastningen i den ytre ringen er å øke den statlige finansieringen av Bybanen opp fra dagens 50 prosent. Ap har foreslått 70 prosent statlig andel, noe som ville redusert bergensernes belastning med 3 milliarder kroner, sier Valhammer.

Byrådsleiaren sin historiefortelling om forslaget om 70 % er formulert slik på Ap si nettside:

"Sørge for at staten tar opptil 70 prosent av utgiftene for de store byprosjektene, mot at kommunene forplikter seg til omfattende boligutbygging nær traseene."

Det er altså interessant at ordet opptil er fjerna.

Men meir interessant er det kva nivå som var gjeldande i perioden då Ap satt i regjering og man også bygde bybane i Bergen.

Svar:

Statlege midlar til Bybanen i perioden 2005-2009 vart løyvde over den fylkesfordelte ramma til investeringar på øvrige riksvegar. I perioden 2005-2007 deltok Bergen i eit forsøk med alternativ forvaltningsorganisering av transportsystemet. Dette innebar at det var Bergen kommune som stod for prioriteringane innanfor tildelt ramme på kap. 1320, post 60.

Som følge av forvaltningsreforma vart den statlege ramma til øvrige riksvegar overført til rammetilskotet til fylkeskommunane frå og med 2010. Det er derfor ikkje nytta statlege midlar over kap. 1320, post 30 til Bybanen etter 2009.

Samla sett over perioden 2005-2013 vart det løyva om lag 90 mill. kr i statlege midlar og om lag 130 mill. kr i fylkeskommunale midlar. I same periode blei det rekvirert om lag 3,9 mrd. kr i bompengar. Dette gjer eit statleg bidrag på om lag 2 %. Dei fylkeskommunale løyvingane utgjer om lag 3 %.

I perioden 2014-2019 er det venta at bompengbidraget blir om lag 4,5 mrd. kr. Regjeringa Solberg har prioritert å auke det statlege bidraget til Bybanen til Fyllingsdalen til 50 % gjennom byvekstavtalen for Bergen. Avtalen blei inngått i 2017, og det er løyva meir enn 1,3 mrd. kr i statleg bidrag til Bybanen til Fyllingsdalen i perioden 2017-2019.

SPØRSMÅL NR. 1665**Innlevert 20. mai 2019 av stortingsrepresentant Arild Grande****Besvart 28. mai 2019 av kommunal- og moderniseringsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Mener statsråden det er akseptabelt med 60-70 pst. innleie på statlige byggekontrakter, og vil statsråden foreta seg noe for å sikre seg mot at liknende saker oppstår i fremtiden?

BEGRUNNELSE:

Stortinget har mot H, Frp og V sine stemmer vedtatt kraftige innstramminger i innleiereglene. Men regjeringen har

trenert arbeidet med å sikre Arbeidstilsynet hjemmel til å håndheve reglene. Det har fremkommet en rekke saker som viser at bemanningsbransjen i liten grad har endret praksis i tråd med Stortingets intensjon.

Den seneste saken gjelder Campus Ås og ble omtalt av NRK. Bedriften som fra Statsbygg fikk kontrakten på elektrikerarbeidet på Campus Ås, R2S, ble opprettet for å få nettopp den kontrakten. Til NRK uttaler daglig leder at de har "...om lag 60-70 prosent innleide..." Han viser samtidig til at arbeidet er av midlertidig karakter, sitat:

"Når vi har arbeid av midlertidig karakter for å kunne møte ekstra omfattende topper i arbeidet, er det lovlig å leie inn arbeidskraft for å dekke inn et midlertidig behov", sier daglig leder i R2S, Eirik Helgøy, til NRK.

Svar:

Omfanget av innleie har utviklet seg gjennom mange år, og det vil ta tid å snu en slik utvikling. Jeg mener dette er en utfordring som bransjen må løse i fellesskap. HMS, arbeidsmiljø og produktivitet er blant de forholdene som påvirkes negativt ved omfattende innleie, og som taler for å holde innleieprosenten lavest mulig.

Som en betydelig markedsaktør i norsk byggenæring, har Statsbygg over flere år jobbet strategisk for seriøsitet i bransjen. Dette er innarbeidet i virksomhetens kontraktstrategi og anbudsgrunnlag. I samarbeid med Entreprenørforeningen bygg og anlegg (EBA), og som et tiltak i satsingen på seriøsitet i byggenæringen, endret Statsbygg sine kontraktbestemmelser i 2015. Statsbygg jobber nå med å implementere nye krav til faste ansettelser og innleie fra bemanningsforetak i tråd med reglene som trådte

i kraft 1.1.2019. Dette er i hovedsak justeringer og presiseringer av allerede eksisterende bestemmelser.

Statsbygg følger opp problemstillingen om begrenning av innleie i prosjekter over hele landet. Basert på blant annet den erfaringen som er gjort etter at nytt regelverk trådte i kraft ved årsskiftet, har Statsbygg i dialog med partene i arbeidslivet (BNL og Fellesforbundet) utarbeidet reviderte kontraktbestemmelser for sine byggekontrakter. De nye seriøsitetskravene vil stille krav som understøtter at hovedregelen er faste ansettelser, og at innleie fra bemanningsforetak skal skje i tråd med de nye reglene. Blant annet vil relevante deler av anbefalingen fra BNL og Fellesforbundet bli tatt inn og gjelde for alle kontrakter, også elektro. Dette vil gi Statsbygg et større handlingsrom til å håndtere utfordringer ved innleie. De nye seriøsitetskravene vil bli lansert før sommerferien, og vil fra da av bli tatt inn som standardkrav i nye anbudskonkurranser.

Når det gjelder elektrokontrakten på Campus Ås, har flere uforutsette forhold og omfattende endringsarbeider medført at arbeidsomfanget har toppet seg nå i sluttfasen. Entreprenøren har da løst dette midlertidige behovet med innleie.

SPØRSMÅL NR. 1666

Innlevert 20. mai 2019 av stortingsrepresentant Lene Vågslid

Besvart 24. mai 2019 av justis- og innvandringsminister Jøran Kallmyr

Spørsmål:

Når vil regjeringen komme tilbake til Stortinget med en oppfølging av NOU 2016: 9 som vil sikre at voldsoffererstatningsordningen omfatter voldsofre fra eldre saker og gjenopptakelsessaker i tråd med Stortingets vedtak 590 av 10. april 2018?

BEGRUNNELSE:

10. april 2018 behandlet Stortinget forslag fra Arbeiderpartiet om å endre tidspunktet som legges til grunn ved vurdering av voldsoffererstatning i gjenopptakelsessaker fra å være tidspunktet for den skadevoldende handlingen til tidspunktet for domfellelsen, og om å gi regelverkendringene tilbakevirkende kraft. Forslaget ble ikke vedtatt. Stortinget vedtok imidlertid to forslag fra hhv. H/FrP og KrF:

Vedtak 589

Stortinget ber regjeringen i forbindelse med oppfølgingen av NOU 2016:9 komme tilbake til Stortinget med en vurdering av behovet for å endre regelverket slik at voldsoffererstatningsordningen omfatter voldsofre fra eldre saker.

Vedtak 590

Stortinget ber regjeringen i forbindelse med oppfølgingen av NOU 2016: 9 sikre at voldsoffererstatningsordningen omfatter voldsofre fra eldre saker og gjenopptakelsessaker.

Stortinget vedtok med dette at regjeringen skal sikre at voldsoffererstatningsordningen omfatter voldsofre fra eldre saker og gjenopptakelsessaker og at regjeringen skal komme tilbake til Stortinget.

Undertegnede sendte samme spørsmål som her sendes til tidligere justisminister Tor-Mikkel Wara 6. juni 2018. Svaret var da at:

«Arbeidet er tidkrevende, og det er for tidlig for meg å si noe om når regjeringen vil komme tilbake til Stortinget med en oppfølging av utredningen.»

Dette svaret står i skarp kontrast til forventningene som ble skapt og uttalelsene fra de nåværende regjeringsspartiene FrP, Høyre og KrF under debatten i Stortinget om saken 10.april 2018, hvor alle disse partiene gav tydelig uttrykk for at dette arbeidet skulle prioriteres og gå raskt.

Svar:

NOU 2016: 9 Rettferdig og forutsigbar – voldsskadeerstatning ligger til behandling i departementet. Jeg har forståelse for de forventningene representanten peker på og ønsket om at dette arbeidet med oppfølgingen skal gå raskt. Samtidig mener også jeg at vi må gjøre et grundig arbeid og sørge for et helhetlig og forutsigbart regelverk som sikrer en treffsikker og effektiv ordning. Det tas sikte på å

legge frem en sak om oppfølging av NOU-en for Stortinget i 2020.

I mandatet til voldsoffererstatningsutvalget ble behovet for et samlet oversyn og en prinsipiell gjennomgang av ordningen fremhevet. Samtidig må vi avveie hensynet til å ivareta og styrke ofres stilling mot vurderingen av hvilke tiltak som det er samfunnsmessig mest nødvendig å bruke statens midler på. Dette tar tid. For å bedre beslutningsgrunnlaget i arbeidet med ny lov, har Justis- og beredskapsdepartementet lyst ut to forsknings- og utredningsoppdrag. I august 2018 leverte Menon Economics en strukturert og kvantitativ kartlegging av voldsoffererstatningsordningen, og i desember 2018 påbegynte Oxford Research arbeidet med en analyse av hvorvidt ordningen kan sies å virke etter sitt formål. Økt kunnskap om virkningen i betydning av bruker- og samfunnseffektene for skadelidte er fremhevet i mandatet. Rapporten leveres etter sommeren og vil, sammen med den nevnte kartleggingen, NOU 2016: 9 og merknader fra høringen være grunnlag for det videre arbeidet.

SPØRSMÅL NR. 1667

Innlevert 21. mai 2019 av stortingsrepresentant Kristin Ørmen Johnsen

Besvart 28. mai 2019 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad

Spørsmål:

Hvordan blir hjelpeapparat gjort i stand og forberedt til å ta i mot ISIL-barn, og hvordan vil statsråden forsikre seg om at Norge har tilstrekkelig kompetanse, kapasitet og en god plan å ta imot de barna som kommer til Norge?

BEGRUNNELSE:

Statsministeren har åpnet for å ta i mot foreldreløse norske barn som sitter i leire der kvinner og barn med ISIL-tilknytning oppholder seg. Det er signalisert at dette er komplekst, at barnas identitet må fastslås og det må sørges for barnas sikkerhet. Likeledes at vi må sikre oss at vi ikke gjennom dette får folk til Norge som vi av sikkerhetsmessige grunner ikke skal ha her, hvis det senere skulle vise seg at barna likevel har en forelder i live.

Situasjonen til disse barna er svært bekymringsfull. Forholdene i disse leirene er svært vanskelige for mødre og barn. Dette er barn som har opplevd de grusomste ting, og flere vil være både indoktrinert og sterkt traumatisert.

Svar:

Barn av fremmedkrigere som kommer til Norge vil som alle andre barn som oppholder seg i landet ha rett til nødvendig hjelp, omsorg og beskyttelse fra barnevernet. Når en barnevernstjeneste mottar en bekymringsmelding for et barn av fremmedkrigere som har kommet til Norge, må den på vanlig måte undersøke forholdene og vurdere behovet for barnevernstiltak. Barnets bakgrunn vil imidlertid i disse tilfellene stille særlige krav til de barnevernsfaglige vurderingene.

Barne- og familiedepartementet har på denne bakgrunn gitt Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir) i oppdrag å etablere en beredskap for oppfølging og veiledning av barnevernstjenester som skal vurdere omsorgssituasjonen til barn av norske fremmedkrigere. Bufdir skal også vurdere om det er behov for å utvikle faglige anbefalinger eller retningslinjer for barnevernets arbeid i denne type saker.

Jeg har fått informasjon fra mitt direktorat om at de er klare til å bistå aktuelle barnevernstjenester med veiledning. Dette omfatter både juridisk og barnevernsfaglig

veiledning i konkrete saker. Direktoratet har god erfaring med denne type veiledning i andre saker. Direktoratet samarbeider også med Utenriksdepartementet om denne problemstillingen, slik de også gjør i en rekke andre saker som involverer barn med tilknytning til andre land. Dette vil sikre en best mulig håndtering av den enkelte sak.

Som et ledd i bistanden til barnevernstjenestene i disse sakene, jobber direktoratet også med et informasjonsskriv til aktuelle kommuner. Dette vil beskrive særskilte juridiske problemstillinger som kan oppstå og andre viktige forhold som barnevernstjenestene må være kjent med for å bistå barn på en best mulig måte, både ved ankomst og i den videre oppfølgingen.

Barn som kommer til Norge fra konfliktområder, og som har vært vitne til eller usatt for vold og overgrep eller andre skadelige handlinger, kan være traumatiserte og ha behov for særskilt oppfølging fra flere tjenester.

Barnevernstjenesten må ta initiativ til at også andre relevante tjenester utreder barnets behov, for eksempel for helsehjelp og for tilpasninger til deltakelse i barnehage, skole og fritidsaktiviteter. Barnevernstjenesten vil i disse sakene ha et særskilt ansvar for å koordinere det øvrige hjelpeapparatet og skal bidra til at barnet får nødvendig hjelp og oppfølging fra andre tjenester. For å sikre at barnet får en helhetlig oppfølging som ivaretar alle aspekter ved dets omsorgssituasjon og hjelpebehov, vil Bufdir ved behov også bistå kommunale barnevernstjenester i å opprette kontakt med andre aktuelle hjelpeinstanser.

På bakgrunn av dialog med Helse- og omsorgsdepartementet og Kunnskapsdepartementet, kan jeg også informere om følgende, som faller inn under deres ansvarsområder:

Barn av fremmedkrigere som kommer til Norge vil i likhet med alle andre barn som oppholder seg i landet også ha rett til nødvendig hjelp og oppfølging fra helsetjenestene. Det er grunn til å anta at disse barna vil ha behov for både somatisk og psykisk helsehjelp. Mange vil blant annet trenge hjelp fra psykisk helsevern for barn og unge til å bearbeide traumer. Mer enn halvparten av landets om lag 80 barne- og ungdomspsykiatriske poliklinikker (BUP) har implementert traumefokusert kognitiv atferdsterapi (TF-CBT), en evidensbasert metode som har vist seg effektiv for å redusere symptomer på posttraumatisk stress, depresjon og generelle psykiske vansker.

Helse- og omsorgsdepartementet har gitt Helsedirektoratet i oppdrag å bistå Bufdir med å forberede nødvendige tiltak for barn av foreldre med IS-tilknytning som hentes til Norge fra Syria. Dette inkluderer å sikre nødvendig samarbeid mellom relevante kunnskaps- og kompetansetjenester, helsetjenestene og øvrige hjelpetjenester. Målet er at barna tilbys nødvendig helsehjelp og at man ivaretar deres helsemessige oppfølging på kort og lang sikt, som del av den totale tiltakspakken som utvikles rundt det enkelte barnet. 2,5 mill. kroner er også tilstilt Helsedirektoratet for å gjennomføre en spisset kompetan-

seoppbygging for arbeid med hjemvendte fremmedkrigere, herunder en særlig innsats for kompetanse om hjemvendte kvinner og deres barn.

Barnehage og skole spiller en viktig rolle i integreringen av barn av foreldre med IS-tilknytning som kommer til Norge, men det må vurderes for hvert enkelt barn hvordan dette best kan skje. Barna må få en tverrfaglig oppfølging, og også barnehage, skole, lærere, medelever og foreldre eller andre omsorgspersoner vil trenge informasjon og støtte.

For å ha rett til barnehageplass må barnet ha oppholdstillatelse og være varig bosatt i en kommune. Barn som fyller ett år senest innen utgangen av august det året det søkes om barnehageplass og barn som fyller ett år i september, oktober eller november det året det søkes om barnehageplass har rett til plass så lenge det søkes om plass innen fristen. Barnet har rett til plass i bostedskommunen.

Kommunen står fritt til å gi barnehageplass til barn som ikke har lovfestet rett til plass. Noen kommuner har supplerende opptak gjennom året, slik at nye barn gis tilbud om plass etter hvert som det blir ledige plasser. Det innebærer at kommunen også kan gi plass til barn som ankommer midt i barnehageåret.

Barn som kommer til Norge fra konfliktområder kan ha sammensatte behov og utfordringer. Noen av disse barna vil kunne ha behov for spesialpedagogisk hjelp. Barn under opplæringspliktig alder har rett til spesialpedagogisk hjelp dersom de har behov for det. Retten gjelder uavhengig av om barnet går i barnehage eller ikke. Det er kommunen som skal oppfylle retten for barn bosatt i kommunen. Det er også innført en plikt for barnehagen og skolen til å samarbeide om barnas overgang fra barnehage til skole og skolefritidsordning.

Alle barn i Norge har rett og plikt til grunnskoleopplæring. Retten gjelder når det er sannsynlig at barnet skal være i Norge i mer enn tre måneder. I tillegg er myndighetene forpliktet gjennom FNs barnekonvensjon til å sikre at alle norske barn får grunnskoleopplæring.

Opplæringen skal tilpasses evnene og forutsetningene til den enkelte elev. Barn som kommer til Norge fra konfliktområder vil kunne trenge tettere oppfølging også fra skolens side. Dersom barna ikke har tilfredsstillende utbytte av det ordinære opplæringstilbudet, har de rett til spesialundervisning. Spesialundervisningen skal gi eleven et opplæringstilbud som er likeverdig med tilbudet andre elever får og være tilpasset elevens behov.

Barn som har oppholdt seg i Syria eller nærområdene, ved å enten har blitt brakt dit av foreldrene eller blitt født der, vil ikke nødvendigvis ha norsk som morsmål selv om de har foreldre med norsk statsborgerskap. Når disse barna begynner på norsk skole, vil de ha rett til særskilt norskopplæring til de har fått tilstrekkelige norsksferdigheter til å følge den vanlige undervisningen.

Det er bostedskommunen som skal oppfylle barnas rett til grunnskoleopplæring, inkludert retten til tilpasset opplæring og spesialundervisning. Skolen har også en plikt til å samarbeide med relevante kommunale tjenester om vurdering og oppfølging av barn og unge med helsemessige, personlige, sosiale eller emosjonelle utfordringer.

Jeg viser i tillegg til at familievernkontorene er et lavterskeltilbud som skal hjelpe alle familier i krise. Familievernet kan derfor også være et tilbud for berørte familier. Når et familiemedlem har blitt radikalisert, vil familien være berørt og kan ha behov for hjelp og støtte til å håndtere situasjonen.

SPØRSMÅL NR. 1668

Innlevert 21. mai 2019 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen

Besvart 24. mai 2019 av landbruks- og matminister Olaug V. Bollestad

Spørsmål:

Den klassiske NOR 98-varianten av skrantesjuka finnes i norske sauebesetninger.

Er det dokumentasjon på smitte mellom sau og rein og motsatt, og videre - hvis så ikke er tilfelle - er det nødvendig med smittebeskyttelse av sau i samme område som det er rein?

BEGRUNNELSE:

Saken gjelder utbrudd av Cardiovascular disease (CVD) i Nordfjella og forslag til tiltak for å hindre spredning av CVD.

Svar:

Det har ikke vært påvist skrantesjuka (CWD eller Chronic Wasting Disease) hos sau. Hos sau har det tidligere vært påvist skrapesjuka (scrapie), både en klassisk form og varianten NOR98. Skrantesjuka og skrapesjuka er to forskjellige prionsjukdommer.

Selv om det brukes et annet navn på sykdommen i begrunnelsen for spørsmålet, antar jeg at representanten Lundteigen er opptatt av utbruddet av skrantesjuka, Chronic Wasting Disease (CWD), hos villrein i Nordfjella og forslaget til endringer i CWD-soneforskriften som nylig har vært på høring.

Som det fremgår av Mattilsynets høringsbrev, ble det funnet CWD hos i alt 19 villrein i Nordfjella sone 1. Det antas at de smittede dyrene har beveget seg over store områder og spredt smitte. Konsentrasjonen av smitte kan være høy på salteplassene i Nordfjella der villrein fra sone 1 har hatt samlingsplasser i mange år. Vitenskapsskomiteen for mat og miljø (VKM) skriver at det å gjøre disse stedene utilgjengelige eller på annen måte sanere

dem, vil redusere sannsynligheten for å spre sykdommen videre, betraktelig.

Når det gjelder spredning av smitte til andre lokaliteter, mener VKM at hjortedyr og sau som beiter i Nordfjella sone 1 nå utgjør den mest sannsynlige spredningsveien. En kan ikke se bort fra at sau kan spre smitte grunnet det store antallet som beiter i området. Det er mindre sannsynlig at mennesker, rovdyr, åtseletere og andre bærer med seg smitte som spres til nye hjortedyr.

På grunnlag av VKM-rapporten, etter råd fra Veterinærinstituttet og etter en totalvurdering hos Mattilsynet, mener departementet at det ikke er forsvarlig å tillate bruk av saltsteiner i Nordfjella i brakkleggingsperioden. Videre mener vi at de plassene som har vært i bruk de siste fem årene, i utgangspunktet må skjermes. Dersom disse tiltakene gjennomføres, mener vi at det er forsvarlig at sauebeitingen i Nordfjella får fortsette.

Det er behov for ytterligere kunnskap om CWD, og jeg kan informere om at styrene for Forskningsmidlene for jordbruk og matindustri har innvilget midler til et prosjekt om sau som biologisk smittebærer: Eksponering av sau for skrantesykeprioner: Risiko for spredning av sykdommen.

SPØRSMÅL NR. 1669**Innlevert 21. mai 2019 av stortingsrepresentant Masud Gharakhani****Besvart 28. mai 2019 av næringsminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Kan jeg be om en fullstendig oversikt over alle saker som er meldt til EFTAs overvåkingsorgan etter kapittel VI i Lov om europeisk meldeplikt for tekniske regler m.m.?

Svar:

Per 28. mai 2019 har Norge i alt notifisert seks saker til ESA etter EØS-høringslovens kapittel VI. Meldeplikt for krav til tjenestevirksomhet (kravet som er notifisert fremkommer i kursiv):

1. 26.02.2014: FOR-2013-12-13-1471 om endringer i forskrift om miljørettet helsevern (FOR-2003-04-25-486) – Rapporteringsplikt for eiere av kjøletårn og luftrensere.
2. 20.06.2014: Prop. 3 S (2013-2014) om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2011/77/EU, som endret åndsverkloven (LOV-1961-05-12-2) – Godkjenning-

sordning for organisasjoner som samler inn godtgjørelser for åndsverk.

3. 29.08.2014: Forslag om endringer i byggesaksforskriften (FOR-2010-03-26-488) – Sentral godkjenning for byggevirksomheter.
4. 16.10.2015: Forslag om endringer i byggesaksforskriften (FOR-2010-03-26-488) – Sentral godkjenning for byggevirksomheter – revisjon.
5. 23.11.2015: LOV-2015-06-19-73 om endringer i åndsverkloven (LOV-1961-05-12-2) – Gjennomføring av EUs hitteverkdirektiv og innføring av generell avtalelisens mv.
6. 17.05.2016: Forslag om endringer i tobakkskadeloven (LOV-1973-03-09-14) – E-sigaretter omfattes av forbudet mot tobakkreklame.

Norge har notifisert ytterligere én sak, men den ble trukket siden den ikke er omfattet av meldeplikten i tjenesteloven.

SPØRSMÅL NR. 1670**Innlevert 21. mai 2019 av stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård****Besvart 31. mai 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Det haster å få fullført Intercityutbyggingen som allerede er utsatt flere ganger.

Hvordan kan regjeringen forklare at den store forskjellen i kostnadsberegninger har kunnet forekomme, og kan Østfolds innbyggere være trygge på at den høyst nødvendige Intercity-utbyggingen kommer i mål uten nye forsinkelser og uten nedgraderinger av det planlagte tilbudet?

BEGRUNNELSE:

En ny beregning fra Bane Nor viser at kostnadene for Intercityutbyggingen mellom Fredrikstad og Sarpsborg vil være mellom 28 og 29 milliarder, vesentlig høyere enn tidligere beregninger. Bane Nor ønsker blant annet å møte de økte kostnadene med å velge et trasévalg som

Sarpsborg kommunene advarer sterkt mot, og frykten for enda flere utsettelse av utbyggingen med store konsekvenser for Østfoldsammfunet brer seg. Samtidig er det grunn til å stille spørsmål ved politiske ledelse sitt ansvar for prosjekt når kostnadsberegningen er vesentlig høyere enn tidligere opplyst om.

Svar:

I planlegginga av InterCity-prosjektet Seut-Sarpsborg på Østfoldbana, viser Bane NOR sitt førebelse estimat for strekninga at kostnaden for gjennomføringa av prosjektet vil vere om lag 29 mrd. kroner. Dette er nesten tre gonger så høgt som kostnadsanslaget i Nasjonal transportplan 2018-2029, som prisjustert til 2019-verdi låg på om lag 8,2 mrd. kroner. Årsaka for denne kostnadsauka ligg i ekstremt vanskelege grunnforhold, store kostnader knytt til

grunnerverv og ikkje minst sær komplisert utbygging i folketette byområde.

Det gjeldande kostnadsanslaget er basert på mykje meir detaljert kunnskap enn dei tidlegare anslaga, og er etter Bane Nor si vurdering diverre meir realistisk

enn NTP- anslaget. Jernbanedirektoratet og Bane NOR vurderer vegen vidare for InterCity-utbygginga i Nedre Glomma-området. Departementet må deretter i samarbeid med dei andre aktørane ta stilling til vidare handtering.

SPØRSMÅL NR. 1671

Innlevert 21. mai 2019 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen

Besvart 29. mai 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

Hvor mye ville statens totale bidrag til de tre store kollektivprosjektene i Bypakke Bergen gjennom bompengerelevingsperioden ha økt med dersom Ap og SVs forslag om 70 pst. statlig finansiering hadde blitt vedtatt av Stortinget i 2017?

BEGRUNNELSE:

Stortinget behandlet 20.12.2017 Prop. 11 S (2017-2018), Innst. 90 S (2017-2018) Finansiering av Bypakke Bergen i Hordaland. Arbeiderpartiet og SV fremmet forslag nr. 1:

«Stortinget ber regjeringen bidra med 70 pst. statlig finansiering av kollektivprosjektene i Bypakke Bergen.»

Forslaget ble nedstemt av Høyre, Frp, Venstre, KrF og Senterpartiet. Regjeringens forslag om 50 pst. statlig finansiering av kollektivprosjektene i Bypakke Bergen ble vedtatt av flertallet i Stortinget. Disse prosjektene er Bybanen etappe 4 (Fyllingsdalen), Bybanen etappe 5 (Åsane) og Kollektivløsning Vest.

Perioden for bompengereleving strekker seg i en periode fra 2018 til 2037. I denne perioden skal de tre nevnte kollektivprosjektene reguleres, planlegges, bygges og tas i bruk.

Svar:

Eg starter med å minne om at det var dagens regjering som innførte 50/50 ordninga, som no fleire byområder nyt godt av. Under AP, SP og SV regjering i 8 år var der ikkje ei slik ordning. Det er også naturleg å påpeike at Arbeider-

partiet heller ikkje finansierer ei statleg andel på 70 % i sitt alternative budsjett for 2019.

Eg viser vidare til at det i Meld. St. 33 (2016-2017) Nasjonal transportplan 2018-2029 er lagt til grunn statlege finansieringsbidrag på inntil 50 pst. til fem store kollektivtransportprosjekt i dei fire største byane i planperioden.

For Bergen er finansieringsbidraget knytt til Bybanens etappe 4 til Fyllingsdalen. Utbyggingskostnaden for dette prosjektet er vurdert til 6 mrd. 2017-kr i Nasjonal transportplan. Det statlege bidraget blei i 2018 fastsett til maksimalt 3 329 mill. 2018-kr eller 3 422 mill. 2019-kr, jf. Prop. 1 S (2018-2019).

Det ligg ikkje føre avklaringar knytt til eventuelt statleg bidrag til vidareføring av utbygginga av Bybanen til Åsane. I Nasjonal transportplan 2018-2029 er det lagt til grunn at staten skal bidra med ein andel på 50 pst. i bybaneutbygginga i Bergen, men det er ikkje sett av midlar ut over bidrag til etappe 4. Dette må vurderast ved kommande revisjonar av Nasjonal transportplan.

Prop. 11 S (2017-2018) Finansiering av Bypakke Bergen i Hordaland blei vedteke av Stortinget i 2017. I proposisjonen er det gitt ein omtale av aktuelle prosjekt i Bypakke Bergen. Som omtalt over, er det ikkje tatt stilling til statlege bidrag til kollektivtransportprosjekt i Bergen ut over Bybanen til Fyllingsdalen. I etterfølgjande tabell er det likevel vist skilnader i statlege bidrag til dei aktuelle kollektivtransportprosjekta gitt bidrag på 50 eller 70 pst. av prosjektkostnaden. Aktuelle økonomiske rammer ved den lokalpolitiske behandlinga av bompengereleving er lagt til grunn som prosjektkostnader, jf. tabell 4.1 i Prop. 11 S (2017-2018).

Mill. 2016-kr

Prosjekt	Aktuell økonomisk ramme i Prop. 11 S (2017-2018)	Ev. statleg bidrag på 50 pst.	Ev. statleg bidrag på 70 pst.
Bybanen til Fyllingsdalen	6 200	3 100	4 340
Bybanen til Åsane	8 000	4 000	5 600
Kollektivløysing vest	1 000	500	700
SUM	15 200	7 600	10 640

SPØRSMÅL NR. 1672

Innlevert 21. mai 2019 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen

Besvart 29. mai 2019 av landbruks- og matminister Olaug V. Bollestad

Spørsmål:

Er det påvist både klassisk CVD og CVD-variant hos rein i Norge, og hvis det er det - i hvilket forhold, videre når hjort også er angrepet, er det da dokumentert at det er smitte mellom hjort og rein i disse områdene?

Svar:

Jeg kan opplyse om at det bare er påvist såkalt klassisk CWD hos villrein i Norge. Det er videre påvist atypisk CWD hos en hjort og fire elg. Det er ikke påvist klassisk og atypisk CWD i samme geografiske område.

BEGRUNNELSE:

Saken gjelder utbrudd av Cardiovascular disease (CVD) i Nordfjella og forslag til tiltak for å hindre spredning av CVD.

SPØRSMÅL NR. 1673

Innlevert 21. mai 2019 av stortingsrepresentant Margret Hagerup

Besvart 29. mai 2019 av landbruks- og matminister Olaug V. Bollestad

Spørsmål:

Hvordan vil landbruks- og matministeren sikre at Mattilsynet gir god veiledning, samt opprettholder sin tillit hos aktørene?

BEGRUNNELSE:

Mattilsynet er et statlig forvaltningsorgan som skal sikre forbrukerne trygg mat og sørge for god dyrehelse. Hovedoppgavene deres er å utarbeide forslag til, forvalte og rettlede om regelverk, føre et risikobasert tilsyn, og formidle informasjon og kunnskap, samt ha beredskap.

Mattilsynet er avhengige av tillit, både blant bønder, forbrukere og befolkningen for øvrig. Det har de siste årene kommet frem saker i media hvor aktører frykter for tilliten til Mattilsynet, og enkelte har gått ut og sagt at tilsynet oppfattes som fryktbaserte, ikke kunnskapsbaserte.

Det er alvorlig for norsk dyrehelse og trygg, ren mat dersom dette tillitsforholdet brytes. Aktørene er avhengige av åpenhet og dialog, for å sikre at prosedyrer følges og at god dyrehelse er prioritert. Mattilsynet og tilsynets ansatte fyller en svært viktig samfunnsrolle, og trygg mat er fundamentet for det bønder og andre matprodusenter jobber med.

Saken som kom frem i NRK 20. mai 2019 viser at Mattilsynet har hatt svikt i sine rutiner, og dette kan få alvorlige konsekvenser for tilliten deres. Beskrivelsene av prosessen antyder dårlig kvalitetssikring i alle ledd, og det er alvorlig det som har kommet frem. Videre oppfølging av denne saken vil være viktig.

Administrerende direktør i Mattilsynet, Harald Gjein, skrev i en gjestekommentar i Kjøttbransjen, nr. 6, 2017:

"Mitt mål er at Mattilsynet i enda større grad skal samspille smidig med brukerne våre, samtidig som produsentene er seg sitt store ansvar bevisst for at regelverket overholdes. Slik kan vi sammen sikre at norsk matproduksjon også i framtida skal være i verdenstoppen på mattrygghet og dyrevelferd. Dette er Norges store konkurransefortrinn."

Det er avgjørende for norsk matproduksjon at Mattilsynet samspiller med brukerne, for å sikre at Norge fremdeles skal være på verdenstoppen innen mattrygghet og dyrevelferd. Da må vi sikre at Mattilsynet er en aktør som oppleves både som et relevant tilsyn og en kunnskapsfor-midler og medspiller.

Svar:

Jeg er enig med representanten Hagerup i det som omtales i begrunnelsen for spørsmålet, at den saken NRK omtalte

om tilsyn hos en pelsdyrprodusent fra Rogaland viser store svikt både når det gjelder saksbehandling og håndtering av en av aktørene Mattilsynet skal føre tilsyn med.

Mattilsynet har en viktig oppgave i å sikre trygg matproduksjon, god plante- og dyrehelse, god dyrevelferd og trygg mat. At Mattilsynet nyter tillit er viktig både for aktørene langs matproduksjonskjeden og for norske forbrukere.

Departementet har i sin styring av Mattilsynet lagt stor vekt på at Mattilsynet skal opptre profesjonelt og servicerettet og legge vekt på konstruktiv dialog i møte med brukerne. God og tilpasset veiledning fra Mattilsynet er viktig både for aktørenes generelle kunnskap om regelverket, forståelse for hvorfor kravene er stilt og kunnskap om eventuelle løsningsalternativer for å etterleve dem. God veiledning vil også bidra til bevisstgjøring om den enkelte virksomhets eget ansvar for å etterleve regelverket, forebygge mangelfull praksis og/eller regelverkssetterlevelse og gi forutsigbarhet i reaksjonsmåte overfor næringsutøverne.

Departementet har også i styringsdialogen tatt opp ulike problemstillinger rundt forvaltningskvalitet, blant annet med hensyn til hvordan Mattilsynet tolker regelverket og sikrer at brukerne er kjent med hvordan regelverket tolkes, herunder Mattilsynets bruk av veiledere og involvering av brukerne.

I etterkant av den konkrete saken har Mattilsynets administrerende direktør bedt om og blitt løst fra sin stilling. I tillegg har regiondirektøren og aktuell avdelings- og seksjonsleder midlertidig trådt tilbake fra sine lederroller mens pågående undersøkelser fortsetter.

Det vil være Mattilsynets nye leder som må lede arbeidet for å sikre at Mattilsynet gir god veiledning og opprettholder eller gjenoppretter tillit hos aktørene. Jeg vil følge nøye med på dette arbeidet.

SPØRSMÅL NR. 1674

Innlevert 21. mai 2019 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen

Besvart 28. mai 2019 av utenriksminister Ine M. Eriksen Søreide

Spørsmål:

29. november 2018 stemte det nederlandske parlamentet med overveldende flertall for en resolusjon om å kutte bistanden til den palestinske selvstyremyndigheten (PA)

med 1,5 millioner euro, om ikke PA avslutter det finansielle insentivet til terrorisme gjennom «martyrfondet».

Vil utenriksministeren vurdere en tilsvarende reduksjon av bistanden til den palestinske selvstyremyndigheten (PA), i tråd med vedtaket i det nederlandske parlamentet?

BEGRUNNELSE:

PAs martyrfond skal i 2018 ha betalt ut omtrent 2,7 milliarder kroner til palestinere i israelske fengsler, inkludert personer dømt for grove terrorhandlinger, til deres familier, og til familier av drepte terrorister – såkalte martyrer. Utbetalingene skal være innrettet slik at de som sitter lengst inne vil motta mest penger. De som sitter inne for de groveste forbrytelsene og deres familiemedlemmer prioriteres dermed, og ordningen fungerer sådan som et insentiv til terrorvirksomhet. Hakim Awad, terroristen som brøt seg inn i et privat hjem i landsbyen Itamar i 2011 og drepte en hel familie på fem, inkludert en fireåring og en 2 måneder gammel baby, er blant dem som mottar en ikke ubetydelig sum via «martyrfondet». I følge Washington Post (14. mars 2018) mottar han rundt 14 000 dollar (over 120 000 kroner) i året, en sum som vil øke jo lenger han sitter inne.

PA har foreløpig nektet å slutte med slike utbetalinger, som skal være svært populære i befolkningen. President Mahmoud Abbas uttalte i fjor sommer følgende: «If we are left with one penny, we will spend it on the families of the prisoners and martyrs.»

Norge utbetalte nær 59 millioner kroner til offentlig sektor i det palestinske området i 2018 (jf. UDs tilskuddsportal). Norge har fått gjentatte forsikringer fra PA om at disse midlene ikke havner i «martyrfondet». Imidlertid tillater generøs støtte utenfra til eksempelvis utdanningssektoren, at PA selv kan prioritere å kanalisere store summer til martyrfondet. Ifølge en Verdensbankrapport (2007) er «martyrfondet» PAs mest generøse pro-

gram. Norge kan ikke akseptere at terrorister og deres familier belønnes for volds- og drapshandlinger. Som leder av Giverlandgruppen for Palestina (AHLC), bør Norge stå frem som et eksempel for verdenssamfunnet på at denne type indirekte terrorfinansiering ikke kan aksepteres. En reduksjon av bistanden til PA vil sende et kraftig signal.

Svar:

Norge er kritisk til de palestinske selvstyremyndigheters (PA) nåværende støtteordning til fanger og deres familier. Fra norsk side har det ved gjentatte anledninger blitt formidlet tydelig til selvstyremyndighetene at støtteordningen er uakseptabel. Norge arbeider for å endre støtteordningen, og leder nå, på vegne av andre berørte givere, en dialog med PA om spørsmålet.

De palestinske selvstyremyndighetene har gjentatte ganger siden 2013 forsikret norske myndigheter om at ingen norsk bistand til PA, inkludert budsjettstøtten, går til palestinske fanger.

Dette ble igjen bekreftet under mitt besøk til Ramallah i mars i år da jeg møtte president Mahmoud Abbas. Statsminister Erna Solberg fikk tilsvarende bekreftelse da hun møtte Abbas 10. februar.

Flere andre store givere, som Norge har tett dialog med i dette spørsmålet, har mottatt liknende forsikringer. Norsk budsjettstøtte formidles via Verdensbankens giverfond for budsjettstøtte til PA. Denne Verdensbankmekanismen etterlever høye internasjonale standarder for åpenhet og kontroll over pengebruken.

SPØRSMÅL NR. 1675

Innlevert 22. mai 2019 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 31. mai 2019 av næringsminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Hva har statsråden gjort for å følge opp Veikart for bærekraftig reiseliv, og hvilke konkrete planer har han for den videre oppfølgingen i denne regjeringensperiode?

BEGRUNNELSE:

Veikart for bærekraft av 2017 gir en visjon for et bærekraftig reiseliv i 2050 med forslag til hvordan denne visjonen kan realiseres og hvilken rolle reiselivet har i dette arbeidet. Veikartet er et innspill til regjeringens strategi

for grønn konkurransekraft. Denne strategien skal følge opp anbefalingene fra Ekspertutvalget for grønn konkurransekraft. Innspillet omhandler hvordan myndighetene bør tilrettelegge for at reiselivet kan bidra til det grønne skiftet, samt styrke og opprettholde sin konkurransekraft i en fremtid med sterkere behov for virkemidler i miljø- og klimapolitikken.

Svar:

Veikart mot et bærekraftig reiseliv ble utformet av en samlet reiselivsnæring i 2017, og var et innspill til regjeringens strategi for grønn konkurransekraft. Visjonen i veikartet er at Norge i 2030 skal ha befestet posisjonen som et av verdens foretrukne reisemål for bærekraftige natur- og kulturbaserte opplevelser. Og frem mot 2050 skal brorparten av veksten i norsk reiseliv bestå av unike opplevelser som er en reise verdt i intakt natur- og kulturlandskap.

Veikartet foreslår både tiltak som næringen selv bør gjennomføre og tiltak som myndighetene kan gjennomføre. Under flere av tiltakene som er definert som myndighetenes ansvar har regjeringen tatt et initiativ allerede eller satt føringer eller innretninger på virkemidler som skal bidra til bærekraftige løsninger på sikt.

For å inspirere til fremdrift i oppfølgingen av veikartet, særlig på de områdene som krever oppfølging av næringen, inviterte klima- og miljøministeren og jeg til et seminar 1. april i år der representanter fra reiselivsnæringen, relevante forskningsmiljø og reiselivsnæringens organisasjoner var invitert. Målet var å fremme samarbeid og økt

samhandling mellom myndighetene og reiselivsnæringen om hvordan visjonen i veikartet kan nås.

Seminaret ga oss verdifull informasjon og vi hadde gode diskusjoner rundt hvordan vi kan utvikle reiselivsnæringen i en riktig og bærekraftig retning. Overturisme, ivaretagelse av natur og kulturverdier og lokaldestinasjonsutvikling var de sentrale diskusjonstemaene.

Jeg mener at reiseliv er en viktig fremtidsnæring som bidrar til sysselsetting i hele landet. Selv om vi har opplevd vekst i reiselivet de senere årene, er det en jobb å gjøre for at utviklingen av norsk reiseliv skal bli både lønnsom og bærekraftig. Myndighetene skal legge til rette og vil samarbeide med reiselivsnæringen for å få dette til, men ansvaret for den videre oppfølgingen ligger først og fremst hos reiselivsnæringen selv.

I juni i år vil klima- og miljøministeren invitere avsenderne av alle veikartene som ble lagt frem i forbindelse med regjeringens strategi for grønn konkurransekraft, til en konferanse kalt "Næringslivets klimakonferanse". Der vil blant annet resultatene av en utredning som skal måle tempoet i det grønne skiftet, bli presentert.

SPØRSMÅL NR. 1676

Innlevert 22. mai 2019 av stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen

Besvart 29. mai 2019 av kommunal- og moderniseringsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Hvilken tidshorison er det i prosjektet som omhandler delskostnadsnøkkelen for båtsektoren, og vil det eventuelt bli kompensert dersom endring ikke trer i kraft før budsjettåret 2021?

BEGRUNNELSE:

I kommuneproposisjonen for 2020 sier departementet at "departementet har satt ut et prosjekt for å finne mer treffsikre kriterier i delskostnadsnøkkelen for båtsektoren". Dette viser at departementet ser at nøkkelen ikke fungerer optimalt, og det er positivt at departementet har satt i gang dette arbeidet. Det er imidlertid knyttet til noen utfordringer til dette, spesielt for Rogaland, som står overfor en massiv nedskjæring av båtruter i neste års budsjett, som en konsekvens av den nye nøkkelen. Fylkeskommunen har ikke handlingsrom i sin økonomi til å finne de kompensierende midler, når de nå mister et 3-sifret millionbeløp i delskostnadstilskudd fra Staten. Derfor er

det viktig for fylkeskommunen å få en viss forutsigbarhet de neste par årene. Aller helst ønsker fylkeskommunen en konklusjon i prosjektet før de behandler sitt endelige budsjett for 2020. Dersom de ikke får en konklusjon i tide til det, er det interessant for dem å vite om det vil komme en kompensasjonsordning for 2020, dersom prosjektet kommer til en mer rettferdig løsning enn dagens. Da kan de muligens finne overgangsordninger i mellomåret 2020.

Svar:

Prosjektet som skal vurdere kriteriene for båter i delskostnadsnøkkelen for båt og ferje er tildelt Møreforskning i samarbeid med Transportøkonomisk institutt. Arbeidet er i gang og departementet har allerede invitert KS og alle fylkeskommuner til det første møtet i referansegruppen for prosjektet. Prosjektet skal etter planen ferdigstilles innen 1. desember 2019. Departementet tar sikte på å presentere resultatene fra utredningen i kommuneproposisjonen for 2021, forutsatt at prosjektet ferdigstilles innen

den planlagte fristen. Kommuneproposisjonen for 2021 legges fram i mai 2020.

Jeg vil samtidig minne om at midlene som fordeles gjennom inntektssystemet er fylkeskommunenes frie inntekter, som de disponerer fritt uten andre bindinger fra staten enn gjeldende lover og regler. Overføringene gjennom den enkelte delkostnadsnøkkel må derfor ikke ses på som en statlig føring for hvor mye midler fylkeskommunene bør tildele den enkelte sektor. Det er fylkeskommunen, og ikke staten, som har best forutsetninger for å vurdere hvordan midlene skal brukes lokalt. Fylkeskommunene har derfor full mulighet til å prioritere mellom sektorer, herunder beslutte hvor mye som skal brukes på hurtigbåttilbudet i det enkelte fylket.

Jeg vil også minne om at fylkeskommunene finansierer båtrutene innenfor de samlede økonomiske rammene. Rogaland har hatt gode økonomiske vilkår de siste årene, med en gjennomsnittlig årlig realvekst i frie inntekter på 1,3 prosent i perioden 2013–2018. Dette er godt over

landsgjennomsnittet. Veksten har blant annet sammenheng med at Rogaland har kommet godt ut av endringene i inntektssystemet de siste årene. Systemvirkningene av endringene i kostnadsnøkkelen i 2015 er beregnet til en økning på 356,5 mill. 2015-kroner for Rogaland (jf. beregningene til statsbudsjettet for 2016), og endringene i skatteutjevningen er beregnet til en økning på 26,2 mill. kroner i 2015. Dette er langt høyere enn reduksjonen i rammetilskudd som følge av den nye båt- og ferjenøkkel-en i 2018. I beregningene til statsbudsjettet for 2018, ble systemvirkningen av den nye båt- og ferjenøkkel-en beregnet til en reduksjon på 26,2 mill. kroner for Rogaland.

Rogaland er også en av fylkeskommunene som ifølge de foreløpige beregningene vil komme bedre ut med forslaget til nytt inntektssystem for neste år, som ble lagt fram i kommuneproposisjonen for 2020.

Jeg mener på denne bakgrunn at det ikke er grunnlag for en særskilt kompensasjon fra staten til hurtigbåttutene i Rogaland i 2020.

SPØRSMÅL NR. 1677

Innlevert 22. mai 2019 av stortingsrepresentant Odd Omland

Besvart 4. juni 2019 av klima- og miljøminister Ola Elvestuen

Spørsmål:

Bredalsholmen Dokk og fartøysenter er kommet i en svært vanskelig situasjon pga. at bevilgningene over Riksantikvarens budsjett til restaurering av to fartøy i dokken ikke er kommet som forutsatt. Dette ble først kjent for verftet 11.3.19.

Vil statsråden sørge for at det tilføres 4 mill. til disse prosjektene i 2019 slik at restaureringen kan utføres som forutsatt?

BEGRUNNELSE:

BDF har, etter ferdigstilling av Hestmanden, hatt en jevn sysselsetning med oppdrag på fartøy som har fått bevilgninger fra Riksantikvaren. Det er gjort betydelige utbedringer av verftets fasiliteter som teknisk industrielt kulturminne, verftet har i flere år levert alle prosjekter til rett tid og pris, og det er investert betydelig i fornyelse av arbeidsstokken for å kunne formidle gamle håndverkstradisjoner fremover. I tillegg har det vært utført en rekke oppdrag ved og utenfor verftet som ordinære industrioppdrag for å sikre jevn sysselsetning mellom prosjektene.

Verftet har basert seg på den bevilgningspolitikken Riksantikvaren har uttalt og praktisert de siste årene; at de årlige bevilgninger skal tilføres påbegynte fartøy før nye prosjekter startes, med særlig fokus på fartøy som opptar plass på slipp eller i dokk.

BDF har i dag to fartøy under restaurering og ytterligere fartøy liggende ved kai som forventes påbegynt når bevilgning foreligger.

Da listen over tilskudd til fartøy for 2019 ble kjent for verftet 11. mars viser det seg at eierne av de to påbegynte fartøyene har fått betydelig mindre bevilget enn forventet. I tillegg har fartøyene som ligger ved kai ikke fått noe.

Konsekvensene av årets bevilgning, som avviker fra tidligere år i størrelse og praksis, medfører at dokken er blokkert ved to fartøy som ikke kan flyttes og flere fartøy ved kai som opptar plassen.

Det er ikke mottatt noen signaler om dette tidligere og verftet har derfor ikke kunnet påta seg andre oppdrag. De bevilgninger som foreligger vil gi verftet sysselsetning av en liten del av arbeidsstokken frem til ferien.

Situasjonen for verftet kan oppsummeres slik:

1. I tørrdokka på Bredalsholmen ligger det 2 fartøyer under restaurering. Det er demontert plater i skrogene og

- de er derfor ikke sjødyktige. Begge har mottatt tilskudd fra Riksantikvaren over flere år.
2. Tilskuddene for 2019 for begge fartøyene var på 4 mill., en halvering fra tidligere år. Verftet har derfor sendt ut permitteringsvarsel for alle 17 håndverkerne. For tiden er 6 permitterte og 4 utleide på kortsiktige oppdrag.
 3. Uten tilførsel av nye oppdrag vil verftet måtte si opp et flertall av håndverkerne, fra oktober, noe som vil innebære tap av verdifull kompetanse og kapasitet ved senteret og i fartøyvernet.
 4. En kortsiktig løsning vil være tilførsel av kapital til fartøyene i dokka, i første omgang MF Folgefonn. Behovet vil være på 4 mill. i 2019 og 2 mill. i perioden Jan – mars 2020 da nye tilskudd forventes.
 5. Riksantikvarens forvaltning av post 74 til fartøy er ikke tilstrekkelig til å sikre jevn drift ved sentrene. For å unngå lignende situasjoner i fremtiden trengs det langsiktige løsninger dersom Norges forpliktelser om ivaretagelse av den immaterielle kulturarven skal være bærekraftig for fartøyvernet.

Svar:

Driften ved Bredalsholmen dokk og fartøyvernsenter (BDF) er i stor grad avhengig av større fartøyvernprosjekt som får tilskudd over statsbudsjettets kapittel 1429 post 74. Riksantikvaren kan imidlertid ikke styre bruken av tilskuddsmidlene over post 74 til drift av fartøyvernse-

ntrene. Det ligger utenfor tilskuddsordningen. BDF konkurrerer om oppdrag på lik linje med andre. Fartøyene søker om midler til istandsetting, ikke drift av fartøyvernse-

ntrene. I spørsmålet gir bruken av ordet «forutsatt» inntrykk av at Riksantikvaren har kommet med løfter som har gitt BDF grunn til å forutsette et konkret tilskuddsnivå til disse fartøyene.

Riksantikvarens eneste mulighet til å komme med konkrete løfter er gjennom vedtak i tilsagnsbrev, der fartøy kan tildeles konkrete tilskudd for det påfølgende året. Dette har også vært gjort for de aktuelle fartøyene. Selv om prioritering av fartøy som står på slipp eller i dokk med tilskudd fra Riksantikvaren kan gi grunnlag for å forvente at dette tas hensyn til, så kan dette likevel ikke forutsettes – og langt mindre i form av konkrete summer.

Riksantikvaren er gitt ansvaret for å fordele midlene til fartøyvern etter et vedtatt sett med kriterier. Disse er nedfelt i Prop.1 S. (2018-2019). Tilskudd til post 74 fartøyvern fordeles etter følgende kriterier: allmenn interesse, offentlig tilgang, økonomisk gjennomføringsvilje og –evne, potensielle for lokalt engasjement og særlige opplevings- og formidlingsverdier. I tillegg setter Riksantikvaren hvert år ytterligere prioriteringer.

Jeg oppfatter derfor at ressursene Riksantikvaren som fagmyndighet er satt til å disponere har vært gjenstand for en god vurdering.

SPØRSMÅL NR. 1678

Innlevert 22. mai 2019 av stortingsrepresentant Terje Halleland

Besvart 29. mai 2019 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

Sett i lys av debatten om hvilke næringer som representerer "den nye oljen", kan statsråden gi et anslag på hva bruttoverdiskapningen er i oljenæringen sammenlignet med gjennomsnittet på land og mellom næringer, for eksempel reiseliv og industri?

BEGRUNNELSE:

I debatten om hvilke nøkkelnæringer som skal finansiere fremtidens velferdssamfunn i Norge, mangler det ikke på optimistiske enkeltutspill om potensielle næringer som hevdes å representere "den nye oljen". Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne har for eksempel tatt

til orde for at staten skal skape nye grønne arbeidsplasser ved å bedrive en aktiv industripolitikk.

Etter at Arbeiderpartiets landsmøte vedtok å ikke konsekvensutrede områdene sør for Lofoten for oljevirksomhet, tok partileder Jonas Gahr Støre turen til Lofoten i slutten av april for å studere nærmere hvilke andre næringsmuligheter som finnes i området.

Aktørene som peker ut nye satsningsnæringer er ofte opptatt av å finne mulige alternativer til olje- og gassnæringen, men utelater beleilig nok å utrede hvilken verdiskapning disse nye næringene vil stå for sammenlignet med petroleumsnæringen. Derfor mener jeg at det er viktig å få konkrete tall på bordet, slik at det blir lettere å

sammenligne verdiskapningen mellom noen av nøkkelnæringene i Norge.

Svar:

Høyere olje- og gasspriser har bidratt til at verdiskapningen i petroleumsnæringen har tatt seg markert opp de siste årene. Ifølge foreløpige nasjonalregnskapstall var bruttoprodukt per sysselsatt i petroleumsnæringen i 2018 på 21,8 mill. kroner. Samtidig var bruttoprodukt per sysselsatt i industrien på 0,9 mill. kroner, mens bruttoprodukt per sysselsatt innen overnattings- og serveringsvirksomheten var på 0,5 mill. kroner. For fastlandsøkonomien samlet var bruttoprodukt per sysselsatt på 0,9 mill. kroner.

I fjor var driftsresultat per sysselsatt i petroleumsvirksomheten på 14,7 mill. kroner. Samtidig var driftsresultat per sysselsatt i industrien på vel 64 000 kroner, mens driftsresultat innen overnattings- og serveringsvirksomheten var på knapt 89 000 kroner. For fastlandsøkonomien samlet var driftsresultat per sysselsatt på i overkant av 177 000 kroner.

Det er vanskelig å se for seg andre næringer som på sikt kan matche eller erstatte verdiskapningen fra petroleumsnæringen. Gjennom petroleumsskattesystemet og statens direkte eierskap har Norge kanalisert store deler av grunnrenten fra petroleumsvirksomheten inn til fellesskapet. I fjor var statens netto kontantstrøm fra petroleumsvirksomheten på 251 mrd. kroner. Dette tilsvarte 19 pst. av statens inntekter.

SPØRSMÅL NR. 1679

Innlevert 22. mai 2019 av stortingsrepresentant Ingalill Olsen

Besvart 29. mai 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

Kan ministeren angi omlag når tid det kan bli oppstart på utbedring på Kvæangsfjellet?

BEGRUNNELSE:

Kvæangsfjellet er en svært viktig fjellovergang mellom Troms og Finnmark, med stort behov for å forbedre regulariteten.

Kvæangsfjellet var planlagt oppstart prosjektering i 2019 og selve arbeidet skulle starte i 2020 jfr. NTP og Statens Vegvesens handlingsprogram.

Det er behov for informasjon og avklaring knyttet til Kvæangsfjellet, all den tid vi allerede er langt ute i 2019.

Svar:

Eg vil vise til at Samferdselsdepartementet no har lagt fram forslag for Stortinget om at strekninga E6 Kvæangsfjellet i Troms blir overført til Nye Veier AS, jf. Prop. 110 S (2018-2019). Nye Veier ligg an til å slutføre prosjekta i porteføljen mykje tidlegare, til ein lågare kostnad og med ei høgare samfunnsøkonomisk lønnsemd en føresett. Eg meiner difor det er gunstig å utvide porteføljen til selskapet no, mellom anna med E6 Kvæangsfjellet, sånn at dei kan nytte erfaringane sine i fleire prosjekt.

Eg meiner det ikkje vil vere riktig av meg å gå nærmare inn på detaljar i framdrifta for dei føreslåtte nye prosjekta no. Eg vil vise til at saka om å overføre mellom anna E6 Kvæangsfjellet til Nye Veier fortsatt er til behandling i Stortinget, og prosjektet er difor enno ikkje ein del av selskapet si portefølje.

På generelt grunnlag er eg likevel kjend med at Nye Veier vil sette i gang ein gjennomgang av deira metodikk for å prioritere prosjekt innafor porteføljen, dersom selskapet overtek ansvaret for nye strekningar. I dette arbeidet vil dei mellom anna sjå på behovet for å gjere justeringar og forbedringar av eksisterande metodikk, dersom dei blir tilførd nye prosjekt med andre typar utfordringar enn tidlegare. Slike nye typar utfordringar kan til dømes vere skredproblematikk, vinterregularitet m.m.

Nye Veier har opplyst at dei som hovudregel gjennomfører porteføljeprioriteringar to gonger om året. Dersom selskapet overtek dei nye strekningane vil dei inngå i vurderingane om prioritering på lik linje med selskapet sine noverande strekningar.

SPØRSMÅL NR. 1680**Innlevert 22. mai 2019 av stortingsrepresentant Mona Fagerås****Besvart 28. mai 2019 av forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Instituttene og nasjonale myndigheter har et felles ansvar for å få bukt med midlertidighetsproblematikken i akademia.

Hva konkret har ministeren foretatt seg for å nå målet om å redusere bruken av midlertidighet og vil ministeren i samarbeid med sektoren komme på banen med en konkret plan for hva begge parter kan bidra med?

BEGRUNNELSE:

En av verkebyllene i høyere utdannings- og forskningsfeltet er uten tvil det stadig tilbakevendende temaet om midlertidigheten i akademia.

Sist jeg og ministeren diskuterte dette var ifm. debatten om langtidsplanen for høyere utdanning og forskning.

Jeg ble dessverre ikke beroliget etter denne debatten. Ministeren la ansvaret over på institusjonene og pekte på at der er store rom universitetene og høyskolene ikke benytter seg av. Ministeren fremhevet riktignok sterkt at bruken av midlertidige ansettelsler skal ned, men ville altså ikke ta et ansvar selv for å sørge for at så skjer. Dette mener jeg er en ansvarsfraskrivelse.

Jeg mener det er uakseptabelt at folk som gjør en viktig innsats i en viktig sektor skal gå årevis uten å få fast jobb. En av fem i denne sektoren er midlertidig ansatt. Dette er en ukultur! Det er også brudd på det vi i det norske samfunnet tar for gitt; fast ansettelse.

Skal universitetene og høyskolene bli mer attraktive karriereveier, med aktiv likestillingspolitikk haster det med å få redusert bruken av midlertidige ansettelsler.

V har derfor foreslått at man i samarbeid med sektoren utarbeidet en langsiktig plan for hvordan oppnå det som jeg opplever er et felles mål; få ned midlertidigheten i akademia.

Jeg mener regjeringen har et ansvar og håper ministeren vil se konkret på hva som kan og må gjøres også fra deres side.

Svar:

Fast ansettelse skal være hovedregelen i det norske arbeidslivet og regjeringens politikk på dette ble senest slått fast i Granavolden-plattformen. Kunnskapsdepartementet jobber derfor kontinuerlig med å redusere andelen midlertidige ansettelsler i universitets- og høyskolesektoren.

Midlertidige tilsetninger gir utrygghet for den enkelte, og bidrar heller ikke til den langsiktigheten og faglige utviklingen som gir samfunnet offentlige tjenester av høy kvalitet. Jeg er derfor svært opptatt av at vi jobber målrettet for å redusere midlertidigheten i universitets- og høyskolesektoren raskt.

26. mars d.å. innkalte jeg til et rektormøte om midlertidigheten i akademia med noen utvalgte universiteter og høyskoler. Formålet var å avdekke tiltak og løsninger for å redusere midlertidigheten i UH-sektoren raskt. Jeg ba i rektormøtet om at ledelsen ved institusjonene må tørre å ta dristigere valg i forhold til å ansette i faste stillinger i større grad enn tidligere. I møtet besluttet institusjonene og Kunnskapsdepartementet (KD) å etablere en arbeidsgruppe som skal utarbeide en rapport med forslag til konkrete tiltak som kan bidra til å redusere midlertidigheten i sektoren.

Arbeidsgruppen, som består av HR-direktører fra åtte UH-institusjoner, holder sitt oppstartsmøte i KD 26. juni d.å. og skal ferdigstille sin rapport innen 31.12.2019.

UH-sektoren har etterlyst gode verktøy, konkrete tiltak og "best practice" for hvordan de selv kan redusere midlertidigheten ved institusjonene. Dette skal arbeidsgruppen konkretisere. Et viktig arbeid for gruppen blir også å synliggjøre relevante lover, regler og prosedyrer som skal benyttes bl.a. når finansiering opphører for enkelte stillinger. Det har kommet frem at dette ikke er tilstrekkelig kjent i UH-sektoren. Jeg vil følge arbeidsgruppens arbeid tett.

Det vil i tildelingsbrevene for 2020 bli gitt enda tydelige signaler om at midlertidigheten må ned. Midlertidighetsproblematikken i akademia tas også opp i alle vårens etatsstyringsmøter.

SPØRSMÅL NR. 1681**Innlevert 22. mai 2019 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken****Besvart 31. mai 2019 av finansminister Siv Jensen****Spørsmål:**

NRK kom 22. mai 2019 med en sak hvor regjeringen ifølge beregninger presentert i Nasjonalbudsjett for 2019, ikke har tro på at Norge vil oppnå Stortingets mål om at alt nybilsalg skal være nullutslippsbiler innen 2025.

Dersom regjeringen i sine dokumenter ikke tror at målet blir oppnådd med dagens insentiver, hvilke politiske initiativer vil regjeringen ta for å følge opp Stortingets vedtak?

BEGRUNNELSE:

I Nasjonalbudsjettet står det følgende: "Utslipp fra vei-trafikk. Med utgangspunkt i Statistisk sentralbyrås modell for å beregne nasjonale utslipp til luft fra vei-trafikk har Miljødirektoratet utviklet en fremskrivingsmodell. Det er lagt til grunn at andelen elbiler vil øke til 75 pst. av nybilsalget i 2030. Andelen plug-in hybrid av nybilsalget anslås også å øke, til 25 pst. i 2020 og 30 pst. i 2025. Deretter avtar andelen ettersom andelen elbiler overtar mer av markedet. Forutsetningene innebærer at det i 2030 ikke selges nye diesel- og bensinbiler (inkludert ikke-ladbare hybridbiler)."

Dette innebærer at regjeringens egne beregninger tilsier at målene om at 100 % av nybilsalget fra 2025 skal være nullutslippsbiler, ikke blir nådd. Vi legger til grunn at regjeringen følger opp Stortingets vedtak og mål med politikk som gir insentiver til å oppnå målene. Vi vet at i spørsmålet om nullutslippsbiler er det politiske insentiver som har ført til den store endringen som er sett i dag. Derfor trengs det åpenbart en sterkere og bedre klimapolitikk for å nå Stortingets mål om at 100 % av nybilsalget i 2025 skal være nullutslippsbiler.

SPØRSMÅL NR. 1682

Spørsmålet ble trukket.

Svar:

Norges utslipp av klimagasser avhenger av handlingene til noen hundretusen bedrifter og flere millioner personer. Fremskrivinger av utslipp prøver å fange opp disse underliggende utviklingstrekkene og tendensene, blant annet med utgangspunkt i økonomiske, teknologiske og befolkningsmessige forhold. I tråd med retningslinjer fra FN er fremskrivingene basert på at dagens innretning av klimapolitikken, både i Norge og internasjonalt, videreføres uendret. Fremskrivingene gir dermed et bilde på hvordan utslippene av klimagasser kan utvikle seg gitt disse forutsetningene. Fremskrivingene er altså ikke en beskrivelse av regjeringens mål.

Fremskrivingene, herunder hvordan dagens politikk påvirker fremtidige utslipp, er beheftet med betydelig usikkerhet. Usikkerheten øker desto lengre utover i tid fremskrivingene strekker seg. Det er ikke bare de økonomiske utsiktene og den fremtidige utviklingen i befolkningen som er usikre, men også tilgang på lav- og nullutslippsteknologi og kostnadene ved å ta slik teknologi i bruk.

Vi har kraftfulle virkemidler overfor nullutslippsbiler. Politikken virker. Andelen nye elbiler har ligget høyt de siste månedene, og høyere enn det som utslippsfremskrivingene i Nasjonalbudsjettet 2019 bygger på. Det meste av den teknologiske utviklingen i vei-transport skjer utenfor Norges grenser. Teknologiutviklingen kan gå raskere enn vi har lagt til grunn i fremskrivingene slik at elbiler tidligere blir konkurransedyktige i forhold til fossile løsninger.

SPØRSMÅL NR. 1683**Innlevert 22. mai 2019 av stortingsrepresentant Ole André Myhrvold****Besvart 28. mai 2019 av justis- og innvandringsminister Jøran Kallmyr****Spørsmål:**

Er det aktuelt å overlate utstedelsen av pass til kommunene slik at dette kan skje på rådhus eller andre egnede kommunale servicepunkter?

BEGRUNNELSE:

Da en rekke lensmannskontor ble lagt ned og politiresursene samlet i det tidligere Follo politidistrikt ble det sagt at passutstedelse i fremtiden kanskje kunne skje ved kommunale servicepunkt. Etter dette er utstedelse av pass ytterligere sentralisert med begrunnelse i sikkerhet.

I dag 22. mai kan vi lese i Smaalenene.no at ordfører i Hobøl kommune etter møte med samferdselsministeren om fremtiden til lokale trafikkstasjoner igjen mener at passutstedelse med dagens teknologi bør være en desentralisert oppgave, som kan utføres kommunalt.

Svar:

For å fatte vedtak om utstedelse av pass er den som utsteder avhengig av informasjon fra flere av politiets registre. Utstedelse av pass er derfor en del av forvaltningssoppgavene i politiet. Pass skal eksempelvis ikke utstedes dersom søkeren er etterlyst, er besluttet pågrepet eller varetektsfengslet eller har samtykket i innlevering av pass etter straffeprosessloven kapittel 14, jf. passloven § 5. Politiet må ha tilgang til informasjon fra passregistret. Om annen myndighet bemyndiges til å utstede pass, vil politiet fortsatt måtte kobles inn i arbeidet med å behandle passøknader.

Det norske passet har høy internasjonal status og gir visumfrihet til mange land. Det er derfor også svært ettertraktet i kriminelle miljøer og kan brukes i alt fra omfattende svindel, trygdemisbruk og menneskehandel til organisert kriminalitet og terrorisme. En sikker utstedelsesprosess er derfor avgjørende for samfunnssikkerheten. Riksrevisjonen påviste i Dokument 1 (2015-2016) store avvik fra de internasjonale standardene for kvalitet og sikkerhet fastsatt av Den internasjonale organisasjonen for sivil luftfart (ICAO). Politidirektoratet arbeider med å modernisere utstedelsen av norske pass og lansere nasjonale ID-kort med eID. For å ivareta internasjonale krav skal de nye dokumentene utstedes i fysisk sikrede lokaler og av personell med ID-faglig kompetanse. For å ivareta behovet for tilstrekkelig kompetanse, kvalitet og sikkerhet i utstedelsesprosessen er det blant annet avgjørende at hvert pass- og ID-kontor har et visst saksvolum. Det er også en forutsetning at utstedelse av pass utføres enhetlig over hele landet. På nåværende tidspunkt er det derfor ikke aktuelt å flytte ansvaret for utstedelse av pass fra politiet til eksempelvis kommunene.

Det pågår for øvrig en områdegjennomgang av ID-forvaltningen som skal kartlegge om dagens forvaltning er innrettet og organisert på en hensiktsmessig og kostnadseffektiv måte. Arbeidet skal resultere i anbefalinger om arbeidsformer, organisering og styring på feltet, herunder om behovet for tydeligere myndighetsfordeling og bedre ressursbruk i identitetsforvaltningen i Norge. Formålet er økt sikkerhet, økt kostnadseffektivitet og økt brukervennlighet i ID-forvaltningen.

SPØRSMÅL NR. 1684**Innlevert 22. mai 2019 av stortingsrepresentant Ole André Myhrvold****Besvart 29. mai 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Nå foreligger anbefalingen fra Statens vegvesen, og vil statsråden sørge for en avklaring rundt fremtiden til lan-

dets trafikkstasjoner før 9. september, og når forventer han at dette er klart?

BEGRUNNELSE:

Viser til mitt spørsmål av 29. april og statsrådets svar på fremdrift for avklaring på Statens vegvesens sin anbefaling om fremtidig tjenestestruktur.

Svar:

Statens vegvesen leverte 20. mai sitt forslag til lokalisering av einingar og tenestestader i ny organisasjon. Dette inneheld òg forslag til ny tenestemodell og –struktur for trafikant- og køyretøyområdet.

Brukarane sine behov, gode og robuste arbeidsmarknader i heile landet, kostnadseffektivitet og kvalitet i tenesta er bland vesentlege omsyn som skal takast i vare i denne samanheng. Statens vegvesen sitt forslag vil no bli vurdert grundig før det blir tatt noko avgjerd i saka.

Like viktig som raske avklaringar er det for meg å gjere grundige vurderingar av konsekvensar for innbyggjarane. Regjeringa er oppteken av at tidbodet til brukarane av tenestene skal være best mogleg. Vidare arbeid for digitalisering, og ikkje minst muligheter for at ambulerande tenester må tilleggas vekt i desse vurderingane. Eg vil avklare desse spørsmåla så snart eg er trygg på at tenestetilbodet til brukarane er godt ivareteke.

SPØRSMÅL NR. 1685

Innlevert 22. mai 2019 av stortingsrepresentant Cecilie Myrseth

Besvart 30. mai 2019 av olje- og energiminister Kjell-Børge Freiberg

Spørsmål:

Hvordan stiller statsråden seg til at seismisk virksomhet ikke planlegges i tråd med reglene i petroleumsloven (og veilederen utarbeidet av departementet for dette formålet), slik at dette har potensiale til å skade det viktige blåkkeitefisket på Trænabanken som begynner i disse dager?

BEGRUNNELSE:

Viser til brev fra Norges fiskarlag til Oljedirektoratet, hvor det er tatt opp behandlingen av undersøkelsen EMGS ønsker å ha på Trænabanken under blåkkeitefisket i mai.

Svar:

Olje- og gassnæringen er Norges største og viktigste næring. Virksomheten gir lønnsomme arbeidsplasser over hele landet og har siden starten bidratt til næringsutvikling, teknologiutvikling og samfunnsutvikling som har kommet hele landet til gode. Den forutsigbare og stabile petroleumspolitikken som over lang tid er ført i Norge har gitt svært gode resultater.

Kunnskap om ressursgrunlaget på norsk sokkel er en avgjørende forutsetning for god og forsvarlig ressursforvaltning. Seismikk er et nødvendig virkemiddel for å kartlegge petroleumsressursene. Innsamling av seismikk er derfor avgjørende for å sikre god ressursforvaltning, høy verdiskaping og store statlige inntekter fra våre petro-

leumsressurser. Uten mulighet til å innsamle ny seismikk, vil store verdier gå tapt.

Petroleumsnæringen og fiskerinæringen er to viktige næringer for Norge. Helt siden 1960-tallet har god sameksistens vært vektlagt og begge næringer er i dag sterke. Sameksistens innebærer at begge næringer tilpasser seg hverandre. Seismikkinnsamling kan i enkelte tilfeller medføre arealkonflikt mellom petroleums- og fiskerinæringen.

Petroleumsloven § 10-1, andre ledd sier at "Petroleumsvirksomheten må ikke unødvendig eller i urimelig grad vanskeliggjøre eller hindre skipsfart, fiske, luftfart eller annen virksomhet, eller volde skade eller fare for skade på rørledninger, kabler eller andre undersjøiske innretninger." Seismikkaktiviteten og forholdet til andre næringer er også videre regulert i Forskrift om ressursforvaltning i petroleumsvirksomheten (ressursforskriften), kapittel 2.

Myndighetene har over tid gjennomført flere endringer i regelverket for å oppnå enda bedre sameksistensen på havet. Det er innført krav om sporing av seismikkfartøy, krav om fiskerikyndig om bord på seismikkfartøy, og også tids- og områdebegrensninger for innsamling av seismiske data. Videre har berørte departementer utgitt en veileder for sameksistens mellom fiskerinæringen og petroleumsindustrien ved seismiske undersøkelser. Norsk olje og gass har utgitt retningslinjer for det samme. Likevel ser vi at seismikkundersøkelser til tider vil kunne påføre fiskerne ulemper. Petroleumsloven har derfor

særlige regler om erstatning til norske fiskere for ev. økonomisk tap som følger av bl.a. seismikkinnsamlinger.

Aktørene som driver petroleumsvirksomhet må ta hensyn til andre næringer og brukere av havet når de planlegger sin aktivitet. Med hensyn til fiskerinæringen betyr dette at rettighetshaver i forkant av en seismisk undersøkelse må ta stilling til om undersøkelsen kunne vært foretatt på et annet sted, til en annen tid eller på annen måte som ville vært bedre for fiskerne, uten at dette vil ha for vesentlige konsekvenser praktisk eller økonomisk for rettighetshaver. Dersom rettighetshaver ikke har inkludert slike hensyn og vurderinger i sin planlegging, kan det være vanskelig å vurdere om undersøkelsen i unødvendig grad vanskeliggjør eller hindrer andre næringsinteresser. Det er derfor viktig at rettighetshaver synliggjør og dokumenterer at de har tatt slike hensyn i sin planlegging. Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet vil kunne bistå rettighetshaver med relevant informasjon, og tidlig kontakt med disse fra selskapenes side er anbefalt.

Dersom en aktør ikke overholder reglene i Petroleumsloven § 10-1, vil det kunne gi grunnlag for myndighetene å gripe inn og stanse virksomheten. I de tilfeller det oppstår situasjoner hvor Oljedirektoratet og Fiskeridirektoratet er uenige om en undersøkelse bør gjennomføres som innmeldt eller ikke, foreligger det retningslinjer for å sikre en helhetlig vurdering av slike saker, samt en rask avklaring. Retningslinjene legger til rette for at sakene løftes i direktoratene, og dersom det heller ikke der oppnås enighet, skal Oljedirektoratet løfte saken til OED for avgjørelse i samråd med Nærings- og fiskeridepartementet (NFD). NFD og OED legger til grunn at direktoratene gjør sitt beste for å avklare uenighet på direktoratsnivå, og at det bare unntaksvis er behov for å løfte sakene til departementsnivå.

Vilkår og begrensninger for utvinningstillatelser er knyttet til spesifikke geografiske områder og vil fremgå i utlysningen av konsesjonsrundene. Stortinget har gjennom forvaltningsplanene tatt stilling til områdespesifikke

vilkår på deler av sokkelen. Slike vilkår for når seismiske undersøkelser kan gjennomføres oppstilles i den enkelte utvinningstillatelse. I vilkårene i utvinningstillatelsene er det et generelt påbud om å hensynta fiskerivirksomheten. Det fremgår blant annet at "Ved planleggingen av seismiske aktiviteter skal rettighetshaverne ta særlig hensyn til fiskeriaktivitetene og til forekomst av kritiske stadier av marine organismer når programmene utformes."

I spørsmålet fra representant Myrseth refereres det til en spesifikk undersøkelse selskapet EMGS har meldt inn på Trænabanken under blåkveitefisket. Undersøkelsen er en elektromagnetisk (EM) innsamling som benytter seg av annen teknologi enn seismikk. Dette er elektromagnetisk signal som sendes ut, og det medfører ingen lydbølger under innsamling utover de som lages av båtens egne bevegelser.

Jeg har blitt informert av Oljedirektoratet om at den innmeldte undersøkelsen fra EMGS fortsatt er til behandling i henhold til alminnelig saksgang og retningslinjer beskrevet over. Etter dialog med Oljedirektoratet og Norges Fiskarlag og etter fraråding fra Fiskeridirektoratet, har EMGS sendt inn en endringsmelding der de legger om den planlagte undersøkelsen for å unngå at den kommer i konflikt med blåkveitefisket.

Denne saken er et eksempel på at vi har gode rutiner for behandling av saker som gjelder sameksistens mellom petroleums- og fiskerinæringen på norsk sokkel. Når det oppstår arealkonflikter mellom de to næringene, blir dette i de fleste tilfeller løst av de berørte aktørene på havet.

Jeg vil avslutte med å si at utnyttelsen av petroleumsressursene våre er bærekraftig og skjer innenfor forsvarlige rammer. Vi har lange og gode tradisjoner for kunnskapsbasert forvaltning av våre havområder gjennom omfattende og systematiske prosesser, hvor kunnskap om miljø og næringsvirksomhet legges til grunn for de avveininger som gjøres. Slik vil det også være fremover.

SPØRSMÅL NR. 1686

Innlevert 22. mai 2019 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen

Besvart 3. juni 2019 av justis- og innvandringsminister Jøran Kallmyr

Spørsmål:

Hva tenker ministeren å gjøre med den skeivfordelingen det er av antall stillinger og nye stillinger per innbygger i

Telemark versus resten av politidistriktet, og ikke minst - kan han sørge for at sikkerheten og tryggheten for innbyggeren i øvre del av Telemark kan bli bedre ivaretatt ved å bemanne opp nok til å få en patrulje til på veien?

BEGRUNNELSE:

Nylige tall fra SSB viser at det er en ekstrem tilførsel av politistillinger til Tønsberg, mange sentralisert dit fra andre fylker i politidistriktet. Særlig er det Telemark som har altfor få politistillinger. Dette merkes bl.a. på antallet patruljer som har ansvaret for øvre del av fylket hvor avstandene er store. Responstiden er ikke bra og det er mange eksempler på at patrulje kommer altfor seint til stede. Vest-Telemarkrådet gav i går Telemarksbenken en orientering om den alvorlige situasjonen, og sier det er behov for minst en patrulje til med den bemanningen det krever.

Svar:

Det har hvert år siden 2013 blitt bevilget midler for å styrke politibemanningen. I statsbudsjettet for 2019 er det bevilget 50 mill. kroner, med helårsvirkning på inntil 200 mill. kroner i 2020, for å legge til rette for ansettelse av nye politiårsverk. Tall per 31. mars 2019 viser at bemanningen i politiet totalt sett har økt med over 2 800 årsverk siden utgangen av 2013, hvorav over 1 650 er politiårsverk.

Det er Politidirektoratet som tildeler midler og politiårsverk til politidistriktene, og det er politimesteren i det enkelte distrikt som har ansvar for å disponere res-

sursene effektivt og etter behov. Politidistriktene er styrket med over 1 450 flere politiårsverk, hvorav over 70 har kommet i Sør-Øst politidistrikt.

Det er viktig å være klar over at polititjenestene ikke er organisert på en slik måte at antall politistillinger innenfor et gitt geografisk område avgjør hvilke polititjenester lokalsamfunnet får. Den enkelte polititjenestemann og -kvinne er ikke bundet til et bestemt sted. De skal, med bakgrunn i etterretning og kunnskap om de lokale utfordringene, forebygge og bekjempe kriminalitet, der det er størst behov. Når spesialiserte tjenester er samlet på ett sted, er det fordi det er nødvendig for å skape robuste fagmiljø. Disse fagmiljøene sørger for polititjenester til hele politidistriktet, enten det gjelder kriminalitet som skjer i det digitale eller i det fysiske rom. På den måten får små lokalsamfunn tilgang til store ressurser og kompetanse som de ikke hadde tidligere.

En patrulje på veien i døgkontinuerlig beredskap krever 18 polititjenestepersoner. For å utnytte ressursene på en mest mulig effektiv måte er politiet nødt til å prioritere. Gode prioriteringer knyttet til plassering av patruljer fordrer kunnskap om det lokale kriminalitetsbildet samtidig som kravene til responstid ved akutte hendelser skal ivaretas. Denne type vurderinger er det politimesteren som har best forutsetninger for å gjøre.

SPØRSMÅL NR. 1687

Innlevert 23. mai 2019 av stortingsrepresentant Carl-Erik Grimstad

Besvart 28. mai 2019 av justis- og innvandringsminister Jøran Kallmyr

Spørsmål:

Kan statsråden si seg enig i politiets vurdering og handlemåte slik det fremgår av vedlagte twittermelding fra "Politiet i Sør-Vest" av 18. mai 2019?

BEGRUNNELSE:

Lørdag 18. mai 2019 sendte "Politiet i Sør-Vest" ut følgende twittermelding:

"En forebyggende patrulje kom over en gutt i tenårene som nylig hadde brukt narkotika. Politiet var og hjemme på bopel til gutten og fant mindre mengder narkotika der og. Anmeldt."

Twittermeldingen sender åpenbart ut signaler til publikum om at tenåringer "som nylig har brukt narkotika" - utelukkende med dette som hjemmelsgrunnlag - kan risikere

ransakelse på sitt hjemsted. Jeg registrerer også at politiet Sør-Vest mener dette faller inn under begrepet "forebygging".

Svar:

Bruk og oppbevaring av narkotiske stoffer er straffbart. Politiet må derfor reagere. Hjemmelsgrunnlaget vurderes av påtalemyndigheten, som i sin behandling av enkeltsaker på straffesaksfeltet er uavhengig og ikke kan instrueres av politiske myndigheter. Jeg kan derfor ikke kommentere slike enkeltsaker, men vil legge til at også etterforskning og straffeforfølgning har en viktig forebyggende effekt.

SPØRSMÅL NR. 1688

Innlevert 22. mai 2019 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen

Besvart 28. mai 2019 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

Hvordan er utviklingen i husholdningenes inntekt etter skatt per forbruksenhet fordelt på desiler fra 2013 og fram til i dag for Østfold i 2019-kroner?

BEGRUNNELSE:

Meld. St. 13 (2018-2019) viser at forskjellene øker i Norge. Utviklingen i husholdningenes inntekt etter skatt per forbruksenhet er spesielt slående. De 30 % med lavest inntekt har lavere inntekt i 2017 enn i 2013. Inntektsnedgangen for de ti prosentene med lavest inntekt er på -1,3 %. Samtidig drar de rikeste i fra, med en økning på 5,4 % i samme periode.

Svar:

Det foreligger ikke offentlig statistikk for utviklingen i husholdningenes inntekt etter skatt per forbruksenhet fordelt på desiler fra 2013 til i dag for de enkelte fylker. Tabell 09557 i Statistikkbanken viser imidlertid tall for utviklingen i inntekten per forbruksenhet akkurat i overgangen fra en desilgruppe til den neste, hvor befolkningen er delt inn i ti like store grupper etter størrelsen på inntekten. Tabell 1a nedenfor viser utviklingen i inntektene i overgangen mellom desilgruppene (P10-P90) i perioden 2013-2017 for Østfold fylke. 10 pst. av befolkningen vil ha en inntekt etter skatt per forbruksenhet som er lavere enn verdien representert ved P10. Tilsvarende vil 90 pst. av befolkningen ha en inntekt som er lavere enn verdien representert ved P90. I tabell 1b er tallene justert for prisvekst og oppgitt i 2017-kroner.

Tabell 1a Utvikling i grenseverdier (persentiler) for personer. Inntekt etter skatt per forbruksenhet i nominelle kroner. Østfold. 2013-2017

	2013	2014	2015	2016	2017
P10	192 000	197 000	200 000	203 000	207 000
P20	231 000	238 000	243 000	247 000	253 000
P30	263 000	272 000	278 000	283 000	291 000
P40	291 000	300 000	308 000	313 000	322 000
P50	318 000	328 000	336 000	343 000	353 000
P60	346 000	357 000	367 000	374 000	384 000
P70	378 000	391 000	402 000	410 000	422 000
P80	420 000	437 000	449 000	458 000	472 000
P90	493 000	513 000	532 000	540 000	558 000

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Tabell 1b Utvikling i grenseverdier (persentiler) for personer. Inntekt etter skatt per forbruksenhet i 2017-kroner. Østfold. 2013-2017

	2013	2014	2015	2016	2017
P10	211 220	212 293	211 000	206 723	207 000
P20	254 124	256 476	256 365	251 530	253 000
P30	289 327	293 115	293 290	288 190	291 000
P40	320 130	323 289	324 940	318 740	322 000
P50	349 833	353 463	354 480	349 291	353 000
P60	380 636	384 714	387 185	380 859	384 000
P70	415 839	421 353	424 110	417 519	422 000
P80	462 044	470 924	473 695	466 400	472 000
P90	542 351	552 824	561 260	549 903	558 000

Kilder: Statistisk sentralbyrå og Finansdepartementet.

Fallet i oljeprisen er en hovedforklaring på at inntekter og kjøpekraft utviklet seg svakere i 2014 enn i de foregående årene for flere inntektsgrupper og geografiske

områder. Regjeringen førte en målrettet økonomisk politikk for å begrense de negative

utslagene av fallet i oljeprisen, blant annet med en betydelig tiltakspakke for å sette ledige hender i arbeid.

SPØRSMÅL NR. 1689

Innlevert 23. mai 2019 av stortingsrepresentant Torleif Hamre

Besvart 3. juni 2019 av helseminister Bent Høie

Spørsmål:

Når direktøren på Sørlandet Sykehus nå varsler om nye kutt planlegges det for at 200 årsverk skal fjernes og en innsparing på 200 millioner. De helsefaglig ansatte er bekymret både for den pasientnære behandlingen og barneavdelingen på sykehuset i Arendal som også er under stadig press.

I hvilken grad deler helse- og omsorgsministeren bekymringen fra de ansatte og hvordan vil statsråden sikre barneavdelingen på sykehuset Arendal og den pasientnære behandlingen generelt ved Sørlandet Sykehus?

Svar:

Jeg viser til tidligere svar på spørsmål 1035 fra Stortinget om den økonomiske situasjonen ved Sørlandet sykehus. Her kommer det fram at Sørlandet sykehus de siste årene har hatt noe økning i bemanningsnivået, samtidig som den somatiske aktiviteten (målt i antall opphold og antall ISF-poeng) ikke har vært like høy som planlagt. Dette påvirker driftsøkonomien i helseforetaket, og kommer i tillegg til andre faktorer som IKT-kostnader og kostbare legemidler. Helse Sør-Øst oppgir at det er nødvendig å foreta en kostnadstilpasning i helseforetaket, særlig innen somatisk virksomhet.

Helse Sør-Øst opplyser at Sørlandet sykehus vil investere i ny teknologi, nytt medisinsk-teknisk utstyr og oppgradere bygningsmassen til beste for pasientene. Det oppgis at alle klinikker vil måtte bidra, og det vil bli rettet særskilt oppmerksomhet mot de deler av sykehuset som har hatt størst økning i driftskostnader. Helseforetaket viser til virksomhetsprogrammet «Kvalitet og modernisering» som vil kunne gi forbedringer knyttet til kvalitet og pasientlogistikk i klinikkene, samtidig som det vil kunne bidra til å redusere kostnadene.

Når det gjelder sykehuset i Arendal, opplyser helseforetaket at man tilstreber en reduksjon av kostnadsnivået uten at det går ut over pasienttilbudet eller faglighet i tjenestene. Ved barneavdelingen anses det særlig viktig å ta vare på fagkompetansen innen barnemedisin, og helseforetaket opplyser at det er en grunnleggende forutsetning at kostnadsreduksjoner ikke skal svekke nyfødteberedskap eller vaktberedskap generelt.

Til spørsmålet om reduksjon av antall årsverk, viser Sørlandet sykehus til at man vil finne løsninger som ivaretar helseforetakets behov for kompetanse, og samtidig så langt det er mulig ta hensyn til den enkelte medarbeiderens ønsker og behov. Ved en overtallighet vil innplassering i andre ledige stillinger i foretaket bli vurdert. Tillitsvalgte skal gis gode muligheter for å påvirke prosesser og til å ivareta medlemmene sine interesser. Sørlandet sykehus understreker at ledelsen sammen med de ansattes representanter og brukerne vil finne ordninger som ivaretar et forsvarlig pasienttilbud og et godt og trygt arbeidsmiljø.

SPØRSMÅL NR. 1690**Innlevert 23. mai 2019 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes****Besvart 4. juni 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Hvordan sikrer regjeringen at fylkeskommunene økonomisk, kompetansemessig og utstyrmessig vil være i stand til å ta over ansvaret for fylkesveiene fra Statens Vegvesen, blant annet gjennom fullfinansiering av det antall årsverk som trengs for å gjennomføre oppgavene, plan for tilstrekkelig utstyrsark enten via overføring av utstyr eller investeringsstøtte til dette, finansiering av omstilling-skostnader, samt tilstrekkelig informasjon og tidsrammer som gir både ansatte og fylkeskommunen nødvendig forutsigbarhet?

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med Prop. 79 L (2018–2019) Endringer i veglova mv. (overføring av fylkesveiadministrasjon) er det lagt opp til en ordning der fylkeskommunen skal kompenseres med 1 060 000 kroner for hver ansatt fra Statens Vegvesen (SVV) som frivillig velger å gå over fra SVV til fylkeskommunen. Så langt virker det som langt færre ønsker å gå over enn det antallet som drifter fylkesveier i de ulike fylkene per i dag. For eksempel er det i dag over 200 personer i SVV som arbeider med fylkesvegene i Trøndelag. Selv om det kan være litt færre årsverk er det åpenbart at det ikke er tilstrekkelig når kun 24 ansatte så langt har signalisert at de ønsker overgang til fylkeskommunen. Det kan selvfølgelig bli flere som søker seg over den neste tida, men det er langt opp til 200. Hva som skal gjøres for å sikre at det ikke blir for lite kompetanse i fylkeskommunene er ikke adressert i Prop. 79.

Siden fylkeskommunen kun kompenseres økonomisk for de som frivillig går over virker det heller ikke som fylkeskommunen vil få dekket alle utgifter som følger med overføringen. En slik underfinansiering er ikke i tråd med prinsippene for overføring av oppgaver mellom forvaltningsnivåene.

For fylkeskommunene er det per nå uavklart hvordan de skal få finansiert de resterende årsverkene som trengs, samt hvordan de skal klare å sikre nok kompetente ansatte til å gjøre jobben. Det er veldig problematisk at informasjon om økonomiske rammer mangler når det kun er et halvt år igjen til den planlagte overføringsdatoen. Jeg mener fylkeskommunene får for kort tid til å lage planer og bygge opp nye avdelinger når Samferdselsdepartementet vil komme med forslag til overføring av midler i statsbudsjettet for neste år, «gitt at overføringen kan skje fra 2020». Det siste punktet sår i tillegg tvil ved hele tid-

splanen og bidrar til ytterligere uforutsigbarhet for fylkeskommunene og ansatte i SVV.

Det er allerede mange ansatte i Statens Vegvesen som har sagt opp som følge av usikkerhet knyttet til mange store omorganisering på kort tid. Kompetanseflukt i kombinasjon med et allerede stort vedlikeholdsetterslep på fylkesveiene er dårlig nytt for trafiksikkerhet i store deler av landet vårt.

Svar:

Eg vil starte med å minne om at det heilt tilbake til 2010 har vore lagt planar for at fylkeskommunane skulle overta ansvaret for eigen vegadministrasjon. Dette heng saman med at mykje veg vart overført frå riksveg til fylkeskommunane av dåverande regjering.

Gjennom handsaminga av regionreforma opplevde eg fylkeskommunane som veldig klare for å få tilført oppgåver frå Statens vegvesen. Dette har det vore viktig for regjeringa å få til. Det er difor pågåande omfattande prosessar mellom Statens vegvesen og fylkeskommunane for å klare å få til ei god oppgaveoverføring så raskt som mulig.

Statens vegvesen har løyst oppgåver knytta til riksvegane og fylkesvegane samordna, det er difor ein omfattande prosess å gjennomføre ei slik omorganisering. Svært mange i Statens vegvesen har arbeidd med oppgåver på både fylkesveg og riksveg. Om lag 4 000 tilsette i Statens vegvesen utfører i større eller mindre grad oppgåver knytta til fylkesvegane. Om lag like mange utfører arbeid knytta til riksvegane.

Ovannemnte har som konsekvens at berre eit fåtal tilsette i Statens vegvesen har hatt oppgåver på fylkesvegane på ein slik måte at dei vil vera direkte omfatta av reglane som gjeld for verksemdsoverdraging etter reglane i arbeidsmiljølova, kapittel 16. Overslag gjort av Statens vegvesen viser at det vert nytta om lag 1850 årsverk til å utføre oppgåver på fylkesvegane innanfor sams vegadministrasjon i 2018. Overføringsreforma av fylkesvegadministrasjonen er derfor både samansett og sær eigen. Samanvevinga gjeld og sams innkjøpskontraktar, sams driftsmidlar, sams lokasjonar m.m. Det er med andre ord eit komplisert arbeid å gjennomføre flytting av oppgåver til fylkeskommunane.

Regjeringa har lagt vekt på at fylkeskommunane skal ha stor handlefridom i organisering av oppgåvene som vert overførte frå Statens vegvesen. Det er likevel og lagt vekt på at reforma gjeld mange tilsette i Statens vegvesen som etter gjeldande rett ikkje har lovregulert rett til å

følgja oppgåvene over til ein fylkeskommune. Omsynet til dei tilsette er viktig for regjeringa. Departementet viser her til framstillinga i Prop. 79 L (2018-2019) kapittel 6.2 og særleg vurderingane i kapittel 6.2.4. Samstundes er det og viktig for regjeringa at fylkeskommunane tek over tilsette som har kompetanse til å løysa oppgåver knytta til fylkesvegane frå reforma tek til å gjelda.

Statens vegvesen samarbeider nært med fylkeskommunane om gjennomføring av reforma. Så langt eg kjenner til er samarbeidet godt, og arbeidet i rute med sikte på overføring av oppgåvene til dei nye fylkeskommunane frå 2020.

SPØRSMÅL NR. 1691

Innlevert 23. mai 2019 av stortingsrepresentant Ingrid Heggø

Besvart 29. mai 2019 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

OECD sette både teknologigigantane sin skatteflukt og konkurransepolitikk på dagsorden under ministerrådsmøte i Paris 22. mai. Der har Jensen vore tydelig på vegne av Norge om behovet for sterkare skyts mot maktkonsentrasjon og monopoltilstander.

Det er bra vi omsider høyrer om initiativer frå statsråden, men kva konkret har statsråden foreslått?

Svar:

22. mai deltok jeg i det årlige ministerrådsmøtet i OECD i Paris. Spesialtema i år var den digitale revolusjonen verden gjennomgår, og hvordan vi kan sikre at utviklingen kommer innbyggerne til gode. På møtet foreslo jeg at vi sammen må oppdatere og styrke konkurransepolitikken så den kan stå imot utfordringene den digitaliserte økonomien byr på. Det fikk jeg gehør for.

Konkurransepolitikken står sentralt i regjeringens arbeid for økt produktivitet og en mer effektiv økonomi. Konkurranselovens formål er å fremme konkurranse for å bidra til effektiv bruk av samfunnets ressurser. Svak konkurranse vil medføre tap for samfunnet, i form av lite effektiv ressursbruk, høye priser og lite innovasjon.

Utviklingen av den digitale økonomien har gitt betydelig nytte både for forbrukere og næringslivet. Samtidig har det gjort beskatning mer utfordrende. Internasjonale prinsipper for fordeling av beskatningsrett bygger på at selskapene har fysisk tilstedeværelse. I den digitaliserte økonomien kan flernasjonale selskap betjene markedet i et land uten å være fysisk til stede der. På den måten kan de også i stor grad unngå at overskudd fra denne virksomheten kommer til beskatning i det landet der markedet er, samtidig som store overskudd tilordnes konsernselskaper

i land med lav eller ingen beskatning. Det kan gi disse selskapene en konkurransefordel fordi den samlede beskatningen av overskuddet blir mindre enn for selskap som opererer nasjonalt. Dette er problemstillinger som omfatter mange land og som krever internasjonale løsninger. I regi av OECD/G20 og Inclusive Framework arbeides det med konkrete forslag med mål om å oppnå enighet om en løsning i 2020.

Vi ser også andre utfordringer, særlig som følge av at enkelte multinasjonale selskaper har fått store markedesandeler, og i noen tilfeller nesten monopolmakt. De store markedesandelene oppstår gjerne i markeder som karakteriseres av såkalte nettverkseffekter, som innebærer økt verdi for en potensiell kunde ved at andre bruker samme tjeneste, kombinert med store stordriftsfordeler. Disse markedene kjennetegnes også ved store konkurransefordeler til selskaper som har opparbeidet seg store mengder persondata. I en slik situasjon er det ikke nok å arbeide med beskatning av multinasjonale selskaper. Vi må også se på hvordan konkurransepolitikken kan utvikles for å hindre at disse selskapene kan utnytte markedsmakt på bekostning av forbrukerne og resten av næringslivet, og forhindre lignende monopolsituasjoner i fremtiden. Misbruk av markedsmakt i de digitale markedene har ført til at EU flere ganger har bøtelagt store teknologiselskaper.

Konkurransepolitikken hører under næringsministerens ansvarsområde. Jeg har imidlertid de siste månedene tatt opp problemstillingen både i IMF og OECD i forlengelsen av diskusjonen om beskatning av multinasjonale selskaper. Jeg registrerer også at både EU og Storbritannia har satt saken på dagsorden, og har nedsatt ekspertgrupper som har analysert de aktuelle markedene og gitt sine anbefalinger.

Konkurranseutfordringene som følger av markedsskonsentrasjon i digitale markeder, kan ikke løses av

Norge alene. Et viktig ledd i det videre arbeidet er å løfte saken på den internasjonale dagsordenen, slik jeg har bidratt til. Jeg er derfor glad for den brede enigheten på

OECDs ministerrådsmøte om å arbeide videre med dette spørsmålet.

For nærmere spørsmål om konkurransepolitikken viser jeg til næringsministeren.

SPØRSMÅL NR. 1692

Innlevert 23. mai 2019 av stortingsrepresentant Sandra Borch

Besvart 29. mai 2019 av klima- og miljøminister Ola Elvestuen

Spørsmål:

Hva er Norges klimamål, og hvor mye av kuttene skal gjøres i ikke-kvotepiktig sektor?

Svar:

Norge har meldt inn et mål til FN om å redusere klimagassutslippene med minst 40 prosent innen 2030 sammenlignet med utslippsnivået i 1990, som Norges bidrag til Parisavtalen. Målet er lovfestet i lov om klimamål (klimaloven).

Det fremgår av Granavolden-plattformen at Norges ikke-kvotepiktige utslipp skal reduseres med minst 45 prosent fra 2005 til 2030. Det innebærer en overoppfyllelse av forpliktelsen vi får fra EU. Regjeringen har som mål at reduksjonen skjer gjennom innenlandske tiltak og planlegger for dette. Om strengt nødvendig kan fleksibiliteten i EUs rammeverk benyttes.

I april 2019 ba regjeringen Stortinget om samtykke til å slutte seg til en avtale med EU om felles oppfyllelse av klimamålet for 2030, jf. Prop. 94 S (2018-2019) Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter som inngår i felles oppfyllelse med EU av utslippsmålet for 2030.

En avtale om felles oppfyllelse betyr i praksis at Norge tar del i EUs klimaregelverk for perioden 2021–2030. EUs klimaregelverk består av tre pilarer; EUs kvotesystem, innsatsfordelingsforordningen og regelverket for bokføring av skog og annen arealbruk.

Innsatsfordelingsforordningen regulerer klimagassutslipp fra ikke-kvotepiktig sektor i EU-landene, det vil si transport, oppvarming av bygg, jordbruk, avfall og mindre deler av industrien og petroleumssektoren. Disse utslippene skal reduseres med 30 prosent i 2030 fra nivået i 2005 for alle EU-landene samlet. Innsatsen fordeles mellom landene. Norges mål vil være å kutte utslippene for disse sektorene med 40 prosent fra 2005 til 2030. Norges

mål regnes om til et utslippsbudsjett som angir Norges tillatte utslippsnivå for hvert år i perioden 2021–2030. Norge må holde seg til dette budsjettet enten gjennom reduksjoner i nasjonale utslipp eller ved å bidra til kutt i andre europeiske land. Regjeringen vil arbeide for at EUs samlede ambisjonsnivå øker til 55 %, og melde inn et forsterket norsk klimamål i tråd med EUs ambisjoner.

SPØRSMÅL NR. 1693**Innlevert 23. mai 2019 av stortingsrepresentant Carl I. Hagen****Besvart 30. mai 2019 av olje- og energiminister Kjell-Børge Freiberg****Spørsmål:**

Hvis alle norskregistrerte biler brukte elektrisitet som drivstoff hva ville merbehovet for strømproduksjon bli og har vi nok tilgang til norskprodusert strøm?

BEGRUNNELSE:

Det diskuteres om alle fossildrevne biler bør erstattes med el-biler og hybridbiler. Da er det slik at det ville medført en vesentlig økning i forbruket av elektrisitet og hvis det ikke er kapasitet i strømmettet eller i produksjon av strøm er det en utfordring. Hvis en slik overgang til strøm skjer bør det opplyses om hva det vil bety for kapasiteten i nettet og om det ville bli behov for nettoimport av strøm fra utlandet eventuell strøm fra kullkraftverk på kontinentet.

Svar:

Med dagens bilpark brukes det om lag 0,6 TWh strøm til elbiler. Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) har anslått at det ville kreve 6,5 TWh strøm totalt dersom alle norskregistrerte personbiler hadde brukt strøm som drivstoff i dag.

I 2018 ble det brukt totalt 136 TWh og produsert 146 TWh strøm i Norge. Dette gir et netto kraftoverskudd på 10 TWh. Produksjonen av strøm ville derfor vært høyere enn bruken selv om alle norskregistrerte personbiler hadde brukt elektrisitet som drivstoff i dag. Det er anslått at Norge vil ha et kraftoverskudd også i årene som kommer. For 2030 har NVE anslått et kraftoverskudd på 20 TWh. Dersom netteierne tar hensyn til elektrifisering av transport under planlegging av nettet, ser det derfor ut til at det norske kraftnettet kan tåle en stor bestand elektriske kjøretøy.

SPØRSMÅL NR. 1694**Innlevert 23. mai 2019 av stortingsrepresentant Torleif Hamre****Besvart 28. mai 2019 av helseminister Bent Høie****Spørsmål:**

SV ønsker autorisasjonsordning for logopeder i Norge. Norsk Logopedlag (NLL) har fire ganger i løpet av de siste årene (2004, 2006, 2012 og 2016) søkt om å få logopeder innlemmet i lov om helsepersonell, slik at logopeder i Norge blir autoriserte på samme måte som logopeder i andre europeiske land. NLL har fortsatt ikke fått svar på søknaden innsendt 21. november 2016.

Vil regjeringen innføre en autorisasjonsordning for logopeder i Norge?

BEGRUNNELSE:

Voksne og barn med tale-, språk-, og kommunikasjonsvansker mottar hjelp fra offentlig ansatte logopeder etter Opplæringsloven og Barnehageloven, eller fra private logopeder etter Lov om Folketrygd. Komplikasjonsrisikoen er stor ved feildiagnostisering innen flere logopediske

områder. Dette kan i verste fall føre til død (ved svelgevansker), u hensiktsmessig effekt av tiltak og dårligere livskvalitet som konsekvens for den enkelte bruker.

I likhet med NLL ønsker SV å sikre at logopeder har nødvendige kvalifikasjoner. Det må stilles krav om etterutdanning, slik at logopeder til enhver tid er faglig oppdaterte. Vi ønsker en beskyttet tittel for logopeder, slik at det bare er logopeder som arbeider med logopedfaglige områder. Videre mener vi at alle logopeder bør bli underlagt offentlig tilsyn og kontroll. I Europa er det bare Bulgaria, Estland, Kroatia, Danmark og Ungarn som ikke har autorisasjon av logopeder.

Helsedirektoratet skal nedsette en gruppe for å arbeide med bedre måloppnåelse for brukerne i de ulike kommunene. Skal denne gruppen vurdere om logopeder i Norge skal være autoriserte?

Gjennom ParkinsonNet er logopeder en sentral yrkesgruppe. Logopededer ønsker autorisasjon på lik linje

med fysioterapeuter og ergoterapeuter som de skal samarbeide med. Logoped er ikke registrert helsepersonell og står dermed ikke oppført i Helsepersonellregisteret. Det betyr at det ikke blir mulig å hente og samle inn data fra deres tjenester. I tillegg er det få logoped som sender inn elektroniske oppgjør til Helfo.

SV mener at en autorisasjon må være knyttet til logopedens utdanning, og således være uavhengig av arbeidsfelt og den lovgivningen logopeden til enhver tid forholder seg til. Det vil styrke pasient- og brukersikkerheten betydelig.

På denne bakgrunnen ønsker SV autorisasjon for logoped i Norge, og håper helseministeren kan gi et bekreftende svar på dette spørsmålet.

Svar:

Ved Helse- og omsorgsdepartementets brev av 3. juli 2014 til Norsk Logopedlag fant departementet ikke grunn til å autorisere logopedene i henhold til helsepersonelloven.

Norsk Logopedlag oversendte ved brev av 21. november 2016 en fornyet anmodning om autorisasjon. Etter dette har det flere ganger vært kontakt mellom departementet og Norsk logopedlag om autorisasjonsanmodningen og videre behandling av denne, både i form av møte på politisk nivå og muntlig kontakt med embetsverket.

Ved departementets brev av 10. april 2019 ble Norsk Logopedlags anmodning om autorisasjon oversendt Helsedirektoratet for vurdering. Direktoratet har fått frist til 4. november 2019 for å vurdere denne anmodningen, samt anmodninger fra ytterligere fire andre personellgrupper som også ønsker autorisasjon i henhold til helsepersonelloven. Kopi av dette brevet er sendt Norsk Logopedlag. Det fremgår her at når direktoratets vurdering foreligger vil denne bli oversendt Norsk Logopedlag for eventuelle kommentarer og ytterligere innspill. Basert på slike innspill, og eventuelt behov for ytterligere vurdering fra direktoratets side, vil departementet ta endelig stilling til videre oppfølging av autorisasjonsanmodningen fra blant annet Norsk Logopedlag.

SPØRSMÅL NR. 1695

Innlevert 23. mai 2019 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol

Besvart 3. juni 2019 av helseminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvorfor skal barn med diabetes type 1 i Midt-Norge måtte vente lengre enn Norges øvrige diabetikere på kontinuerlige blodsuktermålere?

BEGRUNNELSE:

Mens utleveringen av Freestyle Libre og Dexcom G6 er i gang i resten av landet, har jeg blitt informert om at Helse Midt-Norge skal ta en ny vurdering av personvernreglene. Dette medfører at pasientene må vente enda lenger.

Kontinuerlig blodsuktermåling er den viktigste forebyggingen for denne pasientgruppen og kan bidra til at man unngår tilleggsykdommer som hjerte- og karsykdom, hjerneslag og blindhet. Det er bra for den enkelte og samfunnsøkonomisk lønnsomt.

På nasjonalt plan er personvern-spørsmålene for lengst avklart. Et nasjonalt utvalg har gjennom en svært grundig og lang prosess vurdert personvernet knyttet til de moderne blodsuktermålerne. Likevel nøler helseforetaket med å ta i bruk denne teknologien grunnet personvern hensyn, da blodsukkerverdiene sendes og lagres

på nett med dette systemet. Men når det i flere runder er gjort grundige vurderinger, må ikke en overdreven forsiktighet i møte med ny teknologi føre til at pasienter ikke får tilgang på ny behandling.

Svar:

De fire regionale helseforetakene signerte våren 2019 seks deltilbud om innkjøp av insulinpumper, glukosemonitorering og forbruksmateriell for diabetespasienter. Det er Sykehusinnkjøp HF som har gjennomført anskaffelsen på vegne av de fire regionale helseforetakene. Den nasjonale avtalen trådte i kraft 1. mai, og diabetespasienter fikk da tilgang til nye typer insulinpumper og et mer moderne måleutstyr av blodsukker og insulinpumper.

Utfordringen med de nye diabeteshjelpemidlene har vært knyttet til skylagring av data og personvern. Dette er gjennomgått på nasjonalt nivå, og konklusjonen er at man ønsker en samtykkeerklæring mellom pasient og leverandør av utstyret, i tillegg til at hvert enkelt helseforetak må sørge for at personvern er ivarettatt.

Helse Midt-Norge RHF opplyser at de nasjonale avtalene etter deres vurdering ikke var fullstendige med hensyn til personvern gjennomgang. Helseforetakene i Midt-Norge har derfor valgt å gjennomføre en vurdering av personvernkonsekvenser (DPIA), fordi de er juridisk forpliktet etter personvernforordningen (GDPR, General Data Protection Regulation).

Helse Midt-Norge har en plan for gjennomføringen av DPIA. Fagdirektørene i helseforetakene i Helse Midt-Norge er enige om at pasientene skal slippe å vente på denne gjennomgangen. Alle pasienter med diabetes i Midt-Norge får nå utlevert nødvendig utstyr i henhold til den nasjonale avtalen.

SPØRSMÅL NR. 1696

Innlevert 23. mai 2019 av stortingsrepresentant Lene Vågslid

Besvart 4. juni 2019 av samfunnsikkerhetsminister Ingvil Smines Tybring-Gjedde

Spørsmål:

Dersom statsråden framheld at spørsmåla frå undertegna og Emilie Enger Mehl (Sp) i Stortingets spørretime av 22. mai 2019 ikkje fell under hennar ansvarsområde, er det då nokon andre i regjeringa Solberg som har eit heilhetleg samfunnsikkerhet- og beredskapsansvar?

GRUNNGJEVING:

I Stortingets munnlege spørjetime 22. mai 2019 kunne ein få et inntrykk av at landets samfunnsikkerhets- og beredskapsminister ikkje har ansvar for brann og redningstene-
nesta.

Det er eit faktum at Justisdepartementet er eigar av brann- og eksplosjonsvernlova og tilhøyrande forskrifter, blant anna dimensjoneringsforskriften som i detalj styrer brann og redningstene-
nesta. I tillegg er DSB både brannfagleg myndighet og fører tilsyn med landets brann og redningsvesen. DSB er etatsstyrt av Justisdepartementets samfunnsikkerhetsavdeling som samfunnsikkerhetsministeren har det politiske ansvaret for. I tillegg har statsråden ansvaret for å sørge for at samfunnets beredskapsressursar samhandlar godt og gjev best mulig tenester til befolkninga.

Svar:

Som samfunnsikkerhetsminister har jeg det overordnede ansvaret for samfunnsikkerhet i sivil sektor på nasjonalt nivå, og jeg har ansvaret for å følge opp Justis- og beredskapsdepartementets samordningsrolle innen samfunnsikkerhet og arbeidet med forebyggende sikkerhet i sivil sektor. Det betyr at jeg har ansvaret for å koordinere dette arbeidet i regjeringen og sørge for et helhetlig, sys-

tematisk og risikobasert arbeid med samfunnsikkerhet på nasjonalt nivå.

Jeg viser for øvrig til at ansvaret for samfunnsikkerhet er utførlig beskrevet i Instruks for departementenes arbeid med samfunnsikkerhet (samfunnsikkerhetsinstruksen), fastsatt av mitt departement 1. september 2017.

Arbeidet med samfunnsikkerhet og beredskap følger prinsippene om ansvar, nærhet, likhet og samvirke. Dette er prinsipper som har blitt presentert for Stortinget en rekke ganger, senest i St. meld nr. 10 (2016- 2017) Risiko i et trygt samfunn - Samfunnsikkerhet. Prinsippene bygger på at hver enkelt statsråd har ansvar for samfunnsikkerhet, beredskap og krisehåndtering i sin sektor, og det innebærer at mye av beredskapsarbeidet skal foregå på kommunalt og fylkeskommunalt nivå. Mitt ansvar er å jobbe for at dette arbeidet skal foregå på en god måte i alle sektorer og på alle nivåer.

Som jeg nevnte i Stortingets spørretime 22. mai 2019 er brann- og redningsvesenet et kommunalt ansvar. Kommunen skal sørge for å etablere og drifte et brann- og redningsvesen som skal ivareta forebyggende og beredskapsmessige oppgaver i kommunen. Staten styrer kommunene på dette området gjennom lov- og forskrifter. Brann- og eksplosjonsvernloven og forskrifter gitt med hjemmel i loven ligger under Justis- og beredskapsdepartementet og er mitt ansvarsområde som samfunnsikkerhetsminister. I tillegg har jeg ansvar for statlige forsterkningsressurser som Sivilforsvaret og skogbrannhelikopter.

I brann- og eksplosjonsvernloven er de oppgavene som kommunene skal utføre på brann- og eksplosjonsvernområdet nedfelt. Utover dette er kommunene gitt fullmakt til å legge andre oppgaver til brann- og redningsvesenet så langt dette ikke svekker brann- og redningsvesenets lovpålagte oppgaver. Brann- og eksplosjonsvernloven er utformet i tråd med kommunelovens

prinsipper, og legger i hovedsak ansvar og myndighet direkte til kommunen. De forskriftene som er gitt på brann- og eksplosjonsvernområdet legger i stor grad opp til at kommunen selv skal kunne velge løsninger for å oppfylle de kravene som er satt.

Som jeg også nevnte i Stortingets spørretime 22. mai 2019 vil jeg i arbeidet med å gjennomgå beredskapskapa-

siteten i kommunene, herunder rollefordeling mellom brann- og redningsvesen, politi og helsevesen, gå i dialog med både justis- og innvandringsministeren og helse- og omsorgsministeren. Dette vil bli gjort i forbindelse med arbeidet med den kommende meldingen til Stortinget om samfunnssikkerhet.

SPØRSMÅL NR. 1697

Innlevert 23. mai 2019 av stortingsrepresentant Gisle Meininger Saudland

Besvart 3. juni 2019 av olje- og energiminister Kjell-Børge Freiberg

Spørsmål:

Er statsråden enig i at vindkraftprosjekter som har gamle konsesjoner og gamle miljøfaglige vurderinger skal ha mest mulig oppdatert informasjon før de bygges, og vil statsråden sikre at lokalsamfunn ikke blir pålagt en merkostnad når NVEs vilkår om å tilbakeføre naturen etter endt konsesjon blir gjeldende og kan statsråden sikre at det ikke er lokalsamfunnet som blir skadelidende om vindkraftverket kommer i økonomiske problemer før de har gitt en bankgaranti for fjerning av vindmøllene?

BEGRUNNELSE:

De siste ukene har debatten om vindkraft rast i både de politiske partiene men også blant innbyggerne i hele landet. I undertegnede hjemkommune Flekkefjord har en eventuell ny og større vindpark på Skorveheia skapt et stort folkelig engasjement. Mange frykter en storskala vindparkutbygging og de negative konsekvensene det medfører. Det er en frykt undertegnede også deler.

Konsesjonen ble gitt i 2015 og kommunen uttalte seg i 2008. Det er klart mye har endret seg siden både 2015 og 2008. Det er flere betenkeligheter med vindkraftprosjektet i Flekkefjord men jeg skal nevne noen:

Faglig dokumentasjon er fra 2008. F.eks. så er konsekvensanalysen fra 2008 og den er dermed ikke oppdatert med informasjon tilgjengelig i 2019. Undertegnede mener at siden vindparken ikke ble bygget innen rimelig tid fra det tidspunkt de miljøfaglige rådene ble gitt og kommunen uttalte seg, så er det rimelig at innbyggerne via sine valgte representanter får lov til å si sin mening om prosjektet i 2019 basert på den informasjon som foreligger i dag. Undertegnede vil henstille statsråden til å lytte til eventuelle nye uttalelser fra kommunen.

Det finnes også økonomiske bekymringer knyttet til prosjektet: Undertegnede er blitt informert om at vindkraftverket ikke trenger å stille bankgaranti for fjerning av vindturbiner før de har nådd det 12 driftsåret, noe som utløser spørsmål om hvem som er ansvarlig for fjerning av installasjon dersom vindkraftverket ikke er i stand til å oppfylle sine forpliktelser før det 12 driftsåret.

Videre så er et grunnvilkår fra myndighetene at naturen skal tilbakeføres til sin tilnærmede opprinnelige stand ved opphør av konsesjon eller vindkraftverkets opphør, men ifølge motstandere av vindkraftverket så kan ikke NVE svare på om konsesjonshaver kun har plikt til å fjerne møller og tekniske installasjoner eller et videre ansvar ved å tilbakeføre naturen, slik NVEs eget konsesjonsvilkår gir uttrykk for og hvem som skal påkoste det.

Svar:

I departementet er vi opptatt av at konsesjonsvedtak bygger på utredninger og informasjon som gir et forsvarlig grunnlag, også miljøfaglig, for å kunne foreta utbygginger av de enkelte vindkraftverk.

Det vil ofte oppstå en lengre tidsperiode fra konsesjonen blir gitt til beslutningen tas om å igangsette utbyggingen av et vindkraftverk. Jeg gjør imidlertid oppmerksom på at det i konsesjonene til vindkraftverk alltid settes vilkår om utarbeidelse av detaljplan og miljø-, transport- og anleggsplan (MTA). Dette planverket må godkjennes av konsesjonsmyndighetene før utbygging kan igangsettes. Vindkraftverkets endelige utforming, herunder antall, type og plassering av vindturbiner, skal beskrives i en detaljplan. Detaljplanen skal gjøre rede for eventuelle endrede virkninger for miljø- og samfunnsinteresser, sammenliknet med virkningene som lå til grunn for konsesjonsvedtaket. I forbindelse med godkjenning av detal-

jplanen vil NVE stille krav til tiltakshaver om eventuelle tilleggsutredninger. Tiltakshaver må også lage en MTA-plan, som beskriver hvordan miljøhensyn skal ivaretas ved byggingen av vindkraftverket. Eventuelle endringer i konsesjonen i form av økt installert effekt eller større planområde, krever egen konsesjonssøknad der virkningene av endringene skal beskrives og om nødvendig utredes nærmere.

Det følger av energilovforskriften at den tidligere konsesjonæren har plikt til å fjerne det nedlagte anlegget og så langt det er mulig føre landskapet tilbake til naturlig tilstand. Jeg viser også til at nedleggelse av et vindkraftverk krever en tillatelse fra NVE.

I konsesjoner til vindkraftverk settes det vilkår om at konsesjonær innen det tolvte driftsåret skal legge fram et forslag til garantistillelse, som skal dekke kostnadene for fjerning av vindturbinene og tilbakeføring av området ved utløpet av driftsperioden. Det er også krav om regnskapsmessige avsetninger for fjerningskostnader.

Hvis det rent unntaksvis skulle oppstå insolvens for konsesjonæren før det tolvte driftsåret, og tilstrekkelige midler ennå ikke er avsatt, vil dette behandles på vanlig måte rent privatrettslig. Et vindkraftverk vil på et slikt tidspunkt ha en så stor teknisk/økonomisk restverdi, at jeg ikke kan se annet enn at det vil være forretningsmessig interessant for andre aktører å drive det videre.

SPØRSMÅL NR. 1698

Innlevert 23. mai 2019 av stortingsrepresentant Solveig Schytz

Besvart 31. mai 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

Når vil statsråden ta initiativ overfor sine nordiske samferdselsministerkollegaer for å få på plass et mer formelt samarbeid om planlegging og utbygging av jernbane, ruteplanlegging, ruteopplysninger og billettsamarbeid på togtilbudet mot Stockholm og mot Gøteborg, København og videre sørover mot kontinentet?

BEGRUNNELSE:

Hvis vi skal lykkes med å flytte mer gods fra vei til bane og at flere personreiser kan tas med tog er det viktig at det er enkelt å planlegge reiser og kjøpe billetter på tvers av landegrensene og at norsk jernbanenett og togtilbudet henger godt sammen med jernbanen i Sverige og videre sørover mot resten av Europa. Stadig flere ønsker å reise med tog i stedet for fly både på forretningsreiser og fritidsreiser, også utenlands.

Det pågår flere satsinger, utredninger og initiativer både på svensk og norsk side som vil være viktig for utviklingen av togtilbudet i Norden og Europa. I Norge er Intercity-utbyggingen av stor betydning for togtilbudet mot Gøteborg og videre sørover, og KVVU for Kongsvingerbanen, og den motsvarende ÅVS på svensk side vil gi viktige avklaringer for framtidige løsninger for forbindelsen mellom Oslo og Stockholm. Samtidig er Ofotbanen fra Narvik til svenskegrensa Norges mest lønnsomme jernbanestrekning.

De ulike jernbanestrekningene spiller ulike roller når det gjelder persontrafikk og godstransport. Vy melder nå at de vil øke antall tog fra Oslo til Gøteborg fra desember 2019.

Dette mener Venstre er en god utvikling. Like fullt trengs god koordinering og felles planlegging på tvers av landegrensene både for å sikre helhetlig utbygging av infrastrukturen og for å få til en koordinert utvikling av rutetilbudet fra Oslo, via Gøteborg til København og videre sørover.

Svar:

Vi har allerede en god dialog med våre nordiske naboer og våre etatar jobbar godt saman. I første omgang ønsker eg å starte ein dialog med våre nordiske naboar. Eg har allerede tatt eit initiativ overfor våre svenske naboar og invitert den svenske infrastrukturministeren Tomas Eneroth til eit møte her i Oslo i november, kor eg mellom anna ynskjer å diskutere grensekryssande jernbanestrekningar.

Eg viser og til mitt svar til representantforslag 149 S (2018-2019) frå stortingsrepresentant Une Bastholm om å styrkje dag- og nattogtilbudet i Noreg og mellom Noreg og Europa.

SPØRSMÅL NR. 1699**Innlevert 24. mai 2019 av stortingsrepresentant Nina Sandberg****Besvart 29. mai 2019 av forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

I Granavolden-plattformen lovte regjeringen å bygge nytt vikingskipmuseum. Statsråden omtalte da museet som et byggeprosjekt som var klart til å få startbevilgning. I RNB bruker regjeringen 7 milliarder ekstra, men ikke en krone til bygget de lovte. Dette til tross for at fagfolk er samstemte i at skipene står i fare, nybygg er det eneste som kan redde dem, og at det det må skje raskt: Ny scanning viser at ødeleggelsen er i full gang.

Hvorfor tar ikke statsråden ansvar for verdensarven og får byggeprosessen startet?

Svar:

Skipene og samlingene ved Vikingtidsmuseet på Bygdøy er unike skatter og blant vår viktigste verdensarv. Den verdensarven både skal vi og må vi ta vare på. Derfor har regjeringen i Granavolden-plattformen slått fast at regjeringen vil starte arbeidet med bygging av Vikingtidsmuseet.

Derfor har også regjeringen brukt 140 mill. kr på vikingskipene og samlingene de siste årene. Det foregår mange aktiviteter for å utvikle og forske på metoder for

forsvarlig bevaring og sikring av samlingene. Siden 2012 er det bevilget 85 mill. kroner til prosjektering av byggeprosjektet og ytterligere 15 mill. kroner til sikringsprosjektet som er en del av byggeprosjektet. Videre har forskningsprosjektet Saving Oseberg fått tildelt 40 mill. kroner siden 2015. Universitetet i Oslo har det løpende ansvaret for sikring av samlingen og jeg forventer at universitetet tar dette ansvaret på en gode måte inntil nybygget kommer på plass.

Prosessen med planlegging og prosjektering av nytt museum har gått så raskt som forsvarlig for denne type prosjekter, fra konseptvalget ble tatt i 2013 til kvalitetssikring av prosjektet høsten 2018. Statsbygg, Universitetet i Oslo, Kulturhistorisk museum og eksterne kvalitetssikrere har gjennomført viktige forarbeider som nå er ferdigstilt. Dette utgjør et solid grunnlag for å ta stilling til videre fremdrift. Byggeprosjektet har en forventet kostnad på inntil 2 mrd. kroner. Det er en betydelig investering.

Regjeringen tar bevaringen av vikingtidssamlingen på det største alvor. Videre finansiering og oppstart av byggeprosjektet er et prioriteringsspørsmål som det er naturlig at regjeringen vurderer i forbindelse med de ordinære budsjettprosessene.

SPØRSMÅL NR. 1700**Innlevert 24. mai 2019 av stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk****Besvart 3. juni 2019 av arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie****Spørsmål:**

Kan ministeren gi en oversikt over hvor mange VTA-plasser og hvor mange VTO-plasser er tildelt det enkelte fylket så langt i 2019, og på hvilket grunnlag dette fordeles ut til hvert enkelt fylke?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen la i budsjettet for 2019 opp til 700 nye VTA-plasser. I revidert budsjett kom det 300 plasser. Totalt snakker vi om rundt

1 000 nye plasser i 2019. Samtidig har Stortinget behov for vite hvilke deler av landet som er tilgodesett og hvor stor andel som kommer henholdsvis VTA og VTO.

Svar:

I Granavolden-plattformen sier regjeringen at den vil tilby flere varig tilrettelagte

arbeidsplasser, spesielt i ordinært arbeidsliv. Arbeids- og sosialdepartementet har derfor bedt Arbeids- og velferdsetaten om at plasser i ordinær virksomhet

vektlegges ved etablering av nye plasser (jf. supplerende tildelingsbrev til Arbeids- og velferdsdirektoratet av 27.3.19). Fordelingen av ressurser til arbeidsmarkedstiltak mellom de ulike NAV-kontorene er Arbeids- og velferdsetatens ansvar. Arbeids- og sosialdepartementet har derfor innhentet informasjon om fordelingen fra Arbeids- og velferdsdirektoratet.

Arbeids- og velferdsdirektoratet fordeler tiltaksressurser til hver av Arbeids- og velferdsetatens fylkesavdelinger, som igjen fordeler ressursene til det enkelte NAV-kontor. Det vil deretter være opp til hvert enkelt NAV-kontor, innenfor overordnede prioriteringer, å opprette plasser til varig tilrettelagt arbeid i skjermet virksomhet eller ordinær virksomhet. Av denne grunn er det ikke mulig å si på forhånd hvordan nye plasser vil bli fordelt på plasser i skjermet og ordinær virksomhet.

Siden tilskuddet per plass til VTA-plasser i skjermet virksomhet er høyere enn tilskudd per plass i ordinær virksomhet, er det heller ikke mulig å si eksakt hvordan bevilgningen vil slå ut i antall nye plasser i hvert enkelt fylke. Dette vil være avhengig av hvordan de enkelte NAV-kontorene prioriterer mellom VTA i skjermet og VTA i ordinær virksomhet. I forbindelse med budsjettprosessen er det vanligvis beregningsteknisk lagt til grunn at Arbeids- og velferdsetaten oppretter like mange nye VTA-plasser i skjermede og ordinære virksomheter. I vedlagte oversikt er denne modellen brukt til å estimere fordelingen av nye plasser i VTA i 2019. Dette er likevel ikke bindende for Arbeids- og velferdsetaten, jf. også føringene i Granavolden-erklæringen. Per 1. mai 2019 er fordelingen av det samlede antall plasser mellom varig tilrettelagt arbeid i

skjermet og ordinær virksomhet 81 prosent i skjermet og 19 prosent i ordinært arbeidsliv.

Etter budsjettforliket vedrørende behandlingen av Prop 1 S (2018-2019) ble bevilgningen til varig tilrettelagt arbeid økt med 61,75 mill. kroner. I RNB 2019 foreslår regjeringen 15 mill. kroner ekstra til VTA. Basert på tildelte midler, regjeringens forslag i RNB 2019 og Arbeids- og velferdsdirektoratets fordelingsnøkkel, kan vi estimere en fylkesvis fordeling av nye plasser i VTA i 2. halvår 2019 (vedlagt tabell). I tillegg er det i tabellen tatt med virkningen av om lag 26 mill. kroner i overførte, ubrukte midler fra 2018 som er fordelt på nytt til fylkene i 2019.

Representanten Lerbrekk, spør videre om hvilke kriterier Arbeids- og velferdsetaten har brukt ved den fylkesvise fordelingen av VTA-plasser. Spørsmålet er forelagt Arbeids- og velferdsdirektoratet.

I tildelingen for 2019 har Arbeids- og velferdsdirektoratet lagt til grunn statistikk som viser antall uføre under 40 år. For de nye midlene er det sett på hva fordeling av hele ressursrammen etter andel uføre under 40 år ville gitt det enkelte fylke, og dette er sammenlignet med hva fylket får ved videreføring fra 2018. Nye midler for 2019 er tildelt fylkene som ved en fordeling av hele rammen etter andel uføre under 40 år skulle hatt mer enn de får ved videreføring fra 2018. I ekstra tildelinger senere på året, knyttet til fordeling av underforbruk fra foregående år eller nye tildelinger i RNB, har Arbeids- og velferdsdirektoratet, i tillegg til den overnevnte modellen, lagt vekt på fylkenes gjennomføringsevne knyttet til etablering av nye plasser og forbruk av tildelte midler. Det innebærer noen endringer i faktisk tildeling som vil avvike fra fordelingsmodellen beskrevet over.

Kap 634 post 77 Varig tilrettelagt arbeid.

Estimat av den fylkesvise fordeling av nye plasser i 2. halvår 2019.

NAV-region	Estimert antall nye plasser i VTA i 2. halvår 2019
Øst-Viken	168
Oslo	55
Innlandet	106
Vest-Viken	104
Vestfold og Telemark	284
Agder	231
Rogaland	91
Vestland	154
Møre og Romsdal	27
Nordland	14
Troms og Finnmark	56
Trøndelag	160
SUM	1450

Kilde: Arbeids- og velferdsdirektoratet/ Arbeids- og sosialdepartementet

Estimatet for nye plasser inkluderer opptrappingen av VTA som ligger i regjeringens forslag til nasjonalbudsjett for 2019. Det tas derfor forbehold om Stortingets behandling av RNB. Estimert fordelingen av overførte, ubrukte midler fra 2018.

SPØRSMÅL NR. 1701**Innlevert 24. mai 2019 av stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski****Besvart 3. juni 2019 av finansminister Siv Jensen****Spørsmål:**

Hvordan beregnet Finansdepartementet at forslaget til avgifter for 2019 presentert i Prop1 LS (2018-2019) ville virke på salget av elbiler i 2019, og hvor stor del av forklaringen utgjør feilberegningen av elbilsalget på nedjusteringen av de trendberegnete skatte- og avgiftsinntektene som presenteres i revidert nasjonalbudsjett 2019?

BEGRUNNELSE:

I forslag til revidert nasjonalbudsjett for 2019, skriver Finansdepartementet: «Regjeringens forslag til revidert budsjett for 2019 innebærer en bruk av oljeinntekter på 238,1 mrd. kroner, målt ved det strukturelle, oljekorrigerte underskuddet. Anslaget er satt opp med 6,8 mrd. kroner siden i høst, blant annet som følge av lavere inntekter fra salg av klimakvoter. I tillegg er de trendberegnete skatte- og avgiftsinntektene nedjustert, både for i fjor og i år, særlig fordi økt andel elbiler i nybilsalget gir lavere inntekter fra bilavgifter.»

«Videre bidrar den økende andelen elbiler isolert sett til å trekke ned statens skatte- og avgiftsinntekter. Det siste halvåret har denne andelen økt til et gjennomsnitt på nærmere 45 pst. av nyregistrerte personbiler. Det er en viktig årsak til at nivået på de trendberegnete skatte- og avgiftsinntektene er nedjustert med om lag 3 mrd. kroner både i år og årene før.»

E24 skriver 23. mai at Finansdepartementet ikke ønsker å oppgi hvordan de beregner det fremtidige elbilsal-

get når de skal beregne inntekter for avgifter kommende år, og at man heller ikke svarer på hvor mye av fallet i inntekter fra skatt og avgift som skyldes høyere elbilsalg enn ventet. Både regjeringen og Stortinget har sluttet opp om et mål om at innen 2025 skal 100 prosent av nybilsalget av personbiler være nullutslippsbiler.

Svar:

Det siste halvåret har andelen elbiler økt til et gjennomsnitt på nærmere 45 pst. av nyregistrerte personbiler. Det er en viktig årsak til at nivået på de trendberegnete skatte- og avgiftsinntektene ble nedjustert med om lag 3 mrd. kroner både i år og årene før i Revidert Nasjonalbudsjett 2019.

Elbiler er fritatt for engangsavgift, merverdiavgift, trafikkforsikringsavgift og omregistreringsavgift mv. En høyere andel elbiler vil også over tid innebære reduserte inntekter til staten fra for eksempel drivstoffavgifter. Når salget av elbiler øker, er det usikkert hvor stort det samlede inntektstapet for staten vil være. Anslagene for de trendberegnete skatte- og avgiftsinntektene som er knyttet til bilavgifter er bare for noen av avgiftene direkte basert på andelen elbiler, og forøvrig basert på den trendmessige utviklingen i inntektene fra avgiftsbelagte biler. Finansdepartementet har derfor ikke i detalj utarbeidet anslag for hvor mye av nedgangen i de trendberegnete skatte- og avgiftsinntektene som skyldes økt salg av el-biler.

SPØRSMÅL NR. 1702**Innlevert 24. mai 2019 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 5. juni 2019 av arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie****Spørsmål:**

Hvor mange prosent av de som søkte forlengelse på AAP basert på unntaksbestemmelsene fikk innvilget forlengelse i 2018?

BEGRUNNELSE:

Folketrygdlovens § 11.2 andre og tredje ledd regulerer muligheten til å få en forlenget periode på arbeidsavklaringspenger. Regjeringen har strammet inn muligheten for forlengelse. Flere faller ut av ordningen og flere må søke sosialhjelp.

I forbindelse med debatten i stortings salen om forslag til endringer i ordningen med arbeidsavklaringspenger (Innst. 266. (2018-2019)) uttalte statsråd Anniken Hauglie at 66 prosent av de som søkte fikk forlenget etter de nye reglene.

Hauglie uttalte i debatten:

«Men fortsatt kan man få unntak, f.eks. hvis man har vært forhindret fra å gjennomføre tiltak på grunn av ventetid i behandling, utredning eller annet, eller dersom man deltar på opplæringstiltak. 66 pst. av dem som søkte, fikk jo forlenget unntak.»

Svar:

I mitt svar av 20. desember 2018 på skriftlig spørsmål 606/2018 fra representanten Lise Christoffersen står det blant annet:

"Arbeids- og velferdsdirektoratet har orientert om at samlet sett ble 2854 personer vurdert etter unntakene fra varighetsbestemmelsen i perioden august til november 2018. Totalt fikk 1876 personer innvilget unntaket. Dette tilsvarer 66 prosent av dem som søkte om unntak."

Tallene som ble presentert er ikke offisiell statistikk, og de baserer seg på manuelle beregninger basert på uttrekk i et gammelt saksbehandlingssystem.

Når direktoratet nå er bedt om å utarbeide tilsvarende tall for hele 2018, har de orientert om at dette er svært ressurskrevende. Direktoratet har videre orientert om at det er behov for noe mer tid før det er mulig å presentere tallstørrelser som er sammenlignbare over tid. Det vil ikke være mulig å fremskaffe de tallene det spørres etter innenfor fristen. Jeg vil derfor komme tilbake til Stortinget med et mer utfyllende svar så snart som mulig.

SPØRSMÅL NR. 1703

Innlevert 24. mai 2019 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand

Besvart 3. juni 2019 av kunnskaps- og integreringsminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Elevene ved de videregående skolene Mo og Øyrane, Stord, Bømlo og Laksevåg er blant de som må vente et år på nybygg og vedlikehold. –Vi foreslår å holde litt igjen på prosjekt som

ikke er påbegynte og forskyve dem med et år, sier kommende fylkesrådmann Rune Haugsdal til NRK Hordaland 20. mai.

Når kan elevene i videregående opplæring i nye Vestland fylkeskommune vente seg utbytte av regjeringas regionreform, eller vil de måtte være med og betale prisen for sentraliseringen?

BEGRUNNELSE:

Stram økonomi i nye Vestland fylkeskommune gjør at de vurderer å kutte 400 millioner i planlagte investeringer. Videregående opplæring, kollektivtrafikk og vei er de største budsjettpostene hos fylkeskommunen, og rammes hardt.

Svar:

Regionreform har stått på den politiske dagsorden i mange år. Den rødgrønne forsøkte, men kom man ikke i

mål med en reform. Jeg minner også om at regionreformen er vedtatt av Stortinget, og at Vestland er en frivillig sammenslåing.

Regionreformen vil gi grunnlag for sterkere regioner som kan gi bedre tjenester og drive en mer samordnet samfunnsutvikling. Når fylkeskommunene med reformen blir større, skal de få flere virkemidler til å utvikle fylkene til det beste for innbyggere, næringsliv og regionale behov og muligheter. Blant annet skal flere oppgaver knyttet til kompetanse og integrering, og samferdsel og kommunikasjon, overføres til fylkeskommunene fra 1. januar 2020.

Samtidig skal fylkeskommunene med regionreformen ta et større strategisk ansvar for den regionale kompetanse- og utdanningspolitikken. Det er fylkeskommunene som har ansvaret for videregående opplæring i sin region. Videregående opplæring er i hovedsak finansiert gjennom de frie inntektene til fylkeskommunene, det vil si rammetilskuddet og skatteinntekter. I statsbudsjettet for 2019 ble fylkeskommunenes frie inntekter holdt reelt uendret sammenlignet med 2018. Dette må sees i sammenheng med at fylkeskommunene anslås å få en nedgang i sine demografiutgifter som følge av færre unge i aldersgruppen 16-19 år.

SPØRSMÅL NR. 1704**Innlevert 24. mai 2019 av stortingsrepresentant Roy Steffensen****Besvart 4. juni 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Kan statsråden klargjøre om de statlige midlene i byvekstavtalen for Nord-Jæren er låst til hvert enkelt prosjekt, eller er de finansiert som en totalpakke som gir styringsgruppen i byvekstavtalen full lokal frihet til å igangsette, stanse, nedskalere eller utsette prosjekter i pakkene (som f.eks. sykkelstamvei) og dermed disponere pengene slik de selv mener er mest fornuftig?

BEGRUNNELSE:

Spørsmålet ble aktualisert av at jeg kritiserte sykkelstamvegen på Facebook, og ble deretter kontaktet av kommunikasjonsavdelingen i Bymiljøpakken som sier at det ikke blir brukt en eneste bompengekrone på sykkelstamvegen, og at dette er et 100 % statlig finansiert prosjekt. Ordfører i Stavanger har uttalt det samme til NRK Rogaland tirsdag 21.mai.

Svar:

Byvekstavtalen for Nord-Jæren skal porteføljestyrt. Det inneber at gjennomføring av prosjekt og tiltak må tilpassast den samla økonomiske ramma og dei føringane som er lagt til grunn i byvekstavtalen og Prop. 47 S (2016-2017) om finansiering av Bypakke Nord-Jæren, jf. Innst. 214 S (2016-2017).

Dei aktuelle prosjekta i porteføljen går fram av byvekstavtalen. Prosjekta og tiltaka blir prioriterte på grunnlag

av ei samla vurdering ut frå måloppnåing, disponible midlar, samfunnsøkonomisk lønsemd, planstatus og kapasitet på planlegging og gjennomføring.

Dersom kostnadene for eitt eller fleire prosjekt aukar, inneber det at andre prosjekt ikkje kan gjennomførast. Dersom enkelte prosjekt blir rimelegare enn føreset, kan det bli rom for å gjennomføre fleire prosjekt, eller ein reduksjon av bompengebelastninga.

I den samla økonomiske ramma for byvekstavtalen inngår bompengar og statlege og lokale midlar. Styringsgruppa for byvekstavtalen har stor fridom i korleis dei prioriterer innanfor denne ramma. Alle midlane kan likevel ikkje disponerast fritt. Til dømes er statleg tilskot til Bussveien knytt til det konkrete prosjektet og må handterast i tråd med retningslinjene for 50/50-ordninga. Løyvingar av statlege riksvegmidlar vil berre kunne nyttast til riksvegtiltak.

Sykelstamvegen på Nord-Jæren er eit statleg prosjekt som styringsgruppa har valt å prioritere høgt.

Eg minner forøvrig om at det samla bidraget frå regjeringa til byvekstavtalen på Nord-Jæren er på meir enn 10,5 mrd. kroner i avtaleperioda.

Dersom ein klarer å kutte kostnader på utbyggingane av prosjekta som ligg i den portefølgestyrt pakken vil eg ikkje redusere det statlege bidraget gjennom avtalen. Dette gjeld også for sykkelstamvegen.

Det kan dermed leggest til grunn at kostnadsreduksjonar ein oppnår kan ein nytte til å redusere bompengebelastninga eller auke vegbygginga i regionen.

SPØRSMÅL NR. 1705**Innlevert 24. mai 2019 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 29. mai 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Bømlo er blant de største fiskerikommunene og 28 pst. av landets pelagiske trålkvoter er hjemmehørende i kommunen. De er også blant landets viktigste oppdrettskommuner og er et dynamisk og livskraftig industrisamfunn. Det investeres i havfiskeflåten, nytt fiskemottak og ung-

dom ønsker å satse på fiskeri, sjømat og industri. Det er utarbeidet en oppdatert analyse for fiskerihavn i Langevåg som gir netto samfunnsøkonomisk nytte på 97 millioner.

Når kan Bømlo samfunnet forvente svar på søknad om forskuttering?

Svar:

Regjeringa har satsa på fiskerihamnene, og det er etablert fleire ordningar som skal styrke investeringar i hamner langs kysten. Forskoteringsordninga aleine har ei samla ramme på 550 millionar kroner. Den har blitt svært godt motteke langs heile kysten, og det har komme inn mange gode søknader på ordninga til ein samla verdi på over 1,3 mrd. kroner.

Det er allereie inngått avtalar om forskotering med Berg og Gamvik kommunar, og Kystverket er i samtalar om avtaleinngåing med Giske kommune.

Regjeringa kjem snart tilbake med tildelingsrunde nummer to på forskoteringsordninga. Bømlo kommune

vil få svar på søknaden sin på lik linje med dei andre søkarane på ordninga.

Det er og løyvd midlar til ferdigstilling av prosjektplanar i kommunal eller fylkeskommunal regi. Løyvinga er retta mot fiskerihamneprosjekt som ligg inne i Nasjonal transportplan, men som staten ikkje vil få fullført som følgje av regionreforma og overføringa av fiskerihamneforvaltninga til dei nye fylkesregionane. Denne løyvinga vil saman med forskoteringsordninga bidra til vidareføring av både planlegging og utbygging av fiskerihamner medan fylkeskommunane kan førebu seg på overtakinga av ansvaret for fiskerihamneforvaltninga i tråd med intensjonen i regionreforma og Stortinget sitt vedtak.

SPØRSMÅL NR. 1706

Innlevert 24. mai 2019 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund

Besvart 4. juni 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

Kan statsråden gjøre rede for siste kostnadsoverslag for å oppfylle krav gitt i tunnelsikkerhetsforskriften, på fylkesveiene?

Svar:

Tunneltryggleikforskrifta for tunnelar på fylkesvegnettet og det kommunale vegnettet i Oslo vart innført frå 2015. I perioden frå 2015 er rammetilskotet til fylkeskommunane auka med 300 mill. kr pr. år som kompensasjon for meirutgifter som følgje av denne forskrifta. I tillegg er rammetilskotet til fylkeskommunane styrka med særskilt fordeling til fornying og opprusting av fylkesvegnettet, der behovet knytt til tunnelar utgjer ein vesentleg del. For 2019 utgjorde dette statlege bidraget 1 492 mill. kr, jf. Prop. 1 S (2018-2019), side 55.

Samla sett meiner eg at fylkeskommunane med dette er sette i stand til utbetre forfallet på fylkesvegnettet, også i tunnelane. Eg er likevel kjend med at fleire fylkeskommunar har uttrykt uro for kostnadene ved å innfri krava i tunnelsikkerheitsforskrifta for fylkesveg. Statens vegvesen er derfor bedt om ei oppdatert vurdering av kostnadene ved å gjennomføre naudsynte tiltak for å tilfredsstille minimumskrava i forskrifta.

Eg gjer elles merksam på at departementet i samsamling med overføringa av sams vegadministrasjon til fyl-

keskommunane har igangsett ein gjennomgang knytt til kva krav vi stiller til fylka som vegeigar. I første omgang har eg bede Statens vegvesen om ei overordna vurdering av spørsmålet. Behovet for, og omfanget av, bindande nasjonale føringar skal blant anna bli vurdert opp mot handlingsfridommen til fylkeskommunane og anna regelverk.

SPØRSMÅL NR. 1707**Innlevert 24. mai 2019 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes****Besvart 11. juni 2019 av klima- og miljøminister Ola Elvestuen****Spørsmål:**

Hvordan vil regjeringen bruke informasjonen om reduksjon i oljeproduksjon som et kostnadseffektivt tiltak for å redusere klimagassutslippene i framtidig petroleumsforvaltning og som del av det nylig startede arbeidet med å utvikle en ny klimakur?

BEGRUNNELSE:

I forrige uke la Nordregio fram en rapport som viser at det å redusere norsk oljeproduksjon er et kostnadseffektivt tiltak for å redusere norske og internasjonale klimagassutslipp, siden kun deler av oljen som trekkes fra markedet vil bli erstattet av olje fra andre kilder.

Dette bør få betydning for norsk petroleumsforvaltning, tildeling av nye oljefelter og for klimapolitikken.

Svar:

Petroleumspolitikken, rammer for virksomheten og avveininger mot andre samfunnsforhold har vært gjenstand for grundige vurderinger og avveininger i Stortinget over flere tiår. Brede politiske flertall bak mål og rammebetingelser for petroleumsnæringen har gitt stabile og forutsigbare rammevilkår i nærmere 50 år. I henhold til Granavolden-plattformen er hovedmålet i regjeringens petroleumspolitik å legge til rette for lønnsom produksjon av olje og gass i et langsiktig perspektiv. Regjeringen vil videreføre en stabil og langsiktig petroleumspolitik. Letepolitikken skal bidra til dette.

Samtidig skal petroleumsforvaltningen skje innenfor forsvarlige rammer når det gjelder hensynet til det ytre miljø. Ved revidering av Forvaltningsplanen for Barentshavet og Lofoten vil regjeringen legge vekt på miljøfaglige råd i eller nær verdifulle og sårbare områder (SVO). Regjeringen vil ikke åpne for petroleumsvirksomhet, eller konsekvensutrede i henhold til petroleumsloven, i havområdene utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja i perioden 2017-2021, og ikke iverksette petroleumsvirksomhet ved Jan Mayen, iskanten, Skagerrak eller på Mørefeltene. Regjeringen vil videre fortsette kunnskapsinnhenting gjennom videre kartlegging av petroleumsressursene, også i områder som ikke er åpnet for petroleumsvirksomhet, og gjennomføre 25. konsesjonsrunde etter at revideringen av forvaltningsplanen for Barentshavet er ferdig behandlet, og ved utlysning legge vekt på miljøhensyn i tråd med forvaltningsplanen.

Jeg er kjent med rapporten som det vises til i spørsmålet. Skal verden nå Parisavtalens mål, må vi ha en omstilling til et lavutslippssamfunn. Dette krever en betydelig styrket klimainnsats i årene framover. Den globale etterspørselen etter olje og gass påvirkes av at de enkelte land gjennomfører klimatiltak som følge av at verden må nå klimamålene fra Paris-avtalen. Det krever en omstilling fra fossil til fornybar energiproduksjon, noe som vil få betydning også for norsk olje- og gassproduksjon. Det som for alvor vil påvirke den globale etterspørselen etter petroleumsprodukter, og derigjennom utslippene fra fossile kilder, er at fornybare energikilder og batteriløsninger blir konkurransedyktige på tvers av markeder. Regjeringens politikk handler om å aktivt bidra til dette ved å støtte utvikling, bruk og spredning av nullutslippsløsninger og bidra til å skape markeder for ny nullutslippsteknologi. Norge gir også et betydelig bidrag til utviklingen av fornybare alternativer til fossil energi og til økt tilgang på fornybar energi i utviklingsland. Vi er også en pådriver for at det settes en pris på utslipp av klimagasser internasjonalt. Sammen vil dette føre til en reduksjon i etterspørselen etter fossil energi, gjøre fossile ressurser mindre lønnsomme å produsere og redusere utslippene.

Petroleumsvirksomheten i Norge er allerede underlagt streng virkemiddelbruk for å begrense utslippene til luft fra produksjonsaktiviteten. Virksomheten har kvoteplikt under det europeiske kvotesystemet for klimagasser (ETS) i tillegg til CO₂-avgift, som gir en samlet CO₂-pris som er vesentlig høyere enn i alle andre petroleumsprodukerende land. Sammen gir disse økonomiske virkemidlene oljeselskapene en kontinuerlig økonomisk egeninteresse av å gjennomføre utslippsreducerende tiltak som er lønnsomme innenfor denne rammen. Sektoren er også stilt overfor andre virkemidler, som forbud mot brenning av gass utover av sikkerhetsmessige grunner, bestemmelser i forurensningsloven, der det blant annet kan stilles krav om bruk av beste tilgjengelige teknologi m.v. I henhold til Granavolden-plattformen vil regjeringen stille strengere klimakrav under produksjonsfasen for felt på norsk sokkel, herunder krav om beste tilgjengelige teknologi. Kvoteplikt og CO₂-avgift vil bli videreført som hovedvirkemidlene i klimapolitikken på norsk sokkel.

Regjeringen har fått utredet klimarisikoen som norsk økonomi står overfor. Økt kunnskap om et lands samlede eksponering mot klimarisiko vil styrke informasjonsgrunnlaget, slik at politikk og virkemidler kan rettes inn på en måte som reduserer landets sårbarhet for klimarisiko og ivaretar langsiktig verdiskaping. Regjeringen vil,

i henhold til Granavolden-plattformen, vurdere og følge opp anbefalingene og vurderingene fra klimarisikoutvalget. Ved beslutninger om nye utbygginger av olje- og gassfelt må klimarisikoen innarbeides i beslutningsgrunnlaget.

Norges klimamål for 2030 er å redusere utslippene med minst 40 % sammenlignet med 1990. Målet er lovfestet i klimaloven og meldt inn som vårt nasjonalt fastsatte bidrag under Parisavtalen. Regjeringen ønsker å samarbeide med EU for å oppfylle målet og har nå, sammen med Island, sendt EU et formelt forslag til samarbeidsavtale om felles oppfyllelse av 2030-målet. Vi har også bedt Stortinget om samtykke til å inngå avtalen. En avtale med EU vil ikke være til hinder for at Norge kan ha mer ambisiøse mål enn forpliktelsen i avtalen med EU. Regjeringen vil arbeide for at EUs samlede ambisjonsnivå øker til 55 prosent, og melde inn et forsterket norsk klimamål i tråd med EUs ambisjoner.

Norge vil gjennom en avtale om felles oppfyllelse av 2030-målet med EU få et mål om å redusere ikke-kvotep-

liktige utslipp med 40 pst. fra 2005 til 2030. I Granavolden-plattformen sier regjeringen at Norges ikke-kvotepliktige utslipp skal reduseres med minst 45 prosent i 2030. Vi vil utarbeide og legge frem en plan for å oppfylle Norges klimaforpliktelser med minst 45 prosent innenlandsk reduksjon i ikke-kvotepliktig sektor når en avtale med EU om felles oppfyllelse er på plass.

Som ledd i dette, har regjeringen nylig opprettet en faggruppe bestående av en rekke etater som skal utrede ulike tiltak og virkemidler som kan utløse minst 50 % reduksjon i ikke-kvotepliktige utslipp i 2030 sammenlignet med 2005. For å muliggjøre leveranse innen fristen er oppdraget avgrenset til klimamål i 2030, selv om det også skal redegjøres for om tiltakene bidrar til målet om at Norge skal bli et lavutslippssamfunn i 2050. Jeg vil komme tilbake til det mer langsiktige perspektivet mot 2050. Faggruppens arbeid omfatter ikke utslippsreduksjoner i andre land. Rapporten det vises til i spørsmålet faller derfor utenfor denne faggruppens arbeidsområde.

SPØRSMÅL NR. 1708

Innlevert 23. mai 2019 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 3. juni 2019 av olje- og energiminister Kjell-Børge Freiberg

Spørsmål:

I forbindelse med vindkraftutbyggingen på Sørmarkfjellet i Flatanger kommune ble krevd at det skulle gjennomføres for- og etterundersøkelser av hubro, storlom, smålom og hønsehauk. Dette for at man skulle kunne ta hensyn til evt. hekkende fugl i anleggsperioden. Undersøkelsene ble ferdige etter at anleggsarbeidet hadde startet opp.

Vil statsråden stanse anleggsarbeidet og sørge for at de nødvendige hensyn til fugl tas og hva gjør han for at slike undersøkelser gjøres før anleggsarbeidet starter opp i framtiden?

BEGRUNNELSE:

Forskere ved Nord universitet har nå påvist at det er hubro i influensområde til det planlagte vindkraftverket i Sørmarkfjellet. Noe man antok det ikke var da endelig konsesjon ble gitt i 2016. Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) har pålagt utbyggere å kartlegge hubro, og skriver i kravene til Miljø, transport og anleggsplanen (MTA) at «Dersom det påvises hekkende hubro, storlom, smålom og hønsehauk på hekkel plasser i vindkraftverkets

influensområder, skal dette i størst mulig grad hensyntas i anleggsarbeidet med sikte på å minimere forstyrrelsene i den aktuelle perioden»

Det er svært vanskelig å ta nødvendige hensyn til fuglelivet i anleggsperioden, når de nødvendige undersøkelser ikke er ferdige før etter at anleggsarbeidet har startet opp.

Svar:

Jeg viser til de undersøkelser Nord Universitet nå har gjennomført i influensområdet til Sørmarkfjellet vindkraftverk. Formålet med undersøkelsene har blant annet vært å avdekke om det forekommer hekking av hubro i området. NVE har opplyst til departementet at Trønder Energi oversendte resultater fra undersøkelsene 13. mai. Oppfølgende lytteundersøkelser skal fortsette.

Arbeidet med adkomstveien har startet opp, men de resultatene som foreligger tilsier at arbeidet med anleggsveien foregår så langt unna eventuelle hekkel plasser for hubro at det ikke er nødvendig med restriksjoner. TrønderEnergi har imidlertid orientert om at det inntil

videre ikke skal benyttes helikopter i arbeidet med kraftledningsbygging nord for Hestdalsvatnet.

Jeg gjør oppmerksom på at oppfølging av konsesjonsvilkår i vindkraftkonsesjoner ligger til NVE. NVE har i brev av 21. mai d.å. til TrønderEnergi kommet til at oppfølging av vilkåret så langt er utført tilfredsstillende. NVE opplyser i den forbindelse at direktoratet er i dialog med Fylkesmannen om oppfølgingen av konsesjonsvilkårene.

NVE mener at det ikke er grunnlag nå for å kreve stans i anleggsvirksomheten.

Departementet har gjennomgått dokumentasjonen som foreligger om dette spørsmålet. Jeg slutter meg på det grunnlag til NVEs vurderinger. Dette er for øvrig synspunkter som departementet også har formidlet til Naturvernforbundet og Norsk Ornitologisk Forening, som har krevd stans i anleggsvirksomheten.

SPØRSMÅL NR. 1709

Innlevert 23. mai 2019 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 5. juni 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

Jernbanedirektoratet sier til Dagsavisen 23. mai 2019, at de har stor tro på hydrogentog i Norge og at jernbanen kan bli utslippsfri allerede i 2030. Regjeringen var i fjor skeptisk til SVs forslag om å igangsette et pilotprosjekt med hydrogentog i Norge.

Har ministeren nå endret syn på hydrogentog og vil han jobbe for å få et slikt pilotprosjekt etablert?

Svar:

Regjeringa har gjennom Nasjonal transportplan uttrykt ein tydeleg ambisjon om å ta i bruk nye nullutslippsløysingar på jernbana. Regjeringa ynskjer at nullutslippsløysingane vert lagt til grunn i framtidige offentlege materiellanskaffingar. Ved kjøp av nytt rullande materiell skal det skje i den grad teknologiutviklinga tillèt det. Jernbanedirektoratet skal ha ei aktiv rolle i å koordinere tiltak og bidra til nødvendig kunnskap om samarbeid mellom togoperatørar, togmateriellselskap, togmateriellprodusentar og infrastrukturforvaltar. Det er difor òg lagt inn ei testordning i Trafikkpakke 2 Nord der det vert gitt bonus for utprøving av nullutslippsløysingar. Samhandlinga er viktig for å legge til rette for at nullutslippsteknologiar blir tatt i bruk i Noreg.

Stortinget vedtok den 13.11.2018 å be regjeringa vurdere oppstart av eit forsøk med hydrogentog i mindre skala, for å teste ut om teknologien kan skalerast opp til bruk på dei lange strekningane der det går tog med dieselframdrift i dag. I tildelingsbrevet til Jernbanedirektoratet fekk direktoratet i oppgåve å lage eit forslag til mandat for ei vurdering av mogelegheita for eit pilotprosjekt med hydrogentog i Noreg. Mandatet vert no handsama i departe-

mentet. Vurderinga skal gi ei oversikt over kostnadane og moglegheitene for å gjennomføre eit slikt prøveprosjekt.

Klimagassutsleppa bør først og fremst reduserast der dei er billigast, slik at ein får størst mogleg klimaeffekt per krone. I dag går om lag 80 % av togtrafikken i Noreg med elektriske tog og persontrafikken på jernbane er for det meste fossilfri. Vurderinga frå Jernbanedirektoratet om moglegheita for eit pilotprosjekt for hydrogentog vil kunne gi oss verdifull kunnskap om hydrogentog på jernbane er eit kostnadseffektivt klimatiltak og om det er hensiktsmessig med eit framtidig pilotprosjekt.

SPØRSMÅL NR. 1710**Innlevert 24. mai 2019 av stortingsrepresentant Sandra Borch****Besvart 4. juni 2019 av klima- og miljøminister Ola Elvestuen****Spørsmål:**

Vil regjeringen i forhandlingene med jordbruket om utslippsreduksjoner skille mellom utslipp av metan, som ikke bidrar til oppvarmingseffekt ved konstante utslipp, og andre klimagasser som CO₂, som akkumuleres i atmosfæren?

BEGRUNNELSE:

I statens tilbud i jordbruksforhandlingene står det:

«Jordbrukets utslipp av klimagasser er noe redusert siden 1990. Det gjelder også metan, noe som innebærer at jordbruket ikke har bidratt til økning i metankonsentrasjonen i atmosfæren i perioden.»

Spørsmålsstiller konstaterer at det i samme dokument står:

«Fra 1990 viser regnskapet at utslippene av metan fra jordbruket er redusert med rundt 1,8 pst., med noe variasjon mellom årene»

Konstante, eller reduserte, utslipp av metan fra jordbruket bidrar ikke til økt oppvarming. Regjeringen har varslet at det skal være forhandlinger mellom staten og jordbruket om kutt i klimagassutslippene fra jordbruket.

Svar:

Regjeringens utgangspunkt for forhandlingene med jordbrukets organisasjoner om en klimaavtale, er at klimagasutslippene skal reduseres med til sammen 5 mill. tonn CO₂-ekvivalenter i perioden 2021 – 2030, i forhold til et omforent beregningsgrunnlag. Måltallet settes med utgangspunkt i retningslinjene for rapportering av Norges utslippsregnskap. Tiltakene skal bidra til å oppfylle Norges klimaforpliktelser, som tar utgangspunkt i globalt oppvarmingspotensial i et hundre års perspektiv, såkalt GWP100. I forhandlingene med jordbruket vil regjeringen vektlegge metanutslipp på samme måte som det gjøres i de offisielle retningslinjene for rapportering av klimagasutslipp som er gitt av FNs klimapanel.

GWP er et uttrykk for hvor stor klimaeffekt en gass har i forhold til CO₂. Basert på faglig grunnlag fra FNs klimapanel, har partsmøtet under klimakonvensjonen blitt enige om å benytte GWP100 for rapportering av klimagasser og for formulering av landenes nasjonale bidrag til Parisavtalens mål. Felles globalt regelverk er en forutsetning for internasjonalt klimasamarbeid og for å kunne sammenstille informasjon om utslippsutviklingen

globalt. GWP100-verdien for metan er for dagens rapportering på 25. Det vil si at ett kg metan omgjøres til 25 kg såkalte CO₂-ekvivalenter. Landene har i klimakonvensjonen bestemt at de fra 2024 skal rapportere i tråd med en metanverdi på 28, basert på oppdatert kunnskapsgrunnlag fra FNs klimapanel (2013).

Metan er en såkalt kortlevd klimadriver som har en sterkere oppvarmende effekt enn CO₂ per kg på kort sikt. Metan har en levetid i atmosfæren på ca. 10 år. Et konstant utslipp av metan over tid, gjør at også oppvarmingen holder seg relativt konstant over tid. Noe klimaeffekt av metan forblir imidlertid i lengre tid, selv om metanet ikke lenger finnes i atmosfæren. Selv om metan ikke akkumulerer i atmosfæren på samme måte som CO₂, vil kutt i de årlige metanutslippene redusere bidraget fra metan til global oppvarming, også på lang sikt. Norske menneskeskapte utslipp av metan har gått ned siden 1990, men metankonsentrasjonen som måles ved norske overvåkingsstasjoner er økende. Samme trend sees internasjonalt.

Den sterke oppvarmende effekten fra metan gir et sterkt bidrag til temperaturøkningen på kort sikt. Det betyr at hvis vi kutter i metanutslipp kan vi få en rask nedbremsing av den globale oppvarmingen. Det enkelte CO₂-utslipp påvirker atmosfæren over lengre tid, og et enkeltutslipp kan bidra til økt global temperatur i mange hundre år. For å unngå farlige og irreversible klimaendringer, er det viktig å bremse oppvarmingshastigheten raskest mulig.

Klimapanelets spesialrapport om 1,5-graders oppvarming viser at vi må ha raske reduksjoner innen 2030 både av CO₂ og andre klimadrivere, inkludert metan, om vi skal følge en temperaturbane med liten eller ingen overskridelse av 1,5 grader. Videre sier FNs klimapanel at det er betydelig forskjell mellom virkninger på mennesker, land og hav ved 2 grader i forhold til 1,5 grader. Det er derfor viktig å gjøre tiltak både for å redusere utslippene av CO₂, men også andre klimadrivere som metan.

De ambisiøse målene i Paris-avtalen gjør at vi ikke lenger kan velge mellom hvilke utslipp som skal reduseres. Dersom verden skal lykkes med å nå målene i Paris-avtalen, må vi klare å kutte i alle klimagasser, på tvers av sektorer.

SPØRSMÅL NR. 1711**Innlevert 24. mai 2019 av stortingsrepresentant Arne Nævra****Besvart 29. mai 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

I forbindelse med forslaget til Ny tjenesteleveransemodell og tjenestestruktur på TK-området innen Statens Vegvesen foreslås det mange overføringer/sentraliseringer av oppgaver ved trafikkstasjonene omkring i landet. I Notodden foreslås oppkjøring på tunge kjøretøyer flyttet til Skien.

Ser statsråden at dette medfører store konsekvenser for rekrutteringen til sjåføryrket i mange kommuner i Øvre Telemark, og at en gjennomføring av dette og MC-oppkjøring i så fall vil gi økte klimagassutslipp pga. lengre reise?

Svar:

Statens vegvesen leverte 20. mai sitt forslag til lokalisering av einingar og tenestestader i ny organisasjon. Dette

inneheld òg forslag til ny tenestemodell og –struktur for trafikant- og køyretøyområdet.

Brukarane sine behov, gode og robuste arbeidsmarknader i heile landet, kostnadseffektivitet og kvalitet i tenesta er bland vesentlege omsyn som skal takast i vare i denne samanheng. Statens vegvesen sitt forslag vil no bli vurdert grundig før det blir tatt noko avgjerd i saka.

Like viktig som raske avklaringar er det for meg å gjere grundige vurderingar av konsekvensar for innbyggjarane. Regjeringa er oppteken av at tidbodet til brukarane av tenestene skal være best mogleg. Vidare arbeid for digitalisering, og ikkje minst muligheiter for at ambulerande tenester må tilleggas vekt i desse vurderingane. Eg vil avklare desse spørsmåla så snart eg er trygg på at tenestetilbodet til brukarane er godt ivareteke.

SPØRSMÅL NR. 1712**Innlevert 24. mai 2019 av stortingsrepresentant Tuva Moflag****Besvart 4. juni 2019 av eldre- og folkehelseminister Sylvi Listhaug****Spørsmål:**

Med dagens reelle utbyggingstakt av sykehjemsplasser og heldøgns omsorg, hvor mange plasser vil det mangle i forhold til behovet i hhv. 2025 og 2029?

BEGRUNNELSE:

I løpet av de neste tiårene vil det bli dobbelt så mange eldre, og behovet for sykehjemsplasser og heldøgns omsorg vil øke i takt med dette. Ber om en oversikt på hvor mange plasser det vil mangle utfra anslått behov i 2025 og 2029. Ber om at reell utbyggingstakt med ferdigstilte plasser fra 2013 og fram til i dag legges til grunn.

Svar:

Investeringsstilskuddet til heldøgns omsorgsplasser i institusjon og omsorgsboliger ble innført i 2008. Formålet

med investeringstilskuddet er å stimulere kommunene til å fornye og øke tilbudet av institusjonsplasser og omsorgsboliger for personer med behov for heldøgns helse- og omsorgstjenester uavhengig av alder, diagnose eller funksjonsnedsettelse.

Siden 2014 har regjeringen styrket investeringstilskuddet for å få flere og bedre heldøgns omsorgsplasser i sykehjem og omsorgsboliger. Regjeringen har lagt til rette for at det kan bygges og moderniseres et rekordstort antall heldøgns omsorgsplasser. I budsjettet for 2014 ble den statlige andelen av den maksimale kostnadene økt fra i snitt 35 pst til i snitt 50 pst. Sammen med momskompensasjon betyr det at staten dekker opp mot 70 pst av kostnadene ved en plass. Dette har gitt et rekordhøyt antall tilsagn om tilskudd etter at vi tok over.

Gjennom investeringstilskuddet er det siden 2008 lagt til rette for om lag 25 850 heldøgns omsorgsplasser. Regjeringen har i forslag til revidert budsjett foreslått å

øke tilsagnsrammen i 2019 for å legge til rette for tilskudd til ytterligere 900 plasser. Med det har denne regjeringen lagt til rette for 15 500 plasser siden 2015. Til og med april 2019 er det gitt tilsagns om tilskudd til 21 497 plasser siden 2008.

Regjeringen har et mål om å øke antall heldøgns omsorgsplasser. Stortinget har ved behandlingen av Prop. 1 S (2018-2019) vedtatt å splitte investeringstilskuddet til heldøgns omsorgsplasser på to poster, én post for netto tilvekst av plasser og én post for rehabilitering og utskifting av plasser. 50 pst. av tilsagnsrammen skal nyttes til plasser som medfører netto tilvekst av heldøgns omsorgsplasser i kommunen, og resterende tilsagnsbeløp skal kunne nyttes til rehabilitering og utskifting av eksisterende plasser.

Før 2017 førte ikke Husbanken statistikk over hvor mange nybygg som medførte netto tilvekst av plasser og hvor mange som kom til erstatning for eksisterende plasser. Det er derfor ikke mulig å gi et eksakt beløp og en samlet oversikt over antallet plasser som er gått til netto tilvekst i årene frem til 2017. Etter at Husbanken begynte å registrere antallet plasser til netto tilvekst, er det gjennom investeringsordningen gitt tilsagn om tilskudd til 2155 heldøgns omsorgsplasser til netto tilvekst (til og med 2018). Disse tallene kan ikke sammenstilles med SSB/Kostra-tall ettersom tallene fra Husbanken kun omfatter de kommunene som har søkt og fått tilskudd gjennom investeringsordningen, og ikke alle kommuner. I investeringsordningen legges det videre til grunn at det tar 5 år fra tilsagn gis til alle byggene står ferdige og hele tilsagnsrammen har kommet til utbetaling. Det betyr at det kan ta flere år før man ser resultatene av flere tilsagn om tilskudd, høyere tilsagnsbeløp eller krav til netto tilvekst

Andelen eldre vil øke i årene fremover, spesielt eldre over 80 år. Mange vil leve gode og aktive år som pensjonister, men vi forventer økt etterspørsel etter helse- og omsorgstjenester, særlig blant dem over 80. Så lenge man føler seg trygg i sitt eget hjem foretrekker de fleste å bo hjemme. For de sykeste er det sykehjem som er løsningsen. Men det finnes også en gruppe som ikke føler seg trygg hjemme, men som heller ikke har behov for sykehjemsplass. For de vil f.eks. bedre hjemmebaserte tjenester kombinert med korte avlastningsopphold eller heldøgns omsorgsplasser være løsningen.

Den demografiske utviklingen gjør at vi må tenke nytt. Vi må blant annet se på hvordan vi kan utnytte teknologi enda bedre, hvordan arkitektur kan bidra til bedre utforming av boliger og nærmiljø og hvordan vi kan få bedre brukerinnflytelse. Det gjør vi blant annet gjennom å skape et aldersvennlig Norge som skal bidra til at eldre kan planlegge egen alderdom og bruke sine ressurser og evner så lenge som mulig, utredning av framtidens boformer og tiltakene for aktivitet, forebygging og helsefremmende arbeid i våre nye kvalitetsreform for eldre- Leve hele livet.

Vi trenger samtidig kunnskap om behov for utbygging av heldøgns omsorgsplasser å årene framover. Regjeringen og KS har derfor inngått et løpende plansamarbeid for å få bedre oversikt over behovet for utbygging av heldøgns omsorgsplasser.. I 2016 utarbeidet partene rapporten Rom for omsorg, som ble behandlet i konsultasjonsmøte med KS 26.oktober 2016.

I Rom for omsorg tas det i utgangspunkt i SSBs framskrivning i rapport av juni 2016 (Holmøy et al 2016) og KS sine undersøkelser samme år om heldøgns omsorgsplasser i landets kommuner. Under forutsetning av jevn utbyggingstakt fram mot 2030, anslås det i rapporten et gjennomsnittlig årlig investeringsbehov på pluss/minus om lag 2500 plasser pr år. I dette tallet inngår både renovering/utskifting og netto tilvekst av heldøgns omsorgsplasser. Sett i forhold til den demografiske utvikling, vil tallet være noe lavere i begynnelsen og høyere i slutten av perioden.

Gjennomsnittlig er det gitt tilsagn om tilskudd til 2521 plasser per år under denne regjeringen. Dette viser at vi er i rute med å følge opp anslått gjennomsnittlig årlig investeringsbehovet på 2500 plasser fra 2016 til 2030. Hvor stor den årlige tilsagnsrammen vil være framover, vil regjeringen komme tilbake til i budsjettframlegget for det enkelte år.

SPØRSMÅL NR. 1713**Innlevert 24. mai 2019 av stortingsrepresentant Mona Fagerås****Besvart 3. juni 2019 av kunnskaps- og integreringsminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Er kunnskapsministeren kjent med at Oslo kommune har henvendt seg til Udir, og hvordan stiller statsråden seg til slike lokale løsninger som de har gode erfaringer med ved noen skoler, og som også andre skoler ønsker for å forhindre frafall?

BEGRUNNELSE:

Ifm. med debatten "I fraversgrensas dødsvinkel" tirsdag denne uken stilte jeg spørsmål til kunnskapsministeren om Flexibel skolehverdag ved to skoler i Oslo. Ministeren kjente ikke konkret til disse prosjektene og fant det vanskelig å svare. Jeg forstår at dette ble vanskelig på stående fot og velger derfor å stille det samme spørsmålet skriftlig slik at ministeren har mulighet til å se nærmere på saken.

To videregående skoler i Oslo har ordninger med en mer fleksibel skolehverdag. Oslo bystyre vedtok 26. april i 2018 at elever skulle sikres mulighet til en fleksibel skolehverdag der dette er ønskelig fra skolens side. Vedtaket hadde sin opprinnelse i forslag fra Ungdommens bystyre høsten 2017, og begrunnelsen var at mange elever i Oslo-skolen opplever skolehverdagen sin som lite fleksibel og mener at fraversgrensen har forsterket problemet. Tilbakemeldingene fra lærere og elever ved begge skolene har vært positive.

Det har siden den gang oppstått stor usikkerhet om hvorvidt fleksibel skolestart er i strid med dagens fraversgrense.

Oslo har derfor bedt Udir. om en avklaring, for ca. ett år siden, men fremdeles venter de på svar.

Svar:

Jeg er kjent med at enkelte videregående skoler har ordninger for fleksibel skolehverdag. Jeg har undersøkt den aktuelle henvendelsen fra Utdanningsetaten i Oslo kommune med Utdanningsdirektoratet. Direktoratet har opplyst om at de ba Utdanningsetaten i Oslo kommune ta kontakt med Fylkesmannen i Oslo og Viken for å få svar på spørsmålet.

Jeg er positiv til tiltak som reduserer fraværet. Vi er helt avhengig av at de som er tette på elevene prøver ut løsninger og tiltak. Tiltakene må imidlertid ligge innenfor regelverket for opplæring, eventuelt at det søkes om forsøk. Jeg kjenner ikke detaljene i ordningene for fleksibel skolehverdag i Oslo kommune godt nok til å uttale meg om disse konkrete tiltakene. Jeg er enig med Utdanningsdirektoratet i at Oslo kommune bør ta kontakt med Fylkesmannen i Oslo og Viken dersom de ikke allerede har gjort dette.

SPØRSMÅL NR. 1714**Innlevert 24. mai 2019 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 4. juni 2019 av kultur- og likestillingsminister Trine Skei Grande****Spørsmål:**

Vil statsråden følge opp tidligere lovnader overfor stortinget om å styrke de regionale statsarkivenes rolle ved å i det minste ta nødvendige grep slik at det igjen blir mulig for brukere av de regionale statsarkivene sine tjenester å få direkte kontakt med hvert av statsarkivene via telefon, brev eller mail?

BEGRUNNELSE:

Undertegnede er blitt kontaktet av flere fortvilte brukere av statsarkivets tjenester, som melder om at det ikke lenger er mulig å få direkte kontakt med de regionale statsarkivene på telefon, brev eller mail. Telefonnummeret som oppgis til de regionale statsarkivene, er et sentralt nummer. Den som tar telefonen har ikke anledning til å sette over til de regionale statsarkivene som brukeren ønsker kontakt med. Det er etter det undertegnede

er blitt gjort kjent med, heller ikke anledning å på mail eller i brev form henvende seg direkte til de regionale statsarkivene. Alt skal gå inn til en sentral enhet. Om brukeren vet navnet på en konkret ansatt, kan det hende at man kan bli oppringt, men det er usikkert om man i hele tatt får lov å snakke med noen som har arbeidsplassen sin på statsarkivet.

Undertegnede ser at denne nye organiseringen er svært publikumsfiendtlig og stikk i strid med tidligere lovnader fra regjeringen om at ny organisering av statsarkivet, som Senterpartiet har vært motstander av, skulle styrke statsarkivene. At publikum er avskåret fra muligheten for å ta kontakt med sitt regionale statsarkiv uten å møte opp fysisk, er uholdbart.

Omorganiseringen i statsarkivet ble gjort for å sørge for mer "robuste miljøer". Det er underlig om mer robuste miljøer skulle tilsi at det ikke lenger skulle kunne ta imot telefon eller ha vanlig publikumsservice.

Regjeringen og sittende statsråd har ved flere anledninger forsikret stortinget om at riksarkivets omstilling ikke ville bety en svekkelse av statsarkivene. At slike bekymringer kom opp, skyldtes ifølge Riksarkivaren misforståelser og dårlig informasjon rundt omstillingen. Men når det faktisk oppleves som en svekkelse av brukerne av statsarkivet, og det faktisk ikke lenger er mulig å ta kontakt med statsarkivene, skyldes ikke det misforståelser eller dårlig informasjon. Flere fagmiljø ropte varsku om omorganiseringen av Arkivverket, om at det ville innebære en bevisst nedprioritering av den historiske og arkivfaglige kompetansen i statsarkivene. Vi ser nå at bekymringen var reell det er blitt dårligere vilkår og tilgang for publikum, både for vanlige brukere og for dem som driver med profesjonell historieskrivning, som studenter og faghistorikere.

Det at det bare er noen tjenestesteder i Arkivverket som skal motta post/telefon/mail til statsarkiv fra hele landet fører til at publikum må gjennom flere ledd for å komme til riktig fagperson. Om man i hele tatt får hjelp. Det fører også til mer byråkrati og ineffektivitet. I følge statsrådets brev til Stortinget datert 29.februar 2016, skulle omorganiseringen av Statsarkivet ivareta lokal kunnskap og det lokale tjenestetilbudet skulle ikke forringes. Med ny organisering skulle arbeidet regionen styrkes.

Det er undertegnades mening at det motsatte ser ut til å skje, og at det er helt nødvendig å få gjøre statsarkivene mer publikumsvennlige ved at det igjen må være mulig for publikum å ta direkte kontakt med hvert eneste av de regionale statsarkivene.

Svar:

Arkivverket har en ambisjon om å legge til rette for lik tjenesteyting og service i hele landet. Dette mener jeg er en god ambisjon. Innbyggerne skal ikke behøve å ha

forhåndskunnskap om hvilke av tjenestestedene som har relevant informasjon.

Jeg praktiserer tillitsbasert styring av etatene. Dette innebærer at Arkivverket har vide fullmakter til intern organisering og prioritering av tildelte ressurser innenfor de rammene som departementet setter og det regelverket, og de retningslinjene etatene er pålagt å følge. Dette omfatter også valg av kontaktmåter for brukerne. Jeg ønsker ikke å overprøve praktiseringen av disse fullmaktene ved å be Arkivverket etablere e-postadresser, telefonnumre og postadresser for hvert enkelt statsarkiv.

Statsarkivene er arbeidssteder og depoter i Arkivverket. Ansatte med arbeidssted ved statsarkiver ivaretar både stedsavhengige depotfunksjoner og brukertjenester og stedsuavhengige funksjoner. Statsarkivene er styrket ved at ansatte har fått ansvar for stedsuavhengige funksjoner og spesialiserte oppgaver for hele Arkivverket.

Arkivverket opplyser at brukerne av deres tjenester kan ta kontakt enten ved nettbasert kontaktskjema, e-post, telefon og brev. De er opptatt av å ivareta behovet til alle brukergruppene på en god måte. Hvis det er nødvendig å koble på spesifikk fag- eller lokalkunnskap til en henvendelse, vil det bli gjort. Kravet om likebehandling er et viktig aspekt i dette – enkeltbrukere gis ikke direkte eller prioritert tilgang til Arkivverkets fagressurser hvis det ikke anses som absolutt nødvendig. Dette er en tjenestepolicy som Arkivverket deler med mange andre offentlige etater.

Omorganiseringen av Arkivverket har gjort det mulig å utforme brukertjenestene på en annen måte enn tidligere. Det kan i stor grad gis lik veiledning og betjening av arkivmaterialet fra den regionale- og lokale statsforvaltningen fordi arkivene er bygd opp over samme lest og er relativt like i innhold. Etaten har derfor én felles postadresse, ett epostmottak og ett telefonnummer, ikke ulikt andre offentlige etater som Skatteetaten, NAV og flercam-pushøgskoler.

Ifølge Arkivverket fordeles alle henvendelser til medarbeidere ved et statsarkiv eller Riksarkivet. Hvis informasjon må innhentes fra arkiver ved flere tjenestesteder, er det nå mulig å koordinere bidrag til samme henvendelse før et samlet svar går ut til brukeren. Før omorganiseringen måtte brukeren selv ta kontakt med hvert enkelt tjenestested. Dette opplevde mange som krevende.

I dag foregår det meste av dialogen mellom Arkivverket og brukerne via etatens nettsider. Der gis det veiledning, og brukeren tilbys tilrettelagte digitale tjenester og digital tilgang til arkivene gjennom Digitalarkivet. Stadig flere brukere blir selvhjulpne til å finne aktuell informasjon, snarere enn å måtte henvende seg til Arkivverket.

Det er min oppfatning av de stedlige tjenestene, i samspill med de digitale tjenestene, gir brukerne et fullverdig tjenestetilbud til de arkivene Arkivverket tar vare på for samfunnet.

SPØRSMÅL NR. 1715**Innlevert 24. mai 2019 av stortingsrepresentant Arne Nævra****Besvart 3. juni 2019 av landbruks- og matminister Olaug V. Bollestad****Spørsmål:**

I følge forskriftens § 5 kan viltfondmidler brukes til å dekke kommunens utgifter til ettersøk og håndtering av skadd vilt og fallvilt - ofte etter påkjørsler. Store deler av fondsmidlene i mange kommuner går til dette formålet, og det blir lite igjen til reelle viltformål. Denne praksisen strider med manges oppfatning av hva slike midler burde gått til.

Vil statsråden se nærmere på anvendelsen av viltfondsmidlene, og vil hun eventuelt ta initiativ til å endre denne?

BEGRUNNELSE:

Forskrift om kommunale og fylkeskommunale viltfond og fellingsavgift for elg og hjort sier bl.a.:

"§ 5. Disponering av fylkeskommunale og kommunale viltfond

a. Fondet kan brukes til:

- Tilskudd til tiltak for å fremme viltforvaltning, styrke kunnskapen om viltet, jaktorganisering m.m. i kommunen og nabokommuner gjennom samarbeid i regi av organisasjoner, enkeltpersoner eller kommunen selv.

- Å dekke kommunens utgifter til ettersøk og håndtering av skadd vilt og fallvilt i kommunen.

- Tiltak for å forebygge skader på landbruksnæring voldt av hjortevilt.

b. Fondet kan ikke brukes til:

- Kommunal og fylkeskommunal administrasjon av viltforvaltningen (faste utgifter til lønn, møtegodtgjørelser, reiser mv.).

- Å erstatte skader voldt av vilt.

- Skuddpremier."

Det er mange som reagerer at så stor del av fondsmidlene går til annet strekpunkt på bekostning av de andre punktene, spesielt første strekpunkt.

Det er rett og slett dette som er bakgrunnen for spørsmålet, og som kanskje landbruksministeren, som nettopp har fått overført disse artene til sitt ansvarsområde, burde se nærmere på.

Svar:

Rundt årtusenskiftet ble deler av hjorteviltforvaltningen lagt om med sikte på en sterkere lokal forankring, jf. Ot.prp. nr. 37 (1999-2000). Dette innebar blant annet

at kommuner hvor det var adgang til jakt på elg og hjort skulle opprette kommunalt viltfond der fellingsavgifter var en viktig inntektskilde. Kommunen skulle med dette få en bedre styringsmulighet også for de økonomiske sidene av hjorteviltforvaltningen. Videre ble viltloven endret slik at verdien av fallvilt av hjortevilt tilfalt kommunen. Med denne endringen skulle kommunen selv beholde inntektene fra fallviltet til å dekke utgifter forbundet med fallvilt.

Siden årtusenskiftet har både hjorteviltbestandene og antallet hjortevilt påkjørsler økt betraktelig, og i dag er det rundt 15 000 fallvilt av elg, hjort, rådyr og villrein årlig. Kun enkelte av disse er mulig å omsette som mat, og derfor vil ikke inntektene fra fallvilt dekke alle utgiftene kommunen har i forbindelse med håndtering av fallvilt. I slike situasjoner kan kommunale viltfond brukes til å dekke utgiftene.

Kommunene skal fastsette mål for bestandene av elg, hjort og rådyr når det åpnes for jakt på disse artene. Vi vet at en større hjorteviltbestand vil gi flere vilt påkjørsler, og dermed økte utgifter til håndtering av skadd vilt og fallvilt. Til en viss grad kan derfor kommunens oppfølging av dette via tildeling av fellingstillatelser, bidra til å styre utviklingen. Når kommunen både styrer bestandsutviklingen og mottar fellingsavgift, taler dette for at det økonomiske ansvaret for fallvilthåndtering bør forbli et kommunalt ansvar. Videre finnes det også et statlig viltfond som bidrar til å finansiere viltformål og tiltak som styrker kunnskapen om viltartene våre.

Jeg mener det er bra at det er kommunen som i stor grad har ansvar for viltforvaltningen. Det gir lokale løsninger på lokale utfordringer og muligheter. Jeg ser derfor ikke behov for å se nærmere på anvendelsen av kommunale viltfondsmidler nå.

SPØRSMÅL NR. 1716**Innlevert 24. mai 2019 av stortingsrepresentant Siv Mossleth****Besvart 7. juni 2019 av klima- og miljøminister Ola Elvestuen****Spørsmål:**

I 2014 hadde sauebønder i Grane store dokumenterte tap til bjørn. Miljødirektoratet signaliserte at dersom det var bjørn i området før beiteslipp skulle de tas ut. Da ble det leita etter spor på vårsnø, og det ble tatt ut to bjørner våren 2015. I dag er situasjonen i Grane den samme, med store tap av sau til bjørn i fjor. Men nå gis det ikke tillatelse til våruttak av bjørn.

Hva har endret seg fra 2014 til i dag, og hvilket råd vil ministeren gi til sauebøndene i området?

Svar:

Jeg er kjent med at Miljødirektoratet har gitt avslag på søknad om skadefelling av bjørn i Nordland. Avslaget deres er begrunnet med bestandssituasjonen for bjørn i Nordland og at det ikke foreligger en akutt tapssituasjon. Bjørnebestanden er under bestandsmålet, og det er påvist færre bjørner i Nordland (fra 11 bjørner i 2014 til 2 bjørner i 2018). Videre er skadeomfanget på sau er redusert (fra 329 sau/lam erstattet i 2014 til 143 sau/lam er-

stattet i 2018), og det er ikke påvist skader på sau så langt i 2019.

Vedtaket fattet av Miljødirektoratet kan påklages til Klima- og miljødepartementet, og jeg vil derfor ikke kommentere denne saken nærmere nå. På generelt grunnlag vil jeg imidlertid vise til at det i tråd med rovviltforliket skal legges til rette for en videre vekst i bjørnebestanden slik at bestandsmålet for bjørn oppnås. Samtidig skal det tas hensyn til beitenæringen, og dette kan i noen situasjoner være krevende vurderinger. I tilfeller der forvaltningen kommer til at det ikke bør tillates felling av bjørn vil jeg vise til at vi har en god tilskuddsordning til forebyggende tiltak, og jeg mener det er viktig at den enkelte sauebonde eller beitelag kontakter Fylkesmannen for nærmere informasjon og dialog om eventuelle aktuelle tiltak. Videre er det slik at forvaltningen har en høy beredskap, følger situasjonen og vurderer tiltak fortløpende i ulike områder gjennom beitesesongen, for å sikre best mulig oppnåelse av den todelte målsettingen der vi skal oppnå bestandsmålene for rovvilt, samtidig som skadeomfanget på beitedyr er så lavt som mulig.

SPØRSMÅL NR. 1717**Innlevert 24. mai 2019 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 6. juni 2019 av helseminister Bent Høie****Spørsmål:**

Betyr helseministerens uttalelse om at «akuttpsykehus har akuttkirurgisk beredskap» at statsråden vil sikre at Helgelandssykehuset utreder to sykehus med akuttkirurgi?

BEGRUNNELSE:

I 2013 vedtok styret i Helgelandssykehuset HF å sette i gang en utredning av en ny sykehusstruktur på Helgeland. I september 2016 vedtok Helse Nord RHF et mandat som fastslår at det skal utredes tre alternativer til sykehusstruktur i regionen (styresak 105-2016):

I. 0-alternativet (dagens løsning)

II. Alternativ 2a - Stort akuttpsykehus med inntil tre distriktmedisinske sentre

III. Alternativ 2b-1 Stort akuttpsykehus i kombinasjon med ett akuttpsykehus og inntil to distriktmedisinske sentre

Overfor Rana Blad (22. mai 2019) har helseministeren understreket at et to-sykehus-alternativ fortsatt er en del av mandatet for prosessen, og at han ikke utelukker to sykehus med både fødeavdeling og akuttkirurgi. Som svar på spørsmålet om et «akuttpsykehus» kan ha fødeavdeling, uttaler helseministeren følgende: «Akuttpsykehus har fødeavdeling og akuttpsykehus har akuttkirurgisk beredskap.»

Imidlertid foreslo helseministeren gjennom Nasjonal helse- og sykehusplan å innføre et prinsipp om at sykehus

med opptaksområde på mindre enn 60.000 innbyggere er for små for å ha akuttkirurgi. Dermed foreslo helseministeren at et «akutt sykehus» ikke skal ha akuttkirurgi, men kan ha det «der som geografi og bosettingsmønster, avstand mellom sykehus, tilgjengelighet til bil-, båt- og luftambulansetjenester og værforhold gjør det nødvendig»

I behandlingen av Nasjonal helse- og sykehusplan, vedtok Stortinget at sykehusene som hadde akuttkirurgi, i hovedregelen også skal ha det i fremtiden – helt uavhengig av helseministerens befolkningsgrense. Dermed fikk den foreslåtte befolkningsgrensen ingen praktisk konsekvens for hvilke sykehus som skal ha kirurgisk akuttfunksjon.

På tross av dette har den såkalte «eksterne ressursgruppa» – som foreløpig er premissleverandør for prosessen i Helgelandssykehuset – lagt stor vekt på den foreslåtte befolkningsgrensen for akuttkirurgi, og konkluderer med at det ikke er mulig å ha to sykehus med akuttkirurgi på Helgeland:

«Dersom hensynet til for eksempel geografi gjør det nødvendig å dele befolkningsgrunnlaget i to, må det diskuteres hvordan delingsforholdet skal være. Dersom befolkningsgrunnlaget deles i to like deler, dvs. to sykehus med 40 000 i befolkningsgrunnlag, vil begge være for små til å lage et faglig sentrum. Dersom delingen blir 20 000 + 60 000 vil det minste sykehuset nesten være for lite til å ha akuttfunksjoner i det hele tatt og det store sykehuset vil knapt være stort nok til å ha kirurgiske akuttfunksjoner.» (Rapport fra ekstern ressursgruppe).

Svar:

Proessen om framtidig sykehusstruktur på Helgeland har pågått over flere år: Målet er en framtidsrettet syke-

husstruktur for hele Helgelands befolkning. Allerede i november 2015 avholdt jeg foretaksmøte med Helse Nord hvor de fikk klarsignal til å endre sykehusstrukturen. Før møtet besøkte jeg sykehusene og berørte kommuner i Helgeland som ga grunnlag for å si at det var stor enighet om behovet for endringer.

I Nasjonal helse- og sykehusplan som ble behandlet våren 2016 ble det definert to typer akutt sykehus, hvor det skilles mellom stort akutt sykehus og akutt sykehus.

I tråd med planens definisjoner vedtok styret for Helse Nord i september 2016 mandat for utviklingen av Helgelandssykehuset ved å utrede alternativene med ett stort akutt sykehus, og ett med stort akutt sykehus i kombinasjon med ett akutt sykehus. For begge alternativene planlegges også distriksmedisinske sentre. I tillegg skal null-alternativet utredes.

Når det gjelder innhold i et akutt sykehus har jeg som oppfølging av Nasjonal helse- og sykehusplan gitt de regionale helseforetak følgende føringer: Akutt sykehus skal ha akuttfunksjon i indremedisin, anestesilege i døgnvakt, planlagt kirurgi, beredskap for kirurgisk vurdering og stabilisering, og håndtering av akutte hendelser. Når bosettingsmønster, avstand mellom sykehus, bil-, båt- og luftambulansetjenester og værforhold gjør det nødvendig skal akutt sykehus ha traumeberedskap og generelt akutt kirurgisk tilbud. Akutt sykehusene vil ettersom lokale forhold tilsier det, ha ulik kompetanse og systemer for vurdering, stabilisering og håndtering av akutte hendelser

Helse Nord og Helgelandssykehuset har nå ansvar for å gjennomføre utredninger innenfor vedtatt mandat, og i tråd med føringer fra Nasjonal helse- og sykehusplan.

SPØRSMÅL NR. 1718

Innlevert 27. mai 2019 av stortingsrepresentant Arne Nævra

Besvart 4. juni 2019 av klima- og miljøminister Ola Elvestuen

Spørsmål:

I den nylig utgitte boka Polar Bears and Humans og i nyhetsoppdrag om det samme, framgår det at Norge er verdens nest største importør av isbjørnskinn. Alt tyder på at Norge enten bryter CITES-regelverket eller i beste fall lukker øynene for deler av det, f.eks. ved at Norge ikke krever at hvert skinn har tag eller at skinnene kommer fra områder som har bærekraftig avskytning.

Hva vil statsråden gjøre for at norske myndigheter utiskutabelt følger CITES-krav til import av isbjørnskinn og hindre omgåelse av dem?

BEGRUNNELSE:

Det er oppsiktsvekkende opplysninger forfatteren, Ole Jørgen Liodden, kommer med i sin nye bok. Hvem ante at Norge er verdens nest største importør av isbjørnskinn.

CITES-regelverket som regulerer internasjonal handel med rødlistearter stiller flere krav til en sikker handel av produkter fra slike arter. For isbjørnskinn er dette relevant:

1. Det skal dokumenteres at dyret er lovlig skutt, dvs. at skinnen skal ha CITES-papirer OG tag som beviser dette.
2. Skinnen skal være fra dyr skutt i et område der det er bærekraftig forvaltning. Canada, som er største eksportør, kan bare vise til to territorier (muligens tre) der dette kravet kan sies å være innfridd. Kanadiske myndigheter sier selv at seks av territoriene viser nedgang i isbjørnbestandene. Det eksporteres (og importeres til Norge) mange skinn fra territorier uten bærekraftig avskytning.

CITES-regelverket sier dessuten at dersom etterspørselen etter produktene (i dette tilfelle isbjørnskinn) øker kraftig, skal handelsregimet revurderes. Etterspørselen HAR økt kraftig de seinere år!

Dessuten slås det fast at føre-var-prinsippet skal gjelde. Hvor alvorlig tas det?

Mye tyder på at norske myndigheter ikke har tatt det spørsmålet om CITES-regelverket alvorlig når det gjelder import av isbjørnskinn. Det ligger også store muligheter for å trikse og mikse med regelverket, ikke minst siden Svalbard er involvert. I følge NRK-oppslag 26.5.19 frykter seksjonssjef Ragnar Dahl i tolletaten at det er enkelt å jukse:

"Svalbard er avgiftsfritt område, og tolletaten har liten kontroll på varer som kun går i transitt gjennom Norge til Svalbard. Det er fullt mulig å fjerne merkingen på skinn, og sende dokumentasjon på at bjørnen er skutt lovlig tilbake til Canada, slik at den kan benyttes igjen på en ulovlig skutt bjørn."

Vi snakker her om at Norge er en viktig brikke i en handel med skinn fra en art som globalt er aller mest utsatt for de globale klimaendringene og som burde hatt all den beskyttelse som vi kan gi den.

Det hører også med i bildet at de eneste som har tillatelse til å jakte isbjørn i Canada, urbefolkningen, i sum tjener svært lite på både utleie av trofejakt og egen jakt.

NRK: <https://www.nrk.no/norge/norge-verdens-nest-storste-importor-av-isbjornskinn-1.14523783>

Svar:

Temaet som blir tatt opp i boka Polar Bears and Humans er viktig, og departementet har derfor nylig hatt møte med forfatteren av boka.

Vi må gjøre alt vi kan for å ta vare på isbjørn. I Norge har vi satt i verk strenge tiltak for å beskytte arten. Jakt på isbjørn er forbudt i Norge, og det er lagt ferdselsbegrensninger blant annet i kjerneområdet for isbjørn øst på Svalbard. Sysselmannen innfører også ved behov midlertidige

ferdselsbegrensninger for å beskytte isbjørn mot for mye ferdsel i særlig utsatte perioder.

Samtidig er det viktig at Norge internasjonalt bygger opp under en bærekraftig forvaltning av isbjørn. CITES-konvensjonen, som regulerer internasjonal handel med truede arter, er en vesentlig del av dette arbeidet.

ID-merking er, som representanten viser til, viktig for å dokumentere opprinnelsen til ulike produkter. CITES-konvensjonen stiller ikke krav om ID-merking. Norsk regelverk krever imidlertid merking av isbjørnskinn og eiersertifikat ved besittelse av isbjørnskinn i Norge. Mangel på slik merking er straffbart.

Import av Cites-eksemplarer til norsk tollområde følger standard tollprosedyrer, noe som inkluderer kontroll med at original CITES-eksporttillatelse og norsk CITES-importtillatelse følger med forsendelsen. CITES-varer som føres gjennom norsk tollområde til Svalbard kan kontrolleres av tollmyndighetene, men import som skjer direkte fra utlandet til Svalbard kontrolleres ikke av tollmyndighetene. Jeg mener det er grunn til å vurdere om kontrollen med Cites-varer til Svalbard er god nok, eller om den bør styrkes.

Når det gjelder representantens anførsel om bærekraftig uttak av isbjørn i Canada, støtter Norge seg på vurderinger fra Polar Bear Specialist Group (PBSG), som ligger under Verdens naturvernunion (IUCN). Dette består av et internasjonalt utvalg av faglige spesialister på isbjørn, og vurderingene holder høy faglig kvalitet. PBSG er også anerkjent som den primære kunnskapsleverandøren til arbeidet under isbjørnavtalen av 1973, som er et internasjonalt samarbeid mellom alle isbjørnlandene. Gjennom denne avtalen er landenes myndigheter også forpliktet til å utveksle oppdatert informasjon om nasjonal isbjørnforvaltning og -forskning, og nasjonale statusvurderinger. Både Canada og de øvrige landene legger fram slike rapporter annethvert år under partsmøtene under avtalen, sist i februar 2018.

Boka Polar Bears and Humans kommer med opplysninger som sår tvil om hvorvidt høstingen av enkelte av de kanadiske isbjørnbestandene er bærekraftig. I likhet med representanten Nævra er jeg opptatt av en bærekraftig forvaltning av verdens isbjørnbestander. Vitenskapsskomiteen for mat og miljø (VKM) skal derfor gjennomføre en ny vurdering av risiko forbundet med import og handel med isbjørnskinn. Dette vil gi et godt, oppdatert kunnskapsgrunnlag for å vurdere nye krav ved import av isbjørnskinn til Norge.

SPØRSMÅL NR. 1719**Innlevert 27. mai 2019 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 5. juni 2019 av arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie****Spørsmål:**

Omsorgsstønad ytes bl.a. til pårørende for at de skal kunne stå i omsorgsoppgavene over tid og er nødvendig for at familien selv skal kunne velge hva som er barnets beste uten å tvinges til løsninger der barna ikke kan bo hjemme.

Mener statsråden det er riktig rettferdig at en syk mor som ivaretar to egne barn med omsorgsbehov skal få avkortet sin AAP på grunn av at hun mottar omsorgsstønad for sine barn, i motsetning til en som mottar fosterhjemsgodtgjørelse som ikke får avkortet sin AAP?

BEGRUNNELSE:

Jeg har fått flere henvendelser om en kvinne som har blitt syk og mottar arbeidsavklaringspenger. Kvinnen har helseproblemer uforenlige med tidligere yrke og har fått innvilget arbeidsavklaringspenger. På grunn av endringer i regelverket fra 1. januar 2018, må hun føre opp timene med omsorgslønn på meldekortet, noe som får store konsekvenser for utbetaling av AAP.

Omsorgsstønad ytes bl.a. til pårørende for at de skal kunne stå i omsorgsoppgavene over tid, slik moren det i dette tilfelle har gjort. Kommunen har også vurdert at det er ønskelig og best for barna at "det særlig tyngende omsorgsarbeidet" utøves av mor.

I tilfeller som hennes risikerer man å tvinge omsorgsoppgaver som pårørende best tar hånd om, over til kommunale tjenester som man i utgangspunktet ikke har vurdert som mest ønskelig eller best for barna.

Jeg håper derfor statsråden vil rette opp urettferdigheten i forskjellsbehandlingen i regelverket når det gjelder fosterhjemsgodtgjørelse og omsorgsstønad. Det første skal nemlig ikke føres opp på meldekortet og vil ikke føre til reduksjon eller bortfall av arbeidsavklaringspenger.

Svar:

Omsorgsstønad er en kommunal tjeneste etter helse- og omsorgstjenesteloven. Tjenesten innebærer at dersom en har særlig tyngende omsorgsarbeid kan en få kommunal omsorgsstønad i stedet for (eventuelt i tillegg til) at den omsorgstrengende kan få pleie- og omsorgstjenester fra kommunen. Den pårørende eller andre nærstående blir engasjert av kommunen som oppdragstakere, eventuelt som arbeidstakere. Kommunal omsorgsstønad er skattepliktig og innberettes som pensjonsgivende inntekt (gir

opptjening til og tas med i beregningsgrunnlaget for blant annet arbeidsavklaringspenger, uføretrygd og alderspensjon). Ingen har en lovfestet rett til omsorgsstønad, men kommunen har en plikt til å ha tilbud om ordningen.

Det følger av folketryktdloven § 11-23 at fulle arbeidsavklaringspenger ytes til personer som har tapt hele sin arbeidsevne. Dersom arbeidsevnene bare delvis er tapt skal arbeidsavklaringspengene reduseres slik at stønaden tilsvarende til den delen av arbeidsevnen som er tapt. Det gjøres ved at timene mottaker har arbeidet innrapporteres på meldekortet og kommer forholdsmessig til fratrekk i stønaden.

Kommunal omsorgsstønad anses i utgangspunktet som pensjonsgivende inntekt i relasjon til folketrygdens ytelser. Når arbeidsomfanget i avtalen med kommunene er oppgitt i timer, skal disse føres på meldekortet. Dersom arbeidsomfanget ikke er oppgitt i timer, beregnes timeantallet som skal føres på meldekortet ved å dele omsorgsstønaden som utbetales med høyeste avlønnede timelønn for barnehageassistenter i kommunen.

Siden kommunal omsorgsstønad er skattepliktig og gir pensjonsopptjening, gir den også rett til inntektssikring ved sykdom og arbeidsledighet. Omsorgsstønad inngår også i grunnlaget for beregningen av størrelsen på stønadene. For en person som har hatt både "vanlig" lønnet arbeid og omsorgsstønad og som senere får nedsatt arbeidsevne, vil arbeidsavklaringspengene tilsvarende 66 pst. av summen av disse to pensjonsgivende inntektene. Det at inntekt som gir rett til trygdeytelser også kommer til avkorting, er blant annet for å sikre at folketrygden ikke kompenserer for inntekt mottaker fortsatt har. Det er et viktig prinsipp i folketrygden at man kompenseres for inntekt som har falt bort, ikke inntekt man fortsatt har. Dersom omsorgsstønaden ikke avkortes i trygdeytelser, vil mottaker få overkompensasjon.

En styrke med folketrygden er at den i størst mulig grad er universell. Å gi særregler for enkelte grupper er generelt lite ønskelig. Det skaper komplisert regelverk og det er krevende å begrunne noen enkeltgruppers særbehov fremfor andres.

Som oppfølging av Stortingets anmodningsvedtak nr. 656, 11. mai 2017 foreslo regjeringen likevel en overgangssordning for fosterforeldre som mottar arbeidsavklaringspenger og dagpenger slik at fosterhjemsgodtgjørelsen ikke kommer til avkorting i stønadene. For å øke rekruttering til den viktige oppgaven å være fosterforeldre er det nødvendig med gode rammebetingelser for fosterhjem. Stortinget ba regjeringen komme tilbake til Stortinget

med ytterligere vurdering av dette anmodningsvedtaket i vedtak nr. 321, 15. desember 2017. Regjeringen nedsatte i 2017 et offentlig utvalg som skulle gjennomgå rammebetingelsene for ordinære fosterhjem. Utredningen, NOU 2018:18 Trygge rammer for fosterhjem, ble avlevert barne- og likestillingsministeren i desember 2018. Utredningen har vært på offentlig høring fram til 20. mai 2019. I Prop. 1 S (2018–2019) fra Arbeids- og sosialdepartementet viser regjeringen til at det mest hensiktsmessige er å avvete

den videre oppfølgingen av vedtak nr. 321 til etter at Fosterhjemsutvalget har levert sin utredning. Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget på egnet måte når utredningen og høringsinnspillene er ferdig behandlet. I det videre arbeidet bør det ses på løsninger som ivaretar sammenhengen i velferdsordningene på en god måte.

På bakgrunn av ovenstående mener jeg det ikke er grunn til å gjøre endringer i reglene om avkorting av arbeidsavklaringspenger og omsorgsstønad.

SPØRSMÅL NR. 1720

Innlevert 27. mai 2019 av stortingsrepresentant Mona Fagerås

Besvart 6. juni 2019 av kunnskaps- og integreringsminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Hva har kunnskapsministeren tenkt å gjøre for å sikre at Espira innfrir bemanningsnormen uten at det går ut over kvaliteten i barnehagene, og hva har statsråden tenkt å gjøre for å finne ut om andre barnehagekjeder opererer med tilsvarende retningslinjer som Espira?

BEGRUNNELSE:

I Dagbladet 27.05.19 kommer det frem at Espira-kjeden har sendt ut nye retningslinjer for rekruttering til sine barnehager hvor de har innført ansettelsesstopp for fagarbeidere og pedagoger med høy ansiennitet. De sier manglende finansiering av bemanningsnormen er årsaken til sparetiltakene.

Jeg, og helt sikkert mange med meg, finner disse retningslinjer svært oppsiktsvekkende. Dette går på tvers av alt det en kan regne med som søker til en jobb, reglene i norsk arbeidsliv og forventninger til arbeidsgiver; Nemlig at det er den søkeren med beste faglige kompetanse og med mest ansiennitet som skal foretrekkes. Kvalitet i barnehagene og kompetanse til de ansatte henger sammen. Skal en sikre kvalitet i norske barnehager er det minste en kan forvente at den med den beste utdannelsen og med mest ansiennitet blir foretrukket. Særlig fra en av de største aktørene i barnehagesektoren.

Svar:

Vi har mange gode barnehager i Norge, men vi vet at kvaliteten og bemanningen varierer mye. Bemanningsnormen er innført for å sikre at alle barnehagebarn får et trygt og godt barnehagetilbud, med nok voksne på jobb. Reg-

jeringen har derfor innført en bemanningsnorm med et nasjonalt minstekrav til antall ansatte som barnehagene må oppfylle innen 1. august 2019. De nye bemanningskravene har blitt varslet i god tid før de trer i kraft. Jeg mener at særlig de store barnehagekjedene, slik som Espira, bør ha gode forutsetninger for å klare overgangen til en ny bemanningssituasjon uten at det går på bekostning av kvaliteten i barnehagene.

Bemanningsnormen er innført for å sette klare forventninger om hva vi krever av barnehagene og for å sikre at forskjellene mellom barnehagene ikke blir for store. Vi vet at kompetanse og tilstrekkelig bemanning er av avgjørende betydning for å sikre god oppfølging av det enkelte barn.

Barnehageloven er tydelig på at barnehageeiere har et ansvar for at bemanningen til enhver tid er tilstrekkelig til å gi et tilfredsstillende pedagogisk tilbud. Videre følger det av loven at private barnehager ikke kan ha vesentlig lavere personalkostnader per heltidsplass enn det som er vanlig i tilsvarende kommunale barnehager. Denne bestemmelsen skal hindre at barnehagen sparer kostnader ved å ha lavere bemanning eller dårligere lønns- og arbeidsvilkår enn tilsvarende kommunale barnehager. En barnehage kan søke om dispensasjon fra bemanningsnormen for inntil et år av gangen dersom særlige hensyn tilsier det. Ved slik søknad skal barnehageeieren legge ved uttalelse fra barnehagens samarbeidsutvalg.

Regjeringens forslag til bemanningsnorm følger de samme prinsipper og forholdstall som barnehagelovutvalget foreslo i 2012, og som Stoltenberg-regjeringen foreslo i 2013. Kostnadsberegningen og innretningen har vært den samme siden 2012, og er i tråd med veileder for statlig styring av kommuner og fylkeskommuner. Det er

viktig å understreke at bemanningsnormen over flere år i gjennomsnitt har vært oppfylt og finansiert i de kommunale barnehagene. Siden private barnehager i gjennomsnitt får like mye driftstilskudd som de kommunale, betyr dette at majoriteten av de private barnehagene allerede er tilstrekkelig finansiert til å oppfylle de nye bemanningskravene. I kommuner hvor de kommunale barnehagene ennå ikke oppfyller bemanningskravene, er vi klare over at særlig mindre private barnehager kan få problemer med å oppfylle bemanningsnormen. Regjeringen har derfor innført en overgangsordning for å styrke innføringen av normen i små kommunale og private barnehager. I 2019 øremerkes det om lag 263 millioner kroner til bemanningsnormen. Dette vil bidra til å sikre en bærekraftig økonomi og flere ansatte i de minste barnehagene med lav bemanning.

De store private barnehagekjedene har generelt solid økonomi, og lønnsomheten har vært god de siste årene. Det kan delvis tilskrives at kjedenes barnehager i gjennomsnitt har hatt lavere bemanning enn tilskuddsnivåene skulle tilsi. Eventuelle problemer som oppstår i forbindelse med innføring av bemanningsnormen er midlertidige. Jeg mener at de store kjedene bør ha gode forutsetninger for å klare denne overgangen uten at det går utover kvaliteten i barnehagene.

For fremtiden kan det være behov for egne mekanismer i tilskuddssystemet som gjør at private barnehager blir finansiert til å oppfylle nye lovkrav samtidig som kommunene. I forslaget om ny regulering av private barnehager, som nylig er sendt ut på høring, varsles det derfor at Utdanningsdirektoratet skal utrede hvordan dette eventuelt kan gjøres.

SPØRSMÅL NR. 1721

Innlevert 27. mai 2019 av stortingsrepresentant Nils Kristen Sandtrøen

Besvart 4. juni 2019 av landbruks- og matminister Olaug V. Bollestad

Spørsmål:

Hva tenker landbruksministeren om at Mattilsynet og DN i praksis sender motstridende signaler for om det er trygt å sende dyr på beite i Gudbrandsdalen nå, og vil regjeringen bidra til at husdyr blir prioritert i dette området slik Stortinget har vedtatt?

BEGRUNNELSE:

Det har blitt observert bjørn i Gudbrandsdalen forrige uke. Selv om den viktige sesongen for utmarksbeite nå skal starte, oppfordrer Mattilsynet likevel til ikke å slippe dyr på utmarksbeite på grunn av skadepotensialet. Til tross for dette vil ikke Direktoratet for Naturforvaltning innvilge felling i beiteprioritert område. Å bruke utmarksbeitet til matproduksjonen er en viktig, miljøvennlig og svært bærekraftig måte å skape verdier og mat av topp kvalitet av ressurser som ellers blir stående ubrukt.

Svar:

Mattilsynet har ansvar for å føre tilsyn med at regelverk for dyrevelferd etterleves.

Etter dyrevelferdsloven har Mattilsynet hjemmel til å fatte vedtak om beitenekt for å hindre at beitedyr lider under rovviltangrep. I prioriterte beiteområder skal det

i henhold til rovviltforliket ikke være nødvendig å fatte slike vedtak. Mattilsynet er derfor tidligere bedt om å samarbeide med miljømyndighetene lokalt samt å rapportere om utfordringer knyttet til forekomst av rovvilt i prioriterte beiteområder til departementet. Mattilsynet har derfor meldt om forekomst av bjørn i prioriterte beiteområder i Gudbrandsdalen i forkant av årets beitesesong.

Det er miljømyndighetene som må vurdere hvordan disse observasjonene skal følges opp, og eventuelt fatte vedtak om uttak av rovvilt i prioriterte beiteområder.

SPØRSMÅL NR. 1722**Innlevert 28. mai 2019 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen****Besvart 4. juni 2019 av landbruks- og matminister Olaug V. Bollestad****Spørsmål:**

Kan statsråden orientere og gi oss dokumentasjon på all kontakt mellom EU-organer/-institusjoner og Norge i arbeidet med hvordan skrantesjuka skal behandles i Norge?

Svar:

Skrantesjuka er en prionsjukdom hos hjortedyr. Tiltak mot prionsjukdommer hos dyr er regulert i et felles regelverk, TSE-forordningen, som er en del av EØS-avtalen. TSE-regelverket ble utarbeidet som en følge av utbruddet av kugalskap sent på 1980-tallet. Forordningen åpner for utfyllende bestemmelser i de enkelte land, noe vi også har fastsatt for skrantesjuka.

Norske myndigheter har hatt god dialog med myndighetene i EU om tiltakene mot skrantesjuka. Norske myndigheter har deltatt i mange møter i Brussel, både i EU-kommisjonens arbeidsgruppe for prionsjukdommer og i EU-kommisjonens Standing Committee on Plants, Animals, Food and Feed hvor det votes over regelverk.

EU-kommisjonen fastsatte høsten 2016 et særskilt beskyttelsesvedtak rettet mot Norge, samt deler av Sverige og Finland. Rettsakten ble utarbeidet av EU-kommisjonen i samarbeid med Norge, og Mattilsynet hadde også flere møter med Sverige og Finland for å drøfte hensiktsmessige regler.

EU-kommisjonen foreslo senere å kreve testing av alt hjortedyrkjøtt fra land med skrantesjuka før det kunne omsettes på EU-markedet. Forslaget er foreløpig utsatt etter sterk motstand fra Norge, Sverige og Finland. Både Mattilsynet, Veterinærinstituttet og Landbruks- og matdepartementet har deltatt i flere møter med EU-kommisjonen om saken.

Norske synspunkter og forskningsresultater ved Veterinærinstituttet har vært svært viktige for EU sin utsettelse av kravet om testing. Landbruks- og matdepartementet har også hatt møte med EUs kommissær for helse- og mattrygghet, Vytenis Andriukaitis, i Oslo, for å diskutere saken. EU-kommissæren uttalte at han var imponert og roste norske myndigheters håndtering av sjukdommen.

Skrantesjuka har også vært tema i møter mellom gruppen av Chief veterinary officers både i Norden og i EU. Videre har Mattilsynet orientert ESA, EFTAs overvåkingssorgan, om situasjonen og holdt foredrag på flere andre møtearenaer.

Det kan også nevnes at en medarbeider fra NMBU har orientert EFSA (Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet) under møter i Parma, og at representanter fra Veterinærinstituttet og Universitetet i Tromsø deltar i EFSA-grupper som foretar risikovurderinger av CWD for EU-kommisjonen.

Jeg føler et stort ansvar og en internasjonal forpliktelse for å gjennomføre tiltak for å forsøke å bekjempe og hindre at skrantesjuka sprer seg i Norge og til andre land.

SPØRSMÅL NR. 1723**Innlevert 28. mai 2019 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen****Besvart 4. juni 2019 av landbruks- og matminister Olaug V. Bollestad****Spørsmål:**

Er testene for påvisning av CVD akkrediterte og dermed kvalitetssikret av sertifiserte laboratorier og i tilfelle hvilke prøvematerialer, hjernebiopsier, blod, urin, avføring og eventuelt jord og sand, er CVD-testene akkreditert for?

BEGRUNNELSE:

Saken gjelder utbrudd av Cardiovascular disease (CVD) i Nordfjella og forslag til tiltak for å hindre spredning av CVD.

Svar:

Ifølge Veterinærinstituttet er alle tester som de benytter i diagnostikk av TSE (transmissible spongiforme encefalopatier) akkrediterte av Norsk akkreditering. Hos dyr kjenner vi sjukdommene som kugalskap (BSE), skrapesjuka og skrantesjuka (CWD).

Testene er de samme som benyttes internasjonalt. Ved utredning av CWD undersøkes hjernevev og lymfatisk vev med en innledende ELISA-test. Ved positivt resultat fra ELISA vil resultatet verifiseres ved bruk av Western blot.

Veterinærinstituttet er oppnevnt av Verdens dyrehelseorganisasjon (OIE) som referanselaboratorium for CWD, og bistår laboratorier i andre land. Som OIE-referanselaboratorium utvikler Veterinærinstituttet kontinuerlig kunnskapen innen diagnostikk av CWD, og det er god kontakt mellom Veterinærinstituttet og laboratorier i utlandet.

Det er kun hjernevev og lymfatisk vev som benyttes i akkrediterte tester i diagnostikken. Annet biologisk materiale brukes per i dag bare i forskning.

SPØRSMÅL NR. 1724

Innlevert 28. mai 2019 av stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen

Besvart 6. juni 2019 av kunnskaps- og integreringsminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Hvor mange og hvor stor andel av deltakerne på introduksjonsprogrammet hadde programtid ut over 2 år i 2018 og hvor mange og hvor stor andel av de som begynte på programmet i 2015 hadde programtid ut over 2 år?

Svar:

Tall fra Integrerings- og mangfoldsdirektoratet viser at det i 2018 var 7329 deltakere som hadde programtid i intro-

duksjonsprogrammet utover to år. Dette er en andel på 27 prosent av de 27 141 personene som var deltakere i program det året. Fordelt på kjønn så var det 2503 av totalt 11 154 kvinner (22 prosent) og 4826 av totalt 15 987 menn (30 prosent) som fikk utvidet programtid i 2018.

I løpet av 2015 var det 7061 personer som startet introduksjonsprogram. Blant disse var det 2670 personer som fikk utvidet tid i programmet. Dette utgjør en andel på 38 prosent.

SPØRSMÅL NR. 1725

Innlevert 28. mai 2019 av stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk

Besvart 5. juni 2019 av arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie

Spørsmål:

Kan statsråden gi en oversikt over hvor mange som har fått forlengelse av aap i inntil 20 dager, og samtidig svare på hvorfor det opereres med slike tilfeller og svar fra nav som vist i begrunnelse?

BEGRUNNELSE:

Det er flere aap-mottakere som har rapportert om at de er blitt innvilget forlengelse av aap for en kort periode. Ved noen tilfeller gjelder dette en dag, et annet tilfelle er fire dager.

Begrunnelse som er blitt oppgitt av NAV ved ett av tilfellene er at det er blitt innvilget forlengelse av aap i fire dager fordi det er tiden det skal ta mellom vedtak fattes og vedtak trer i kraft.

Svar:

Arbeids- og velferdsetaten fatter flere tusen kortvarige vedtak i året. Det er mange ulike grunner til det. I 2018 ble det registrert ca. 12 000 vedtak om arbeidsavklaringspenger kortere enn 20 dager. En betydelig andel gjelder endring i ytelse i AAP pga. endring av folketrygdens grunnbeløp.

Andre årsaker til kortvarige vedtak om arbeidsavklaringspenger kan blant annet være refusjonskrav på grunn av sosialstønad, vedtak vedrørende valg mellom sykepenger og arbeidsavklaringspenger eller mellom tiltakspenger og arbeidsavklaringspenger, eller at mottaker mottar arbeidsavklaringer under behandling av uføretrygdsøknad mv.

Arbeids- og velferdsdirektoratet har informert meg om at begrunnelsen som stortingsrepresentanten viser til ikke er en standardbegrunnelse. Det er ikke forhold ved regelverk eller systemer som tilsier at det skal fattes vedtak med en slik begrunnelse.

SPØRSMÅL NR. 1726

Innlevert 28. mai 2019 av stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen

Besvart 6. juni 2019 av kunnskaps- og integreringsminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Hvilke livsoppholdsytelser benyttes av mennesker som har avsluttet introduksjonsprogrammet og går over til utdanning?

BEGRUNNELSE:

Ber om en oversikt over antall totalt og per ytelse, dersom dette ikke foreligger ber vi om at departementet svarer etter beste evne.

Svar:

Departementet har ikke oversikt over hvilke livsoppholdsytelser som utbetales til personer som har avsluttet introduksjonsprogrammet, men vi har innhentet inntektsregnskap fra SSB for 2017. Disse tallene viser at personer som avsluttet introduksjonsprogrammet i 2016, og som nå er sysselsatt og under utdanning (totalt 635 personer) fikk i gjennomsnitt 106 300 kroner i overføringer i alt i 2017. Herav var gjennomsnittlig 11 200 kroner skattepliktige overføringer, 95 100 kroner skattefrie overføring og 59 100 kroner studiestipend fra Lånekassen. Videre hadde gruppen gjennomsnittlig 165 900 kroner i yrkesinntekter, 200 kroner i kapitalinntekter. Samlet inntekt utgjør i gjennomsnitt 272 400 kroner per person før skatt. Studielån utgjorde i gjennomsnitt 13 200 per person i 2017. Studielån regnes ikke som inntekt i inntektsregnskapet.

SSBs inntektsstatistikk viser videre at personer som avsluttet introduksjonsprogrammet i 2016 og som nå kun

er under utdanning (totalt 811 personer), fikk i gjennomsnitt 156 100 kroner i overføringer i 2017. Herav var gjennomsnittlig 27 700 kroner skattepliktige overføringer, 128 400 kroner skattefrie overføring og 54 400 kroner studiestipend fra Lånekassen. Videre hadde gruppen gjennomsnittlig 19 700 kroner i yrkesinntekter, 100 kroner i kapitalinntekter. Samlet inntekt utgjør i gjennomsnitt 156 100 kroner per person. Studielån utgjorde i gjennomsnitt 8 600 per person i 2017.

Vi gjør oppmerksom på at tidligere deltakere i introduksjonsprogrammet kan bo i husholdninger der andre husholdningsmedlemmer har inntekter som de nyter godt av. Under utdanning defineres som utdanning på videregående nivå eller høyere.

SPØRSMÅL NR. 1727**Innlevert 28. mai 2019 av stortingsrepresentant Arild Grande****Besvart 4. juni 2019 av finansminister Siv Jensen****Spørsmål:**

Mener finansministeren det er fare for at ytterligere lem-pinger av revisjonsplikten i Norge kan ha samme effekter som i Sverige?

BEGRUNNELSE:

I rapporten Effekter på den økonomiska brottsligheten etter avskaffandet av revisionsplikten för mindre aktiebolag» fra den svenske Ekobrottsmyndigheten fra 2016 fremgår følgende som en av hovedkonklusjonene:

«Avskaffandet av revisionsplikten är en riskfaktor för att bolag används som brottsverktyg.»

Granavolden-plattformen har følgende punkt:

«Heve grensen for revisjonsplikt for virksomheter som bruker autorisert regnskapsfører.»

Svar:

Finansdepartementet vil vurdere virkningene av eventuelt å heve grensen for revisjonsplikt for virksomheter som bruker autorisert regnskapsfører. Det er naturlig i dette arbeidet å se hen til internasjonal utvikling og konsekvensutredninger gjennomført i andre land. Departementet er kjent med rapportene som er blitt utarbeidet i forbindelse med heving av grensen for revisjonsplikt i Sverige, og de vil inngå som en del av grunnlaget for departementets vurdering.

SPØRSMÅL NR. 1728**Innlevert 28. mai 2019 av stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen****Besvart 6. juni 2019 av kultur- og likestillingsminister Trine Skei Grande****Spørsmål:**

Vil regjeringen endre lovverket slik at Norge leverer på de nevnte punktene?

BEGRUNNELSE:

På den internasjonale oversikten Rainbow Map 2019 over hvilke land som er mest formelt likestilt for LHBTI-personer faller Norge for andre år på rad, og har gått fra å inneha en andreplass til å nå være på femteplass. Manglende beskyttelse mot medisinske inngrep for interkjønn, manglende hatkriminalbeskyttelse, samt manglende forbud mot skadelig konverteringsterapi er blant de faktorene som gjør at Norge faller tilbake på oversikten. Det er også verdt å merke seg at oversikten tar for seg formelt lovverk, og ikke tar innover seg utfordringer når det kommer til f.eks. holdninger i befolkningen. Her vet vi at Norge kommer dårligere ut enn våre sammenlignbare skandinaviske land. Dette er svært urovekkende.

Svar:

Forklaringen på hvorfor Norge inntar femteplassen på den internasjonale rangeringen i regi av ILGA Europe er mer nyansert enn det representanten Trettebergstuen viser til.

For Norge er det ikke snakk om tilbakegang av tidligere opparbeidede lhbtqi-rettigheter.

Norges plassering er heller ikke nødvendigvis direkte sammenlignbar med fjorårets rangering da ILGA har inkludert en rekke nye indikatorer. Videre har ILGA Europe valgt å vekte indikatorene på en annen måte enn tidligere. De landene som ligger foran Norge på rangeringen har utvist særlig framgang på lhbtqi-personers rettigheter. Det er positivt at det er rask utvikling av formelle lhbtqi-rettigheter også i andre land. Norge kan fortsatt vært stolt av å være blant de 5 beste landene i Europa når det gjelder lhbtqi-rettigheter.

Målene for regjeringens langsiktige arbeid i lhbtqi politikken er forankret i lhbtqi-handlingsplanen: Trygghet, mangfold og åpenhet, 2017-2020. Det handler om å

sikre lhbtqi-personers rettigheter, bidra til åpenhet og aktivt motarbeide diskriminering på grunn av seksuell orientering, kjønnsidentitet og kjønnsuttrykk.

Indikatorene og innspillene fra sivilt samfunn både nasjonalt og internasjonalt er sentrale for vurdering av utvikling av lhbtqi politikken videre. Det samme er erfa-

ringer og utviklingen i andre land. Samlet sett er dette viktige innspill som danner grunnlag for en gjennomgang av status og en vurdering av om det er behov for ytterligere lovendringer eller eventuell endring av praksis på ulike områder som ytterligere vil kunne styrke feltet.

SPØRSMÅL NR. 1729

Innlevert 28. mai 2019 av stortingsrepresentant Sandra Borch

Besvart 5. juni 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

Når vil regjeringa sette i gang etableringen av oljevern- og miljøsentere på Fiskebøl i Hadsel kommune?

BEGRUNNELSE:

I Sundvollenplattformen ble det avklart at regjeringen ønsker en satsing på oljevern- og miljøsentere i Vesterålen og Lofoten. Dette har vært på utredning hos Samferdselsdepartementet siden 2016. Nå ser det ut til at man legger opp til flere utredninger, samtidig som man lokalt avventer avklaring i saken. Det har snart gått 6 år siden nyheten om senteret ble frigitt.

Svar:

Som stortingsrepresentant Borch viser til, går det fram av Sundvollenplattformen at det "skal etableres en miljøbase/oljevernbase i Lofoten og Vesterålen". I Granavoldenplattformen går det vidare fram at regjeringa skal "utvikle Senter for oljevern og marint miljø i Lofoten og Vesterålen som et nasjonalt og internasjonalt ledende kompetansemiljø for arbeidet med oljevern og mot marin plastforsøpling".

Regjeringa etablerte i februar 2018 Senter for oljevern og marint miljø i Svolvær i Vågan kommune. Senteret skal utviklast til å bli eit kompetansesenter innanfor arbeidet med oljevern og marin plastforsøpling og fremje kunnskap, kostnadseffektive og miljøvenlege teknologiar og metodar. I Prop. 1 S (2017-2018) går det fram at det skal etablerast "tilhørende FoU/praktiske oppgaver på Fiskebøl i Hadsel kommune", og i Prop.1 S (2018-2019) er det gjenteke at det på sikt skal etablerast verksemd i Fiskebøl i Hadsel kommune i Vesterålen.

Det er ikkje rett slik det blir hevda frå spørsmålsstillaren, at det er bestilt fleire utgreiingar.

I januar 2018 leverte Kystverket ei utgreiing av etablering av fasilitetar for simulering av isfylte farvatn og strender. For å sjå Kystverket si utgreiing i samanheng med etableringa av Senter for oljevern og marint miljø på Fiskebøl, og dermed leggje til rette for den beste moglege løysinga for etablering av testfasilitetar, gav Samferdselsdepartementet Kystverket og Senter for oljevern og marint miljø hausten 2018 i oppdrag greie ut etablering av fasilitetar for testing av oljeverntechnologi. Det blei presisert at utgreiinga skulle ha ei brei tilnærming der både oljevern, marin forsøpling og synergjar skulle vurderast. Ulike alternativ for etablering av testfasilitetar på Fiskebøl er blant dei aktuelle alternativa i utgreiinga. Kystverket og Senter for oljevern og marint miljø leverte utgreiinga 29. mars 2019, og denne er no til behandling i Samferdselsdepartementet.

Regjeringa har på eit år etablert SOMM med hovudkontor i Svolvær med 11 tilsette.

For regjeringa er det viktig å sikre at utviklinga av SOMM også i det vidare skal vere godt fagleg forankra, og at ei etablering av verksemd på Fiskebøl varetek dei behova som senteret skal arbeide med.

Regjeringa vil syte for at det vert etablert aktivitet frå SOMM på Fiskebøl.

SPØRSMÅL NR. 1730**Innlevert 29. mai 2019 av stortingsrepresentant Ingalill Olsen****Besvart 6. juni 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Vil det nye planleggingsoppdraget fra Samferdselsdepartementet til Statens Vegvesen knyttet til Rv. 94 føre til utsettelse for prosjektet, og når kan samferdselsministeren antyde at ferdigstilling av Rv 94 kan startes opp?

BEGRUNNELSE:

I media kan vi registrere at Samferdselsdepartementet har gitt Statens Vegvesen i oppdrag å gjennomføre et nytt planarbeid for riksveg 94. Det kan bety i praksis at Rv. 94 utsettes.

Rv. 94 er et helt nødvendig prosjekt for Hammerfest-regionen. Denne regionen er i en rivende utvikling og det kan her vises til virksomheten fra Snøhvit på Melkøya, ny oljebase i Hammerfest, bygging av nytt sykehus i Hammerfest, aktivitet knyttet til havbruksnæringa og den planlagte utvinningen av kobber ved Nussir i Kvalsund. Alle disse elementene vil ha behov for en oppgradert Rv 94.

Deler av traseen er ferdigstilt, men det gjenstår å fullføre prosjektet.

Statens Vegvesen viser til at utsettelsen har som formål å gjøre Rv. 94 prosjektet rimeligere gjennom å se på et nytt tunnelprosjekt. Det prosjektet som hittil har vært planlagt, fra Rypefjord til Saragammen, skal revurderes opp mot strekningen Rypefjord - Mollstrand. Lokale entreprenører, samt Maskinentreprenørenes Forbund (MEF) trekker dette i tvil og frykter at denne nye planrunden vil føre til at prosjektet blir ytterligere utsatt.

Prosjektet har vært ferdig planlagt fra Statens Vegvesen sin side, og det synes også som det har vært lokalpolitisk enighet om finansieringen av prosjektet.

Slik sett burde Rv. 94 prioriteres med hensyn til snarlig oppstart.

Svar:

Som ledd i arbeidet med Nasjonal transportplan for perioden 2022-2033 vil eg vise til at Samferdselsdepartementet har gitt Statens vegvesen i oppdrag å gjere ei systematisk optimalisering av prosjekt som er aktuelle for prioritering i kommande transportplan. Formålet med dette arbeidet er å finne enklare og betre løysningar som kan redusere prosjektkostnader, gjennomføringstid, risiko og/eller auke nytten/måloppnåinga.

Rv. 94 Skaidi – Hammerfest er ein av strekningane som Statens vegvesen no gjer vurderingar av. Denne stre-

kningen inneheld fleire delprosjekt som kan vere aktuelle å gjennomføre både i inneverande og kommande planperiode. Dette gjeld mellom anna utbetningsstrekningen Akkarfjord – Saragammen – Jansvannet. I arbeidet med optimalisering av prosjekta på rv. 94 har det komme opp fleire forslag som kanskje kan redusere kostnadene eller auke nytten. Dette gjelder mellom anna for strekningen Mollstrand - Rypefjord som det blir vist til i spørsmålet frå representanten Ingalill Olsen.

Statens vegvesen arbeider no med å vurdere dei ulike optimaliseringsforslaga. I den samanhengen blir det mellom anna rekna på kostnader og samfunnsnytte, i tillegg til vurdering av risiko og måloppnåing mm. Slike vurderingar skal gjerast for riksvegprosjekt over heile landet.

I lys av signal frå Arbeiderpartiets leiar om at alle prosjekt må ha tydeleg kostnadskontroll, legg eg til grunn at representanten er glad for at dette arbeidet no pågår. .

Denne regjeringa bygg ut infrastruktur i eit tempo som aldri før. Eg vonar at den projektoptimaliserande fasa vert gjennomført grundig og raskt, slik at prosjektet kan klargjerast for rask oppstart. Dersom ein får ned kostnadane gjennom denne fasa kan det også bidra til å moglegjere lågare bompengbindrag enn det som er lagt til grunn i nasjonal transportplan.

SPØRSMÅL NR. 1731**Innlevert 29. mai 2019 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund****Besvart 5. juni 2019 av olje- og energiminister Kjell-Børge Freiberg****Spørsmål:**

ESA sendte nylig et brev til regjeringen hvor de ber om mer informasjon om det norske konsesjonssystemet for vannkraft. ESA mener bygging og drift av vannkraftverk utgjør en tjeneste etter tjenstedirektivet, og at direktivets regler om tillatelsesordninger må følges ved at prosedyrer for å gi tillatelse er ikke-diskriminerende, objektive og transparente.

Vurderer regjeringen det slik at dagens regelverk er innenfor eller er konsesjonssystemet det neste regjeringen vil gi EU råderett over å bestemme?

BEGRUNNELSE:

ESAs brev er adressert til Olje- og energidepartementet. Overvåkningsorganet for kontroll av om det Norge bestemmer seg for er hensiktsmessig også for å nå målene til EU etterspør nærmere informasjon om tildelingen av nye vannkraftkonsesjoner og fornyingen av norske vannkraftkonsesjoner. I norsk rett er vannkraftkonsesjoner nærmere regulert i vannressursloven og vassdragsreguleringsloven. ESA påpeker blant annet det faktum at konsesjonene både kan gis for en ubegrenset eller en begrenset periode, og at ved konsesjonstidens utløp har staten rett til å kreve vannkraftverket tilbake uten kompensasjon. Statens hjemfallsrett er nedfelt i vassdragsreguleringsloven § 28. Det har vært en stor fordel for landet.

Tjenstedirektivet er implementert i norsk rett gjennom tjensteloven. ESA er av den oppfatning at vannkraftkonsesjoner utgjør en tillatelsesordning etter tjenstedirektivet som er innført gjennom tjenstelova i Norge.

I en artikkel i Energiteknikk fremkommer det at ESA har en lignende sak mot Island som har pågått i flere år.

Europakommisjonen har åpnet saker mot syv EU-land (Østerrike, Tyskland, Polen, Sverige, Storbritannia, Frankrike og Portugal), samt en siste advarsel til Italia. I pressemelding uttaler EU-kommissær Elżbieta Bieńkowska:

«Vi bygger en energiunion för att garantera säker, ekonomiskt överkomlig och hållbar energi för alla. En välfungerande vattenkraftssektor spelar en strategisk roll om vi vill öka andelen förnybar energi i vår energimix. Därför måste vi se till att det råder lika villkor på den inre marknaden och garantera att företag kan tillhandahålla vattenkraft i hela EU.»

Svar:

Det norske konsesjonslovverket for disponering av vannkraftressurser er basert på prinsippet om offentlig eierskap og kontroll. Dette lovverket har vært behandlet av EFTAs overvåkingsorgan (ESA) tidligere, særlig i forbindelse med lovendringene i 2008 etter EFTA-domstolens avgjørelse i hjemfallssaken (sak E-2/06). Forholdet til EØS-avtalen er grundig redegjort for i forarbeidene til lovendringene i 2008 basert på konsolideringsmodellen, se Ot.prp. nr. 61 (2007-2008).

Jeg gjør oppmerksom på at konsesjoner til vannkraft over lovens minstegrense for erverv etter denne lovendringen kun gis til offentlige eiere og uten vilkår om tidsbegrensning og hjemfall. Dermed er det ikke lenger aktuelt å sette vilkår om tidsbegrensning og hjemfall. Vårt konsesjonslovverk basert på prinsippet om offentlig eierskap til vannkraftressursene ligger selvsagt fast.

Spørsmålene ESA stiller denne gang knytter seg i stor grad til bestemmelser i tjenstedirektivet av 2006 og regelverket om vannkraftkonsesjoner i den forbindelse.

Ut fra en vurdering av norske forhold og norsk kraftsektor, er det lagt til grunn i forarbeidene til tjensteloven at produksjon av vannkraft faller utenfor tjenstedirektivets virkeområde, jf. Ot.prp. nr. 70 (2008-2009) side 36. Jeg ser ingen grunner til å fravike dette synspunktet, som nå også er videreført gjennom brevet fra departementet til ESA, der spørsmålene fra overvåkingsorganet blir besvart på en grundig måte.

SPØRSMÅL NR. 1732**Innlevert 29. mai 2019 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø****Besvart 7. juni 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Jernbane Nor Eiendom har laget et forslag om å bygge verksted for flirt-togene på Støren. Det skal styrebehandles i august/september.

Er dette en planlagt fraflytting og nedleggelse av Marienborg, og hvilke faglige begrunnelser ligger bak denne utredningen?

BEGRUNNELSE:

Når BM92 og etter hvert BM93 blir faset ut, vil alt vedlikehold av lokaltog bli bare Flirt.

Det som gjenstår da blir Lokomotiv-vedlikehold på Marienborg. Dette volumet er og blir ikke stort nok alene til å kunne utføres på grunn av høy husleie og generell infrastrukturkostnader. Da har vi ingen plass for dette vedlikeholdet nord for Oslo.

Fordelen med Marienborg har vært kort vei for lokførere og konduktører fra knutepunktet Trondheim S.

Svar:

Det stemmer at Bane NOR Eiendom AS har laga eit forslag om å byggje verkstad for Flirt-toga på Støren. Bane NOR Eiendom er på generell basis oppteke av å unngå sentrumsnære område til hensetting av tog og verkstadaktivitetar av tryggleiksårsaker. Føretaket har utført analyser av framtidige rutemønster i Midt-Noreg, som viser at det vil vere hensiktsmessig og effektivt å byggje ein ny verkstad på Støren. Ikkje berre er det tilgjengeleg areal på Støren, som allereie er regulert til jernbaneformål. Støren er også eit godt val med tanke på framtidig togkøyring og hensetting for å redusere behovet for tomkøyring.

Bane NOR har orientert meg om at sjølv om føretaket skal byggje ein ny verkstad, så inneber ikkje det å leggje ned Marienborg. Bane NOR viser til at Marienborg er både verkstad, driftsbasis, togleiarcentral og nasjonalt operativt senter, i tillegg til at Bane NOR si lokale administrasjon og leing er plassert der.

SPØRSMÅL NR. 1733**Innlevert 29. mai 2019 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø****Besvart 6. juni 2019 av forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Fosenregionen ønsker en ny ordning hvor Universitetene kan starte en desentralisert sykepleierutdanning som sikrer at studenter med tilhørende bostedsadresse får studieplass. De mener at bostedsadresse må kunne legges til som et opptakskrav ved desentralisert studie i det samordna opptaket,

Er statsråden enig i at dette er en hensiktsmessig del av løsningen på den store sykepleiermangelen kommunene utenfor de store byene vil få i årene fremover?

BEGRUNNELSE:

Vi det er beregnet at vi fremover vil ha stor mangel på sykepleiere. Noe som spesielt vil ramme distriktet vårt. På Fosen, en region med ca. 27 000 innbyggere har Fosen

Helse på vegne av kommunene utredet fremtidens behov og satt søkelyset på behovene for å rekruttere sykepleiere. Gjennom en desentralisert utdanning ser de for seg at et større potensiale kan tenke seg å bli i distriktene etter endt utdanning. En undersøkelse og samling de har hatt viser at de har hele 60 innbyggere som kan tenke seg å starte på en desentralisert sykepleierutdanning, og kommunene ønsker å forplikte seg overfor studentene med jobb, både underveis og etter endt utdanning.

De har vært i dialog med Nord Universitet og NTNU, og begge universitetene kjenner godt til hvordan legge til rette for desentralisert utdanning. Begge universitetene peker på at de er låst fast av samordnet opptak, og ser et stort frafall fra den desentraliserte utdanningen som den rigges i dag, som igjen blir en utfordring i forhold til gruppedynamikken som ønskes i læringen ved den desen-

traliserte undervisningen. Det er også en utfordring rent økonomisk for Universitetene i og med at de får økonomisk støtte for kun uteksaminerte og ikke påbegynte studenter.

De mener Universitetene bør stå fritt til å ordne opptakskrav til desentralisert studie i samråd med kommunene som legger forholdene til rette for utdanningen desentralisert.

Samordnet opptak er en utfordring for desentralisert utdanning i og med at studenter fra alle kanter av landet kan komme inn på studiet, og ingen/få trenger å komme inn som egentlig hører hjemme hvor den desentraliserte utdanningen utøves.

I forbindelse med de nye nasjonale retningslinjene, er universitetene nå i gang med å utarbeider nye studieprogram. De ønsker dialog med kommunene. Det er Kunnskapsdepartementet som lager regler for utdanningsinstitusjonene.

Fosen-kommunene ønsker at antall studieplasser kan økes der hvor det startes et desentralisert studie. Dette studiet bør komme i tillegg til ordinert studie, som kjøres parallelt med det desentraliserte studiet.

Svar:

Flexible og desentraliserte utdanningstilbud er ved mange institusjoner viktig både for å kunne rekruttere bredt, for å gi gode tilbud til studenter som kombinerer jobb og heltids- eller deltidsstudier, og for å tilby utdanning nær tilgjengelige praksissteder. Regjeringen sier derfor i Granavolden-plattformen at den vil legge til rette for desentraliserte utdanningsmodeller.

Mange universiteter og høyskoler tilbyr desentralisert utdanning i distrikter og utenfor campus. Det er i gjeldende regelverk for opptak til høyere utdanning lagt til rette for at institusjoner som ønsker det, kan kreve bl.a. stedstilknytning når de tilbyr desentralisert utdanning på deltid. Dette går frem av Forskrift om opptak til høgre

utdanning (opptaksforskriften), § 4-11 Desentralisert utdanning og deltidsutdanning, som Kunnskapsdepartementet har fastsatt med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler.

Til bachelorutdanninger som normalt går over tre år, er det da vanlig å legge til rette for å bruke fire år. Det er også mulig å stille krav om relevant arbeidserfaring og arbeidstilknytning i studietiden, jf. samme forskrift.

Det går ikke frem av spørsmålet om Fosenregionen ønsker seg en fulltids- eller deltidsutdanning. Departementet har tidligere i vår besvart en henvendelse fra NTNU om å kunne tilby en fulltids sykepleierutdanning ute i distriktene, begrenset til søkere som har geografisk tilhørighet til distriktet. Jeg antar at dette spørsmålet handler om samme sak og er begrunnelsen for spørsmålet.

Det må for øvrig bero på en misforståelse når de universitetene som regionen har vært i kontakt med, har opplyst at det er Samordna opptak (SO) som "låser dem", slik representanten Leirstø skriver i spørsmålets begrunnelse. Regelverket SO følger, er fastsatt av Kunnskapsdepartementet. Det er fullt mulig å tilby desentraliserte deltidstilbud gjennom SO, men institusjoner kan alternativt velge å ha lokalopptak (utenom SO) på slike utdanninger der de krever geografisk tilknytning.

Høyere utdanning ved universiteter og høyskoler er i utgangspunktet et begrenset gode og det bør være åpen konkurranse om studieplassene. Det betyr at flest mulig av de statlig finansierte studieplassene skal være åpne for alle kvalifiserte søkere. Det er spesielt viktig for meg at studier som lyses ut gjennom SO, i hovedsak er tilgjengelig for alle søkere.

En annen mulighet for Fosenregionen er å selv finansiere studieplasser som kan tilbys kvalifiserte søkere til sykepleierstudiet. Slike studieplasser vil da komme i tillegg til de statlig finansierte studieplassene, og vil være en avtale mellom oppdragsgiver og institusjonen som påtar seg oppdraget.

SPØRSMÅL NR. 1734

Innlevert 29. mai 2019 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland

Besvart 6. juni 2019 av helseminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvordan vil helseministeren sørge for at innføringen av pakkeforløp for muskel- og skjelettsykdommer bidrar til

å få ned tiden det tar for å sette diagnose på revmatiske sykdommer, og på den måten raskere kunne sette i gang riktig og god behandling ovenfor denne pasientgruppen?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har foreslått å iverksette pakkeforløp for muskel- og skjelettlidelser. I Folkehelse rapporten for 2018 er muskel- og skjelettlidelser største årsak til redusert helse og nedsatt livskvalitet. Muskel- og skjelettlidelser er også den vanligste årsaken til sykefravær og uføretrygd.

Spondyloartrittforbundet Norge har tatt opp en bekymring for at dette er en pasientgruppe som går lenge før man får en diagnose. De viser i den forbindelse til resultatene fra den største undersøkelsen som er gjort på anklyoserende spondylitt (Bekhterevs sykdom). Norge er et av 13 europeiske land som har deltatt i denne undersøkelsen (EMAS).

EMAS viser at det er lang vei til diagnose, og gjennomsnittet for de europeiske landene er 7 år. Norge kommer imidlertid dårlig ut i denne undersøkelsen, med over 10 år for å få diagnose.

Det er i dag ulik praksis for diagnosesetting av revmatiske sykdommer. Lik praksis og nasjonale retningslinjer for disse sykdommene vil kunne være et viktig bidrag for å få ned diagnosetiden, og raskere sette i gang rett behandling.

Svar:

Regjeringen har igangsatt pakkeforløp for ulike sykdommer for å sikre forutsigbarhet, trygghet og brukermedvirkning for pasientene. Som representanten Mørland er inne på i sin begrunnelse, er faglige retningslinjer også et virkemiddel for å sikre god utredning og behandling. Utvikling av pakkeforløp kan bygge på faglige retningslinjer.

Helsedirektoratet fikk i mars 2018 i oppdrag fra Helse- og omsorgsdepartementet å utarbeide pakkeforløp for smertebehandling, utmattelsestilstander og muskel- og skjelettlidelser.

Dette er tilstander som omfatter en rekke kjente grunnidelser som for eksempel Bekhterevs sykdom og andre revmatiske sykdommer. Smerte-, utmattelses- og muskel- og skjelettlidelser omfatter også pasienter med symptomer som påvirker livskvaliteten, men der forholdet mellom symptomer og en eventuell grunnidelse er uavklart. Noen mennesker med slike plager opplever mangelfull oppfølging, eller å bli henvist til ulike undersøkelser uten en klar plan for utredning og behandling.

For å gjøre oppgaven håndterbar, har departementet bedt om at Helsedirektoratet avgrensar det pågående arbeidet til slike uavklarte lidelser. Pasienter med smerter, utmattelse og muskel-skjelettlidelser som knyttes til en definert grunnidelse, som for eksempel leddgikt eller Bekhterevs sykdom, omfattes ikke av pakkeforløpene. I slike tilfeller er årsaken til symptomene kjent. Representanten viser imidlertid til at pasienter med Bekhterevs sykdom kan ha symptomer i mange år før diagnosen blir stilt. Pasienter som er i en slik situasjon, hvor årsak-

en til pasientens smerter og utmattelse ikke er avklart, vil kunne sikres systematisk utredning og raskere avklaring av diagnosen i slike pakkeforløp som nå utredes.

Departementet har spesielt bedt om at Helsedirektoratet ser hen til eksisterende tilbud som pilotprosjektet for pasienter med langvarige smerte- og/ eller utmattelsestilstander med uklar årsak på St. Olavs hospital, og smertepoliklinikken ved Sunnfjord medisinske senter.

Pakkeforløpene skal sikre forutsigbarhet og kvalitet i utredning og behandling, både i spesialisthelsetjenesten og i kommunal helse- og omsorgstjeneste. Helsedirektoratet har så langt i prosjektet arbeidet med å klargjøre hvilke utfordringer pasienter og helsepersonell møter, og hvor i pasientforløpet de opplever de største utfordringene. Direktoratet arbeider videre med utformingen og innholdet i pakkeforløpene for pasienter der forholdet mellom symptomer og en eventuell grunnidelse er uavklart, med særlig vekt på logistikk, forløpstider og organisering. Det sees spesielt på erfaringene med tverrfaglige team fra St. Olavs hospital, og om dette er en effektiv og hensiktsmessig måte å gå frem for å stille adekvat diagnose. Pilotprosjektet på St. Olavs evalueres i løpet av høsten 2019.

SPØRSMÅL NR. 1735**Innlevert 29. mai 2019 av stortingsrepresentant Sveinung Stensland****Besvart 7. juni 2019 av helseminister Bent Høie****Spørsmål:**

Er forskjellen i kvalitetsindikatorer mellom sykehusene i Stavanger og Bergen så stor at det taler for å flytte kirurgisk behandling av kreft i bukspyttkjertelen?

BEGRUNNELSE:

Det vises til oppslag i Stavanger Aftenblad der det fremkommer at det i en rapport fra Helse Vest foreslås å flytte kreftkirurgi på bukspyttkjertelkreft fra Stavanger til Bergen. Det vil være interessant å få rede på om det finnes kvalitetsindikatorer eller andre kliniske data som peker på at dette er viktig for pasientenes sikkerhet. Sykehuset i Stavanger oppfyller volumkravene fra Helsedirektoratet og det er ikke holdepunkter for at forekomsten av denne kreftformen er på vei ned. Fagmiljøet ved SUS fremholder viktigheten av å bevare tilbudet av hensyn til utdanning, forskning og tilgang på fagfolk, jeg vil i tillegg fremholde at dette mest av alt betyr noe for pasientenes trygghet og tilgang på helsetjenester.

Svar:

Norske kreftpasienter er blant de i verden med størst sjanse til å overleve. Overlevelsesdata fra 71 land for perioden 2000-2014 viste at Norge lå helt i toppskiktet, og at overlevelsen for de fleste kreftformer økte i denne perioden. Dette gjaldt også kreft i bukspyttkjertelen, der overlevelsen økte fra 5 til 9,5 % av pasientene.

Årsaken til bedre overlevelse skyldes både at kreftsykdommer oppdages tidligere, og at behandlingen er blitt bedre. En viktig årsak er at kreftkirurgien i denne perioden ble sentralisert til færre sykehus slik at kirurgene fikk mer erfaring.

I Helse Nord, Helse Midt-Norge og Helse Sør-Øst er kirurgi for bukspyttkjertelkreft samlet på regionsykehusene. Helse Sør-Øst gjennomførte en samling i 2010, og kirurgi ved kreft i bukspyttkjertelen utføres nå bare ved Rikshospitalet.

I følge tall fra Norsk Register for Gastrokirurgi (NoRGast) ble det i perioden februar desember 2017 utført totalt 279 operasjoner på bukspyttkjertel i Norge, men ikke alle var på grunn av kreftsykdom. Rikshospitalet utførte 151 slike operasjoner, St. Olav 46, Haukeland 41, UNN 22 og Stavanger 18. Alle sykehusene har operasjonstall som ligger over minstekravet i Helsedirektoratets rapport fra 2015, "Kreftkirurgi i Norge", som setter en anbefalt nedre grense på 10 operasjoner per år.

Når det gjelder resultatet på kvalitetsindikatorer for bukspyttkjertelkreft, eksisterer det i dag dessverre ikke noe eget kvalitetsregister. I følge NoRGast er dødeligheten ved operasjoner på bukspyttkjertel lav ved alle sykehusene. Når det gjelder andre komplikasjoner, angir registeret at komplikasjonstall på avdelingsnivå er for små til å tillegges særlig vekt, men det synes å være relativt små variasjoner. Som ved all annen behandling vil usikkerheten være størst for sykehus med lavest antall. Helse- og omsorgsdepartementet kjenner ikke til at det er norske tall på dette området som begrunner den endring som er foreslått.

Denne saken skal nå legges frem for styret i Helse Vest. Dette planlegges gjort i to trinn: Saken legges frem til diskusjon i styremøte 18. juni. Deretter planlegges at en beslutning blir tatt i styremøte 5. september. Jeg vil vurdere styrets beslutning i etterkant og eventuelt behov for oppfølging.

SPØRSMÅL NR. 1736**Innlevert 29. mai 2019 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland****Besvart 4. juni 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Hvordan har samferdselsministeren videreformidlet sin anbefaling om å se på veistandarden, når det gjelder spordybden, på strekningen E18 Kristiansand - Grimstad, og hva var Vegdirektoratets respons på denne oppfordringen?

BEGRUNNELSE:

Viser til ministerens svar på mitt skriftlige spørsmål om spordybde på E18 Kristiansand – Grimstad, dokument nr. 15:1625 (2018-2019), og er glad for at han oppfordrer til en ny dialog mellom Statens Vegvesen og entreprenør om standarden på strekningen. Siden Statens Vegvesen

allerede har fremforhandlet forslag til avtale med ops-selskapet, mens Vegdirektoratet har avslått å inngå denne avtalen, regner jeg med at statsråden er enig i at det er Vegdirektoratet som er rette adressat her, mens man skal forstå begrepet entreprenør som Agder OPS Vegselskap.

Svar:

I brev til Vegdirektoratet av 29. mai i år viser eg til svar av 27. mai i år på skriftleg spørsmål nr. 1625. I brevet av 29. mai heiter det mellom anna:

"Samferdselsdepartementet viser til svaret frå samferdselsministeren og ber Statens vegvesen om å vurdere spørsmålet om eins standard i samarbeid med ops-selskapet."

SPØRSMÅL NR. 1737**Innlevert 29. mai 2019 av stortingsrepresentant Emilie Enger Mehl****Besvart 6. juni 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Vil statsråden vurdere å innføre krav om maskinell utføring for tverrgående veimerking, på hele eller deler av veinettet (for eksempel høytrafikkert vei)?

BEGRUNNELSE:

Langsgående veimerking (linjer) legges i dag for det meste maskinelt. Tverrgående veimerking (symboler) legges fortsatt manuelt for hånd i store deler av verden, inkludert i Norge. Teknologi har muliggjort at også tverrgående veimerking kan legges maskinelt. Dette kan være piler, fartssymboler, veinummer, fotgjengeroverganger og lignende som effektivt legges i veibanen av printere på lastebiler.

Maskinell utlegging av tverrgående veimerking er først og fremst et HMS-tiltak som betydelig reduserer risiko for ulykker og skader i forbindelse med veimerking. Hele prosessen styres av operatør fra førerrommet i lastebil påmontert støtpute, og krever for det alt vesentlige

ikke at personell oppholder seg i veibanen. Det effektiviserer merkeprosessen da man i de fleste prosjekter kan unngå omdirigeringer og trafikkstans mens merking pågår. Behovet for personell knyttet til veimerking reduseres dermed betraktelig. Norge har en kort veimerkesesong, og effektiv maskinell merking gjør det lettere å utnytte denne best mulig.

Trafikverket i Sverige innførte i 2016 forbud mot håndlegging av veimerkesymboler på høytrafikkerte veier. Trafikverket har nylig uttalt at de ønsker å implementere forbudet på hele det svenske veinettet om få år.

Regelverket håndheves ved at entreprenørene ilegges bøter dersom de ikke benytter maskinell merking.

I Norge er det frivillig for entreprenørene å legge symboler maskinelt, men det finnes ingen pålegg om å gjøre det. I 2017 ble det gjennomført et prøveprosjekt i regi av Statens Vegvesen hvor ca. 150 symboler ble lagt ut. Krav til maskinell utlegging av tverrgående veimerking ville vært et løft for helse, miljø og sikkerhet i norske veiprojekt.

Svar:

Utføring av vegoppmerking er ei utsatt arbeidsoppgåve. Som oftast skal vegoppmerkinga utførast samstundes med at normal trafikkavvikling skal hindrast minst mogeleg. Det viktigaste er likevel at sikkerheita kan oppretthaldast, både for trafikantane og dei operative mannskapa. Statens vegvesen har formalisert opplæring og etablert kompetansekrav til alle aktørar som utfører arbeid på eller ved offentleg veg. Etaten behandlar og godkjenn konkrete planar med søknadar frå entreprenørar om når og korleis oppgåvene skal gjennomførast. Å legge til rette for innovasjon slik at oppgåvene kan gjerast endå betre, meir effektivt og med endå mindre risiko er også viktig å ha sterkt fokus på.

Utviklinga dei seinare åra innfor oppbygging av større lastebilmonterte vegoppmerkingsmaskiner for utføring av maskinell linjelegging er gode døme på dette. Operatørane styrer alle oppgåvene inne frå førarhuset. Det er lite behov for mannskap å opphalda seg fysisk i vegbanen. Lastebilane har i tillegg påmontert «støtputer» med den eigenskap å redusera skadeomfanget dersom påkjøring skulle skje. Desse maskinene kan operere på alle offentlege vegar, motorvegar, tofelts vegar og smale einfelts vegar heilt uavhengig av vegstandard. Det vil likevel være behov for å sikre tryggleiken for alle som deltar i arbeidet og trafikantane med bruk av følgebilar under oppgåveutføringa, slik at det ikkje er særleg endring i bruk av mannskapsmessige ressursar.

Tilsvarande innovasjon og utvikling som også omfattar tverrgående oppmerking eller det som i dag kallast

håndleggingsoppgåver etterspørjast. Statens vegvesen har både delteke saman med og blitt orientert om utvikling innafor dette området av det svenske Trafikverket, bransjeforeningar og maskinprodusentar. Det er også tilrettelagt for utprøving på det norske vegnettet.

Erfaringane til no med dei automatiserte utrustningane er at desse einingane er best egna for utføring på høgtrafikkerte hovudvegar med høg fart og god vegstandard. Det er på denne type vegar det i dag i Noreg utførast ein lågare andel av såkalla tverrgående oppmerking/eller håndleggingsoppgåver. Hovedandelen håndleggingsoppgåver i Noreg består av gangfelt, piler, vikelinjer med meir i vegkryss. Denne type oppmerking gjerast oftast på stader som ikkje har dei høgaste hastighetene og kor risikobiletet ikkje har same karakter som høgtrafikkerte hovudvegar med høg hastighet og god vegstandard.

Statens vegvesen imøteser ei vidareutvikling av dei automatiserte utrustningane meir tilpassa norsk infrastruktur. Dei finn det likevel ikkje påkrevd å innføra krav om at denne oppmerkingsoppgåva skal skje maskinelt i dag. I Statens vegvesens Region sør blei det i 2018 starta opp eit forsøksprosjekt med maskinell utlegging av piler, symboler og enkel skravur på høgtrafikkerte vegar og såkalla høgastighetsveg. Prosjektet fortset i 2019. Etaten vil evaluera og formidle erfaringar frå prosjektet til entreprenørar, produsentar og bransjeforeningar og drøfte vegen vidare saman med desse. Krav om pålegg til bruk av slike einingar i kontraktar vil sannsynligvis kunne koma om to til tre år.

SPØRSMÅL NR. 1738

Innlevert 29. mai 2019 av stortingsrepresentant Else-May Botten Norderhus

Besvart 11. juni 2019 av klima- og miljøminister Ola Elvestuen

Spørsmål:

Kan statsråden gi en klar tilbakemelding på om statsråden kommer til å utfase uttak av torv, slik det framkommer i brev fra miljødirektoratet 26. oktober 2018, og når dette kommer til å bli realisert?

BEGRUNNELSE:

Næringslivet trenger forutsigbarhet, dette etterlyser næringsaktører som har fått tilsendt brev om utfasing av uttak og bruk av torv. De opplever å få ulike signaler

fra miljødepartementet og miljødirektoratet. To statssekretærer fra Miljøverndepartementet har i ulike møter med næringen vist til at dette ikke er tiltak som skal igangsettes, og fått oppslag i lokale medier om dette, samtidig som miljødirektoratet har sendt ut brev om utfasing. I stortingsmeldingen Natur for livet (2015-2016) er det fattet vedtak om at regjeringen skal igangsette tiltak for utfasing av torv som ett av tiltakene. Ber også Statsråden legge ved i sitt svar en faglig vurdering av klimaperspektivene rundt dette tiltaket sett i lys av tidligere metoder og nye metoder til å ta ut torv på.

Svar:

Jeg antar brevet datert 26. oktober 2018 som stortingsrepresentanten refererer til, er brevet som gikk fra Klima- og miljødepartementet til Miljødirektoratet med tittelen "Utfasing av uttak og bruk av torv – Oppdrag om å lage plan for utfasing av torv".

Utfasing av både uttak og bruk av torv er nevnt i tittelen på brevet fordi begge deler hadde blitt utredet i en konsekvensvurdering levert fra Miljødirektoratet i mars 2018 (rapport M-951). Selv om utfasing av uttak også er nevnt i tittelen på brevet, handler imidlertid oppdraget om utfasing av bruk.

Som nevnt i mitt svar på skriftlig spørsmål nr. 464 (2018-2019), legger oppdraget opp til at direktoratet skal lage forslag til en plan som innebærer at utfasing av bruken av torv til private bør skje så snart som mulig og innen 2025, dersom det er mulig å utvikle kommersielt tilgjengelige erstatningsprodukter med tilstrekkelig kvalitet og mindre klima- og miljøbelastning innen den tiden. Det fremgår videre i oppdraget at når det gjelder gartnerinæringen, bør planen i første omgang stimulere til forskning, utvikling og innovasjon for å få fram erstatningsprodukter som påvirker klima, naturmangfold og andre miljøverdier mindre enn torv. Det er viktig at bransjen får tid til å utvikle erstatningsprodukter med høy kvalitet. Derfor innrettes forslaget om utfasing av torv i gartnerinæringen inn mot 2030. Forslaget til plan skal lages i samarbeid med torv-, gartneri- og avfallsnæringene. Berørte etater med ansvar for det eksisterende virkemiddelapparatet for forskning, innovasjon og produktutvikling skal involveres ved behov.

Når det gjelder uttak fant Miljødirektoratet i sin rapport (M951) at de fleste torvfeltene der uttaket skjer, har vært i drift i flere tiår. Likevel forventer aktørene i gjennomsnitt å kunne fortsette driften på aktive felt i drøyt 20 år til. De fleste feltene er lokalisert på Østlandet, i Hedmark, Akershus og Østfold. I tillegg finnes noen felt i Trøndelag og på Andøya i Nordland. Hverken Miljødirektoratet eller Klima- og miljødepartementet foreslår å endre reguleringen av disse eksisterende uttakene. Imidlertid sier Miljødirektoratet i sin rapport at for klima, naturmangfold og andre miljøverdier, vil det beste tiltaket være ikke å åpne for torvuttak på nye arealer. Derfor har Klima- og miljødepartementet gitt Miljødirektoratet i oppdrag å utrede mulig innretting av eventuelle begrensinger i muligheten for å gi tillatelse til åpning av nye torvuttak. Jeg vil vurdere deres svar når det kommer i desember 2019.

Stortingsrepresentanten ber også om en faglig vurdering av klimaperspektivene rundt dette tiltaket, sett i lys av tidligere metoder og nye metoder til å ta ut torv på. Klimagassutslipp fra torvproduksjon i Norge ble vurdert av NIBIO i 2017 (NIBIO rapport Vol.3 Nr 78), som del av grunnlaget for konsekvensvurdering levert fra Miljødirektoratet i mars 2018 (rapport M-951), se <https://www.miljodirektoratet.no/globalassets/publikasjoner/m962/m962.pdf>. Torvuttak innebærer at myrene dreneres med grøfter. Vegetasjonen og det øverste torvlaget fjernes, og den underliggende torven tas ut. Jeg kjenner ikke til at det har kommet nye metoder som gjør uttaket på andre måter. I perioden 1990-2015, var uttaket av torv i gjennomsnitt rundt 220 000 m³ og utslippene rundt 63 000 tonn CO₂-ekvivalenter per år. De siste fem årene har uttaket vært større - rundt 330 000 m³ årlig og utslippene tilsvarende rundt 83 000 tonn CO₂-ekvivalenter per år.

SPØRSMÅL NR. 1739

Innlevert 29. mai 2019 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 7. juni 2019 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

Knut N. Kjær opplyser i brev til finanskomiteen at Norges bank anslår forventet realavkastning i oljefondet til 2,35 prosent p.a. de neste ti årene. Stortingets beslutning om aksjeandelen og nivået på handlingsregelen, bl.a. i Innst. 357 S (2016-2017), er basert på en forventet årlig realavkastning på 3 prosent på lang sikt.

Kan jeg be om en redegjørelse for om forventningen om 3 prosent årlig realavkastning på lang sikt fortsatt står ved lag samt om usikkerhet og uenigheter rundt dette?

BEGRUNNELSE:

Stortinget fatter sine beslutninger rundt forvaltningen av oljefondet i hovedsak på bakgrunn av informasjon og vurderinger fra Finansdepartementet og Norges bank. Et

sentralt prinsipp i forvaltningen av oljefondet er at det skal være evigvarende. For å sikre at fondet er evigvarende må et vektet gjennomsnittlig årlig uttak av fondet ikke overstige forventet realavkastning på lang sikt. Det ideelle nivået på handlingsregelen er således svært følsom for forventninger rundt fremtidig realavkastning og derved også endringer i slike forventninger.

Det er av særlig interesse å få belyst ev. endringer i slike anslag de siste årene.

Svar:

Retningslinjene for finanspolitikken (handlingsregelen) innebærer at bruken av oljeinntekter over tid skal følge den forventede realavkastningen av Statens pensjonsfond utland (SPU). I Meld. St. 29 (2016-2017) Perspektivmeldingen 2017 ble det pekt på at utsiktene til realavkastning i SPU er klart svakere enn da Stortinget sluttet seg til handlingsregelen i 2001:

«Regjeringen vil føre en ansvarlig økonomisk politikk basert på handlingsregelen for bruk av oljepenger. Handlingsregelen legger opp til at det strukturelle, oljekorrigerte underskuddet på statsbudsjettet over tid skal svare til den forventede realavkastningen i Statens pensjonsfond utland. For å bevare realverdien av fondet til fremtidige generasjoner, må utsikter til lavere realavkastning få konsekvenser for bruken av olje- og fondsinntekter. Med en aksjeandel på 70 pst. legges det i årene som kommer til grunn en forventet realavkastning på 3 pst. Finanspolitikken skal fortsatt tilpasses situasjonen i norsk økonomi, med mål om å jevne ut svingninger i produksjon og sysselsetting.

Anslaget for den langsiktige, forventede årlige realavkastningen av SPU på 3 pst. er basert på antakelser om fremtidig avkastning av fondets obligasjonsinvesteringer samt et anslag for risikokompensasjon ved å investere i aksjer fremfor mer sikre obligasjoner, den såkalte aksjepremien. Finansdepartementet gjorde rede for anslaget – og antakelsene som er lagt til grunn – i fondsmeldingen våren 2017, se Meld. St. 26 (2016-2017) Forvaltningen av Statens pensjonsfond i 2016.

Vurderingen av den forventede realavkastningen av SPU tar utgangspunkt i vurderinger både fra Mork-utvalget, som ble satt ned for å vurdere aksjeandelen i SPU, og Norges Bank. Både utvalget og banken pekte på fallet i langsiktige, nær risikofrie realrenter som en viktig årsak til at forventet realavkastning av SPU fremover må forventes å være lavere enn 4 pst., som tidligere ble lagt til grunn. Det ble videre drøftet både i fondsmeldingen og i perspektivmeldingen i hvilken grad rentefallet kan tenkes å følge av strukturelle eller konjunkturelle forhold. Det ble blant annet pekt på at slik utsiktene nå fremstår, er det grunn til å vente forholdsvis lave renter i mange år fremover. En

eventuell reversering av strukturelle utviklingstrekk som har trukket langsiktige realrenter ned, vil ta tid.

Finansdepartementet viste i fondsmeldingen blant annet til at Norges Bank la til grunn en noe lavere obligasjonsavkastning de nærmeste ti årene, sammenlignet med avkastningen på lengre sikt. Departementet skrev blant annet:

«Som utgangspunkt for rådet om aksjeandel har Norges Bank lagt til grunn en årlig forventet realavkastning av obligasjoner på 0,25 pst. i gjennomsnitt på 10 års sikt og 0,75 pst. i gjennomsnitt på 30 års sikt.»

Finansdepartementet viste samtidig til at anslaget som legges til grunn for forventet fremtidig realavkastning av obligasjoner i SPU bør være langsiktig, og ikke måtte justeres løpende for å ta hensyn til rentendringer over en konjunktursyklus. Det taler for å supplere avkastningsanslag basert på tilgjengelige markedspriser med vurderinger basert på teori og empiri, og anslag for fremtidig likevektsrente i obligasjonsmarkedene.

I anslaget for forventet realavkastning av SPU er det fremover lagt til grunn en langsiktig forventet realavkastning av obligasjonsindeksen for SPU på 0,5-1,0 pst. som et årlig gjennomsnitt. Det er på linje med anslagene fra Mork-utvalget og Norges Bank. I fondsmeldingen våren 2017 skrev departementet blant annet:

«Intervallet er basert på anslagene fra både Mork-utvalget og Norges Bank, og det er sett hen til vurderinger av fremtidig likevektsrente fra blant annet forskere ved den britiske sentralbanken, IMF og OECD, som det også er vist til i rådene. Anslått langsiktig, fremtidig likevektsrente er noe høyere enn nivået som følger av markedsprisene de nærmeste ti årene, slik også Norges Bank legger til grunn.»

Finansdepartementet har lagt til grunn en viss termin- og kredittpremie i intervallet på 0,5–1,0 pst., men i likhet med Mork-utvalget er det ikke søkt å tallfeste disse premiene nærmere. Som også Norges Bank pekte på i sin vurdering, inneholder obligasjonsindeksen for SPU obligasjoner utstedt av andre enn de største og mest kreditverdige statene.

I tråd med vurderingene fra Mork-utvalget og Norges Bank, la Finansdepartementet til grunn en forventet avkastning av aksjer på 3 prosentenheter utover den anslåtte realavkastningen av obligasjonsindeksen på 0,5–1,0 pst, som et årlig gjennomsnitt. Jeg vil trekke frem at det er betydelig usikkerhet i slike anslag for fremtidig aksjeavkastning, som også påpekt både av Mork-utvalget og Norges Bank.

Tabell 3.2 fra fondsmeldingen våren 2017 (gjengitt her) gir en oversikt over henholdsvis Finansdepartementets, Mork-utvalgets og Norges Banks anslag for forventet realavkastning av obligasjoner og forventet fremtidig aksjepremie.

Tabell 3.2 Anslag for forventet realavkastning av obligasjoner i SPU og forventet aksjepremie på lang sikt. Årlig gjennomsnitt i fondets valutakurv. Prosent og prosentenheter

	Finansdepartementet	Mork-utvalget ¹	Norges Bank ¹
Obligasjoner	0,5 – 1	0 – 1	0,75
Aksjepremie	3	2 – 4	3

¹ Anslag for de neste 30 årene.

Kilder: NOU 2016: 20, Norges Bank og Finansdepartementet.

Flertallet i finanskomiteen viste i innstillingen til fondsmeldingen våren 2017, Innst. 357 S (2016-2017), til rapporten fra Mork-utvalget og vurderingene fra Norges Bank om en eventuell endring av aksjeandelen i SPU, og støttet regjeringens vurdering om at aksjeandelen i den strategiske referanseindeksen for SPU økes til 70 pst.

Fremtidig realavkastning av SPU er usikker, og vi må påregne at det kan være til dels store avvik mellom forventningen og den avkastningen som blir realisert. I fondsmeldingen våren 2017 ble det vist til at forventede årlige svingninger i avkastningen av aksjer og obligasjoner kan anslås til henholdsvis 16 pst. og 6 pst., med en svak positiv sammenheng dem imellom. Det ble samtidig påpekt at verdien av aksjer og obligasjoner tidvis både kan øke og falle samtidig. For å illustrere betydningen av at

forventet fremtidig realavkastning er usikker, ble det i fondsmeldingen lagt frem flere beregninger av fremtidig verdi av SPU, gitt ulike fremtidige forløp i finansmarkedene.

Anslagene for forventet realavkastning og risiko for aksjer og obligasjoner medfører at den langsiktige forventede realavkastningen av SPU med en aksjeandel på 70 pst. kan anslås til om lag 3 pst. Det valgte presisjonsnivået følger av den generelle usikkerheten ved slike anslag. Anslaget for forventet realavkastning er langsiktig og avhenger ikke av konjunktursituasjonen i økonomien. Anslaget er derfor ment å stå seg over tid, og vil ikke bli vurdert årlig. Gjeldende anslag på 3 pst. står altså fortsatt ved lag.

SPØRSMÅL NR. 1740

Innlevert 29. mai 2019 av stortingsrepresentant Arild Grande

Besvart 6. juni 2019 av arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie

Spørsmål:

Er en modell slik som Vaskehjelp AS og deres tilknyttede renholdere benytter innenfor loven?

BEGRUNNELSE:

I Finansavisen den 13. mars ble selskapet Vaskehjelp AS omtalt.

I følge saken driver selskapet en app som er basert på at kunder registrerer seg og bekjentgjør at de ønsker renhold, og i hvilket omfang. Oppdraget blir deretter lagt ut på selskapets app, der de som er registrert som «vaskere» kan tilby sine tjenester og gi en pris på jobben. Den renholderen som av en eller annen grunn foretrekkes av kunden, basert på anmeldelser, profilbilde, «likes» og pris, får tilslaget. Vaskehjelp AS tjener penger ved at de tar et påslag på 20 prosent.

Selskapet har visstnok ingen påvirkning på om det betales skatt, fordi de som utfører renholdet er selvstendig næringsdrivende og dermed plikter å betale sine egne skatter og avgifter. Vaskehjelp AS er heller ikke en del av Arbeidstilsynets godkjenningsordning for renholdere, men stiller krav til de enkelte renholderne om at de må være det.

Mye tyder på at de renholderne som er tilknyttet Vaskehjelp i realiteten ikke er selvstendige næringsdrivende, men i virkeligheten skulle vært ansatt, ifølge Brede Edvardsen i Norsk Arbeidsmandsforbund i Dagsavisen den 20. mars 2019.

Vi erfarer at selskaper i bransjen opplever at det er uklarheter omkring hva som vil være en lovlig organisert virksomhet.

Jeg ber statsråden vurdere om det foreligger et reelt oppdragsforhold mellom renholder og sluttkunden eller

om oppdragstakerne må anses som reell arbeidstaker hos Vaskehjelp AS.

Svar:

Regjeringen ønsker et norsk arbeidsliv med trygghet for arbeidstakerne, seriøse arbeidsgivere og ryddige lønns- og arbeidsvilkår. Fast ansettelse er hovedregelen i arbeidslivet. Samtidig er det helt legitimt å være selvstendig næringsdrivende. Regjeringen legger vekt på å styrke entreprenørskap og muligheten for å skape sin egen arbeidsplass.

Vi har en arbeidsmiljølov som skal sikre at de som har behov for lovens vern og rettigheter får det. Jeg kan ikke gå inn i den konkrete saken, men lovens arbeidstakerbegrep setter rammer og det er realiteten som avgjør om vedkommende skal anses som arbeidstaker eller selvstendig oppdragstaker. Hvem som er arbeidstaker avgjøres etter en helhetsvurdering av det enkelte tilfellet, basert på kriterier trukket opp i rettspraksis. Jeg forutsetter at virksomhetene også i renholdsbransjen sørger for å operere lovlig,

herunder ikke unndrar seg arbeidsgiveransvaret hvis den som utfører arbeidet rent faktisk er arbeidstaker.

De senere årene har det generelt vært gjennomført og fokusert på ulike tiltak for å sikre seriøsitet og ryddige forhold i renholdsbransjen. Gjennom treparts bransjeprogram er det etablert et omfattende og løpende samarbeid mellom partene i renholdsbransjen og myndighetene, hvor ulike utfordringer i bransjen diskuteres. Det er også etablert en offentlig godkjenningsordning for renholdsvirksomheter, som ble styrket i fjor, og innført ulike andre tiltak.

Arbeidsmarkedet er i stadig endring. Ny teknologi, globalisering og demografiske endringer skaper muligheter, men kan også utfordre arbeidslivet slik vi kjenner det. Regjeringen har derfor generelt fokus på utviklingen rundt ulike tilknytningsformer i arbeidslivet, og er opptatt av kunnskapsinnhenting. Departementet følger utviklingen nøye, blant annet gjennom flere forskningsprosjekter. Arbeidet skjer i samarbeid med partene i arbeidslivet.

SPØRSMÅL NR. 1741

Innlevert 29. mai 2019 av stortingsrepresentant Heidi Greni

Besvart 4. juni 2019 av kunnskaps- og integreringsminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

To år etter at Stortinget fattet vedtak i saken er forslag til lovendring av statsborgerloven fortsatt ikke kommet til Stortinget. For dem som har fått saken sin stilt i bero er to år lang tid å vente, flere har også ventet betydelig lenger.

Når kan Stortinget forvente å få saken til behandling?

BEGRUNNELSE:

Stortinget behandlet Dokument 8:33 S (2016–2017) Representantforslag om domstolsbehandling ved tilbakekallelse av statsborgerskap 09. mai 2017. Blant flere vedtak, lyder vedtak 650:

«Stortinget ber regjeringen avvente saksbehandling av tilbakekallelser av statsborgerskap etter statsborgerloven § 26 annet ledd frem til regelverket er endret.»

I instruks F-02-19, som i mars 2019 erstattet instruks GI-11/2017, har justis- og beredskapsdepartementet instruert UDI og UNE til å vente med saksbehandling av

saker om tilbakekall av statsborgerskap etter statsborgerloven § 26 annet ledd til regelverket er endret.

Svar:

Kunnskapsdepartementet har hatt på høring forslag om endringer i statsborgerloven mv. om domstolsbehandling av saker om tilbakekall av statsborgerskap. Høringsfristen var 17. desember 2018.

Departementet arbeider med å følge opp saken etter høring. Av hensyn til de det gjelder og deres familiemedlemmer, er det viktig å få gjenopptatt arbeidet med tilbakekall av statsborgerskap. Regjeringen tar derfor sikte på å fremme en proposisjon for Stortinget snarest mulig.

SPØRSMÅL NR. 1742**Innlevert 29. mai 2019 av stortingsrepresentant Siv Mossleth****Besvart 11. juni 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

I brev fra Statens vegvesen 09.08.2016 orienteres hytteeiere på parsell Viskis-Sørelva nok en gang om at flere hytter skal innløses. En av de som har fått beskjed om innløsning fikk allerede for ca. 35 år siden avslag på byggesøknad om utvidelse, hytta skulle innløses alt i 1990. Fra 1994 har SVV båndlagt området slik at fradeling av tomt ikke kunne skje. Berørte hytteeiere får ikke bygge ut, ikke kjøpt tomt, ikke solgt og heller ikke den innløsningen de er lovet.

Hva ville statsråden gjort i en slik situasjon?

Svar:

Eg vil vise til at det i Nasjonal transportplan 2018-2029 er prioritert statlege midlar til utbetring av E6 på strekninga Sørelva – Borkamo i siste seksårsperiode.

Det er fleire hytter på denne strekninga av E6 som ligg innanfor byggegrensa i veglova. For å kunne utvide hytta eller skilje ut ny tomt, må eigarane av desse hyttene ha særskilt løyve frå vegstyremakta. Når det som i dette høvet ligg føre planar om utbetring av vegen, er vegstyremakta restriktiv med å gi slike løyve.

Restriksjonane som følgjer av byggegrensa i veglova gjeld ikkje ved sal av eigedommar. Eigedommar som ligg innanfor byggegrensa, kan derfor seljast fritt.

Det er først når reguleringsplan er vedtatt og løyvingar ligg føre, at vegstyremakta har høve til å løyse inn hyttene langs vegen. I framlegget til reguleringsplan som no har vore på høyring, er det gjort greie for korleis Statens vegvesen vil stille seg til krav om innløsning frå hytteeigarane.

SPØRSMÅL NR. 1743**Innlevert 30. mai 2019 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 7. juni 2019 av helseminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil helseministeren fremme konkrete tiltak til endringer som sørger for at Norge følger opp nylig vedtatt resolusjon i Verdens helseorganisasjon (WHO) der medlemslandene blir oppfordret til å offentliggjøre sine reelle legemiddelpriser?

BEGRUNNELSE:

Verdens helseorganisasjon (WHO) har med sine 194 medlemsland vedtatt en resolusjon som skal bidra til mer åpenhet i markedene for legemidler. I resolusjonen blir medlemslandene oppfordret til å offentliggjøre sine reelle legemiddelpriser. Regjeringen har til nå vært tydelig imot å gjøre tiltak for å bidra til mer åpenhet om legemiddelpriser i Norge. Tvert imot har regjeringen godkjent en praksis der alle legemiddelpriser som blir oppnådd gjennom anbudskonkurranser eller forhandlinger, sys-

tematisk blir unntatt offentlighet (ref. brev fra HINAS til alle landets helseforetak 21.mars 2016). Hemmelighold av legemiddelpriser i Norge baseres ikke på en vurdering av hver enkelt sak, men kommer av en generell beslutning om at alle legemiddelpriser som oppnås gjennom forhandlinger eller anbudskonkurranser, skal holdes hemmelige. I Norge er det dessuten ingen begrensninger i dag på hvor lenge hemmeligholdet av legemiddelprisen skal kunne vare, etter et anbud/forhandling er avsluttet. Prisene kan i praksis holdes skjult i ubegrenset tid.

I pressemelding fra Helse- og omsorgsdepartementet datert 29.05.2019 blir det ikke på noen måte signalisert at regjeringen har tenkt å etterkomme resolusjonens oppfordring til landene om å offentliggjøre sine reelle legemiddelpriser.

Regjeringen og helseministeren fastholder sin argumentasjon om at åpenhet om legemiddelpriser er noe som Norge må samarbeide med andre land om. Dette

på tross av at åpenhet om legemiddelpriser var praktisert i Norge helt frem til 2016, og at dagens regjeringen på selvstendig grunnlag innførte hemmelighold av medisinerpriser uten at dette var et resultat av et samarbeid med andre land. Spørsmålsstiller mener at Norge har et stort ansvar internasjonalt for å bidra til åpenhet og følge opp WHO sin resolusjon. Det blir feil å kun lene seg på andre lands vilje uten selv å ta ansvar for tiltak som bidrar til mer åpenhet om legemiddelpriser.

Svar:

Jeg er glad for at Verdens helseforsamling siste uken i mai vedtok resolusjonen. Det viser at landene har en felles vilje til økt åpenhet i legemiddelmarkedene. Norge spilte en aktiv rolle under forhandlingene, og jeg ser resolusjonen som et viktig første steg mot mer åpenhet rundt legemiddelprisene.

Jeg har hele veien vært klar på at Norge ikke kan iverksette ensidige norske tiltak. Norge er et lite land og helt avhengig av import av legemidler. Legemiddelmarkedene er globale og vi er prisgitt de globale legemiddelfirmaenes prisstrategi. Dersom Norge stiller særskilte krav, sammenliknet med andre land, risikerer vi at det svekker norske pasienters tilgang til legemidler.

Slik legemiddelmarkedet fungerer i dag, mener jeg at må det foreligge en bred internasjonal tilslutning, som etablerer en reell åpenhet om legemiddelpriser, før intensjonen med denne resolusjonen kan følges opp i praksis.

Jeg vil nå arbeide aktivt for at viljen til åpenhet følges opp. Vi vil følge opp saken i WHO og andre internasjonale fora, og gå i dialog med andre land om videre oppfølging av resolusjonen.

SPØRSMÅL NR. 1744

Innlevert 31. mai 2019 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 6. juni 2019 av justis- og innvandringsminister Jøran Kallmyr

Spørsmål:

Den 19. mai i år ble to jusstudenter, sendt av Rafto-stiftelsen, samt fem spanske advokater nektet å overvære en rettssak mot en journalist i okkuperte Vest-Sahara, og de ble alle deportert fra Marokko.

Trengs det en forhåndsakkreditering fra norske myndigheter, dersom en norsk eller utenlandsk sivilsamsfunnsorganisasjon ønsker å observere en rettssak i Norge?

BEGRUNNELSE:

Retten til en åpen rettssak er en grunnleggende rettsikkerhetsgaranti, og følger av FNs konvensjonen om politiske og sivile rettigheter, artikkel 14. Det innebærer at alle skal kunne observere rettsaker, uavhengig av om man er student, utlending eller om man representerer en organisasjon.

Den marokkanske ambassaden i Norge uttalte, etter deportasjonen av de to norske studentene som var observatører for Rafto-stiftelse, at:

"Ingen land i verden, inkludert Norge, ville noen gang akseptere at studenter kan troverdig bli titulert som "observatører" og ha kompetanse til å observere en rettssak. Ingen land i verden, Norge inkludert, ville godta at en troverdig or-

ganisasjon ville forsøkt å overvære en rettssak uten først å være akkreditert."

Nazha El Khalidi gikk på fotolinjen på Agder Folkehøgskole i Søgne i 2014-2015. Før og etter har hun rapport om menneskerettighetene i okkuperte Vest-Sahara. Hun er blitt anholdt og er nå anklaget for å ha opptrådt som journalist uten å oppfylle vilkårene.

Saken mot Nazha har fått internasjonal oppmerksomhet. Amnesty International har oppfordret Marokko til å frafalle alle tiltaler mot Nazha, men Human Rights Watch beskylder Marokko for å misbruke loven for å kneble journalister.

Svar:

Norske domstoler skal være åpne og tilgjengelige. Den som ønsker å overvære en rettssak, trenger ikke akkreditering. Dette gjelder på lik linje for utenlandske og norske borgere.

Hovedregelen er at rettsmøter er åpne for alle. Lovgivningen har likevel regler om at enkelte saker kan eller skal gå for lukkede dører. Det skal være lukkede dører i saker etter barneloven og ekteskapsloven, mellom ektefeller, samboere og fraskilte om fordeling eller tildeling av for-

mue samt om overprøving av tvangsvedtak i helse- og sosialsektoren. I andre saker kan retten beslutte at hele eller deler av rettsmøter skal holdes for lukkede dører,

f.eks. når hensynet til privatlivets fred tilsier det, et vitne avhøres anonymt, eller den som er siktet i saken er under 18 år.

SPØRSMÅL NR. 1745

Innlevert 31. mai 2019 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 6. juni 2019 av fiskeriminister Harald T. Nesvik

Spørsmål:

I over 30 år har det vært omfattende forskning på å redde den sagnomsuste Vossolaksen. Lakselus og rømt oppdrettslaks ble utpekt som hovedårsak, men forskning har vist at store mengder smolt på vei til havet dør i selve vassdraget og i de indre fjordområdene før lakselus har en påvirkning.

Det er dokumentert betydelig dødelighet i Evangervatnet ved utløp fra kraftverket. Lakselus og rømning påvirker villaks, men mener statsråden det bør forskes mer på hvordan vannkraftproduksjon også virker inn på villaksen?

Svar:

Jeg vil få gjøre representanten oppmerksom på at regjeringen de siste årene har økt bidraget til forskning på miljøvennlig energi, som bl.a. har medført økte midler til forskning på virkninger av vannkraft på villaks.

Forskningsprogrammet EnergiX har "bærekraftig utnyttelse og bruk av de fornybare energiresursene" som ett av tre tematiske hovedmål. Miljøvirkninger av vannkraft er også et tema for forskningsentrene for miljøvennlig energi (FME). Forskningsmidlene fra begge disse satsingene går bl.a. til å finne gode løsninger på hvordan den fornybare vannkraftproduksjonen i villaksvassdrag kan videreføres på en bærekraftig måte.

CEDREN er et eksempel på en FME der fagfolk i NTNU, Sintef og NINA har utviklet løsninger for å få både mer laks og mer kraft i elvene. Gjennom CEDREN har forskerne bl.a. utviklet "håndbok for miljødesign i regulerte laksevassdrag". Prosjektet Safepass er et annet eksempel, der fagfolk har forsket på å finne gode toveis vandringssløsninger for bl.a. villaks i regulerte vassdrag.

Det er viktig å være klar over at kunnskapen fra denne forskningen nå tas nå i bruk ved utformingen av nye vannkraftverk og ved revisjon av reguleringsvilkår for eksisterende vannkraftkonsesjoner.

SPØRSMÅL NR. 1746

Innlevert 31. mai 2019 av stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk

Besvart 21. juni 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

Mange er opptatt av at innkrevingsperioden for Hauglandspakken ikke blir forlenget etter 2023 og peker på den muligheten at det meste av nåværende gjeld bør betales ned før nye prosjekter lyses ut på anbud.

Hvordan vil statsråden sikre god økonomistyring i Hauglandspakken, herunder at det ikke brukes mer penger enn det som er til rådighet når innkrevingsperioden er planlagt avsluttet 31.12.2023?

Svar:

Stortinget slutta seg til delvis bompengefinansiering av Haugalandspakken gjennom behandlinga av St.prp. nr. 57 (2006-2007), jf. Innst. S. nr. 214 (2006-2007), og St.prp. nr. 45 (2007-2008), jf. Innst. S. nr. 242 (2007-2008). Det var få prosjekt som hadde godkjende reguleringsplanar då proposisjonane blei lagt fram og behandla av Stortinget. Gjennom reguleringsprosessen er plangrunnlaget for prosjekta blitt betre, men samtidig har kostnadene auka. Som følge av dette, er prosjektomfanget redusert. I tillegg har eit forslag om å auke bompengetakstane fått tilslutning i aktuelle kommunar og fylkeskommunar.

Statens vegvesen har enno ikkje sendt saka til Samferdselsdepartementet for vidare behandling. Ei eventuell sak om auka økonomisk ramme for Haugalandspakken vil måtte vurderast av departementet og eventuelt deretter

leggast fram for Stortinget. Inntil ei eventuell sak om auka økonomiske ramme er vedtatt av Stortinget, må prosjekt og tiltak prioriterast innanfor den vedtekne økonomiske ramma, slik at gjelda er nedbetalt når bompengeskuldninga blir avslutta. Dette skjer gjennom porteføljestyling i regi av styringsgruppa og lokale styresmakter, i samsvar med dei prinsippa som gjeld for styring av bompengepakker.

Som peikt på ovanfor, ligg ikkje ei sak om revisjon av Haugalandspakken til behandling i Samferdselsdepartementet. Eg viser for øvrig til brevet mitt til Vegdirektoratet datert 20. mai 2019 om retningslinjer for porteføljestyrt bypakker, og legg til grunn at Vegdirektoratets innspel til departementet om ei eventuell revidert Haugalandspakke legg vekt på føringane i brevet.

Departementet vil deretter ta stilling til saka.

SPØRSMÅL NR. 1747

Innlevert 31. mai 2019 av stortingsrepresentant Hadia Tajik

Besvart 7. juni 2019 av justis- og innvandringsminister Jøran Kallmyr

Spørsmål:

Viser til NRK 29. mai der justisministeren seier: «så er det ei uvisse» kring om au pairer kan flytte inn hjå vertsfamilien før dei har vore hjå politiet, han innrømmer og at han sjølv ikkje visste kva reglane var.

Når det er justisministeren si oppfatning at reglane er så uklare at han ikkje forstår eller klarer å følgje dei sjølv, kva har han tenkt å gjere for å klargjere reglane kring au pairar og innflytting hjå vertsfamiliane - og samstundes sikre au pairar mot utnytting?

GRUNNGJEVING:

Arbeiderpartiet mener det er grunn til å leggje ned hele au pair-ordningen, fordi den er altfor lett å utnytte. Au pairar er på kulturutveksling, og skal ikkje handsamast som underbetalt arbeidskraft. Så langt har ikkje regjeringa Solberg støtta å legge ordninga ned. Samtidig uttrykker den same regjeringa sin justisminister at det er uvisse om reglane.

Svar:

Utlendingsdirektoratet (UDI) mener at reglene om bytting av vertsfamilie for au pairer er klare og tydelige. Det er

imidlertid likevel slik at det blant aktører på feltet er ulike oppfatninger om hva som er praksis knyttet til hvorvidt au pairer kan flytte inn til en ny vertsfamilie som «gjest» før de har møtt opp hos politiet. Profesjonelle aktører har gitt informasjon som avviker fra den informasjonen som fremkommer på UDIs hjemmeside om at au pairer må møte opp personlig hos politiet før de kan bo og utføre oppgaver hos sin nye vertsfamilie.

Det er viktig at gjeldende rett kommuniseres tydelig, slik at både regelverk og praksis blir klart for vertsfamilier, au pairer og andre aktører på feltet. Departementet vil derfor be UDI om å se nærmere på informasjonen som gis utad for å sikre at den er tydelig for alle aktører, og vurdere om det er behov for justeringer i regelverket.

Når det gjelder tiltak for å sikre au pairer mot utnytting, viser jeg til at Stortingets anmodningsvedtak om å innføre varig utestengelse fra au pair-ordningen for vertsfamilier som utnytter au pairer (vedtak nr. 743 og 744 fra 2017), er under oppfølging i departementet.

SPØRSMÅL NR. 1748**Innlevert 31. mai 2019 av stortingsrepresentant Siv Mossleth****Besvart 7. juni 2019 av klima- og miljøminister Ola Elvestuen****Spørsmål:**

Til tross for at rovviltnemnda i Nordland har vedtatt en ny forvaltningsplan, høres det ut som om Nordland ikke har noen gjeldende forvaltningsplan.

Hvis dette stemmer, hvem har trukket inn forvaltningsplanen, hvilken hjemmel er brukt for å trekke inn forvaltningsplanen, og om det er slik at den med en gjeldende hjemmel er trukket inn, er det da den forrige forvaltningsplanen som gjelder?

Svar:

Klima- og miljødepartementet sendte 2. juli 2018 brev til rovviltnemnda i region 7 (Nordland), der departementet konstaterte at nemnda ikke har gjennomført endringer i forvaltningsplanen i tråd med de signaler som er gitt fra departementet. På denne bakgrunn besluttet departementet å hente inn forvaltningsplanen til behandling i departementet. I det samme brevet kommer det klart

fram at rovviltnemndas nåværende og vedtatte plan vil gjelde inntil departementet har gjennomført nødvendige endringer i forvaltningsplanen.

Det er Klima- og miljødepartementet som har det øverste ansvaret for forvaltning av rovvilt. For myndighet etter naturmangfoldloven følger dette av §§ 62 første ledd og 77 med tilhørende forskrifter om delegering av myndighet fra Kongen til departementet. Departementet har videre delegert myndighet til rovviltnemndene gjennom rovviltforskriften. De regionale rovviltnemndene er statlige nemnder som organisatorisk er underlagt Klima- og miljødepartementet. Departementet er ansvarlig for rovviltnemndene og har adgang til å instruere, hente inn og gjøre endringer i forvaltningsplanene.

For at departementet skal ha et best mulig beslutningsgrunnlag har departementet mottatt alle relevante dokumenter i saken. Videre er det avholdt møte med rovviltnemnda i region 7 og deres sekretariat. Neste steg i prosessen er at det skal innhentes faglige uttalelser i saken, blant annet fra Landbruksdirektoratet.

SPØRSMÅL NR. 1749**Innlevert 27. mai 2019 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken****Besvart 6. juni 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Mandag 20. mai kom forslaget fra Statens Vegvesen om å legge ned trafikkstasjonen på Røros og 21 andre mindre trafikkstasjoner i landet. På stasjonen på Røros kan man ta teoriprøver og førerprøver for lette kjøretøyklasser. Disse tjenestene foreslås lagt ned og overført til Tynset. Elever på Røros som skal ta teoriprøven eller førerprøven må med dette forslaget ta seg fri opp til hel dag.

Hva vil ministeren gjøre for å sikre et fortsatt godt tilbud for å ta teoriprøve og førerprøve i distriktene?

Svar:

Statens vegvesen leverte 20. mai sitt forslag til lokalisering av einingar og tenestestader i ny organisasjon. Dette

inneholdt og forslag til ny tenestemodell og –struktur for trafikant- og kjøretøyområdet.

Brukarane sine behov, gode og robuste arbeidsmarknader i heile landet, kostnadseffektivitet og kvalitet i tenesta er blant vesentlege omsyn som skal takast i vare i denne samanheng. Statens vegvesen sitt forslag vil no bli vurdert grundig før det blir tatt noko avgjerd i saka.

Like viktig som raske avklaringar er det for meg å gjere grundige vurderingar av konsekvensar for innbyggjarane. Regjeringa er oppteken av at tidbodet til brukarane av tenestene skal være best mogleg. Vidare arbeid for digitalisering, og ikkje minst muligheter for at ambulerande tenester må tilleggast vekt i desse vurderingane. Eg vil avklare desse spørsmåla så snart eg er trygg på at tenestetilbodet til brukarane er godt ivareteke.

SPØRSMÅL NR. 1750**Innlevert 28. mai 2019 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken****Besvart 7. juni 2019 av fiskeriminister Harald T. Nesvik****Spørsmål:**

Trønderavisa melder 28. mai om et oppdrettsanlegg i Flåtanger kommune som har ligget brakk i fem år. Selskapet hadde frist til april i år med å rydde opp, men har fortsatt ikke gjort det. Store mengder avfall ligger igjen etter oppdrettselskapet. Dette avfallet males sakte men sikkert opp til mikroplast og spres med havstrømmene.

Hvor mange slike anlegg ligger brakk og hva gjør fiskeriministeren for å rydde opp i oppdrettsanlegg som ligger brakk og har han noen planer om å skjerpe reglene for når opprydding skal være gjort?

Svar:

Innledningsvis vil jeg minne om at det er en helt normal del av oppdrettszyklusen at anlegg blir liggende brakk i perioder, og det er derfor viktig å presisere at oppdrettslokaliteter som ligger brakk, ikke uten videre kan kategoriseres som henlagt avfall.

Etter hver generasjon laks som er produsert og slaktet, blir oppdretter pålagt en periode uten drift. Dette kravet er nedfelt i akvakulturdriftsforskriften § 40 andre ledd, som lyder: «Lokaliteter i sjøvann med matfisk og stamfisk skal tømmes og brakklegges i minimum 2 måneder etter hver produksjonssyklus. Mattilsynet kan treffe vedtak om lengre brakkleggingstid av den enkelte lokalitet og koordinert brakklegging av området, dersom hensynet til fiskehelse tilsier det.»

Dessuten har en oppdretter etter regelverket adgang til å la en lokalitet ligge ubrukt i to år, noe som praktiseres i områder med soner pga. sykdom, ekstraordinære problemer med lus og lignende. I disse periodene er det ikke krav til rydding av lokalitetene, og anleggene ligger da vanligvis ute på vanlig måte, men uten fisk.

Når det gjelder opprydding av oppdrettslokaliteter som er avsluttet, gjelder krav til full opprydding, herunder fjerning av installasjoner over og under vann, innen seks måneder etter opphør eller Fiskeridirektoratets vedtak om tilbaketrekking av lokaliteten. Dette følger av akvakulturloven § 13 og akvakulturdriftsforskriften § 17. Fiskeridirektoratet orienterer anleggseier rutinemessig om oppryddingsplikten i vedtaket om tilbaketrekking av lokaliteter, herunder at oppryddingen skal være fullført innen seks måneder, og at det skal sendes inn dokumentasjon på at oppryddingen er utført.

Vi har ikke eksakte tall for hvor mange anlegg som eventuelt blir liggende brakk uten at opprydding er foretatt innen fristen. Fiskeridirektoratets regionkontorer

følger imidlertid opp disse sakene i henhold til egne rutiner, gjerne i forbindelse med andre tilsyn i området eller i samarbeid med Kystvakten.

Fiskeridirektoratet har i utgangspunktet tilstrekkelig regelverk og gode rutiner for å pålegge oppdretterne å overholde oppryddingsplikten, og er innstilt på å øke innsatsen dersom dette viser seg nødvendig.

Jeg vil i den forbindelse vise til at i Fiskeridirektoratets region Nord har det vært et eget prøveprosjekt for å kartlegge marint avfall fra akvakulturnæringen i regionen, herunder forlatte anlegg. I forbindelse med dette prosjektet samarbeidet Fiskeridirektoratet også med flere oppdrettsaktører i Troms og Finnmark for å fjerne avfall. Mer informasjon om prosjektet finnes her på Fiskeridirektoratets nettside.

Jeg mener at det ikke er grunnlag for å påstå at oppdrettsanlegg som ligger lovlig i sjøen, går i oppløsning og blir til mikroplast. Flytekragen, som er en hovedkomponent i et oppdrettsanlegg, er sertifisert av et akkreditert sertifiseringsorgan som har kompetanse i henhold til krav i Norsk Standard, NS-9415. Disse komponentene blir underlagt løpende kontroll minst hvert annet år. I tillegg blir det totale anlegget resertifisert hvert femte år med nytt anleggssertifikat.

SPØRSMÅL NR. 1751**Innlevert 31. mai 2019 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 13. juni 2019 av helseminister Bent Høie****Spørsmål:**

Hvilken verdi har det å «belyse» en sykehusstruktur som ingen noensinne har tatt til orde for, hvorfor feilinformerer statsråden om hva ansattrepresentantene i Helse Sør-Østs styre har stemt for, og vil statsråden sørge for at fortsatt sykehusdrift på Ullevål utredes i tråd med den kritikken som faktisk har kommet mot den planlagte utbyggingen i Oslo universitetssykehus?

BEGRUNNELSE:

28. mai offentliggjorde Helse Sør-Øst sin såkalte «belysning» av fortsatt sykehusdrift på Ullevål. «Belysningen» hevder at en utbygging på Ullevål både blir dyrere og mer tidkrevende enn en utbygging på Gaustad.

Det kan være nyttig å minne om bakteppet for «belysningen» fra Helse Sør-Øst: I 2013 hadde helseforetaksdirektøren en «visjon» om å samle hele Oslo universitetssykehus (OUS) i et «Campus Oslo» på Gaustad. Da det viste seg at denne «visjonen» ikke lot seg gjennomføre, gikk OUS-ledelsen inn for å splitte opp akuttvirksomheten på Ullevål sykehus, og flytte noen akuttfunksjoner til Gaustad og andre akuttfunksjoner til Aker. Dette forslaget var drastisk annerledes enn det som var vurdert tidligere, og ble lansert helt på tampen av idéfasen – etter at idéfaserapporten hadde vært på høring. I juni 2016 ble denne løsningen likevel vedtatt av helseministeren som et såkalt «målbylde» for OUS.

Det er nettopp denne oppsplittingen av Ullevål sykehus som er blitt møtt med så store protester – blant annet fra nær samtlige ansattorganisasjoner og fra det akuttmedisinske fagmiljøet. Motstanden mot prosjektet på Gaustad handler altså ikke om hvorvidt man velger den ene eller den andre tomta. Snarere bunner det i en bekymring om at den planlagte løsningen går på bekostning av et forsvarlig pasienttilbud. Det Helse Sør-Øst nå har gjort, er å «belyse» den nøyaktig samme virksomhetsinnretningen – hvor den eneste forskjellen er tomtevalget. Dermed har man «belyst» en sykehusstruktur som ingen noensinne har bedt om, heller enn å vurdere det alternativet fagmiljøene mener er det fornuftige.

I behandlingen av dokument 8:8 S (2018-2019) om å utrede fortsatt sykehusdrift på Ullevål, uttalte helseministeren følgende fra Stortingets talerstol:

«De ansattes valgte representanter i styret mente at det fortsatt gjensvarte uavklarte forhold som tilsa at det også burde vurderes alternativ lokalisering og arbeides med gjennomføringsrisiko, og at Ullevål også belyses som en alternativ lokalisering til Gaustad, men med samme virksomhetsinnhold.»

Helseministeren påstår altså at de ansattes representanter har tatt til orde for å «belyse» Ullevål med samme virksomhetsinnhold som Gaustad. Hvis man ser på hva ansattrepresentantene faktisk foreslo i styremøtet 31. januar 2019, ser man at denne påstanden er opplagt feil:

«Styret ser behovet for rask progresjon i sykehusplanleggingen og tar konseptfaserapporten til foreløpig orientering. Styret merker seg at det er avdekket betydelig risiko, særlig knyttet til de økonomiske forutsetningene i prosjektet, reguleringssprosessen, tilgjengelig reserve-areal, og fremtidig fleksibilitet. Utredningen etterlater også en del uavklarte spørsmål knyttet til driftskonsept, innhold i første etappe, og ivaretagelse av samlet kapasitet i hovedstadsområdet. Styret ber om at alternativ lokalisering utredes jfr. Pkt. 5 i styrevedtak 072-2017. Nullalternativet skal gjennomgås og optimaliseres i forhold til prosjektets målsetting. Styret ber om at det parallelt jobbes med avklaringer i forhold til gjennomføringsrisikoen og uavklarte forhold i prosjektet.»

Det kan derfor se ut som at helseministeren enten ikke har forstått kritikken mot den vedtatte utbyggingen på Gaustad, eller at han aktivt ville ledet om hva kritikken går ut på. I begge tilfeller hadde det vært nyttig å vite om statsråden vil sørge for at det gjøres en utredning av fortsatt drift på Ullevål som faktisk svarer ut den kritikken som er kommet fra fagmiljøet og ansattorganisasjonene.

Svar:

Det har vært gjennomført utredninger og planer for videreutvikling av Oslo universitetssykehus siden sykehuset ble etablert i 2009. Utredningene har vurdert mange alternative løsninger, og har skapt engasjement.

Planlegging av sykehusprosjekter er en fasedelt prosess, med beslutningspunkter etter hver fase. I juni 2016 ble idéfasen for utvikling av Oslo universitetssykehus behandlet i styret for Helse Sør-Øst, som enstemmig vedtok at Oslo universitetssykehus skulle videreutvikles med et samlet og komplett regionsykehus inkludert lokalsykehusfunksjoner på Gaustad, et stort akuttsykehus på Aker og et spesialisert kreftsykehus på Radiumhospitalet. Målbildet ble godkjent av meg senere samme måned. Denne beslutningen har gjort at vi har kommet i gang med utbygging på Radiumhospitalet.

Jeg stiller meg uforstående til påstanden om at ingen har tatt til orde for å vurdere Ullevål som alternativ lokalisering for et samlet regionsykehus i Oslo. Dette temaet ble debattert ved behandling av Dokument 8:8 S (2018-2019) om trygge sykehus foran dyre prestisjeprosjekter.

Styret i Helse Sør-Øst har behandlet konseptrapporter for Aker og Gaustad i to omganger, sist i styresak 006-2019 i møtet 31. januar 2019. Flertallsvedtaket i styret i Helse Sør-Øst ba om en belysning av Ullevål som alternativ lokalisering til Gaustad, med samme virksomhetsinnhold. Dette vedtaket ble gjort med henvisning til stemmeforklaringen fra de tillitsvalgte ved behandling av konseptrapporten i prosjektets styringsgruppe den 31. november 2018. Det var en enstemmig styringsgruppe for konseptfaseprosjektet Aker og Gaustad som anbefalte at konseptrapporten skulle godkjennes og legges til grunn for det videre arbeidet i møtet den 31. november 2018. I dette møtet var to hovedtillitsvalgte fra Oslo universitetssykehus tilstede, i tillegg til hovedverneombud og brukerrepresentant fra helseforetaket. De tillitsvalgte fra Oslo universitetssykehus som var tilstede i styringsgruppen ba i sin stemmeforklaring om at man så på alternativ lokalisering grunnet prosjektrisiko.

Av møteprotokoll fra 31. januar 2019 fra styret i Helse Sør-Øst går det fram at de ansattevalgte styrerepresentantene mente at det fortsatt gjenstod uavklarte forhold som tilsa at det burde vurderes alternativ lokalisering og arbeides med gjennomføringsrisiko. De støttet imidlertid ikke vedtaket som resten av styret gikk inn for. Ansatterepresentantene i styret i Helse Sør-Øst pekte i sitt alternative vedtaksforslag ikke på et annet målbilde, men ba om at alternativ lokalisering ble utredet. Vedtaksforslaget tilsa også at det skulle jobbes i parallell med avklaringer av gjennomføringsrisiko og uavklarte forhold i prosjektet.

Det vises her til de sitater som stortingsrepresentanten selv trekker frem.

Helse Sør-Øst har vært opptatt av involvering av de ansatte og opplyser at planarbeidet er gjennomført med bidrag fra ansatte, tillitsvalgte, vernetjeneste og brukere. Målbildet som ble vedtatt i styret i Helse Sør-Øst i juni 2016 var enstemmig. Også igangsetting av konseptfase for Aker og Gaustad ble vedtatt med enstemmige styrevedtak både i Oslo universitetssykehus (mai 2017) og Helse Sør-Øst (juni 2017).

Ved styret i Helse Sør-Øst sin behandling av konseptfaserapport for Aker - Gaustad den 31. januar 2019 ble det fattet flere vedtak som følge av innspill fra de ansatte. Dette gjaldt bl.a. kvalitetssikring av kapasitetsberegninger for psykisk helsevern og tverrfaglig spesialisert rusbehandling, og ytterligere belysning av planlagt virksomhetsinnhold og driftskonsepter for både Aker og Gaustad.

Det er behov for nye sykehusbygg i Oslo. Oslo universitetssykehus er en stor og kompleks virksomhet med mange behov. Helse Sør-Øst har ansvar for at planleggingen skjer innenfor faglige og økonomiske rammer. Det har ligget som en overordnet føring siden sammenslåing av tidligere Helse Øst og Helse Sør at en skulle utnytte ressursene i hovedstadsområdet best mulig. Det er viktig med løsninger i Oslo som sikrer best mulig utnyttelse av helsepersonell som vi også har behov for i andre deler av landet. Derfor er det viktig å samle de spesialiserte funksjonene på Ullevål og Gaustad.

SPØRSMÅL NR. 1752

Innlevert 31. mai 2019 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol

Besvart 13. juni 2019 av helseminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvordan vil statsråden, sørge for en oppgavefordelingen mellom helseforetak som følger opp Stortingets ønske om å styrke elektiv kirurgi i akuttisykehusene?

BEGRUNNELSE:

En sak om konsekvenser for sykehusene i Midt-Norge, som følge av kommune- og regionreformene f.o.m. 2020, er nå på høring. Forslaget innebærer endring av lokalsykehustilknytning for sammenslåtte kommuner i Trøndelag. St. Olavs blir som følge av dette tilført økte oppgaver og dermed økonomiske midler med i alt 60,9 mill.kr. pr. år.

Hele 44,4 mill. av denne årlige rammeøkningen for St. Olavs finansieres gjennom nedtrekk av den økonomiske rammen for Helse Nord-Trøndelag. Dette kommer på toppen av at Helse Nord-Trøndelag allerede fra før har store økonomiske problemer, og at styret allerede før denne saken har innført stillingsstopp for de to nevnte lokalsykehusene. Dette kan gi disse en stor utfordring med å opprettholde kritisk rekruttering og dermed true statusen som akuttisykehus.

Helse Midt-Norge har henstilt til de berørte helseforetakene i Trøndelag om å arbeide videre med funksjonsfordelingen seg imellom. St. Olavs har i utgangspunktet full kompensasjon for mottak av flere lokalsykehuspasienter,

og derfor ikke særlig insentiv for å overføre et tilsvarende oppgavevolum til Helse Nord-Trøndelag.

I stedet for å svekke de to lokalsykehusene i Helse Nord-Trøndelag økonomisk, burde det vært satt krav til St. Olavs om tilsvarende oppgaveoverføring til Helse Nord-Trøndelag.

Dermed ville den aktuelle justeringen i opptaksområder for nevnte kommuner ha blitt gjennomført med minst mulig endringer i de økonomiske rammene - og dermed potensiell svekkelse av Helse Nord-Trøndelag.

Det ville vært i tråd med Stortingets vedtak 546:

«Stortinget ber regjeringen gjennom foretaksmøtet og/eller styringsdokumenter sørge for at de regionale helseforetakene starter en prosess med å flytte mer av den elektive kirurgien i foretaket til akuttsykehusene, der det ligger til rette for dette, for derigjennom å styrke den generelle kirurgiske kompetansen ved disse sykehusene.»

Svar:

Jeg har fulgt opp stortingsvedtak 546 (2016-2016) i behandling av stortingsmelding om nasjonal helse- og sykehusplan, gjennom krav til de regionale helseforetakene i foretaksmøte i mai 2016. I foretaksmøtet presiserte jeg blant annet følgende føring for arbeidet med utviklingsplanene: «Det skal startes en prosess med å flytte mer av den elektive kirurgien i foretakene til akuttsykehusene, der det ligger til rette for dette, for derigjennom å styrke den generelle kirurgiske kompetansen ved disse sykehusene.

En av de vedtatte strategiene på området virksomhetsutvikling og oppgavefordeling i regional utviklingsplan 2019-2022 for Helse Midt-Norge RHF lyder som følger:

«Helse Midt-Norge vil: (...) Styrke oppgavefordeling mellom helseforetakene, blant annet gjennom regionale pasientforløp og sterke fagledernetverk. Kapasitet ved de største sykehusene må frigjøres gjennom overføring av oppgaver til de mindre.»

Kommunereformen medfører i Midt-Norge fire kommunesammenslåinger på tvers av eksisterende foretaksgrenser for helseforetak. Endring av foretaksgrensene er ikke ferdig behandlet i styret i Helse Midt-Norge RHF, men summen av disse sammenslåingene vil med all sannsynlighet medføre en viss overføring av populasjonsansvar fra Helse Nord-Trøndelag HF til St. Olavs hospital HF, med tilsvarende overføring av økonomiske bevilgninger. Helse Midt-Norge RHF har informert meg om at de overfor helseforetakene har fremhevet viktigheten av å styrke arbeidet med overføring av elektiv virksomhet som et virkemiddel for å kompensere for denne endringen.

Helse Nord-Trøndelag HF og St. Olavs hospital HF har rapportert til det regionale helseforetaket at de er i aktiv dialog rundt aktuelle oppgaver for overføring. Helse Midt-Norge

RHF signaliserer at det vil være naturlig å følge opp denne dialogen i forbindelse med styringskrav og rammer til helseforetakene for 2020.

SPØRSMÅL NR. 1753

Innlevert 31. mai 2019 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati

Besvart 11. juni 2019 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad

Spørsmål:

Hva er reglene for når politiattest skal være arbeidsgiver i hende i forbindelse med arbeidsforhold hvor arbeidstaker jobber med barn?

BEGRUNNELSE:

Flere lærer og andre som jobber med barn opplever at det tar lang tid å få ordnet politiattest i forbindelse med nye arbeidsforhold. Dette gjelder både saksbehandlingstiden hos politiet, men også at skole/arbeidsgiver kan bruke noe lang tid på å gi ut de nødvendige papirene for at arbeidstaker skal kunne søke om attest. Resultatet er at det

blir en ikke-ubetydelig overlapp-periode hvor personer kan jobbe med barn uten at politiattest er fremlagt for arbeidsgiver. Jeg tillater meg derfor å sende over spørsmålet ovenfor til barne- og familieministeren, og takker så mye for svaret på forhånd.

Svar:

Det finnes mange hjemler til å kreve politiattester for personer som arbeider med barn. Disse hjemlene er spredt i ulike lover. Det kreves for eksempel politiattest i forbindelse med ansettelser i skoler og barnehager, og dette kravet gjelder både faste og midlertidige stillinger.

Politiattest skal fremlegges dersom arbeidsgiver har innstilt en person til en konkret stilling. Det er da en forutsetning at personen ikke tilsettes eller begynner å jobbe i stillingen, før arbeidsgiver har mottatt og vurdert politiattesten. Dette kommer særlig klart frem i de lovene der det er forbudt å ansette en person som har merknader

på politiattesten. Det er for eksempel ikke tillatt å ansette en person som er dømt for seksuelle overgrep mot mindreårige i barnehager, i grunnskolen eller i skolefritidsordningen. Det er arbeidsgiverne som må sørge for at reglene overholdes. I tillegg har det enkelte fagdepartement ansvar for å sikre at reglene etterleves.

SPØRSMÅL NR. 1754

Innlevert 31. mai 2019 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 7. juni 2019 av olje- og energiminister Kjell-Børge Freiberg

Spørsmål:

Nettselskapene Eidsiva nett og Sykkylven energi skal ifølge NRK ha stengt av strømtilførselen til totalt ti av sine kunder som følge av at disse ikke ønsker å montere ny strømmåler.

Mener statsråden at dette er greit, og er slik stenging i tråd med lovverket og leveringsplikten?

BEGRUNNELSE:

Strøm kan i mange tilfeller være livsnødvendig. Blant annet derfor er det leveringsplikt på strøm. Det å stenge av strømtilførselen til folk er i mange tilfeller et svært inngripende tiltak. Jeg tror jeg har mange med meg når jeg hevder at muligheten nettselskapene har til å stenge av strømmen til folk derfor bør være meget snever. Som hovedregel bør nettselskapene henvises til det ordinære tvisteløsningsapparatet, f.eks. forliksråd, inkasso og i ytterste konsekvens domstolene, for å avklare tvister med kundene snarere enn å få anledning til å stenge av strømtilførselen. Jeg ber statsråden gjøre rede for dagens regelverk på området og om han ser behov for å endre regelverket for å sikre rettighetene til strømkundene.

I den aktuelle saken er det vanskelig å skjønne at det skal være grunn til å handle så drastisk som nettselskapene gjør. Jeg viser til at det dreier seg om et fåtall kunder, at disse gjør opp for seg og at nettselskapene har funnet løsninger for andre kunder i en tilsvarende situasjon.

Svar:

Utrullingen av avanserte måle- og styresystemer (AMS), såkalte smarte målere, er en viktig del av moderniseringen av strømmettet. Hyppige automatiske avlesninger betyr at datakvaliteten vil øke. Nettselskapene får på den måten mer nøyaktig informasjon om tilstanden i nettet.

Informasjonen kan brukes til å drifte og dimensjonere nettet mer effektivt, noe som vil redusere nettselskapenes kostnader og dermed nettleien til strømkundene. Strømkundene vil også slippe månedlig avlesning og innrapportering av sitt strømforbruk, få mer korrekte strømgninger og muligheten til å ha et mer aktivt forhold til sitt forbruk. Den vedtatte forskriften om AMS og funksjonskrav til målerne har vært gjenstand for grundig vurdering og sendt på offentlig høring av NVE.

Noen kunder er bekymret for å ha AMS-måler hjemme. Direktoratet for stråling og atomsikkerhet og Helsedirektoratet har stadfestet at AMS-målere ikke er skadelige. Nettselskapene må oppfylle en rekke krav og bestemmelser gitt av blant annet NVE, Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB), Datatilsynet, Nasjonal kommunikasjonsmyndighet (Nkom), Justervesenet og Direktorat for strålevern og atomsikkerhet (DSA). Disse vilkårene skal sikre at utstyret nettselskapene bruker, deriblant strømmålerne, ikke er til ulempe eller skade for kundene.

I noen tilfeller har det blitt gitt fritak for installasjon av AMS-målere. Alle med fritak må også skifte strømmåler, men får da installert en strømmåler uten kommunikasjonsenhet. Nettselskapene kan også tilby andre løsninger, som alternativ plassering av måleren, til kunder som av forskjellige grunner motsetter seg installasjonen av AMS-måler. Eventuelle ekstrakostnader knyttet til manuell avlesning eller andre alternative løsninger må dekkes av kunden.

Stenging av strømmen er ikke en ønskelig situasjon for noen parter. Jeg er derfor glad for at det ser ut til at mange nettselskaper finner gode løsninger for de kundene som ønsker tilpasninger. Leveringsplikten, som følger av energiloven, gir nettselskapene plikt til å levere strøm til alle kunder i sitt område. Dette gjelder imidlertid kun så lenge kundene aksepterer vilkårene som er satt. Vilråene

knyttet til nettselskapenes strømløseleveranse til kundene er fremforhandlet av Forbrukertilsynet og Energi Norge, og er en privatrettslig avtale mellom nettselskap og strømkunde som er lik for alle. Hjemmel for stenging er regulert

i forbrukerkjøpsloven. Det er derfor ikke i NVE eller OED sin myndighet å avgjøre hvorvidt vilkårene for stenging er oppfylt. Spørsmål og klager knyttet til lovligheten av stenging kan rettes til Elkragenemnda.

SPØRSMÅL NR. 1755

Innlevert 31. mai 2019 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand

Besvart 6. juni 2019 av landbruks- og matminister Olaug V. Bollestad

Spørsmål:

Hva er departementets plan for å opprettholde forskningssaktiviteten og sikre videre tilgang til forsøksarealet når NIBIO avdeling Løken legges ned som enhet, jf. pressemeldingen av 5. juni 2015, og hva er formålet med en bevilgning over ny post 49 i RNB 2019 for kjøp av tomtegrunn, når de verdifulle forskningsarealene befinner seg på jordene til eiendommen og drifta er avhengig av tilgang til driftsbygninger?

BEGRUNNELSE:

Interimsstyret ved etablering av NIBIO konkluderte med ny regional struktur, og at bl.a. forskningsstasjonen ved Løken skulle bli nedlagt som enhet, men at forskningssaktiviteten skulle bli opprettholdt. Landbruks- og matdepartementet (LMD) publiserte 5. juni 2015 en pressemelding om «NIBIO tilstede i hele landet», der det står "Fortsatt forsøksarealer på Løken" og at "departementet har besluttet å videreføre forsøksarealet, men legge ned enheten". I årets reviderte nasjonalbudsjett over LMDs budsjett blir det foreslått å opprette en ny post 49 med en bevilgning på 2,6 mill. kroner for «å kjøpe tomtegrunn under bygninger» bl.a. i Øystre Slidre.

Svar:

Departementet har gitt NIBIO i oppgave å sikre forsøksarealer og gjennomføre andre tiltak for å støtte opp under fjellandbruket. Instituttet har de faglige forutsetningene for å ta stilling til hvor slike arealer bør anlegges. Det er også viktig at virksomheten har frihet og fleksibilitet til å opprette eller avvikle forsøksareal i tråd med endrede behov over tid. Departementets rolle er å styre NIBIO på mål og resultater, herunder også når det gjelder fjellandbruket.

I den forbindelse ba departementet om en oppdatering om status og planer på området under vårens styr-

ingsmøte med NIBIO. Instituttet orienterte om et arbeid knyttet til kunnskapsutvikling for fjellandbruket der det blant annet er opprettet en intern arbeidsgruppe som skal koordinere og drive frem faglig aktivitet på området. Videre er instituttet opptatt av god dialog med næring og forvaltning slik at ressursene prioriteres inn mot de viktigste behovene. Videre blir det gitt oppfordringer fra ledelsen til forskerne om viktigheten av å utforme prosjektsøknader som rettes inn mot fjellandbrukets behov og muligheter.

Representanten Strand viser til nyhetssak fra regjeringen 5. juni 2015 om NIBIOs regionale tilstedeværelse i hele landet.

Her fremgår det at miljøet på Løken er lite og sårbart, og at det er behov for å bygge opp sterke forskningsmiljø. Videre viser departementet til at instituttet har behov for å redusere sine utgifter til drift, administrasjon og vedlikehold. Departementets vedtak som angår Løken må sees i den sammenheng.

Med bakgrunn i vedtaket besluttet NIBIOs styre å avvikle Løken som egen enhet ved utgangen av 2017. Dette er fulgt opp, og den faglige aktiviteten videreføres som en midlertidig feltstasjon under instituttets enhet på Apelsvoll. For å slutføre igangsatt forsøksvirksomhet for Graminor AS, vil NIBIO ha aktivitet på Løken til 2020. Etter det jeg erfarer vil Graminor AS også fremover ha behov for forsøksvirksomhet på arealer i fjellområder. Valg av lokaliteter for dette arbeidet tar selskapet stilling til.

Som redegjort for i RNB 2019, samarbeider Landbruks- og matdepartementet (LMD) og Opplysningsvesenets fond (OVF) om modernisering av gamle og uhensiktsmessige festekontrakter. LMD eier over 20 bygg på Løken, mens OVF eier grunnen. Formålet med bevilgning over ny post 49 er å finansiere departementets kjøp av tomtegrunn og dyrket mark med sikte på å etablere mer hensiktsmessige eierforhold, herunder på Løken.

SPØRSMÅL NR. 1756**Innlevert 31. mai 2019 av stortingsrepresentant Grunde Almeland****Besvart 11. juni 2019 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad****Spørsmål:**

Vil statsråden åpne for at tilskudd fra Nasjonal tilskuddsordning for inkludering av barn i lavinntektsfamilier kan dekke utstyrssentralers utgifter utover etablering og drift, som eksempelvis årsavgift til BUA?

BEGRUNNELSE:

Utstyrssentraler er et virkemiddel som skal bidra til at alle barn, uavhengig av foreldrenes sosiale og økonomiske situasjon, skal ha mulighet til å delta jevnlig i minst én organisert fritidsaktivitet sammen med andre. Nasjonal tilskuddsordning for inkludering av barn i lavinntektsfamilier gir tilskudd til etablering og drift av utstyrssentraler.

BUA er en nasjonal forening som har spesialisert seg på utstyrssentraler og hjelper utstyrssentralene med verktøy og tjenester som styrker og synliggjør tilbudet, slik at flere barn og unge kan benytte tilbudet.

Kommuner, lag og foreninger som benytter BUAs verktøy og tjenester betaler en årsavgift til BUA. I 2019 er beløpet kr 20 000,- per år, eks. mva.

For å søke om tilskudd til etablering og drift av utstyrssentral, må søkere bekrefte at søknaden gjelder opprettelse eller utvikling av en utstyrssentral som oppfyller visse kriterier. Blant annet stilles det krav om at tilskuddsmidler bare kan benyttes til innkjøp av utstyr til utstyrssentralen, husleie og kostnader knyttet til lokale eller lønn til ansatte ved utstyrssentralen.

Foreninger som BUA gjør det enklere for kommuner, lag og foreninger å oppfylle viktige forutsetninger for å lykkes med utstyrssentral, ved å tilby følgende f.eks. rådgivning, nettverk, digitale hjelpemidler og markedsføring for utstyrssentralen.

Mange kommuner benytter seg av slike tjenester allerede i dag, men langt flere ville hatt muligheten til det dersom det var avklart hvorvidt det er mulig å søke om tilskudd for å dekke årsavgiften.

Svar:

Utstyrssentraler er et viktig bidrag for at alle barn og unge skal få delta i fritidsaktiviteter.

Nasjonal tilskuddsordning for inkludering av barn i lavinntektsfamilier viser at det i praksis er mange gode måter å organisere seg på når det gjelder utstyrssentraler, tilpasset lokale behov og organisasjonenes egenart. BUA-ordningen er en av disse.

Med bakgrunn i Stortingets behandling av Dokument 8:35 S (2018 – 2019), om ungdoms rett til meningsfull fritid, herunder utstyrssentraler, har Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet fått i oppgave å kartlegge dagens tilbud av utstyrssentraler, herunder tilgjengelighet, retningslinjer for kvalitet, sikkerhet og personvern. Det skal i tillegg vurderes hvordan utstyrsordningene tilfredsstillere tilgjengelighet og funksjonalitet for barn og unge med nedsatt funksjonsevne. Videre skal direktoratet vurdere om utstyrssentraler drevet av frivillige organisasjoner kan få driftsstøtte.

Når denne oversikten foreligger vil jeg vurdere om det er behov for endringer i regelverket, slik at for eksempel også årsavgiften til BUA kan dekkes med midler fra Nasjonal tilskuddsordning for inkludering av barn i lavinntektsfamilier.

Det er viktig med nyskaping og lokalt engasjement, og utstyrssentralene er et viktig tiltak for å nå barn og unge som vokser opp i lavinntektsfamilier.

SPØRSMÅL NR. 1757**Innlevert 31. mai 2019 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand****Besvart 11. juni 2019 av forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

I områdegjennomgangen for bygge- og eiendoms politikken i statlig sivil sektor vurderes overføring av eiendomsforvaltning fra autonome institusjoner til Statsbygg.

Hvilke konsekvenser får dette for forskning og utdanning, hvordan mener statsråden Statsbygg bedre kan forvalte bygg for pedagogisk formidling og forskning, og hvordan vil studentvelferd og lokale hensyn bli ivaretatt i videre oppfølging av gjennomgangen?

BEGRUNNELSE:

Gjennomgangen kom allerede i desember, men ble først offentlig i april. Det er et omfattende dokument der faglige vurderinger for kunnskapssektoren er lite berørt. Effektiv bygnings- og arealutnyttelse jobber alle institusjonene med til enhver tid, og lokalt samspill med kommuner og andre berørte parter er avgjørende for best mulig eiendomsforvaltning. Ved å flytte forvaltningen fra institusjonene, blir daglige beslutninger flyttet lenger unna dem det angår. I verste fall kan dyre leieavtaler gå utover forskningsarealer og -aktivitet. I Sverige står for eksempel universitetsbygg tomme på grunn av for dyre leiepriser. Det er også grunn til å spørre hvordan studentvelferd og gjennomføring av studier blir ivaretatt ved foreslåtte endringer.

NMBU foreslås først ut. Ås-miljøet opplever at det er tynn begrunnelse for å begynne med NMBU. NMBU har satt av penger og er klare for overtakelse. Kommunal- og moderniseringsministeren viser i sitt svar i dokument nr. 15:1449 (2018-2019) til at endringer ved NMBU vil være hensiktsmessig når veterinærene tar nybyggene på campus Ås i bruk, uten at dette gir gjenklang hos universitetet som er i prosess med å ansette ny rektor, og begynne et nytt semester med over 1000 nye studenter. Endret eiendomsforvaltning vil påvirke administrasjonen og daglig drift, og bli en ekstra belastning i en allerede stor omveltning. Studentsamskipnaden og universitetet har tett dialog rundt behovet til studentboliger, og studentvelferden ved Studentsamfunnet avhenger av lokaler å være i.

R-bygget ved NTNU er et godt eksempel på hvordan bygg, anvendt forskning og god undervisning blir løst i praksis. Her har NTNU kunnet omstille om utvikle seg basert på faglig behov.

Svar:

Denne regjeringen har igangsatt flere områdegjennomganger på utvalgte politikkområder og/eller etater. Områdegjennomganger skal legge til rette for systematisk arbeid med effektivisering og forbedring innenfor utvalgte områder, og skal kunne brukes som beslutningsunderlag for strukturelle endringer i offentlig sektor.

Regjeringen utlyste i august 2018 et oppdrag for å anskaffe en områdegjennomgang av bygge- og eiendoms politikken i statlig sivil sektor. Eventuelle spørsmål som dreier seg om formålet med områdegjennomgangen eller om Statsbygg kan rettes til kommunal- og moderniseringsministeren som er rette vedkommende for prosessen.

Universiteter og høyskoler disponerer om lag 3,5 millioner kvadratmeter arealer. Det er tre ulike forvaltningsregimer for disse arealene; selvforvaltet areal, areal forvaltet av Statsbygg og areal som leies av private aktører. For universitets- og høyskolesektoren utgjør selvforvaltet areal om lag halvparten av disponibelt areal med 1,8 millioner kvadratmeter som i dag forvaltes av Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU), Norges miljø- og biovitenskapelige universitet (NMBU), Norges idrettshøgskole (NIH), Universitetet i Bergen (UiB), Universitetet i Oslo (UiO) og Universitetet i Tromsø – Norges arktiske universitet (UiT). Den siste halvparten av disponibelt areal i universitets- og høyskolesektoren er relativt likt fordelt mellom areal forvaltet av Statsbygg (0,9 millioner kvadratmeter), og leie av private aktører (0,8 millioner kvadratmeter). De fleste universiteter og høyskoler disponerer areal som er forvaltet av ulike aktører.

Regjeringen har ikke konkludert på fremtidige forvaltningsmodeller for areal i statlig sivil sektor, men har besluttet å igangsette to prosesser:

1. Det skal vurderes hvorvidt Campus Ås (både ny og eksisterende bygningsmasse) bør innlemmes i husleieordningen og forvaltes av Statsbygg med virkning fra ferdigstillelse av nye bygg, antatt høsten 2020. Det er nedsatt en arbeidsgruppe som skal utrede konsekvensene av en eventuell forvaltningsoverføring.

2. Alle departementene (unntatt Forsvarsdepartementet) skal kartlegge egen forvaltning av eiendom i sin sektor innen utløpet av 2019. Denne kartleggingen skal legge grunnlaget for en vurdering av fremtidige forvaltningsmodeller for selvforvaltet areal.

Gjennom disse prosessene skal det kartlegges hvilke konsekvenser en eventuell forvaltningsoverføring av selvforvaltet areal til et annet forvaltningsregime vil ha for institusjonenes utøvelse av sitt samfunnsoppdrag.

Kartleggingen vil belyse ulike forhold knyttet til både kostnadseffektivitet og formåleffektivitet. Jeg legger til grunn at denne kartleggingen skal gi et godt kunnskapsgrunnlag for regjeringens beslutning om fremtidig modell for selvforvaltet areal.

Studentsamskipnadene er utenfor staten og er ikke en del av områdegjennomgangen av bygge- og eiendomspolitikken i statlig sivil sektor.

SPØRSMÅL NR. 1758

Innlevert 31. mai 2019 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen

Besvart 11. juni 2019 av forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Hvilke ambisjoner har statsråden for at Høgskolen i Østfold skal være en medspiller i arbeidet med dekommisjonering, og vil studietilbudet bli tilpasset behovet for kompetanse og arbeidskraft?

BEGRUNNELSE:

I juni 2018 vedtok IFEs styre å ikke starte opp Haldenreaktoren igjen, samt ikke søke om ny driftskonsesjon når den nåværende konsesjonen utløper i 2020. Haldenreaktoren skal dekommisjoneres. I Halden har vi nå muligheten til å sette gullstanderen for sikker dekommisjonering. Arbeidet som skal gjøres i Halden kan bli et rammeverk og forbilde for andre land som skal i gang med å avvikle sine reaktorer. Dette er omfattende arbeid som kommer til å kreve arbeidskraft med riktig kompetanse. Institutt for energiteknikk (IFE) har i mange år vært et lokomotiv for næringsutbygging og en samarbeidspartner for Høgskolen i Østfold. Mange bedrifter innenfor ulike felt har sitt utspring fra kompetansemiljøet på IFE. Dette er verdifulle ringefekter vi må ta vare på.

Svar:

Samarbeid med omverden, både arbeidslivet og instituttsektoren, er en sentral del av universiteters og høyskolars samfunnsoppdrag. Som forsknings- og høyere utdanningsminister har jeg vært tydelig i min forventning til institusjonene om at dette er en oppgave som skal prioriteres. Mange universiteter og høyskoler lykkes godt med dette og har utstrakt grad av samarbeid med aktører i sine regioner innenfor både forskning og høyere utdanning. Høgskolen i Østfold (HiØ) er særlig opptatt av sitt nærområde, og har som mål å levere på regionale, men også nasjonale, kunnskapsbehov. Samarbeidet med

det lokale nærings- og arbeidslivet er betydelig og de har blant annet et tett og veletablert samarbeid med IFE.

Universiteter og høyskoler har, og skal ha, stor grad av autonomi og faglig frihet. Dette er blant annet nedfelt i Lov om universiteter og høyskoler § 1-5. Hvordan HiØ løser sine oppgaver innenfor utdannings- og forskningssamarbeid er derfor opp til institusjonen selv. Det er imidlertid min vurdering at HiØ løser dette på en god måte, noe tilbakemeldingen fra departementet til HiØ i etatsstyringen 2019 også reflekterer.

Norsk nukleær dekommisjonering (NND) ble i 2018 opprettet som et nasjonalt organ for opprydding etter Norges den nukleære virksomheten ved IFEs anlegg på Kjeller og i Halden og for sikker håndtering av nukleært avfall. Oppgavene skal utføres på en måte som sikrer tillit i samfunnet og befolkningen. NNDs myndighet, ansvar og faste oppgaver framgår av hovedinstruksen for NND og i tildelingsbrevet fra Nærings- og fiskeridepartementet for 2019. NND skal i 2019 prioritere å bygge opp organisasjon for å kunne overta forskjellige utredningsoppgaver, gi oppdrag til IFE og følge opp disse. Hvorvidt dette også inkluderer et samarbeid med HiØ om relevant kunnskap og kompetanse innenfor de rammene som er gitt av departementene er opp til NND å vurdere.

SPØRSMÅL NR. 1759**Innlevert 31. mai 2019 av stortingsrepresentant Torleif Hamre****Besvart 7. juni 2019 av helseminister Bent Høie****Spørsmål:**

Underfinansieringen av helsetjenestene i kommunene er nå så alvorlig at kommunene på Nordmøre ønsker å si opp avtalen med helseforetaket. Oslo viser til kronisk underfinansiering i takt med økte oppgaver. Intensjonen i samhandlingsreformen er god, men midlene må følge med.

Forstår helseministeren kommunenes bekymring for finansieringen av de voksende oppgavene samhandlingsreformen fører med seg, og hvordan vil regjeringen sikre bedre samsvar mellom ansvarsoverføring og finansiering?

BEGRUNNELSE:

Samhandlingsreformen inneholder mange gode intensjoner, men har skapt store økonomiske utfordringer for kommuner som får ikke opplever at finansieringen holder tritt med det voksende ansvaret. Ni kommuner på Nordmøre varsler ifølge Dagens medisin at de vil si opp samhandlingsavtalen med det regionale helseforetaket, og dette handler om mye mer enn konflikten rundt fødeavdelingene, understreker rådmann Arne Ingebrigtsen i Kristiansund:

«Samhandling er ikke et spørsmål om hvordan kommunen kan tilrettelegge for at helseforetaket skal drive billigst mulig»

Fra mange hold kommer varslene om at kommunehelsetjenesten er underfinansiert, og misforholdet om vi sammenlikner med budsjettveksten for sjukehusene, ser bare ut til å ha vokst med utvidelsen av samhandlingsreformen til rus- og psykiatriområdene.

Oppgaveglidningen til primærhelsetjenesten skjer på mange områder samtidig. Den følger av halvert liggetid på sjukehusene, av den raske hjemsendinga av fødende, av fristbrudd for behandling innen rus/psykiatri som fører til lang og krevende oppfølging i ventetida... Fastlegene på sin side blir også nedlesset med nye oppgaver.

I min egen hjemkommune Eidsvoll, en lavinntektskommune med betydelige folkehelseutfordringer, merker vi disse utfordringene på kroppen. Skal samhandlingsreformen ha noen mulighet til å lykkes med sine hensikter, må kommunene settes i stand til å ruste opp for å løse de nye oppgavene, både når det gjelder kompetanse og kapasitet. Da må midlene følge med, og det gjør de ikke i tilstrekkelig grad i dag.

Svar:

Jeg er enig med representanten Hamre i at samhandlingsreformens intensjoner er gode. Derfor har jeg, gjennom flere meldinger til Stortinget, lagt til rette for å skape helhetlige og sammenhengende tjenester for pasientene. Særlig viktig er Meld. St. 26 (2014-2015) Framtidens primærhelsetjeneste – nærhet og helhet, og de tiltak som følger av denne. Med denne meldingen ble forutsetningen for å nå målene for samhandlingsreformen styrket, ved å rette innsatsen mot områder der reformen sviktet. En helhetlig og kompetent primærhelsetjeneste, dvs. kommunal helse- og omsorgstjeneste, er kanskje den viktigste forutsetningen.

Regjeringen gjennomfører en rekke tiltak for å bedre og styrke de kommunale helse- og omsorgstjenestene. I tillegg til økt kompetanse, bedre ledelse og etablering av et kommunalt pasient- og brukerregister, ble det 2018 startet opp pilotprosjekter med primærhelseteam og oppfølgingsteam. Vi har gitt tilskudd til å rekruttere psykologer til kommunene og fra 2020 vil det være en plikt for kommunene å ha psykologkompetanse. Vi arbeider nå med å forbedre og modernisere fastlegeordningen. Dette må gjøres for å bedre rekruttering med sikte på god legedekning i hele landet. Det er bevilget til sammen 218,5 millioner kroner til formålet i 2019. Vi har også styrket helsestasjons- og skolehelsetjenesten med over 1,3 mrd. kroner.

Viktig er også de mange tiltak vi gjennomfører på e-helseområdet for å bedre den helhetlige samhandlingen mellom aktørene i helse- og omsorgssektoren. Jeg vil også trekke frem etableringen av pakkeforløp på psykisk helse- og rusområdet, som er et tiltak for å få til bedre logistikk og samarbeid både innenfor spesialisthelsetjenesten og mellom nivåene.

Representanten Hamre mener kommunene er underfinansierte, men siden regjeringen Solberg tiltrådte i 2013 har det vært god vekst i kommunesektorens frie inntekter. Oppdaterte, foreløpige tall viser en gjennomsnittlig årlig vekst i kommunesektorens frie inntekter per innbygger på 0,7 prosent i perioden 2013–2018. Kommunesektoren har derfor et godt økonomisk fundament, og har de siste årene hatt gode netto driftsresultat. Dette gjenspeiles i at antallet kommuner i Register om betinget godkjenning og kontroll (ROBEK) er historisk lavt, med en nedgang fra 47 kommuner i registeret ved inngangen til 2017 til 17 kommuner ved utgangen av 2018. Det forventes at antallet vil bli redusert til rundt 10 i 2019.

På tross av all innsatsen som er gjort, er vi ikke i mål. Samhandling vil derfor være et sentralt tema i den kommende Nasjonal helse- og sykehusplan (2020 – 2023). I arbeidet med planen har Helse- og omsorgsdepartementet benyttet seg av evalueringer og dokumenter fra underlig-

gende etater, og det har vært en bred prosess for å få innspill og eksempler på god samhandling. Tiltak i den nye nasjonale helse- og sykehusplanen vil ta samhandling for en mer helhetlig og sammenhengende tjenester enda et steg videre.

SPØRSMÅL NR. 1760

Innlevert 31. mai 2019 av stortingsrepresentant Torleif Hamre

Besvart 7. juni 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

Befolkningen på Øvre Romerike har helt siden 2004 kjempet for å få gjenopptatt persontrafikken på siste del av Hovedbanen, strekningen Dal-Eidsvoll. Samferdselsministeren varslet i mars en utredning om Hovedbanen som lokale representanter for regjeringspartiene presenterte som et gjennomslag for dette kravet.

Kan samferdselsministeren bekrefte at gjenopptaking av persontrafikken på denne strekningen inngår i mandatet for utredningen, og hvordan ser framdriftsplanen for prosjektet ut?

BEGRUNNELSE:

Dette handler om å få gjenopptatt en rask og miljøvennlig kollektivforbindelse mellom sentrene i de to mest folkerike kommunene på Øvre Romerike. Lokaltogene kjører i dag fra Jessheim til Dal, der de blir stående lenge i påvente av retur sørover istedenfor å fortsette til Eidsvoll. 11.10.2018 stilte jeg spørsmål til samferdselsministeren i saken, og svaret var at dette ikke lar seg løse i dag, med en teknisk begrunnelse.

Kort tid etter, 14. mars 2019, kom samferdselsdepartementet likevel med en pressemelding som gav håp om bevegelse i saken. Utbedring av strekningen Lillestrøm-Eidsvoll på Hovedbanen ble lansert som en av tre nye konseptvalgutredninger (KVUer) på jernbaneområdet. Et presseutspill fra lokale politikere fra regjeringspartiene i Romerikes Blad samme dag forsterket budskapet i retning et løfte om at persontrafikken på Hovedbanen nå igjen ville bli ført til Eidsvoll, jfr. tittelen «Regjeringen ønsker seg hovedbanen tilbake til Eidsvoll». (Hovedbanen har hele tida gått til Eidsvoll, men problemet er at det nå for det meste bare er godsfrakt på siste del av strekningen.)

Dette var naturligvis til tverrpolitisk glede for alle på Øvre Romerike.

Men departementets pressemelding er ikke like konkret og forpliktende som det lokale avisutspillet når det gjelder kjernes spørsmålet: persontrafikken mellom Dal og Eidsvoll. Det er derfor behov for en konkret avklaring av om utredningen faktisk skal omfatte dette viktige tiltaket, og hvilken framdriftsplan som er gitt for prosjektet.

Svar:

Samferdselsdepartementet ga i mai Jernbanedirektoratet i oppdrag å utarbeide ei konseptvalgutgreiing (KVU) for Hovedbanen Nord, for strekningen Lillestrøm – Eidsvoll, då strekninga allereie i dag er erklært overbelasta i tidsrommet 18.00-23.30. Tidsrommet tilseier at det ei utfordring for kapasiteten både for person- og godstog.

Ei konseptvalgutgreiing (KVU) er ei omfattande utgreiing kor det er viktig å sjå på alle moglege løysingar før ein siler ut dei beste konsept. Utgreiinga skal vise den best moglege samfunnsmessige utnyttinga av infrastrukturen. Det er derfor viktig at ein ikkje sett avgrensing for denne analysen, ved å pålegge spesifikke krav ut over den overordna målsettinga om auka nytte. Det kan dirfor gjennom analysen også gjerast vurderingar av muligheiter for persontransporten på den omtalte strekninga mellom Dal-Eidsvoll. Den positive passasjerutviklinga på jernbana viser at regjeringas politikk og auka satsing på jernbanen gir gode resultat. Dette arbeidet vil regjeringa føre vidare til nytte og glede også for Øvre Romerikes befolkning.

Jernbanedirektoratet har anslått at utgreiinga vil ta om lag 1,5 år å gjennomføre. Konseptvalgutgreiinga er i startfasa med etablering av organisasjon og val av konsulent. Direktoratet reknar med at behovsanalyse og rammevilkår vert ferdig hausten 2019, og etter dette vil dei gjennomføre interessentverkstad. Den ferdige rapporten kan vere klar i november 2020.

SPØRSMÅL NR. 1761

Innlevert 31. mai 2019 av stortingsrepresentant Bengt Fasteraune

Besvart 7. juni 2019 av kommunal- og moderniseringsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Hva blir fordelingsvirkningen per fylkeskommune ved en økning av rammene til fylkeskommunene med henholdsvis 1 mrd. kr, 1,2 mrd. kr, 1,5 mrd. kr og 2 mrd. kr utover regjeringens potensielle budsjettforslag for 2020?

BEGRUNNELSE:

Regjeringens potensielle budsjettforslag må beregnes i tre alternativer: -0,2 mrd. kr, -0,05 mrd. kr og +0,1 mrd. kr, jf. kommuneproposisjonen.

Senterpartiet har stilt dette samme spørsmålet i forbindelse med statsbudsjettene. Det ønskes samme type svar nå. Svaret ønskes i Excel-format (viktig!).

I den grad nødvendige data for beregningen ikke foreligger, bes det om at det benyttes fremskrivninger fra 2019.

Svar:

I kommuneproposisjonen 2020 legger regjeringen opp til en realvekst i frie inntekter for fylkeskommunene på mel-

lom -0,2 og 0,1 mrd. kroner. I forbindelse med Statsbudsjettet for 2020 vil det i Grønt hefte gis anslag på nominell vekst i frie inntekter i 2020 i den enkelte fylkeskommune under gitte forutsetninger.

Vedlagt følger tabeller med grove anslag for den enkelte fylkeskommunes endring i frie inntekter i 2020 under ulike forutsetninger om samlet endring i fylkeskommunenes inntektsrammer. I tabellene er det vist fordelingsvirkningene for dagens fylkeskommuner. Fra 2020 gjelder ny fylkesinndeling.

Det vises tre alternative tabeller der utgangspunktet for hver av tabellene er alternativer med en endring i frie inntekter på hhv. -0,2 mrd. kroner, -0,05 mrd. kroner og 0,1 mrd. kroner. For hver av tabellene er det vist anslag på endring i frie inntekter for fylkeskommunene for det enkelte alternativ samt ved en økt inntektsramme på hhv. 1,0 mrd. kroner, 1,2 mrd. kroner, 1,5 mrd. kroner og 2,0 mrd. kroner utover dette.

Endring i frie inntekter på landsbasis er fordelt mellom fylkeskommunene etter fylkenes innbyggertall per 1. januar 2019. På nåværende tidspunkt er ikke mulig å gi en mer nøyaktig fordeling.

Vedlegg 1: Anslag endring i frie inntekter for den enkelte fylkeskommune med -0,2 mrd. kroner som utgangspunkt

Tabell 1. Anslag fordeling per fylkeskommune av en endring i frie inntekter på -0,2 mrd. kroner i 2020

Kolonne 1: Anslått endring i frie inntekter ved redusert inntektsramme -0,2 mrd. kroner. 1000 kr

Kolonne 2: Anslått endring i frie inntekter ved økt inntektsramme 0,8 mrd. kroner (-0,2 mrd. + 1,0 mrd). 1000 kr

Kolonne 3: Anslått endring i frie inntekter ved økt inntektsramme 1,0 mrd. kroner (-0,2 mrd. + 1,2 mrd). 1000 kr

Kolonne 4: Anslått endring i frie inntekter ved økt inntektsramme 1,3 mrd. kroner (-0,2 mrd. + 1,5 mrd). 1000 kr

Kolonne 5: Anslått endring i frie inntekter ved økt inntektsramme 1,8 mrd. kroner (-0,2 mrd. + 2,0 mrd). 1000 kr

Kolonne	Reduksjon 0,2 mrd. (1000 kroner)	Økning 0,8 mrd. (1000 kroner)	Økning 1,0 mrd. (1000 kroner)	Økning 1,3 mrd. (1000 kroner)	Økning 1,8 mrd. (1000 kroner)
	1	2	3	4	5
01 Østfold	-11 168	44 671	55 839	72 590	100 510
02 Akershus	-23 425	93 698	117 123	152 260	210 821
03 Oslo	-25 565	102 259	127 824	166 171	230 082
04 Hedmark	-7 410	29 639	37 049	48 164	66 689
05 Oppland	-7 115	28 459	35 574	46 246	64 033
06 Buskerud	-10 628	42 513	53 141	69 084	95 654
07 Vestfold	-9 424	37 698	47 122	61 259	84 820
08 Telemark	-6 506	26 023	32 528	42 287	58 551
09 Aust-Agder	-4 416	17 665	22 082	28 706	39 747
10 Vest-Agder	-7 041	28 165	35 207	45 769	63 372
11 Rogaland	-17 854	71 417	89 271	116 052	160 688
12 Hordaland	-19 687	78 750	98 437	127 969	177 187
14 Sogn og Fjordane	-4 120	16 482	20 602	26 783	37 084
15 Møre og Romsdal	-9 962	39 847	49 809	64 751	89 656
50 Trøndelag	-17 419	69 676	87 095	113 223	156 771
18 Nordland	-9 136	36 543	45 679	59 382	82 221
19 Troms	-6 276	25 104	31 381	40 795	56 485
20 Finnmark	-2 848	11 391	14 238	18 510	25 629
Hele landet	-200 000	800 000	1 000 000	1 300 000	1 800 000

Vedlegg 2: Anslag endring i frie inntekter for den enkelte fylkeskommune med -0,05 mrd. kroner som utgangspunkt

Tabell 2. Anslag fordeling per fylkeskommune av en endring i frie inntekter på -0,05 mrd. kroner i 2020.

Kolonne 1: Anslått endring i frie inntekter ved redusert inntektsramme -0,05 mrd. kroner. 1000 kr
 Kolonne 2: Anslått endring i frie inntekter ved økt inntektsramme 0,95 mrd. kroner (-0,05 mrd. + 1,0 mrd). 1000 kr
 Kolonne 3: Anslått endring i frie inntekter ved økt inntektsramme 1,15 mrd. kroner (-0,05 mrd. + 1,2 mrd). 1000 kr
 Kolonne 4: Anslått endring i frie inntekter ved økt inntektsramme 1,45 mrd. kroner (-0,05 mrd. + 1,5 mrd). 1000 kr
 Kolonne 5: Anslått endring i frie inntekter ved økt inntektsramme 1,95 mrd. kroner (-0,05 mrd. + 2,0 mrd). 1000 kr

Kolonne	Reduksjon -0,05 mrd. (1000 kroner)	Økning 0,95 mrd. (1000 kroner)	Økning 1,15 mrd. (1000 kroner)	Økning 1,45 mrd. (1000 kroner)	Økning 1,95 mrd. (1000 kroner)
	1	2	3	4	5
01 Østfold	-2 792	53 047	64 214	80 966	108 885
02 Akershus	-5 856	111 267	134 691	169 828	228 389
03 Oslo	-6 391	121 432	146 997	185 344	249 256
04 Hedmark	-1 852	35 197	42 607	53 721	72 246
05 Oppland	-1 779	33 795	40 910	51 582	69 369
06 Buskerud	-2 657	50 484	61 112	77 055	103 625
07 Vestfold	-2 356	44 766	54 191	68 327	91 889
08 Telemark	-1 626	30 902	37 408	47 166	63 430
09 Aust-Agder	-1 104	20 977	25 394	32 018	43 059
10 Vest-Agder	-1 760	33 446	40 488	51 050	68 653
11 Rogaland	-4 464	84 807	102 661	129 443	174 078
12 Hordaland	-4 922	93 515	113 203	142 734	191 953
14 Sogn og Fjordane	-1 030	19 572	23 693	29 873	40 175
15 Møre og Romsdal	-2 490	47 318	57 280	72 223	97 127
50 Trøndelag	-4 355	82 740	100 159	126 288	169 835
18 Nordland	-2 284	43 395	52 530	66 234	89 073
19 Troms	-1 569	29 811	36 088	45 502	61 192
20 Finnmark	-712	13 526	16 374	20 646	27 765
Hele landet	-50 000	950 000	1 150 000	1 450 000	1 950 000

Vedlegg 3: Anslag endring i frie inntekter for den enkelte fylkeskommune med 0,1 mrd. kroner som utgangspunkt

Tabell 3. Anslag fordeling per fylkeskommune av vekst i frie inntekter på 0,1 mrd. kroner i 2020.

Kolonne 1: Anslått endring i frie inntekter ved økt inntektsramme 0,1 mrd. kroner. 1000 kr
 Kolonne 2: Anslått endring i frie inntekter ved økt inntektsramme 1,1 mrd. kroner (0,1 mrd. + 1,0 mrd). 1000 kr
 Kolonne 3: Anslått endring i frie inntekter ved økt inntektsramme 1,3 mrd. kroner (0,1 mrd. + 1,2 mrd). 1000 kr
 Kolonne 4: Anslått endring i frie inntekter ved økt inntektsramme 1,6 mrd. kroner (0,1 mrd. + 1,5 mrd). 1000 kr
 Kolonne 5: Anslått endring i frie inntekter ved økt inntektsramme 2,1 mrd. kroner (0,1 mrd. + 2,0 mrd). 1000 kr

Kolonne	Økning 0,1 mrd. (1000 kroner)	Økning 1,1 mrd. (1000 kroner)	Økning 1,3 mrd. (1000 kroner)	Økning 1,6 mrd. (1000 kroner)	Økning 2,1 mrd. (1000 kroner)
	1	2	3	4	5
01 Østfold	5 584	61 422	72 590	89 342	117 261
02 Akershus	11 712	128 835	152 260	187 396	245 958
03 Oslo	12 782	140 606	166 171	204 518	268 429
04 Hedmark	3 705	40 754	48 164	59 279	77 803
05 Oppland	3 557	39 131	46 246	56 918	74 705
06 Buskerud	5 314	58 455	69 084	85 026	111 597
07 Vestfold	4 712	51 835	61 259	75 396	98 957
08 Telemark	3 253	35 781	42 287	52 045	68 310
09 Aust-Agder	2 208	24 290	28 706	35 330	46 371
10 Vest-Agder	3 521	38 727	45 769	56 331	73 934
11 Rogaland	8 927	98 198	116 052	142 833	187 469
12 Hordaland	9 844	108 281	127 969	157 500	206 718
14 Sogn og Fjordane	2 060	22 663	26 783	32 964	43 265
15 Møre og Romsdal	4 981	54 790	64 751	79 694	104 599
50 Trøndelag	8 709	95 804	113 223	139 352	182 899
18 Nordland	4 568	50 246	59 382	73 086	95 925
19 Troms	3 138	34 519	40 795	50 209	65 899
20 Finnmark	1 424	15 662	18 510	22 781	29 901
Hele landet	100 000	1 100 000	1 300 000	1 600 000	2 100 000

SPØRSMÅL NR. 1762**Innlevert 31. mai 2019 av stortingsrepresentant Bengt Fasteraune****Besvart 7. juni 2019 av kommunal- og moderniseringsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Hva blir fordelingsvirkning per kommune ved økning i kommunerammen uten fylkeskommuner med henholdsvis 1,9 mrd. kr, 2,3 mrd. kr, 2,7 mrd. kr, 3 mrd. kr og 3,5 mrd. kr utover regjeringens potensielle budsjettforslag for 2020? Beregningene gjøres i to alternativer - med og uten gradert basistilskudd (2017 og 2016-kriteriene)?

BEGRUNNELSE:

Regjeringens potensielle budsjettforslag må beregnes i tre alternativer: 1 mrd. kr, 1,5 mrd. kr og 2 mrd. kr, jf. kommuneproposisjonen.

Senterpartiet har stilt dette samme spørsmålet i forbindelse med statsbudsjettene. Det ønskes samme type svar nå. Svaret ønskes i Excel-format (viktig!).

I den grad nødvendige data for beregningen ikke foreligger, bes det om at det benyttes fremskrivninger fra 2019.

Svar:

I kommuneproposisjonen 2020 legger regjeringen opp til en realvekst i frie inntekter for kommunene på mellom 1 og 2 mrd. kroner. I forbindelse med Statsbudsjettet for 2020 vil det i Grønt hefte gis anslag på nominell vekst i frie inntekter i 2020 i den enkelte kommune under gitte forutsetninger.

Vedlagt følger tabeller med grove anslag for kommunenes endring i frie inntekter i 2020 under ulike forutsetninger om samlet endring i kommunenes inntektsramme. I tabellen er det vist fordelingsvirkningene for dagens kommuner. Fra 2020 gjelder ny kommuneinndeling.

Det vises tre alternative tabeller der utgangspunktet for hver av tabellene er alternativer med en endring i frie inntekter på hhv. 1,0 mrd. kroner, 1,5 mrd. kroner og 2,0 mrd. kroner. For hver av tabellene er det vist anslag på endring i frie inntekter for kommunene for det enkelte alternativ samt ved en økt inntektsramme på hhv. 1,9 mrd. kroner, 2,3 mrd. kroner, 2,7 mrd.

kroner, 3,0 mrd. kroner og 3,5 mrd. kroner utover dette. Endring i frie inntekter på landsbasis er fordelt mellom kommunenes etter kommunenes innbyggertall per 1. januar 2019. På nåværende tidspunkt er ikke mulig å gi en mer nøyaktig fordeling.

Fra og med 2017 blir kompensasjonen for smådriftsulemper i inntektssystemet differensiert mellom kommunene, ut fra graden av frivillighet på smådriftsulempene. Graden av frivillighet blir beregnet basert på kommunenes verdi på strukturkriteriet, som er et kriterium som sier noe om bosettingsmønsteret i kommunen og kommunene rundt. Kommunene med de største avstandene får fortsatt full kompensasjon for smådriftsulempene, mens kommunene med lavere verdier får en lavere kompensasjon. Alle kommuner får imidlertid minimum et halvt basistilskudd med denne modellen.

For å beregne fordelingsvirkningen av en kostnadsnøkkel uten modellen for gradert basistilskudd, er det tatt utgangspunkt i kostnadsnøkkelen for kommunene i 2019, og det er lagt til grunn at alle kommuner mottar fullt basistilskudd (på samme måte som før endringen i 2017). Dette vil i sum gi et basistilskudd som er 1,6 mrd. kroner høyere enn i 2019, som må dekkes inn fra alle kommuner. I de vedlagte tabellene er dette beløpet trukket inn med et likt beløp per innbygger fra alle kommuner. Den isolerte virkningen av at alle kommuner mottar fullt basistilskudd i 2019 er vist i kolonne 2 i de vedlagte tabellene.

Vedlegg 1: Anslag kommunevis fordeling av vekst i frie inntekter med 1,0 mrd. kroner som utgangspunkt

Spørsmål 1762

Vedlegg 1 - Anslag fordeling per kommune ved vekst i frie inntekter på 1,0 mrd. kroner i 2020Tabellforklaring:

Kolonne 1: Endring i innbyggertilskudd hvis alle kommuner hadde fått fullt basistilskudd i 2019. Finansiert med likt beløp per innbygger. 1000 kr.

Kolonne 2: Anslått økning i frie inntekter ved økt inntektsramme 1,0 mrd. kroner. 1000 kr

Kolonne 3: Anslått økning i frie inntekter ved økt inntektsramme 2,9 mrd. kroner (1,0 + 1,9 mrd. kroner). 1000 kr

Kolonne 4: Anslått økning i frie inntekter ved økt inntektsramme 3,3 mrd. kroner (1,0 + 2,3 mrd. kroner). 1000 kr

Kolonne 5: Anslått økning i frie inntekter ved økt inntektsramme 3,7 mrd. kroner (1,0 + 2,7 mrd. kroner). 1000 kr

Kolonne 6: Anslått økning i frie inntekter ved økt inntektsramme 4,0 mrd. kroner (1,0 + 3,0 mrd. kroner). 1000 kr

Kolonne 7: Anslått økning i frie inntekter ved økt inntektsramme 4,5 mrd. kroner (1,0 + 3,5 mrd. kroner). 1000 kr

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019) (1000 kr)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 1,0 mrd. kroner (1000 kr)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, inntekter 2020, vekst på 2,9 mrd (ytterligere 1,9 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, inntekter 2020, vekst på 3,3 mrd (ytterligere 2,3 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, inntekter 2020, vekst på 3,7 mrd (ytterligere 2,7 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, inntekter 2020, vekst på 4,0 mrd (ytterligere 3,0 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, inntekter 2020, vekst på 4,5 mrd (ytterligere 3,5 mrd)	
			kol. 1	kol. 2	(1 000 kr)	kol. 3	(1 000 kr)	kol. 4	(1 000 kr)	kol. 5	(1 000 kr)	kol. 6
0101 Halden	-2 024	5 851	16 969	19 309	21 650	23 405	26 331					
0104 Moss	-2 010	6 142	17 812	20 269	22 725	24 568	27 639					
0105 Sarpsborg	-9 116	10 510	30 478	34 681	38 885	42 038	47 293					
0106 Fredrikstad	-16 527	15 347	44 506	50 645	56 784	61 388	69 061					
0111 Hvaler	3 203	863	2 503	2 848	3 194	3 453	3 884					
0118 Aremark	1 364	255	739	840	942	1 019	1 146					
0119 Marker	2 939	674	1 955	2 225	2 494	2 697	3 034					
0121 Rømskog	200	126	366	417	467	505	568					
0122 Trøgstad	4 199	1 004	2 910	3 312	3 713	4 014	4 516					
0123 Spydeberg	5 110	1 134	3 288	3 742	4 196	4 536	5 103					
0124 Askim	2 782	2 978	8 635	9 826	11 017	11 910	13 399					
0125 Eidsberg	3 543	2 144	6 218	7 075	7 933	8 576	9 648					

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennomføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 1,0 mrd. kroner		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,9 mrd (ytterligere 1,9 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 3,3 mrd (ytterligere 2,3 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 3,7 mrd (ytterligere 2,7 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,0 mrd (ytterligere 3,0 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,5 mrd (ytterligere 3,5 mrd)	
		(1000 kr)	kol. 2	(1 000 kr)	kol. 3	(1 000 kr)	kol. 4	(1 000 kr)	kol. 5	(1 000 kr)	kol. 6	(1 000 kr)	kol. 7
0127 Skiptvet	4 571	713	2 067	2 352	2 637	2 850	3 207						
0128 Rakkestad	4 022	1 545	4 479	5 097	5 715	6 178	6 951						
0135 Råde	4 509	1 415	4 105	4 671	5 237	5 662	6 370						
0136 Rygge	2 445	3 030	8 787	9 999	11 211	12 120	13 635						
0137 Våler	3 986	1 050	3 044	3 464	3 884	4 199	4 724						
0138 Hobøl	4 536	1 059	3 071	3 494	3 918	4 236	4 765						
0211 Vestby	1 942	3 345	9 701	11 039	12 377	13 381	15 053						
0213 Ski	-1 729	5 789	16 787	19 102	21 418	23 154	26 049						
0214 Ås	1 311	3 816	11 068	12 594	14 121	15 266	17 174						
0215 Frogn	2 650	2 958	8 578	9 761	10 945	11 832	13 311						
0216 Nesodden	1 454	3 658	10 607	12 070	13 533	14 630	16 459						
0217 Oppegård	-539	5 141	14 910	16 966	19 023	20 565	23 136						
0219 Bærum	-29 545	23 806	69 036	78 558	88 081	95 222	107 125						
0220 Asker	-10 580	11 547	33 485	38 104	42 723	46 187	51 960						
0221 Aurskog-Høland	1 067	3 097	8 980	10 219	11 458	12 387	13 935						
0226 Sørums	1 460	3 428	9 940	11 311	12 682	13 710	15 424						
0227 Fet	3 247	2 223	6 445	7 334	8 223	8 890	10 001						
0228 Rælingen	2 058	3 408	9 885	11 248	12 611	13 634	15 338						
0229 Enebakk	3 385	2 069	6 001	6 829	7 657	8 277	9 312						
0230 Lørenskog	-3 949	7 527	21 829	24 839	27 850	30 108	33 872						
0231 Skedsmo	-8 549	10 445	30 290	34 468	38 646	41 779	47 002						
0233 Nittedal	305	4 521	13 111	14 919	16 728	18 084	20 345						
0234 Gjerdrum	4 977	1 281	3 714	4 226	4 738	5 122	5 762						
0235 Ullensaker	-3 645	7 176	20 810	23 680	26 550	28 703	32 291						
0236 Nes	-161	4 107	11 911	13 554	15 197	16 430	18 483						

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)						
		kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	kol. 5	kol. 6	kol. 7
0237 Eidsvoll	-404	4 677	13 563	15 433	17 304	18 707	21 046	
0238 Nannestad	2 754	2 568	7 447	8 474	9 501	10 271	11 555	
0239 Hurdal	2 996	538	1 559	1 774	1 989	2 150	2 419	
0301 Oslo	-190 897	127 824	370 688	421 818	472 947	511 294	575 206	
0402 Kongsvinger	1 182	3 345	9 701	11 039	12 377	13 380	15 053	
0403 Hamar	-1 624	5 845	16 951	19 289	21 627	23 380	26 303	
0412 Ringsaker	-3 517	6 473	18 771	21 360	23 949	25 891	29 127	
0415 Løten	4 429	1 438	4 171	4 746	5 321	5 753	6 472	
0417 Stange	570	3 926	11 384	12 954	14 524	15 702	17 665	
0418 Nord-Odal	3 373	943	2 734	3 112	3 489	3 772	4 243	
0419 Sør-Odal	3 397	1 479	4 288	4 880	5 471	5 915	6 654	
0420 Eidskog	3 823	1 147	3 328	3 787	4 246	4 590	5 164	
0423 Grue	3 472	872	2 529	2 877	3 226	3 488	3 924	
0425 Åsnes	3 328	1 354	3 926	4 468	5 010	5 416	6 093	
0426 Våler	3 573	695	2 017	2 295	2 573	2 781	3 129	
0427 Elverum	620	3 977	11 534	13 125	14 715	15 909	17 897	
0428 Trysil	762	1 240	3 596	4 092	4 588	4 960	5 580	
0429 Åmot	2 389	827	2 399	2 729	3 060	3 308	3 722	
0430 Stor-Elvdal	-726	462	1 338	1 523	1 708	1 846	2 077	
0432 Rendalen	-531	336	975	1 109	1 244	1 345	1 513	
0434 Engerdal	-380	241	700	796	893	965	1 086	
0436 Tolga	1 615	291	844	961	1 077	1 164	1 310	
0437 Tynset	2 841	1 049	3 043	3 463	3 882	4 197	4 722	
0438 Alvdal	2 313	454	1 316	1 498	1 679	1 815	2 042	
0439 Folldal	-460	296	858	977	1 095	1 184	1 332	

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennomføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 1,0 mrd. kroner									
		(1000 kr)	kol. 2	(1 000 kr)	kol. 3	(1 000 kr)	kol. 4	(1 000 kr)	kol. 5	(1 000 kr)	kol. 6
0441 Os	2 276	359	1 041	1 184	1 328	1 435	1 615				
0501 Lillehammer	-1 018	5 259	15 252	17 356	19 460	21 037	23 667				
0502 Gjøvik	-2 104	5 757	16 696	18 999	21 302	23 029	25 908				
0511 Dovre	1 554	491	1 423	1 620	1 816	1 963	2 209				
0512 Lesja	-595	377	1 093	1 244	1 395	1 508	1 697				
0513 Skjåk	423	414	1 200	1 365	1 530	1 655	1 861				
0514 Lom	1 584	430	1 248	1 420	1 592	1 721	1 937				
0515 Vågå	2 784	674	1 953	2 223	2 492	2 694	3 031				
0516 Nord-Fron	3 703	1 078	3 125	3 556	3 987	4 311	4 849				
0517 Sel	2 636	1 086	3 151	3 585	4 020	4 346	4 889				
0519 Sør-Fron	4 440	587	1 702	1 937	2 171	2 348	2 641				
0520 Ringebru	3 489	830	2 408	2 741	3 073	3 322	3 737				
0521 Øyer	4 001	961	2 786	3 170	3 555	3 843	4 323				
0522 Gausdal	3 519	1 147	3 327	3 785	4 244	4 588	5 162				
0528 Østre Toten	2 030	2 805	8 136	9 258	10 380	11 222	12 624				
0529 Vestre Toten	2 909	2 512	7 285	8 289	9 294	10 048	11 304				
0532 Jevnaker	4 657	1 285	3 726	4 240	4 754	5 139	5 782				
0533 Lunner	3 298	1 699	4 926	5 606	6 285	6 795	7 644				
0534 Gran	2 351	2 560	7 425	8 449	9 473	10 241	11 522				
0536 Søndre Land	2 357	1 055	3 060	3 483	3 905	4 221	4 749				
0538 Nordre Land	3 046	1 252	3 631	4 132	4 632	5 008	5 634				
0540 Sør-Aurdal	269	559	1 622	1 846	2 070	2 238	2 518				
0541 Etnedal	1 265	245	710	808	906	980	1 102				
0542 Nord-Aurdal	3 612	1 205	3 493	3 975	4 457	4 818	5 420				
0543 Vestre Slidre	3 205	401	1 162	1 322	1 483	1 603	1 803				

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)						
		kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	kol. 5	kol. 6	kol. 7
0544 Øystre Slidre	2 450	602	1 746	1 987	2 228	2 408	2 709	
0545 Vang	-71	302	876	997	1 118	1 209	1 360	
0602 Drammen	-12 606	12 937	37 518	42 693	47 868	51 749	58 218	
0604 Kongsberg	-1 051	5 158	14 957	17 020	19 083	20 631	23 209	
0605 Ringerike	-2 660	5 713	16 569	18 854	21 139	22 853	25 710	
0612 Hole	4 146	1 285	3 726	4 239	4 753	5 139	5 781	
0615 Flå	-313	197	573	652	731	790	888	
0616 Nes	3 160	622	1 804	2 053	2 302	2 489	2 800	
0617 Gol	4 054	859	2 491	2 834	3 178	3 435	3 865	
0618 Hemsedal	627	466	1 350	1 537	1 723	1 863	2 095	
0619 Ål	3 058	877	2 542	2 893	3 244	3 507	3 945	
0620 Hol	2 286	839	2 435	2 770	3 106	3 358	3 778	
0621 Sigdal	1 129	655	1 900	2 162	2 424	2 620	2 948	
0622 Krødsherad	1 552	420	1 219	1 387	1 555	1 681	1 891	
0623 Modum	2 558	2 624	7 609	8 658	9 708	10 495	11 807	
0624 Øvre Eiker	1 295	3 588	10 405	11 840	13 275	14 352	16 145	
0625 Nedre Eiker	87	4 685	13 587	15 461	17 335	18 740	21 083	
0626 Lier	-687	4 950	14 354	16 334	18 314	19 799	22 274	
0627 Røyken	365	4 248	12 320	14 019	15 718	16 993	19 117	
0628 Hurum	3 232	1 787	5 182	5 897	6 612	7 148	8 041	
0631 Flesberg	2 295	506	1 466	1 669	1 871	2 022	2 275	
0632 Rollag	-377	266	772	879	985	1 065	1 198	
0633 Nore og Uvdal	-724	459	1 332	1 516	1 700	1 838	2 067	
0701 Horten	-591	5 130	14 877	16 929	18 981	20 520	23 085	
0704 Tønsberg	-5 971	8 629	25 023	28 475	31 927	34 515	38 830	

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)						
		kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	kol. 5	kol. 6	kol. 7
0710 Sandefjord	-11 289	11 875	34 437	39 187	43 936	47 499	53 436	
0711 Sveivik	4 458	1 255	3 638	4 140	4 642	5 019	5 646	
0712 Larvik	-6 939	8 841	25 639	29 175	32 712	35 364	39 785	
0713 Sande	3 772	1 859	5 390	6 134	6 878	7 435	8 365	
0715 Holmestrand	2 627	2 697	7 822	8 901	9 979	10 789	12 137	
0716 Re	3 345	1 826	5 296	6 026	6 757	7 305	8 218	
0729 Færder	-741	5 011	14 532	16 537	18 541	20 044	22 550	
0805 Porsgrunn	-3 214	6 799	19 716	22 435	25 155	27 194	30 593	
0806 Skien	-8 706	10 256	29 742	33 844	37 946	41 023	46 151	
0807 Notodden	2 970	2 380	6 902	7 855	8 807	9 521	10 711	
0811 Siljan	4 339	437	1 268	1 442	1 617	1 748	1 967	
0814 Bamble	2 314	2 644	7 668	8 726	9 784	10 577	11 899	
0815 Kragerø	3 394	1 953	5 664	6 445	7 226	7 812	8 789	
0817 Drangedal	-29	766	2 221	2 527	2 833	3 063	3 446	
0819 Nome	3 463	1 227	3 558	4 049	4 540	4 908	5 522	
0821 Bø	4 804	1 244	3 609	4 106	4 604	4 977	5 599	
0822 Sauherad	4 267	806	2 337	2 659	2 981	3 223	3 626	
0826 Tinn	1 562	1 085	3 146	3 580	4 014	4 339	4 882	
0827 Hjartdal	1 385	295	856	974	1 092	1 180	1 328	
0828 Seljord	1 944	551	1 597	1 817	2 037	2 203	2 478	
0829 Kviteseid	1 432	451	1 308	1 488	1 669	1 804	2 029	
0830 Nissedal	-436	277	803	914	1 025	1 108	1 247	
0831 Fyresdal	-387	241	700	796	893	965	1 086	
0833 Tokke	-364	418	1 213	1 380	1 547	1 673	1 882	
0834 Vinje	-1 091	699	2 026	2 306	2 585	2 795	3 144	

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 1,0 mrd. kroner		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,9 mrd (ytterligere 1,9 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 3,3 mrd (ytterligere 2,3 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 3,7 mrd (ytterligere 2,7 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,0 mrd (ytterligere 3,0 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,5 mrd (ytterligere 3,5 mrd)	
		(1000 kr)	kol. 2	(1 000 kr)	kol. 3	(1 000 kr)	kol. 4	(1 000 kr)	kol. 5	(1 000 kr)	kol. 6	(1 000 kr)	kol. 7
0901 Risør	4 159	1 285	3 727	4 241	4 755	5 141	5 784						
0904 Grimstad	359	4 363	12 652	14 397	16 142	17 451	19 633						
0906 Arendal	-6 117	8 405	24 375	27 737	31 099	33 621	37 824						
0911 Gjerstad	3 132	461	1 336	1 520	1 704	1 842	2 073						
0912 Vegårshei	2 283	393	1 139	1 296	1 453	1 571	1 768						
0914 Tvedestrand	3 407	1 139	3 303	3 759	4 214	4 556	5 126						
0919 Froland	3 923	1 097	3 181	3 620	4 059	4 388	4 936						
0926 Lillesand	3 561	2 063	5 982	6 807	7 632	8 250	9 282						
0928 Birkenes	3 785	978	2 837	3 228	3 619	3 913	4 402						
0929 Åmli	-542	347	1 006	1 145	1 283	1 387	1 561						
0935 Iveland	2 273	249	722	821	921	995	1 120						
0937 Evje og Hornnes	3 280	683	1 980	2 253	2 526	2 731	3 073						
0938 Bygland	-354	224	649	738	828	895	1 007						
0940 Valle	-351	217	629	716	803	868	976						
0941 Bykle	-279	179	519	590	662	715	805						
1001 Kristiansand	-19 432	17 320	50 227	57 154	64 082	69 278	77 938						
1002 Mandal	2 434	2 939	8 523	9 698	10 874	11 756	13 225						
1003 Farsund	3 561	1 820	5 277	6 005	6 732	7 278	8 188						
1004 Flekkefjord	3 466	1 702	4 934	5 615	6 296	6 806	7 657						
1014 Vennesla	2 257	2 746	7 963	9 061	10 159	10 983	12 356						
1017 Songdalen	4 173	1 259	3 650	4 153	4 657	5 034	5 664						
1018 Søgne	3 598	2 140	6 206	7 062	7 918	8 560	9 631						
1021 Marnardal	2 765	431	1 250	1 423	1 595	1 724	1 940						
1026 Åseral	-273	176	511	582	652	705	793						
1027 Audnedal	1 743	334	969	1 102	1 236	1 336	1 503						

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 1,0 mrd. kroner		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,9 mrd (ytterligere 1,9 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 3,3 mrd (ytterligere 2,3 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 3,7 mrd (ytterligere 2,7 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,0 mrd (ytterligere 3,0 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,5 mrd (ytterligere 3,5 mrd)	
		(1000 kr)	kol. 2	(1 000 kr)	kol. 3	(1 000 kr)	kol. 4	(1 000 kr)	kol. 5	(1 000 kr)	kol. 6	(1 000 kr)	kol. 7
1029 Lindesnes	3 228	930	2 696	3 068	3 439	3 718	4 183						
1032 Lyngdal	3 539	1 616	4 686	5 332	5 978	6 463	7 271						
1034 Hægebostad	1 349	316	916	1 042	1 169	1 263	1 421						
1037 Kvinesdal	2 942	1 135	3 292	3 746	4 200	4 540	5 108						
1046 Sirdal	-541	345	1 001	1 139	1 277	1 381	1 553						
1101 Eigersund	2 431	2 783	8 072	9 185	10 298	11 133	12 525						
1102 Sandnes	-15 103	14 498	42 043	47 842	53 641	57 990	65 239						
1103 Stavanger	-31 543	25 156	72 953	83 015	93 078	100 624	113 202						
1106 Haugesund	-3 428	6 991	20 274	23 071	25 867	27 964	31 460						
1111 Sokndal	2 822	620	1 799	2 047	2 295	2 481	2 791						
1112 Lund	2 452	603	1 749	1 990	2 231	2 412	2 714						
1114 Bjerkeim	2 308	527	1 528	1 739	1 949	2 107	2 371						
1119 Hå	1 402	3 531	10 240	11 652	13 065	14 124	15 890						
1120 Klepp	1 571	3 632	10 534	11 987	13 440	14 529	16 346						
1121 Time	1 706	3 527	10 230	11 641	13 052	14 110	15 874						
1122 Gjesdal	2 975	2 233	6 476	7 370	8 263	8 933	10 049						
1124 Sola	-623	4 989	14 468	16 463	18 459	19 956	22 450						
1127 Randaberg	4 078	2 074	6 016	6 846	7 675	8 298	9 335						
1129 Forsand	2 149	224	649	739	828	896	1 008						
1130 Strand	3 058	2 387	6 923	7 878	8 833	9 549	10 743						
1133 Hjelmealand	-794	504	1 461	1 662	1 864	2 015	2 267						
1134 Suldal	-1 124	712	2 065	2 350	2 635	2 848	3 204						
1135 Sauda	3 857	863	2 502	2 847	3 192	3 451	3 882						
1141 Finnøy	932	591	1 714	1 951	2 187	2 365	2 660						
1142 Rennesøy	3 486	910	2 638	3 002	3 366	3 639	4 094						

Kommune	Fordelings- virkning av å gjenninnføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 1,0 mrd. kroner	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,9 mrd (ytterligere 1,9 mrd)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 3,3 mrd (ytterligere 2,3 mrd)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 3,7 mrd (ytterligere 2,7 mrd)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,0 mrd (ytterligere 3,0 mrd)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,5 mrd (ytterligere 3,5 mrd)
	(1000 kr) kol. 1	(1000 kr) kol. 2	(1 000 kr) kol. 3	(1 000 kr) kol. 4	(1 000 kr) kol. 5	(1 000 kr) kol. 6	(1 000 kr) kol. 7
1144 Kvitsøy	-159	97	281	320	358	387	436
1145 Bokn	1 251	158	457	520	583	631	709
1146 Tysvær	2 157	2 070	6 002	6 830	7 658	8 279	9 314
1149 Karmøy	-5 361	7 913	22 947	26 112	29 277	31 651	35 608
1151 Utsira	-62	37	107	121	136	147	166
1160 Vindafjord	1 544	1 641	4 759	5 415	6 071	6 564	7 384
1201 Bergen	-74 838	52 774	153 044	174 154	195 263	211 095	237 482
1211 Etne	2 467	765	2 219	2 525	2 831	3 061	3 443
1216 Sveio	2 898	1 074	3 114	3 543	3 973	4 295	4 832
1219 Bømlo	1 818	2 245	6 510	7 407	8 305	8 979	10 101
1221 Stord	1 706	3 509	10 177	11 581	12 985	14 038	15 792
1222 Fitjar	3 369	601	1 742	1 983	2 223	2 403	2 703
1223 Tysnes	-124	534	1 549	1 763	1 976	2 137	2 404
1224 Kvinnherad	892	2 466	7 150	8 136	9 123	9 862	11 095
1227 Jondal	-320	204	592	673	755	816	918
1228 Odda	3 801	1 266	3 671	4 177	4 684	5 064	5 697
1231 Ullensvang	-301	623	1 807	2 056	2 305	2 492	2 804
1232 Eidfjord	-272	170	493	561	629	680	765
1233 Ulvik	-327	205	595	677	759	821	923
1234 Granvin	1 994	176	510	580	651	703	791
1235 Voss	1 856	2 741	7 950	9 046	10 143	10 965	12 336
1238 Kvam	2 670	1 584	4 594	5 228	5 862	6 337	7 129
1241 Fusa	842	725	2 101	2 391	2 681	2 899	3 261
1242 Samnanger	2 752	463	1 342	1 527	1 712	1 851	2 082
1243 Os	746	3 904	11 323	12 885	14 447	15 618	17 570

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 1,0 mrd. kroner	Anslag vekst i frie Anslag vekst i frie Anslag vekst i frie Anslag vekst i frie				(1 000 kr)
			(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)	
	kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	kol. 5	kol. 6	kol. 7
1244 Austevoll	909	978	2 837	3 228	3 619	3 913	4 402
1245 Sund	3 507	1 325	3 844	4 374	4 904	5 302	5 964
1246 Fjell	-873	4 911	14 241	16 206	18 170	19 643	22 099
1247 Askøy	-1 755	5 494	15 934	18 131	20 329	21 977	24 725
1251 Vaksdal	1 613	759	2 202	2 505	2 809	3 037	3 416
1252 Modalen	-112	71	207	235	264	285	321
1253 Osterøy	2 757	1 524	4 419	5 029	5 639	6 096	6 858
1256 Meland	3 995	1 537	4 456	5 071	5 685	6 146	6 914
1259 Øygarden	3 608	918	2 661	3 028	3 395	3 670	4 129
1260 Radøy	3 828	955	2 771	3 153	3 535	3 822	4 300
1263 Lindås	871	2 968	8 606	9 793	10 980	11 870	13 354
1264 Austrheim	3 750	542	1 571	1 788	2 005	2 167	2 438
1265 Fedje	-166	105	306	348	390	422	475
1266 Masfjorden	-512	321	931	1 060	1 188	1 284	1 445
1401 Flora	2 377	2 224	6 451	7 340	8 230	8 898	10 010
1411 Gulen	-681	436	1 264	1 438	1 612	1 743	1 961
1412 Solund	-237	154	446	508	569	616	693
1413 Hyllestad	-408	256	743	846	949	1 025	1 154
1416 Høyanger	-969	768	2 227	2 534	2 841	3 071	3 455
1417 Vik	-787	501	1 454	1 655	1 855	2 006	2 257
1418 Balestrand	-375	240	696	792	888	960	1 080
1419 Leikanger	2 775	437	1 269	1 444	1 619	1 750	1 969
1420 Sogndal	3 695	1 537	4 458	5 073	5 688	6 149	6 918
1421 Aurland	-520	331	960	1 093	1 225	1 324	1 490
1422 Lærdal	-635	404	1 171	1 332	1 494	1 615	1 817

Kommune	Fordelings- virkning av å gjenninnføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)						
		kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	kol. 5	kol. 6	kol. 7
1424 Årdal	3 678	984	2 855	3 248	3 642	3 938	4 430	
1426 Luster	811	975	2 827	3 217	3 607	3 900	4 387	
1428 Askvoll	-890	570	1 654	1 882	2 110	2 281	2 566	
1429 Fjaler	764	520	1 508	1 716	1 924	2 079	2 339	
1430 Gaular	1 677	568	1 648	1 875	2 102	2 272	2 556	
1431 Jølster	1 704	572	1 658	1 887	2 116	2 287	2 573	
1432 Førde	2 913	2 457	7 126	8 108	9 091	9 828	11 057	
1433 Naustdal	2 966	524	1 520	1 730	1 940	2 097	2 359	
1438 Bremanger	-1 098	695	2 017	2 295	2 573	2 781	3 129	
1439 Vågsøy	3 920	1 120	3 249	3 697	4 146	4 482	5 042	
1441 Selje	-730	516	1 495	1 701	1 908	2 062	2 320	
1443 Eid	3 546	1 154	3 348	3 810	4 271	4 618	5 195	
1444 Hornindal	1 444	216	627	713	800	865	973	
1445 Gloppen	2 217	1 095	3 176	3 614	4 053	4 381	4 929	
1449 Stryn	1 296	1 345	3 901	4 439	4 977	5 380	6 053	
1502 Molde	-1 162	5 068	14 696	16 723	18 750	20 270	22 804	
1504 Ålesund	-6 682	9 008	26 124	29 727	33 331	36 033	40 537	
1505 Kristiansund	63	4 556	13 212	15 034	16 856	18 223	20 501	
1511 Vanylven	360	594	1 722	1 959	2 196	2 375	2 671	
1514 Sande	1 089	468	1 357	1 544	1 731	1 872	2 105	
1515 Herøy	3 527	1 675	4 859	5 529	6 199	6 702	7 539	
1516 Ulstein	4 401	1 616	4 686	5 332	5 978	6 463	7 271	
1517 Hareid	5 085	967	2 806	3 193	3 580	3 870	4 354	
1519 Volda	3 493	1 726	5 006	5 696	6 387	6 904	7 767	
1520 Ørsta	2 876	2 038	5 909	6 724	7 539	8 151	9 169	

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennomføre fullt basis til alle kommuner (2019) (1 000 kr)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 1,0 mrd. kroner (1 000 kr)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)					Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,5 mrd (ytterligere 3,5 mrd)
			kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	kol. 5	
1523 Ørskog	4 706	422	1 225	1 394	1 562	1 689	1 900	
1524 Norddal	-490	309	895	1 019	1 142	1 235	1 389	
1525 Stranda	1 817	857	2 485	2 827	3 170	3 427	3 855	
1526 Stordal	1 386	178	515	587	658	711	800	
1528 Sykkylven	4 185	1 437	4 167	4 742	5 317	5 748	6 467	
1529 Skodje	4 486	894	2 593	2 951	3 308	3 576	4 023	
1531 Sula	4 295	1 740	5 046	5 742	6 438	6 960	7 830	
1532 Giske	3 704	1 576	4 571	5 201	5 832	6 305	7 093	
1534 Haram	1 054	1 761	5 107	5 811	6 516	7 044	7 925	
1535 Vestnes	3 218	1 227	3 557	4 048	4 539	4 907	5 520	
1539 Rauma	2 127	1 405	4 075	4 637	5 199	5 621	6 323	
1543 Nesset	331	555	1 609	1 831	2 053	2 219	2 497	
1545 Midsund	307	379	1 099	1 250	1 402	1 516	1 705	
1546 Sandøy	-368	232	674	767	860	929	1 046	
1547 Aukra	2 893	664	1 926	2 192	2 458	2 657	2 989	
1548 Fræna	2 234	1 839	5 334	6 070	6 805	7 357	8 277	
1551 Eide	3 560	644	1 868	2 126	2 384	2 577	2 899	
1554 Averøy	2 702	1 098	3 183	3 623	4 062	4 391	4 940	
1557 Gjemnes	1 664	496	1 437	1 636	1 834	1 983	2 230	
1560 Tingvoll	-434	571	1 657	1 886	2 114	2 286	2 572	
1563 Sunndal	3 662	1 334	3 868	4 401	4 935	5 335	6 001	
1566 Surnadal	2 549	1 113	3 226	3 671	4 117	4 450	5 007	
1571 Halså	-465	295	857	975	1 093	1 182	1 329	
1573 Smøla	-632	401	1 161	1 322	1 482	1 602	1 802	
1576 Aure	-1 052	667	1 934	2 201	2 467	2 667	3 001	

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 1,0 mrd. kroner	Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)						
			kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	kol. 5	kol. 6	kol. 7
5001 Trondheim	-49 408	36 815	106 764	121 490	136 216	147 261	165 668		
5004 Steinkjer	-176	4 146	12 023	13 681	15 340	16 583	18 656		
5005 Namsos	2 778	2 461	7 137	8 121	9 106	9 844	11 075		
5011 Hemne	2 221	794	2 301	2 619	2 936	3 174	3 571		
5012 Snillfjord	-290	187	544	619	694	750	844		
5013 Hitra	40	881	2 555	2 907	3 260	3 524	3 964		
5014 Frøya	1 005	951	2 758	3 139	3 519	3 805	4 280		
5015 Ørland	4 269	1 001	2 903	3 304	3 704	4 004	4 505		
5016 Agdenes	-493	318	921	1 049	1 176	1 271	1 430		
5017 Bjugn	3 052	920	2 669	3 037	3 405	3 682	4 142		
5018 Åfjord	-974	627	1 818	2 069	2 319	2 507	2 821		
5019 Roan	-277	180	521	593	665	718	808		
5020 Osen	-280	178	515	587	658	711	800		
5021 Oppdal	4 345	1 309	3 796	4 320	4 844	5 236	5 891		
5022 Rennebu	500	469	1 361	1 549	1 737	1 878	2 112		
5023 Meldal	3 447	733	2 125	2 419	2 712	2 932	3 298		
5024 Orkdal	3 152	2 268	6 578	7 485	8 393	9 073	10 207		
5025 Røros	3 501	1 053	3 053	3 475	3 896	4 212	4 738		
5026 Holtålen	-597	380	1 102	1 254	1 406	1 520	1 710		
5027 Midtre Gauldal	1 565	1 172	3 400	3 868	4 337	4 689	5 275		
5028 Melhus	1 324	3 108	9 014	10 258	11 501	12 433	13 988		
5029 Skaun	3 620	1 545	4 480	5 098	5 716	6 179	6 952		
5030 Klæbu	4 532	1 140	3 307	3 763	4 219	4 561	5 132		
5031 Malvik	2 967	2 635	7 642	8 696	9 750	10 540	11 858		
5032 Selbu	2 135	767	2 225	2 532	2 839	3 069	3 453		

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 1,0 mrd. kroner		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,9 mrd (ytterligere 1,9 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 3,3 mrd (ytterligere 2,3 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 3,7 mrd (ytterligere 2,7 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,0 mrd (ytterligere 3,0 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,5 mrd (ytterligere 3,5 mrd)	
		(1000 kr)	kol. 2	(1 000 kr)	kol. 3	(1 000 kr)	kol. 4	(1 000 kr)	kol. 5	(1 000 kr)	kol. 6	(1 000 kr)	kol. 7
5033 Tydal	-244	149	432	492	551	596	671						
5034 Meråker	-722	456	1 324	1 506	1 689	1 826	2 054						
5035 Stjørdal	-358	4 510	13 078	14 882	16 685	18 038	20 293						
5036 Frosta	3 040	494	1 433	1 630	1 828	1 976	2 223						
5037 Levanger	511	3 801	11 024	12 544	14 065	15 205	17 106						
5038 Verdal	2 204	2 803	8 128	9 249	10 370	11 211	12 612						
5039 Verran	1 961	460	1 333	1 517	1 701	1 839	2 068						
5040 Namdalseid	740	296	858	976	1 094	1 183	1 331						
5041 Snåsa	-573	394	1 143	1 301	1 458	1 577	1 774						
5042 Lierne	-408	260	754	858	962	1 040	1 171						
5043 Røyrvik	-139	90	262	299	335	362	407						
5044 Namsskogan	-267	163	474	539	605	654	736						
5045 Grong	1 630	446	1 292	1 470	1 649	1 782	2 005						
5046 Høylandet	-373	235	683	777	871	941	1 059						
5047 Overhalla	3 230	728	2 111	2 402	2 694	2 912	3 276						
5048 Fosnes	-180	114	329	375	420	454	511						
5049 Flatanger	-328	207	600	683	766	828	932						
5050 Vikna	3 781	859	2 492	2 835	3 179	3 437	3 866						
5051 Nærøy	563	952	2 761	3 141	3 522	3 808	4 284						
5052 Leka	-168	106	309	351	394	426	479						
5053 Inderøy	3 088	1 277	3 703	4 214	4 725	5 108	5 746						
5054 Indre Fosen	144	1 875	5 436	6 186	6 936	7 498	8 435						
5061 Rindal	1 246	381	1 104	1 256	1 408	1 522	1 713						
1804 Bodø	-8 168	9 764	28 315	32 221	36 126	39 056	43 937						
1805 Narvik	995	3 496	10 140	11 538	12 937	13 986	15 734						

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 1,0 mrd. kroner									
		(1000 kr)	kol. 2	(1 000 kr)	kol. 3	(1 000 kr)	kol. 4	(1 000 kr)	kol. 5	(1 000 kr)	kol. 6
1923 Salangen	1 192	410	1 188	1 352	1 516	1 639	1 844				
1924 Målselv	817	1 277	3 704	4 215	4 726	5 109	5 747				
1925 Sørreisa	3 588	655	1 899	2 161	2 423	2 619	2 947				
1926 Dyrøy	-100	212	614	699	784	848	954				
1927 Tranøy	-450	284	823	937	1 051	1 136	1 278				
1928 Torsken	-278	175	507	577	647	699	786				
1929 Berg	-262	167	483	550	617	667	750				
1931 Lenvik	1 301	2 192	6 357	7 233	8 110	8 768	9 864				
1933 Balsfjord	-603	1 056	3 062	3 484	3 906	4 223	4 751				
1936 Karlsøy	-662	423	1 226	1 395	1 564	1 691	1 902				
1938 Lyngen	-847	534	1 550	1 763	1 977	2 137	2 404				
1939 Storfjord	-546	346	1 002	1 140	1 278	1 382	1 555				
1940 Kåfjord	-620	394	1 141	1 299	1 456	1 574	1 771				
1941 Skjervøy	-861	547	1 588	1 807	2 026	2 190	2 464				
1942 Nordreisa	834	921	2 672	3 040	3 409	3 685	4 146				
1943 Kvænangen	-359	226	654	744	835	902	1 015				
2002 Vardø	-617	391	1 133	1 289	1 445	1 562	1 758				
2003 Vadsø	4 784	1 106	3 208	3 650	4 093	4 425	4 978				
2004 Hammerfest	3 895	1 977	5 734	6 525	7 316	7 910	8 898				
2011 Kautokeino	-860	549	1 591	1 811	2 030	2 195	2 469				
2012 Alta	258	3 878	11 247	12 799	14 350	15 514	17 453				
2014 Loppa	-269	172	499	568	637	688	774				
2015 Hasvik	-298	196	569	647	726	785	883				
2017 Kvalsund	-299	185	538	612	686	742	834				
2018 Måsøy	-363	232	672	765	858	927	1 043				

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennomføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 1,0 mrd. kroner									
		(1000 kr)	kol. 2	(1 000 kr)	kol. 3	(1 000 kr)	kol. 4	(1 000 kr)	kol. 5	(1 000 kr)	kol. 6
1923 Salangen	1 192	410	1 188	1 352	1 516	1 639	1 844				
1924 Målselv	817	1 277	3 704	4 215	4 726	5 109	5 747				
1925 Sørreisa	3 588	655	1 899	2 161	2 423	2 619	2 947				
1926 Dyrøy	-100	212	614	699	784	848	954				
1927 Tranøy	-450	284	823	937	1 051	1 136	1 278				
1928 Torsken	-278	175	507	577	647	699	786				
1929 Berg	-262	167	483	550	617	667	750				
1931 Lenvik	1 301	2 192	6 357	7 233	8 110	8 768	9 864				
1933 Balsfjord	-603	1 056	3 062	3 484	3 906	4 223	4 751				
1936 Karlsøy	-662	423	1 226	1 395	1 564	1 691	1 902				
1938 Lyngen	-847	534	1 550	1 763	1 977	2 137	2 404				
1939 Storfjord	-546	346	1 002	1 140	1 278	1 382	1 555				
1940 Kåfjord	-620	394	1 141	1 299	1 456	1 574	1 771				
1941 Skjervøy	-861	547	1 588	1 807	2 026	2 190	2 464				
1942 Nordreisa	834	921	2 672	3 040	3 409	3 685	4 146				
1943 Kvænangen	-359	226	654	744	835	902	1 015				
2002 Vardø	-617	391	1 133	1 289	1 445	1 562	1 758				
2003 Vadsø	4 784	1 106	3 208	3 650	4 093	4 425	4 978				
2004 Hammerfest	3 895	1 977	5 734	6 525	7 316	7 910	8 898				
2011 Kautokeino	-860	549	1 591	1 811	2 030	2 195	2 469				
2012 Alta	258	3 878	11 247	12 799	14 350	15 514	17 453				
2014 Loppa	-269	172	499	568	637	688	774				
2015 Hasvik	-298	196	569	647	726	785	883				
2017 Kvalsund	-299	185	538	612	686	742	834				
2018 Måsøy	-363	232	672	765	858	927	1 043				

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennomføre fullt basis til alle kommuner (2019) (1000 kr)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 1,0 mrd. kroner (1000 kr)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, inntekter 2020, inntekter 2020, inntekter 2020, inntekter 2020, vekst på 2,9 mrd vekst på 3,3 mrd vekst på 3,7 mrd vekst på 4,0 mrd vekst på 4,5 mrd (ytterligere 1,9 mrd) (ytterligere 2,3 mrd) (ytterligere 2,7 mrd) (ytterligere 3,0 mrd) (ytterligere 3,5 mrd)				
			kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	kol. 5
2019 Nordkapp	-942	604	1 751	1 993	2 235	2 416	2 718
2020 Porsanger	-1 170	740	2 147	2 443	2 739	2 961	3 331
2021 Karasjok	-790	502	1 455	1 656	1 856	2 007	2 258
2022 Lebesby	-399	249	723	822	922	997	1 122
2023 Gamvik	-339	219	636	724	812	878	987
2024 Berlevåg	-288	184	534	608	681	736	829
2025 Tana	-855	544	1 578	1 796	2 014	2 177	2 449
2027 Nesseby	-280	177	512	583	653	706	795
2028 Båtsfjord	-672	426	1 235	1 406	1 576	1 704	1 917
2030 Sør-Varanger	2 252	1 906	5 528	6 290	7 052	7 624	8 577
Hele landet	0	1 000 000	2 900 000	3 300 000	3 700 000	4 000 000	4 500 000

Vedlegg 2: Anslag kommunevis fordeling av vekst i frie inntekter med 1,5 mrd. kroner som utgangspunkt

Spørsmål 1762

Vedlegg 3 - Anslag fordeling per kommune ved vekst i frie inntekter på 2,0 mrd. kroner i 2020

Tabellforklaring:

- Kolonne 1: Endring i innbyggertilskudd hvis alle kommuner hadde fått fullt basistilskudd i 2019. Finansiert med likt beløp per innbygger. 1000 kr.
 Kolonne 2: Anslått økning i frie inntekter ved økt inntektsramme 2,0 mrd. kroner. 1000 kr
 Kolonne 3: Anslått økning i frie inntekter ved økt inntektsramme 3,9 mrd. kroner (2,0 + 1,9 mrd. kroner). 1000 kr
 Kolonne 4: Anslått økning i frie inntekter ved økt inntektsramme 4,3 mrd. kroner (2,0 + 2,3 mrd. kroner). 1000 kr
 Kolonne 5: Anslått økning i frie inntekter ved økt inntektsramme 4,7 mrd. kroner (2,0 + 2,7 mrd. kroner). 1000 kr
 Kolonne 6: Anslått økning i frie inntekter ved økt inntektsramme 5,0 mrd. kroner (2,0 + 3,0 mrd. kroner). 1000 kr
 Kolonne 7: Anslått økning i frie inntekter ved økt inntektsramme 5,5 mrd. kroner (2,0 + 3,5 mrd. kroner). 1000 kr

Kommune	Fordelings- virkning av å gjeninnføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 3,9 mrd (ytterligere 1,9 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,3 mrd (ytterligere 2,3 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,7 mrd (ytterligere 2,7 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,0 mrd (ytterligere 3,0 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,5 mrd (ytterligere 3,5 mrd)	
		(1000 kr)	kol. 2	(1000 kr)	kol. 3	(1000 kr)	kol. 4	(1000 kr)	kol. 5	(1000 kr)	kol. 6	(1000 kr)	kol. 7
0101 Halden	-2 024	11 703	22 820	25 161	27 501	29 257	32 182						
0104 Moss	-2 010	12 284	23 954	26 411	28 868	30 710	33 781						
0105 Sarpsborg	-9 116	21 019	40 987	45 191	49 395	52 548	57 802						
0106 Fredrikstad	-16 527	30 694	59 853	65 992	72 131	76 735	84 408						
0111 Hvaler	3 203	1 726	3 366	3 712	4 057	4 316	4 747						
0118 Aremark	1 364	509	993	1 095	1 197	1 273	1 401						
0119 Marker	2 939	1 348	2 629	2 899	3 168	3 371	3 708						
0121 Rømskog	200	253	493	543	594	632	695						
0122 Trøgstad	4 199	2 007	3 914	4 315	4 717	5 018	5 519						
0123 Spydeberg	5 110	2 268	4 422	4 876	5 330	5 670	6 237						
0124 Askim	2 782	5 955	11 612	12 803	13 994	14 888	16 377						
0125 Eidsberg	3 543	4 288	8 362	9 219	10 077	10 720	11 792						

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennomføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 3,9 mrd (ytterligere 1,9 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,3 mrd (ytterligere 2,3 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,7 mrd (ytterligere 2,7 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,0 mrd (ytterligere 3,0 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,5 mrd (ytterligere 3,5 mrd)	
		(1000 kr)	kol. 2	(1 000 kr)	kol. 3	(1 000 kr)	kol. 4	(1 000 kr)	kol. 5	(1 000 kr)	kol. 6	(1 000 kr)	kol. 7
0127 Skiptvet	4 571	1 425	2 779	3 064	3 349	3 563	3 919						
0128 Rakkestad	4 022	3 089	6 024	6 642	7 260	7 723	8 495						
0135 Råde	4 509	2 831	5 520	6 087	6 653	7 077	7 785						
0136 Rygge	2 445	6 060	11 817	13 029	14 241	15 150	16 666						
0137 Våler	3 986	2 099	4 094	4 514	4 934	5 248	5 773						
0138 Hobøl	4 536	2 118	4 130	4 553	4 977	5 294	5 824						
0211 Vestby	1 942	6 690	13 046	14 384	15 722	16 726	18 399						
0213 Ski	-1 729	11 577	22 576	24 891	27 207	28 943	31 837						
0214 Ås	1 311	7 633	14 884	16 411	17 937	19 082	20 991						
0215 Frogn	2 650	5 916	11 536	12 720	13 903	14 790	16 269						
0216 Nesodden	1 454	7 315	14 264	15 727	17 190	18 288	20 116						
0217 Oppegård	-539	10 283	20 051	22 108	24 164	25 707	28 277						
0219 Bærum	-29 545	47 611	92 842	102 364	111 886	119 028	130 931						
0220 Asker	-10 580	23 093	45 032	49 651	54 269	57 733	63 507						
0221 Aurskog-Høland	1 067	6 193	12 077	13 316	14 555	15 484	17 032						
0226 Sørums	1 460	6 855	13 368	14 739	16 110	17 138	18 852						
0227 Fet	3 247	4 445	8 668	9 557	10 446	11 113	12 224						
0228 Rælingen	2 058	6 817	13 293	14 656	16 020	17 042	18 747						
0229 Enebakk	3 385	4 139	8 071	8 898	9 726	10 347	11 381						
0230 Lørenskog	-3 949	15 054	29 356	32 367	35 377	37 636	41 399						
0231 Skedsmo	-8 549	20 890	40 735	44 913	49 090	52 224	57 446						
0233 Nittedal	305	9 042	17 632	19 440	21 249	22 605	24 866						
0234 Gjerdrum	4 977	2 561	4 994	5 506	6 019	6 403	7 043						
0235 Ullensaker	-3 645	14 352	27 985	30 856	33 726	35 879	39 467						
0236 Nes	-161	8 215	16 019	17 662	19 305	20 537	22 591						

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennomføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)						
		kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	kol. 5	kol. 6	kol. 7
0237 Eidsvoll	-404	9 354	18 240	20 110	21 981	23 384	25 722	
0238 Nannestad	2 754	5 136	10 015	11 042	12 069	12 839	14 123	
0239 Hurdal	2 996	1 075	2 096	2 311	2 526	2 688	2 956	
0301 Oslo	-190 897	255 647	498 512	549 641	600 771	639 118	703 030	
0402 Kongsvinger	1 182	6 690	13 046	14 384	15 722	16 725	18 398	
0403 Hamar	-1 624	11 690	22 796	25 134	27 472	29 226	32 148	
0412 Ringsaker	-3 517	12 945	25 244	27 833	30 422	32 364	35 600	
0415 Løten	4 429	2 876	5 609	6 184	6 760	7 191	7 910	
0417 Stange	570	7 851	15 310	16 880	18 450	19 628	21 590	
0418 Nord-Odal	3 373	1 886	3 677	4 054	4 432	4 715	5 186	
0419 Sør-Odal	3 397	2 957	5 767	6 359	6 950	7 394	8 133	
0420 Eidskog	3 823	2 295	4 475	4 934	5 393	5 737	6 311	
0423 Grue	3 472	1 744	3 401	3 749	4 098	4 360	4 796	
0425 Åsnes	3 328	2 708	5 280	5 822	6 363	6 770	7 447	
0426 Våler	3 573	1 391	2 712	2 990	3 268	3 477	3 824	
0427 Elverum	620	7 954	15 511	17 102	18 693	19 886	21 874	
0428 Trysil	762	2 480	4 836	5 332	5 828	6 200	6 820	
0429 Åmot	2 389	1 654	3 226	3 557	3 887	4 136	4 549	
0430 Stor-Elvdal	-726	923	1 800	1 984	2 169	2 308	2 538	
0432 Rendalen	-531	672	1 311	1 445	1 580	1 681	1 849	
0434 Engerdal	-380	483	941	1 038	1 134	1 207	1 327	
0436 Tolga	1 615	582	1 135	1 252	1 368	1 455	1 601	
0437 Tynset	2 841	2 099	4 092	4 512	4 932	5 247	5 771	
0438 Alvdal	2 313	908	1 770	1 951	2 133	2 269	2 496	
0439 Folldal	-460	592	1 154	1 273	1 391	1 480	1 628	

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)						
		kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	kol. 5	kol. 6	kol. 7
0441 Os	2 276	718	1 399	1 543	1 687	1 794	1 974	
0501 Lillehammer	-1 018	10 519	20 512	22 615	24 719	26 297	28 926	
0502 Gjøvik	-2 104	11 515	22 453	24 756	27 059	28 786	31 665	
0511 Dovre	1 554	982	1 914	2 110	2 307	2 454	2 699	
0512 Lesja	-595	754	1 470	1 621	1 772	1 885	2 074	
0513 Skjåk	423	827	1 613	1 779	1 944	2 068	2 275	
0514 Lom	1 584	861	1 678	1 851	2 023	2 152	2 367	
0515 Vågå	2 784	1 347	2 627	2 896	3 166	3 368	3 705	
0516 Nord-Fron	3 703	2 155	4 203	4 634	5 065	5 388	5 927	
0517 Sel	2 636	2 173	4 237	4 672	5 106	5 432	5 976	
0519 Sør-Fron	4 440	1 174	2 289	2 524	2 758	2 934	3 228	
0520 Ringebu	3 489	1 661	3 239	3 571	3 903	4 152	4 568	
0521 Øyer	4 001	1 921	3 747	4 131	4 515	4 804	5 284	
0522 Gausdal	3 519	2 294	4 474	4 933	5 391	5 736	6 309	
0528 Østre Toten	2 030	5 611	10 941	12 063	13 186	14 027	15 430	
0529 Vestre Toten	2 909	5 024	9 796	10 801	11 806	12 560	13 816	
0532 Jevnaker	4 657	2 570	5 011	5 525	6 039	6 424	7 067	
0533 Lunner	3 298	3 397	6 625	7 304	7 984	8 493	9 343	
0534 Gran	2 351	5 121	9 985	11 009	12 034	12 802	14 082	
0536 Søndre Land	2 357	2 111	4 116	4 538	4 960	5 277	5 804	
0538 Nordre Land	3 046	2 504	4 883	5 384	5 884	6 260	6 886	
0540 Sør-Aurdal	269	1 119	2 182	2 406	2 630	2 797	3 077	
0541 Etnedal	1 265	490	955	1 053	1 151	1 225	1 347	
0542 Nord-Aurdal	3 612	2 409	4 698	5 179	5 661	6 023	6 625	
0543 Vestre Slidre	3 205	801	1 563	1 723	1 883	2 003	2 204	

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019) (1000 kr)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner (1000 kr)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)					Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,5 mrd (ytterligere 3,5 mrd)
			kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	kol. 5	
0544 Øystre Slidre	2 450	1 204	2 348	2 589	2 830	3 010	3 311	
0545 Vang	-71	604	1 178	1 299	1 420	1 511	1 662	
0602 Drammen	-12 606	25 875	50 456	55 631	60 806	64 687	71 155	
0604 Kongsberg	-1 051	10 315	20 115	22 178	24 241	25 788	28 367	
0605 Ringerike	-2 660	11 427	22 282	24 567	26 853	28 567	31 423	
0612 Hole	4 146	2 569	5 010	5 524	6 038	6 423	7 066	
0615 Flå	-313	395	770	849	928	987	1 086	
0616 Nes	3 160	1 244	2 426	2 675	2 924	3 111	3 422	
0617 Gol	4 054	1 718	3 349	3 693	4 036	4 294	4 724	
0618 Hemsedal	627	931	1 816	2 002	2 188	2 328	2 561	
0619 Ål	3 058	1 753	3 419	3 770	4 120	4 383	4 822	
0620 Hol	2 286	1 679	3 274	3 610	3 946	4 197	4 617	
0621 Sigdal	1 129	1 310	2 555	2 817	3 079	3 275	3 603	
0622 Krødsherad	1 552	840	1 639	1 807	1 975	2 101	2 311	
0623 Modum	2 558	5 248	10 233	11 282	12 332	13 119	14 431	
0624 Øvre Eiker	1 295	7 176	13 993	15 428	16 863	17 939	19 733	
0625 Nedre Eiker	87	9 370	18 272	20 146	22 020	23 425	25 768	
0626 Lier	-687	9 899	19 304	21 284	23 264	24 748	27 223	
0627 Røyken	365	8 496	16 568	18 267	19 966	21 241	23 365	
0628 Hurum	3 232	3 574	6 969	7 684	8 398	8 935	9 828	
0631 Flesberg	2 295	1 011	1 972	2 174	2 376	2 528	2 781	
0632 Rollag	-377	533	1 039	1 145	1 252	1 332	1 465	
0633 Nore og Uvdal	-724	919	1 792	1 976	2 159	2 297	2 527	
0701 Horten	-591	10 260	20 007	22 059	24 111	25 650	28 215	
0704 Tønsberg	-5 971	17 258	33 652	37 104	40 555	43 144	47 458	

Kommune	Fordelings- virkning av å gjeninnføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner	Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)						
			kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	kol. 5	kol. 6	kol. 7
	(1000 kr)	(1000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)
0710 Sandefjord	-11 289	23 749	46 311	51 061	55 811	59 374	65 311		
0711 Svelvik	4 458	2 509	4 893	5 395	5 897	6 273	6 901		
0712 Larvik	-6 939	17 682	34 480	38 017	41 553	44 205	48 626		
0713 Sande	3 772	3 718	7 249	7 993	8 736	9 294	10 223		
0715 Holmestrand	2 627	5 394	10 519	11 598	12 677	13 486	14 834		
0716 Re	3 345	3 652	7 122	7 852	8 583	9 131	10 044		
0729 Færder	-741	10 022	19 543	21 548	23 552	25 055	27 561		
0805 Porsgrunn	-3 214	13 597	26 514	29 234	31 953	33 993	37 392		
0806 Skien	-8 706	20 512	39 998	44 100	48 202	51 279	56 407		
0807 Notodden	2 970	4 760	9 283	10 235	11 187	11 901	13 091		
0811 Siljan	4 339	874	1 705	1 880	2 054	2 186	2 404		
0814 Bamble	2 314	5 288	10 312	11 370	12 428	13 221	14 543		
0815 Kragerø	3 394	3 906	7 617	8 398	9 179	9 765	10 742		
0817 Drangedal	-29	1 531	2 986	3 293	3 599	3 829	4 212		
0819 Nome	3 463	2 454	4 786	5 276	5 767	6 135	6 749		
0821 Bø	4 804	2 489	4 853	5 351	5 848	6 222	6 844		
0822 Sauherad	4 267	1 611	3 142	3 465	3 787	4 029	4 431		
0826 Tinn	1 562	2 170	4 231	4 665	5 099	5 424	5 966		
0827 Hjartdal	1 385	590	1 151	1 269	1 387	1 475	1 623		
0828 Seljord	1 944	1 101	2 148	2 368	2 588	2 753	3 029		
0829 Kviteseid	1 432	902	1 759	1 939	2 120	2 255	2 480		
0830 Nissedal	-436	554	1 080	1 191	1 302	1 385	1 524		
0831 Fyresdal	-387	483	941	1 038	1 134	1 207	1 327		
0833 Tokke	-364	836	1 631	1 798	1 965	2 091	2 300		
0834 Vinje	-1 091	1 397	2 725	3 005	3 284	3 494	3 843		

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner									
		(1000 kr)	kol. 2	(1 000 kr)	kol. 3	(1 000 kr)	kol. 4	(1 000 kr)	kol. 5	(1 000 kr)	kol. 6
0901 Risør	4 159	2 570	5 012	18 760	20 505	6 041	6 426	7 069			
0904 Grimstad	359	8 726	17 015	36 143	39 505	42 026	21 814	23 995			
0906 Arendal	-6 117	16 811	32 781	1 980	2 165	2 303	2 533	2 533			
0911 Gjerstad	3 132	921	1 796	1 689	1 846	1 964	2 160	2 160			
0912 Vegårshei	2 283	786	1 532	4 898	5 353	5 695	6 265	6 265			
0914 Tvedestrand	3 407	2 278	4 442	4 717	5 156	5 485	6 033	6 033			
0919 Froland	3 923	2 194	4 278	8 869	9 694	10 313	11 344	11 344			
0926 Lillesand	3 561	4 125	8 044	4 206	4 597	4 891	5 380	5 380			
0928 Birkenes	3 785	1 956	3 815	1 491	1 630	1 734	1 908	1 908			
0929 Åmli	-542	694	1 353	1 070	1 170	1 244	1 369	1 369			
0935 Iveland	2 273	498	971	2 936	3 209	3 414	3 755	3 755			
0937 Evje og Hornnes	3 280	1 366	2 663	962	1 051	1 119	1 230	1 230			
0938 Bygland	-354	447	872	933	1 020	1 085	1 193	1 193			
0940 Valle	-351	434	846	769	841	894	984	984			
0941 Bykle	-279	358	698	74 474	81 402	86 598	95 257	95 257			
1001 Kristiansand	-19 432	34 639	67 546	12 637	13 813	14 694	16 164	16 164			
1002 Mandal	2 434	5 878	11 462	7 824	8 552	9 098	10 008	10 008			
1003 Farsund	3 561	3 639	7 096	7 316	7 997	8 508	9 358	9 358			
1004 Flekkefjord	3 466	3 403	6 636	11 807	12 905	13 729	15 102	15 102			
1014 Vennesla	2 257	5 492	10 708	5 412	5 915	6 293	6 922	6 922			
1017 Songdalen	4 173	2 517	4 908	9 203	10 059	10 701	11 771	11 771			
1018 Søgne	3 598	4 280	8 346	1 854	2 026	2 156	2 371	2 371			
1021 Marnardal	2 765	862	1 681	758	828	881	969	969			
1026 Åseral	-273	352	687	1 437	1 570	1 670	1 837	1 837			
1027 Audnedal	1 743	668	1 303								

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner						
		(1000 kr)	kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	kol. 5	kol. 6
1029 Lindesnes	3 228	1 859	3 625	3 997	4 369	4 648	5 113	
1032 Lyngdal	3 539	3 231	6 301	6 948	7 594	8 079	8 887	
1034 Hægebostad	1 349	632	1 232	1 358	1 485	1 579	1 737	
1037 Kvinesdal	2 942	2 270	4 427	4 881	5 335	5 675	6 243	
1046 Sirdal	-541	690	1 346	1 484	1 622	1 726	1 898	
1101 Eigersund	2 431	5 567	10 855	11 968	13 081	13 916	15 308	
1102 Sandnes	-15 103	28 995	56 540	62 339	68 138	72 488	79 737	
1103 Stavanger	-31 543	50 312	98 109	108 171	118 234	125 780	138 359	
1106 Haugesund	-3 428	13 982	27 265	30 062	32 858	34 955	38 451	
1111 Sokndal	2 822	1 241	2 419	2 667	2 915	3 101	3 412	
1112 Lund	2 452	1 206	2 352	2 593	2 834	3 015	3 317	
1114 Bjerkreim	2 308	1 054	2 055	2 265	2 476	2 634	2 898	
1119 Hå	1 402	7 062	13 771	15 183	16 596	17 655	19 421	
1120 Klepp	1 571	7 265	14 166	15 619	17 072	18 162	19 978	
1121 Time	1 706	7 055	13 757	15 168	16 579	17 637	19 401	
1122 Gjesdal	2 975	4 466	8 710	9 603	10 496	11 166	12 283	
1124 Sola	-623	9 978	19 457	21 452	23 448	24 945	27 439	
1127 Randaberg	4 078	4 149	8 090	8 920	9 750	10 372	11 409	
1129 Forsand	2 149	448	873	963	1 052	1 120	1 231	
1130 Strand	3 058	4 775	9 310	10 265	11 220	11 936	13 130	
1133 Hjelmeland	-794	1 007	1 965	2 166	2 368	2 519	2 771	
1134 Suldal	-1 124	1 424	2 777	3 062	3 347	3 560	3 916	
1135 Sauda	3 857	1 726	3 365	3 710	4 055	4 314	4 745	
1141 Finnøy	932	1 182	2 306	2 542	2 779	2 956	3 252	
1142 Rennesøy	3 486	1 819	3 548	3 912	4 276	4 548	5 003	

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019) (1000 kr)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner (1000 kr)	Anslag vekst i frie Anslag vekst i frie Anslag vekst i frie Anslag vekst i frie				(1 000 kr)
			kol. 3	kol. 4	kol. 5	kol. 6	
	kol. 1	kol. 2	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)	kol. 7
1144 Kvitsøy	-159	194	378	416	455	484	533
1145 Bokn	1 251	315	615	678	741	788	867
1146 Tysvær	2 157	4 139	8 072	8 900	9 728	10 349	11 384
1149 Karmøy	-5 361	15 826	30 860	34 025	37 190	39 564	43 520
1151 Utsira	-62	74	143	158	173	184	202
1160 Vindafjord	1 544	3 282	6 399	7 056	7 712	8 204	9 025
1201 Bergen	-74 838	105 548	205 818	226 927	248 037	263 869	290 256
1211 Etne	2 467	1 530	2 984	3 290	3 596	3 826	4 208
1216 Sveio	2 898	2 147	4 188	4 617	5 046	5 369	5 905
1219 Bømlo	1 818	4 489	8 754	9 652	10 550	11 223	12 346
1221 Stord	1 706	7 019	13 687	15 091	16 494	17 547	19 302
1222 Fitjar	3 369	1 202	2 343	2 583	2 824	3 004	3 304
1223 Tysnes	-124	1 068	2 083	2 297	2 510	2 671	2 938
1224 Kvinnherad	892	4 931	9 616	10 602	11 588	12 328	13 561
1227 Jondal	-320	408	796	877	959	1 020	1 122
1228 Odda	3 801	2 532	4 937	5 443	5 950	6 330	6 962
1231 Ullensvang	-301	1 246	2 430	2 679	2 929	3 115	3 427
1232 Eidfjord	-272	340	663	731	799	850	935
1233 Ulvik	-327	410	800	882	964	1 026	1 128
1234 Granvin	1 994	352	686	756	827	879	967
1235 Voss	1 856	5 483	10 691	11 787	12 884	13 706	15 077
1238 Kvam	2 670	3 168	6 178	6 812	7 446	7 921	8 713
1241 Fusa	842	1 449	2 826	3 116	3 406	3 623	3 985
1242 Samnanger	2 752	925	1 804	1 989	2 174	2 313	2 544
1243 Os	746	7 809	15 228	16 789	18 351	19 522	21 475

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner	Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)				Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)			
			kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	kol. 5	kol. 6	kol. 7	
1244 Austevoll	909	1 956	3 815	4 206	4 597	4 891	5 380			
1245 Sund	3 507	2 651	5 169	5 699	6 229	6 627	7 290			
1246 Fjell	-873	9 822	19 152	21 117	23 081	24 554	27 010			
1247 Askøy	-1 755	10 989	21 428	23 626	25 823	27 472	30 219			
1251 Vaksdal	1 613	1 518	2 961	3 264	3 568	3 796	4 175			
1252 Modalen	-112	143	278	307	335	357	392			
1253 Osterøy	2 757	3 048	5 943	6 553	7 163	7 620	8 382			
1256 Meland	3 995	3 073	5 992	6 607	7 222	7 683	8 451			
1259 Øygarden	3 608	1 835	3 579	3 946	4 313	4 588	5 047			
1260 Radøy	3 828	1 911	3 726	4 109	4 491	4 777	5 255			
1263 Lindås	871	5 935	11 574	12 761	13 948	14 838	16 322			
1264 Austrheim	3 750	1 084	2 113	2 330	2 547	2 709	2 980			
1265 Fedje	-166	211	411	454	496	527	580			
1266 Masfjorden	-512	642	1 252	1 381	1 509	1 606	1 766			
1401 Flora	2 377	4 449	8 675	9 565	10 455	11 122	12 234			
1411 Gulen	-681	872	1 700	1 874	2 048	2 179	2 397			
1412 Solund	-237	308	600	662	723	769	846			
1413 Hyllestad	-408	513	1 000	1 102	1 205	1 282	1 410			
1416 Høyanger	-969	1 536	2 994	3 302	3 609	3 839	4 223			
1417 Vik	-787	1 003	1 956	2 156	2 357	2 507	2 758			
1418 Balestrand	-375	480	936	1 032	1 128	1 200	1 320			
1419 Leikanger	2 775	875	1 706	1 881	2 056	2 187	2 406			
1420 Sogndal	3 695	3 075	5 995	6 610	7 225	7 686	8 455			
1421 Aurland	-520	662	1 291	1 424	1 556	1 655	1 821			
1422 Lærdal	-635	807	1 574	1 736	1 897	2 019	2 220			

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennomføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,3 mrd (ytterligere 1,9 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,7 mrd (ytterligere 2,3 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,0 mrd (ytterligere 3,0 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,5 mrd (ytterligere 3,5 mrd)	
		(1000 kr)	kol. 2	(1 000 kr)	kol. 3	(1 000 kr)	kol. 4	(1 000 kr)	kol. 5	(1 000 kr)	kol. 6
1424 Årdal	3 678	1 969	3 839	4 233	4 627	4 922	5 414				
1426 Luster	811	1 950	3 802	4 192	4 582	4 875	5 362				
1428 Askvoll	-890	1 140	2 224	2 452	2 680	2 851	3 136				
1429 Fjaler	764	1 040	2 028	2 235	2 443	2 599	2 859				
1430 Gaular	1 677	1 136	2 216	2 443	2 670	2 841	3 125				
1431 Jølster	1 704	1 144	2 230	2 459	2 688	2 859	3 145				
1432 Førde	2 913	4 914	9 583	10 566	11 548	12 286	13 514				
1433 Naustdal	2 966	1 048	2 044	2 254	2 464	2 621	2 883				
1438 Bremanger	-1 098	1 391	2 712	2 990	3 268	3 477	3 824				
1439 Vågsøy	3 920	2 241	4 370	4 818	5 266	5 602	6 162				
1441 Selje	-730	1 031	2 011	2 217	2 423	2 578	2 836				
1443 Eid	3 546	2 309	4 502	4 964	5 426	5 772	6 349				
1444 Hornindal	1 444	432	843	930	1 016	1 081	1 189				
1445 Gloppen	2 217	2 191	4 272	4 710	5 148	5 477	6 024				
1449 Stryn	1 296	2 690	5 246	5 784	6 322	6 726	7 398				
1502 Molde	-1 162	10 135	19 763	21 790	23 818	25 338	27 872				
1504 Ålesund	-6 682	18 017	35 132	38 736	42 339	45 041	49 546				
1505 Kristiansund	63	9 111	17 767	19 590	21 412	22 779	25 057				
1511 Vanylven	360	1 187	2 315	2 553	2 790	2 968	3 265				
1514 Sande	1 089	936	1 825	2 012	2 199	2 339	2 573				
1515 Herøy	3 527	3 351	6 534	7 204	7 874	8 377	9 215				
1516 Ulstein	4 401	3 231	6 301	6 948	7 594	8 079	8 887				
1517 Hareid	5 085	1 935	3 773	4 160	4 547	4 837	5 321				
1519 Volda	3 493	3 452	6 732	7 422	8 113	8 630	9 494				
1520 Ørsta	2 876	4 075	7 947	8 762	9 577	10 188	11 207				

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 3,9 mrd (ytterligere 1,9 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,3 mrd (ytterligere 2,3 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,7 mrd (ytterligere 2,7 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,0 mrd (ytterligere 3,0 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,5 mrd (ytterligere 3,5 mrd)	
		(1000 kr)	kol. 2	(1 000 kr)	kol. 3	(1 000 kr)	kol. 4	(1 000 kr)	kol. 5	(1 000 kr)	kol. 6	(1 000 kr)	kol. 7
1523 Ørskog	4 706	845	1 647	1 816	1 985	2 111	2 323						
1524 Norddal	-490	617	1 204	1 328	1 451	1 544	1 698						
1525 Stranda	1 817	1 714	3 341	3 684	4 027	4 284	4 712						
1526 Stordal	1 386	355	693	764	835	889	978						
1528 Sykkylven	4 185	2 874	5 605	6 179	6 754	7 185	7 904						
1529 Skodje	4 486	1 788	3 487	3 845	4 202	4 471	4 918						
1531 Sula	4 295	3 480	6 786	7 482	8 178	8 700	9 570						
1532 Giske	3 704	3 152	6 147	6 777	7 408	7 881	8 669						
1534 Haram	1 054	3 522	6 868	7 572	8 277	8 805	9 686						
1535 Vestnes	3 218	2 453	4 784	5 275	5 765	6 133	6 747						
1539 Rauma	2 127	2 810	5 480	6 042	6 604	7 026	7 728						
1543 Nesset	331	1 110	2 164	2 386	2 607	2 774	3 051						
1545 Midsund	307	758	1 478	1 629	1 781	1 895	2 084						
1546 Sandøy	-368	465	906	999	1 092	1 162	1 278						
1547 Aukra	2 893	1 328	2 590	2 856	3 122	3 321	3 653						
1548 Fræna	2 234	3 679	7 173	7 909	8 645	9 196	10 116						
1551 Eide	3 560	1 289	2 513	2 771	3 028	3 222	3 544						
1554 Averøy	2 702	2 195	4 281	4 720	5 159	5 489	6 038						
1557 Gjemnes	1 664	991	1 933	2 131	2 330	2 478	2 726						
1560 Tingvoll	-434	1 143	2 229	2 457	2 686	2 857	3 143						
1563 Sunndal	3 662	2 667	5 201	5 735	6 268	6 668	7 335						
1566 Surnadal	2 549	2 225	4 339	4 784	5 229	5 563	6 119						
1571 Halså	-465	591	1 152	1 270	1 388	1 477	1 625						
1573 Smøla	-632	801	1 562	1 722	1 882	2 003	2 203						
1576 Aure	-1 052	1 334	2 601	2 867	3 134	3 334	3 668						

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennomføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner	Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)				Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,0 mrd (ytterligere 3,5 mrd)
			kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	
5001 Trondheim	-49 408	73 630	143 579	158 305	173 031	184 076	202 483
5004 Steinkjer	-176	8 292	16 169	17 827	19 486	20 729	22 802
5005 Namsos	2 778	4 922	9 598	10 583	11 567	12 305	13 536
5011 Hemne	2 221	1 587	3 095	3 412	3 730	3 968	4 364
5012 Snillfjord	-290	375	731	806	881	937	1 031
5013 Hitra	40	1 762	3 436	3 788	4 141	4 405	4 845
5014 Frøya	1 005	1 902	3 710	4 090	4 470	4 756	5 231
5015 Ørland	4 269	2 002	3 904	4 305	4 705	5 005	5 506
5016 Agdenes	-493	635	1 239	1 366	1 493	1 589	1 748
5017 Bjugn	3 052	1 841	3 589	3 958	4 326	4 602	5 062
5018 Åfjord	-974	1 254	2 445	2 695	2 946	3 134	3 448
5019 Roan	-277	359	700	772	844	898	988
5020 Osen	-280	355	693	764	835	889	978
5021 Oppdal	4 345	2 618	5 105	5 629	6 153	6 545	7 200
5022 Rennebu	500	939	1 831	2 018	2 206	2 347	2 582
5023 Meldal	3 447	1 466	2 858	3 151	3 445	3 664	4 031
5024 Orkdal	3 152	4 537	8 846	9 754	10 661	11 342	12 476
5025 Røros	3 501	2 106	4 106	4 527	4 949	5 264	5 791
5026 Holtålen	-597	760	1 482	1 634	1 786	1 900	2 090
5027 Midtre Gauldal	1 565	2 345	4 572	5 041	5 510	5 861	6 447
5028 Melhus	1 324	6 217	12 123	13 366	14 609	15 542	17 096
5029 Skaun	3 620	3 090	6 025	6 643	7 261	7 724	8 496
5030 Klæbu	4 532	2 281	4 447	4 903	5 360	5 702	6 272
5031 Malvik	2 967	5 270	10 277	11 331	12 385	13 175	14 493
5032 Selbu	2 135	1 534	2 992	3 299	3 606	3 836	4 220

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019) (1000 kr)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner (1000 kr)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)					Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,0 mrd (ytterligere 3,0 mrd)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,5 mrd (ytterligere 3,5 mrd)
			kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	kol. 5		
5033 Tydal	-244	298	581	641	700	745	820		
5034 Meråker	-722	913	1 780	1 963	2 145	2 282	2 510		
5035 Stjørdal	-358	9 019	17 587	19 391	21 195	22 548	24 803		
5036 Frosta	3 040	988	1 926	2 124	2 322	2 470	2 717		
5037 Levanger	5 111	7 603	14 825	16 345	17 866	19 006	20 907		
5038 Verdal	2 204	5 605	10 930	12 051	13 172	14 013	15 414		
5039 Verran	1 961	919	1 793	1 976	2 160	2 298	2 528		
5040 Namdalseid	740	592	1 154	1 272	1 390	1 479	1 627		
5041 Snåsa	-573	788	1 537	1 695	1 852	1 971	2 168		
5042 Lierne	-408	520	1 014	1 119	1 223	1 301	1 431		
5043 Røyrvik	-139	181	353	389	425	452	498		
5044 Namsskogan	-267	327	638	703	768	817	899		
5045 Grong	1 630	891	1 738	1 916	2 094	2 228	2 451		
5046 Høylandet	-373	471	918	1 012	1 106	1 177	1 294		
5047 Overhalla	3 230	1 456	2 839	3 130	3 422	3 640	4 004		
5048 Fosnes	-180	227	443	488	534	568	625		
5049 Flatanger	-328	414	807	890	973	1 035	1 139		
5050 Vikna	3 781	1 718	3 351	3 695	4 038	4 296	4 726		
5051 Nærøy	563	1 904	3 712	4 093	4 474	4 760	5 236		
5052 Leka	-168	213	415	458	500	532	585		
5053 Inderøy	3 088	2 554	4 980	5 491	6 002	6 385	7 023		
5054 Indre Fosen	144	3 749	7 311	8 061	8 810	9 373	10 310		
5061 Rindal	1 246	761	1 484	1 637	1 789	1 903	2 093		
1804 Bodø	-8 168	19 528	38 079	41 985	45 890	48 819	53 701		
1805 Narvik	995	6 993	13 636	15 035	16 433	17 482	19 231		

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennomføre fullt basis til alle kommuner (2019) (1000 kr)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner (1000 kr)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)				Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,5 mrd (ytterligere 3,5 mrd)
			kol. 3 Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 3,9 mrd (ytterligere 1,9 mrd)	kol. 4 Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,3 mrd (ytterligere 2,3 mrd)	kol. 5 Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,7 mrd (ytterligere 2,7 mrd)	kol. 6 Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,0 mrd (ytterligere 3,0 mrd)	
	kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	kol. 5	kol. 6	kol. 7
1849 Hamarøy	-523	656	1 279	1 410	1 541	1 639	1 803
1850 Tysfjord	-575	723	1 409	1 554	1 698	1 806	1 987
1851 Lødingen	-610	780	1 520	1 676	1 832	1 949	2 144
1852 Tjeldsund	-304	473	922	1 016	1 111	1 181	1 300
1853 Evenes	735	521	1 015	1 119	1 223	1 302	1 432
1854 Ballangen	-492	927	1 808	1 993	2 179	2 318	2 550
1856 Røst	-152	191	372	410	448	477	524
1857 Værøy	-219	275	536	591	646	687	756
1859 Flakstad	701	485	946	1 043	1 140	1 212	1 334
1860 Vestvågøy	2 492	4 309	8 403	9 265	10 126	10 773	11 850
1865 Vågan	2 388	3 602	7 023	7 743	8 464	9 004	9 904
1866 Hadsel	2 188	3 037	5 922	6 530	7 137	7 593	8 352
1867 Bø	-772	982	1 915	2 111	2 308	2 455	2 700
1868 Øksnes	1 990	1 670	3 256	3 590	3 924	4 175	4 592
1870 Sortland	3 170	3 948	7 699	8 488	9 278	9 870	10 857
1871 Andøy	-1 416	1 791	3 492	3 850	4 208	4 477	4 925
1874 Moskenes	-313	390	760	838	916	975	1 072
1902 Tromsø	-15 519	28 771	56 103	61 858	67 612	71 928	79 120
1903 Harstad	-465	9 319	18 172	20 036	21 900	23 298	25 627
1911 Kvæfjord	2 355	1 073	2 092	2 306	2 521	2 682	2 950
1913 Skånland	1 073	1 129	2 202	2 428	2 654	2 824	3 106
1917 Ibestad	-407	516	1 006	1 110	1 213	1 290	1 419
1919 Gratangen	-323	415	809	892	975	1 037	1 141
1920 Lavangen	26	391	763	841	919	978	1 076
1922 Bardu	2 119	1 513	2 950	3 252	3 555	3 782	4 160

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019) (1000 kr)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 1,5 mrd. kroner						
		kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	kol. 5	kol. 6	kol. 7
	(1000 kr)	(1000 kr)	(1000 kr)	(1000 kr)	(1000 kr)	(1000 kr)	(1000 kr)	(1000 kr)
1924 Målselv	817	1 916	4 342	4 853	5 364	5 747	6 386	
1925 Sørreisa	3 588	982	2 226	2 488	2 750	2 947	3 274	
1926 Dyrøy	-100	318	720	805	890	954	1 059	
1927 Tranøy	-450	426	965	1 079	1 193	1 278	1 420	
1928 Torsken	-278	262	594	664	734	786	874	
1929 Berg	-262	250	567	633	700	750	833	
1931 Lenvik	1 301	3 288	7 453	8 329	9 206	9 864	10 960	
1933 Balsfjord	-603	1 584	3 589	4 012	4 434	4 751	5 279	
1936 Karlsøy	-662	634	1 437	1 606	1 775	1 902	2 113	
1938 Lyngen	-847	801	1 817	2 030	2 244	2 404	2 672	
1939 Storfjord	-546	518	1 175	1 313	1 451	1 555	1 728	
1940 Kåfjord	-620	590	1 338	1 496	1 653	1 771	1 968	
1941 Skjervøy	-861	821	1 861	2 080	2 299	2 464	2 737	
1942 Nordreisa	834	1 382	3 132	3 501	3 870	4 146	4 607	
1943 Kvænangen	-359	338	767	857	947	1 015	1 128	
2002 Vardø	-617	586	1 328	1 484	1 640	1 758	1 953	
2003 Vadsø	4 784	1 659	3 761	4 204	4 646	4 978	5 531	
2004 Hammerfest	3 895	2 966	6 723	7 514	8 305	8 898	9 887	
2011 Kautokeino	-860	823	1 866	2 085	2 305	2 469	2 744	
2012 Alta	258	5 818	13 187	14 738	16 289	17 453	19 392	
2014 Loppa	-269	258	585	654	723	774	861	
2015 Hasvik	-298	294	667	745	824	883	981	
2017 Kvalsund	-299	278	630	705	779	834	927	
2018 Måsøy	-363	348	788	881	973	1 043	1 159	
2019 Nordkapp	-942	906	2 053	2 295	2 537	2 718	3 020	

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennomføre fullt basis til alle kommuner (2019) (1000 kr)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 1,5 mrd. kroner (1000 kr)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)				Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 3,4 mrd (ytterligere 1,9 mrd)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 3,8 mrd (ytterligere 2,3 mrd)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,2 mrd (ytterligere 2,7 mrd)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,5 mrd (ytterligere 3,0 mrd)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,0 mrd (ytterligere 3,5 mrd)
			kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4					
2020 Porsanger	-1 170	1 110	2 517	2 813	3 109	3 331	3 701				
2021 Karasjok	-790	753	1 706	1 906	2 107	2 258	2 508				
2022 Lebesby	-399	374	847	947	1 047	1 122	1 246				
2023 Gamvik	-339	329	746	834	921	987	1 097				
2024 Berlevåg	-288	276	626	700	773	829	921				
2025 Tana	-855	816	1 851	2 068	2 286	2 449	2 721				
2027 Nesseby	-280	265	600	671	742	795	883				
2028 Båtsfjord	-672	639	1 449	1 619	1 789	1 917	2 130				
2030 Sør-Varanger	2 252	2 859	6 481	7 243	8 006	8 577	9 530				
Hele landet	0	1 500 000	3 400 000	3 800 000	4 200 000	4 500 000	5 000 000				

Vedlegg 3: Anslag kommunevis fordeling av vekst i frie inntekter med 2,0 mrd. kroner som utgangspunkt

Spørsmål 1762

Vedlegg 3 - Anslag fordeling per kommune ved vekst i frie inntekter på 2,0 mrd. kroner i 2020

Tabellforklaring:

- Kolonne 1: Endring i innbyggertilskudd hvis alle kommuner hadde fått fullt basistilskudd i 2019. Finansiert med likt beløp per innbygger. 1000 kr.
 Kolonne 2: Anslått økning i frie inntekter ved økt inntektsramme 2,0 mrd. kroner. 1000 kr
 Kolonne 3: Anslått økning i frie inntekter ved økt inntektsramme 3,9 mrd. kroner (2,0 + 1,9 mrd. kroner). 1000 kr
 Kolonne 4: Anslått økning i frie inntekter ved økt inntektsramme 4,3 mrd. kroner (2,0 + 2,3 mrd. kroner). 1000 kr
 Kolonne 5: Anslått økning i frie inntekter ved økt inntektsramme 4,7 mrd. kroner (2,0 + 2,7 mrd. kroner). 1000 kr
 Kolonne 6: Anslått økning i frie inntekter ved økt inntektsramme 5,0 mrd. kroner (2,0 + 3,0 mrd. kroner). 1000 kr
 Kolonne 7: Anslått økning i frie inntekter ved økt inntektsramme 5,5 mrd. kroner (2,0 + 3,5 mrd. kroner). 1000 kr

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 3,9 mrd (ytterligere 1,9 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,3 mrd (ytterligere 2,3 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,7 mrd (ytterligere 2,7 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,0 mrd (ytterligere 3,0 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,5 mrd (ytterligere 3,5 mrd)	
		(1000 kr)	kol. 2	(1000 kr)	kol. 3	(1000 kr)	kol. 4	(1000 kr)	kol. 5	(1000 kr)	kol. 6	(1000 kr)	kol. 7
0101 Halden	-2 024	11 703	22 820	25 161	27 501	29 257	32 182						
0104 Moss	-2 010	12 284	23 954	26 411	28 868	30 710	33 781						
0105 Sarpsborg	-9 116	21 019	40 987	45 191	49 395	52 548	57 802						
0106 Fredrikstad	-16 527	30 694	59 853	65 992	72 131	76 735	84 408						
0111 Hvaler	3 203	1 726	3 366	3 712	4 057	4 316	4 747						
0118 Aremark	1 364	509	993	1 095	1 197	1 273	1 401						
0119 Marker	2 939	1 348	2 629	2 899	3 168	3 371	3 708						
0121 Rømskog	200	253	493	543	594	632	695						
0122 Trøgstad	4 199	2 007	3 914	4 315	4 717	5 018	5 519						
0123 Spydeberg	5 110	2 268	4 422	4 876	5 330	5 670	6 237						
0124 Askim	2 782	5 955	11 612	12 803	13 994	14 888	16 377						
0125 Eidsberg	3 543	4 288	8 362	9 219	10 077	10 720	11 792						

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennomføre fullt basis til alle kommuner (2019) (1000 kr)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner (1000 kr)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)					Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,5 mrd (ytterligere 3,5 mrd)
			kol. 3 Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 3,9 mrd (ytterligere 1,9 mrd)	kol. 4 Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,3 mrd (ytterligere 2,3 mrd)	kol. 5 Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,7 mrd (ytterligere 2,7 mrd)	kol. 6 Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,0 mrd (ytterligere 3,0 mrd)	kol. 7	
0127 Skiptvet	4 571	1 425	2 779	3 064	3 349	3 563	3 919	
0128 Rakkestad	4 022	3 089	6 024	6 642	7 260	7 723	8 495	
0135 Råde	4 509	2 831	5 520	6 087	6 653	7 077	7 785	
0136 Rygge	2 445	6 060	11 817	13 029	14 241	15 150	16 666	
0137 Våler	3 986	2 099	4 094	4 514	4 934	5 248	5 773	
0138 Hobøl	4 536	2 118	4 130	4 553	4 977	5 294	5 824	
0211 Vestby	1 942	6 690	13 046	14 384	15 722	16 726	18 399	
0213 Ski	-1 729	11 577	22 576	24 891	27 207	28 943	31 837	
0214 Ås	1 311	7 633	14 884	16 411	17 937	19 082	20 991	
0215 Frogn	2 650	5 916	11 536	12 720	13 903	14 790	16 269	
0216 Nesodden	1 454	7 315	14 264	15 727	17 190	18 288	20 116	
0217 Oppegård	-539	10 283	20 051	22 108	24 164	25 707	28 277	
0219 Bærum	-29 545	47 611	92 842	102 364	111 886	119 028	130 931	
0220 Asker	-10 580	23 093	45 032	49 651	54 269	57 733	63 507	
0221 Aurskog-Høland	1 067	6 193	12 077	13 316	14 555	15 484	17 032	
0226 Sørums	1 460	6 855	13 368	14 739	16 110	17 138	18 852	
0227 Fet	3 247	4 445	8 668	9 557	10 446	11 113	12 224	
0228 Rælingen	2 058	6 817	13 293	14 656	16 020	17 042	18 747	
0229 Enebakk	3 385	4 139	8 071	8 898	9 726	10 347	11 381	
0230 Lørenskog	-3 949	15 054	29 356	32 367	35 377	37 636	41 399	
0231 Skedsmo	-8 549	20 890	40 735	44 913	49 090	52 224	57 446	
0233 Nittedal	305	9 042	17 632	19 440	21 249	22 605	24 866	
0234 Gjerdrum	4 977	2 561	4 994	5 506	6 019	6 403	7 043	
0235 Ullensaker	-3 645	14 352	27 985	30 856	33 726	35 879	39 467	
0236 Nes	-161	8 215	16 019	17 662	19 305	20 537	22 591	

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennomføre fullt basis til alle kommuner (2019) (1000 kr)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner (1000 kr)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 3,9 mrd (ytterligere 1,9 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,3 mrd (ytterligere 2,3 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,7 mrd (ytterligere 2,7 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,0 mrd (ytterligere 3,0 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,5 mrd (ytterligere 3,5 mrd)	
		kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	kol. 5	kol. 6	kol. 7	kol. 8	kol. 9	kol. 10	kol. 11	kol. 12
0237 Eidsvoll	-404	9 354	18 240	20 110	21 981	23 384	25 722						
0238 Nannestad	2 754	5 136	10 015	11 042	12 069	12 839	14 123						
0239 Hurdal	2 996	1 075	2 096	2 311	2 526	2 688	2 956						
0301 Oslo	-190 897	255 647	498 512	549 641	600 771	639 118	703 030						
0402 Kongsvinger	1 182	6 690	13 046	14 384	15 722	16 725	18 398						
0403 Hamar	-1 624	11 690	22 796	25 134	27 472	29 226	32 148						
0412 Ringsaker	-3 517	12 945	25 244	27 833	30 422	32 364	35 600						
0415 Løten	4 429	2 876	5 609	6 184	6 760	7 191	7 910						
0417 Stange	570	7 851	15 310	16 880	18 450	19 628	21 590						
0418 Nord-Odal	3 373	1 886	3 677	4 054	4 432	4 715	5 186						
0419 Sør-Odal	3 397	2 957	5 767	6 359	6 950	7 394	8 133						
0420 Eidskog	3 823	2 295	4 475	4 934	5 393	5 737	6 311						
0423 Grue	3 472	1 744	3 401	3 749	4 098	4 360	4 796						
0425 Åsnes	3 328	2 708	5 280	5 822	6 363	6 770	7 447						
0426 Våler	3 573	1 391	2 712	2 990	3 268	3 477	3 824						
0427 Elverum	620	7 954	15 511	17 102	18 693	19 886	21 874						
0428 Trysil	762	2 480	4 836	5 332	5 828	6 200	6 820						
0429 Åmot	2 389	1 654	3 226	3 557	3 887	4 136	4 549						
0430 Stor-Elvdal	-726	923	1 800	1 984	2 169	2 308	2 538						
0432 Rendalen	-531	672	1 311	1 445	1 580	1 681	1 849						
0434 Engerdal	-380	483	941	1 038	1 134	1 207	1 327						
0436 Tolga	1 615	582	1 135	1 252	1 368	1 455	1 601						
0437 Tynset	2 841	2 099	4 092	4 512	4 932	5 247	5 771						
0438 Alvdal	2 313	908	1 770	1 951	2 133	2 269	2 496						
0439 Folldal	-460	592	1 154	1 273	1 391	1 480	1 628						

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019) (1000 kr)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner (1000 kr)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)				
			kol. 3 Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 3,9 mrd (ytterligere 1,9 mrd)	kol. 4 Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,3 mrd (ytterligere 2,3 mrd)	kol. 5 Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,7 mrd (ytterligere 2,7 mrd)	kol. 6 Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,0 mrd (ytterligere 3,0 mrd)	kol. 7 Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,5 mrd (ytterligere 3,5 mrd)
0441 Os	2 276	718	1 399	1 543	1 687	1 794	1 974
0501 Lillehammer	-1 018	10 519	20 512	22 615	24 719	26 297	28 926
0502 Gjøvik	-2 104	11 515	22 453	24 756	27 059	28 786	31 665
0511 Dovre	1 554	982	1 914	2 110	2 307	2 454	2 699
0512 Lesja	-595	754	1 470	1 621	1 772	1 885	2 074
0513 Skjåk	423	827	1 613	1 779	1 944	2 068	2 275
0514 Lom	1 584	861	1 678	1 851	2 023	2 152	2 367
0515 Vågå	2 784	1 347	2 627	2 896	3 166	3 368	3 705
0516 Nord-Fron	3 703	2 155	4 203	4 634	5 065	5 388	5 927
0517 Sel	2 636	2 173	4 237	4 672	5 106	5 432	5 976
0519 Sør-Fron	4 440	1 174	2 289	2 524	2 758	2 934	3 228
0520 Ringebu	3 489	1 661	3 239	3 571	3 903	4 152	4 568
0521 Øyer	4 001	1 921	3 747	4 131	4 515	4 804	5 284
0522 Gausdal	3 519	2 294	4 474	4 933	5 391	5 736	6 309
0528 Østre Toten	2 030	5 611	10 941	12 063	13 186	14 027	15 430
0529 Vestre Toten	2 909	5 024	9 796	10 801	11 806	12 560	13 816
0532 Jevnaker	4 657	2 570	5 011	5 525	6 039	6 424	7 067
0533 Lunner	3 298	3 397	6 625	7 304	7 984	8 493	9 343
0534 Gran	2 351	5 121	9 985	11 009	12 034	12 802	14 082
0536 Søndre Land	2 357	2 111	4 116	4 538	4 960	5 277	5 804
0538 Nordre Land	3 046	2 504	4 883	5 384	5 884	6 260	6 886
0540 Sør-Aurdal	269	1 119	2 182	2 406	2 630	2 797	3 077
0541 Etnedal	1 265	490	955	1 053	1 151	1 225	1 347
0542 Nord-Aurdal	3 612	2 409	4 698	5 179	5 661	6 023	6 625
0543 Vestre Slidre	3 205	801	1 563	1 723	1 883	2 003	2 204

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner									
		(1000 kr)	kol. 2	(1 000 kr)	kol. 3	(1 000 kr)	kol. 4	(1 000 kr)	kol. 5	(1 000 kr)	kol. 6
0544 Øystre Slidre	2 450	1 204	2 348	2 589	2 830	3 010	3 311				
0545 Vang	-71	604	1 178	1 299	1 420	1 511	1 662				
0602 Drammen	-12 606	25 875	50 456	55 631	60 806	64 687	71 155				
0604 Kongsberg	-1 051	10 315	20 115	22 178	24 241	25 788	28 367				
0605 Ringerike	-2 660	11 427	22 282	24 567	26 853	28 567	31 423				
0612 Hole	4 146	2 569	5 010	5 524	6 038	6 423	7 066				
0615 Flå	-313	395	770	849	928	987	1 086				
0616 Nes	3 160	1 244	2 426	2 675	2 924	3 111	3 422				
0617 Gol	4 054	1 718	3 349	3 693	4 036	4 294	4 724				
0618 Hemsedal	627	931	1 816	2 002	2 188	2 328	2 561				
0619 Ål	3 058	1 753	3 419	3 770	4 120	4 383	4 822				
0620 Hol	2 286	1 679	3 274	3 610	3 946	4 197	4 617				
0621 Sigdal	1 129	1 310	2 555	2 817	3 079	3 275	3 603				
0622 Krødsherad	1 552	840	1 639	1 807	1 975	2 101	2 311				
0623 Modum	2 558	5 248	10 233	11 282	12 332	13 119	14 431				
0624 Øvre Eiker	1 295	7 176	13 993	15 428	16 863	17 939	19 733				
0625 Nedre Eiker	87	9 370	18 272	20 146	22 020	23 425	25 768				
0626 Lier	-687	9 899	19 304	21 284	23 264	24 748	27 223				
0627 Røyken	365	8 496	16 568	18 267	19 966	21 241	23 365				
0628 Hurum	3 232	3 574	6 969	7 684	8 398	8 935	9 828				
0631 Flesberg	2 295	1 011	1 972	2 174	2 376	2 528	2 781				
0632 Rollag	-377	533	1 039	1 145	1 252	1 332	1 465				
0633 Nore og Uvdal	-724	919	1 792	1 976	2 159	2 297	2 527				
0701 Horten	-591	10 260	20 007	22 059	24 111	25 650	28 215				
0704 Tønsberg	-5 971	17 258	33 652	37 104	40 555	43 144	47 458				

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner	Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)						
			kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	kol. 5	kol. 6	kol. 7
	(1000 kr)	(1000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)
0710 Sandefjord	-11 289	23 749	46 311	51 061	55 811	59 374	65 311		
0711 Svelvik	4 458	2 509	4 893	5 395	5 897	6 273	6 901		
0712 Larvik	-6 939	17 682	34 480	38 017	41 553	44 205	48 626		
0713 Sande	3 772	3 718	7 249	7 993	8 736	9 294	10 223		
0715 Holmestrand	2 627	5 394	10 519	11 598	12 677	13 486	14 834		
0716 Re	3 345	3 652	7 122	7 852	8 583	9 131	10 044		
0729 Færder	-741	10 022	19 543	21 548	23 552	25 055	27 561		
0805 Porsgrunn	-3 214	13 597	26 514	29 234	31 953	33 993	37 392		
0806 Skien	-8 706	20 512	39 998	44 100	48 202	51 279	56 407		
0807 Notodden	2 970	4 760	9 283	10 235	11 187	11 901	13 091		
0811 Siljan	4 339	874	1 705	1 880	2 054	2 186	2 404		
0814 Bamble	2 314	5 288	10 312	11 370	12 428	13 221	14 543		
0815 Kragerø	3 394	3 906	7 617	8 398	9 179	9 765	10 742		
0817 Drangedal	-29	1 531	2 986	3 293	3 599	3 829	4 212		
0819 Nome	3 463	2 454	4 786	5 276	5 767	6 135	6 749		
0821 Bø	4 804	2 489	4 853	5 351	5 848	6 222	6 844		
0822 Sauherad	4 267	1 611	3 142	3 465	3 787	4 029	4 431		
0826 Tinn	1 562	2 170	4 231	4 665	5 099	5 424	5 966		
0827 Hjartdal	1 385	590	1 151	1 269	1 387	1 475	1 623		
0828 Seljord	1 944	1 101	2 148	2 368	2 588	2 753	3 029		
0829 Kviteseid	1 432	902	1 759	1 939	2 120	2 255	2 480		
0830 Nissedal	-436	554	1 080	1 191	1 302	1 385	1 524		
0831 Fyresdal	-387	483	941	1 038	1 134	1 207	1 327		
0833 Tokke	-364	836	1 631	1 798	1 965	2 091	2 300		
0834 Vinje	-1 091	1 397	2 725	3 005	3 284	3 494	3 843		

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019) (1000 kr)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner (1000 kr)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)				Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,5 mrd (ytterligere 3,5 mrd)
			kol. 3 Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 3,9 mrd (ytterligere 1,9 mrd)	kol. 4 Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,3 mrd (ytterligere 2,3 mrd)	kol. 5 Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,7 mrd (ytterligere 2,7 mrd)	kol. 6 Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,0 mrd (ytterligere 3,0 mrd)	
	kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	kol. 5	kol. 6	kol. 7
0901 Risør	4 159	2 570	5 012	5 527	6 041	6 426	7 069
0904 Grimstad	359	8 726	17 015	18 760	20 505	21 814	23 995
0906 Arendal	-6 117	16 811	32 781	36 143	39 505	42 026	46 229
0911 Gjerstad	3 132	921	1 796	1 980	2 165	2 303	2 533
0912 Vegårshei	2 283	786	1 532	1 689	1 846	1 964	2 160
0914 Tvedestrand	3 407	2 278	4 442	4 898	5 353	5 695	6 265
0919 Frøland	3 923	2 194	4 278	4 717	5 156	5 485	6 033
0926 Lillesand	3 561	4 125	8 044	8 869	9 694	10 313	11 344
0928 Birkenes	3 785	1 956	3 815	4 206	4 597	4 891	5 380
0929 Åmli	-542	694	1 353	1 491	1 630	1 734	1 908
0935 Iveland	2 273	498	971	1 070	1 170	1 244	1 369
0937 Evje og Hornnes	3 280	1 366	2 663	2 936	3 209	3 414	3 755
0938 Bygland	-354	447	872	962	1 051	1 119	1 230
0940 Valle	-351	434	846	933	1 020	1 085	1 193
0941 Bykle	-279	358	698	769	841	894	984
1001 Kristiansand	-19 432	34 639	67 546	74 474	81 402	86 598	95 257
1002 Mandal	2 434	5 878	11 462	12 637	13 813	14 694	16 164
1003 Farsund	3 561	3 639	7 096	7 824	8 552	9 098	10 008
1004 Flekkefjord	3 466	3 403	6 636	7 316	7 997	8 508	9 358
1014 Vennesla	2 257	5 492	10 708	11 807	12 905	13 729	15 102
1017 Songdalen	4 173	2 517	4 908	5 412	5 915	6 293	6 922
1018 Søgne	3 598	4 280	8 346	9 203	10 059	10 701	11 771
1021 Marnardal	2 765	862	1 681	1 854	2 026	2 156	2 371
1026 Åseral	-273	352	687	758	828	881	969
1027 Audnedal	1 743	668	1 303	1 437	1 570	1 670	1 837

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner									
		(1000 kr)	kol. 2	(1 000 kr)	kol. 3	(1 000 kr)	kol. 4	(1 000 kr)	kol. 5	(1 000 kr)	kol. 6
1029 Lindesnes	3 228	1 859	3 625	3 997	4 369	4 648	5 113				
1032 Lyngdal	3 539	3 231	6 301	6 948	7 594	8 079	8 887				
1034 Hægebostad	1 349	632	1 232	1 358	1 485	1 579	1 737				
1037 Kvinesdal	2 942	2 270	4 427	4 881	5 335	5 675	6 243				
1046 Sirdal	-541	690	1 346	1 484	1 622	1 726	1 898				
1101 Eigersund	2 431	5 567	10 855	11 968	13 081	13 916	15 308				
1102 Sandnes	-15 103	28 995	56 540	62 339	68 138	72 488	79 737				
1103 Stavanger	-31 543	50 312	98 109	108 171	118 234	125 780	138 359				
1106 Haugesund	-3 428	13 982	27 265	30 062	32 858	34 955	38 451				
1111 Sokndal	2 822	1 241	2 419	2 667	2 915	3 101	3 412				
1112 Lund	2 452	1 206	2 352	2 593	2 834	3 015	3 317				
1114 Bjerkreim	2 308	1 054	2 055	2 265	2 476	2 634	2 898				
1119 Hå	1 402	7 062	13 771	15 183	16 596	17 655	19 421				
1120 Klepp	1 571	7 265	14 166	15 619	17 072	18 162	19 978				
1121 Time	1 706	7 055	13 757	15 168	16 579	17 637	19 401				
1122 Gjesdal	2 975	4 466	8 710	9 603	10 496	11 166	12 283				
1124 Sola	-623	9 978	19 457	21 452	23 448	24 945	27 439				
1127 Randaberg	4 078	4 149	8 090	8 920	9 750	10 372	11 409				
1129 Forsand	2 149	448	873	963	1 052	1 120	1 231				
1130 Strand	3 058	4 775	9 310	10 265	11 220	11 936	13 130				
1133 Hjelmeland	-794	1 007	1 965	2 166	2 368	2 519	2 771				
1134 Suldal	-1 124	1 424	2 777	3 062	3 347	3 560	3 916				
1135 Sauda	3 857	1 726	3 365	3 710	4 055	4 314	4 745				
1141 Finnøy	932	1 182	2 306	2 542	2 779	2 956	3 252				
1142 Rennesøy	3 486	1 819	3 548	3 912	4 276	4 548	5 003				

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 3,9 mrd (ytterligere 1,9 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,3 mrd (ytterligere 2,3 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,7 mrd (ytterligere 2,7 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,0 mrd (ytterligere 3,0 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,5 mrd (ytterligere 3,5 mrd)	
		(1000 kr)	kol. 2	(1 000 kr)	kol. 3	(1 000 kr)	kol. 4	(1 000 kr)	kol. 5	(1 000 kr)	kol. 6	(1 000 kr)	kol. 7
1144 Kvitsøy	-159	194	378	416	455	484	533						
1145 Bokn	1 251	315	615	678	741	788	867						
1146 Tysvær	2 157	4 139	8 072	8 900	9 728	10 349	11 384						
1149 Karmøy	-5 361	15 826	30 860	34 025	37 190	39 564	43 520						
1151 Utsira	-62	74	143	158	173	184	202						
1160 Vindafjord	1 544	3 282	6 399	7 056	7 712	8 204	9 025						
1201 Bergen	-74 838	105 548	205 818	226 927	248 037	263 869	290 256						
1211 Etne	2 467	1 530	2 984	3 290	3 596	3 826	4 208						
1216 Sveio	2 898	2 147	4 188	4 617	5 046	5 369	5 905						
1219 Bømlo	1 818	4 489	8 754	9 652	10 550	11 223	12 346						
1221 Stord	1 706	7 019	13 687	15 091	16 494	17 547	19 302						
1222 Fitjar	3 369	1 202	2 343	2 583	2 824	3 004	3 304						
1223 Tysnes	-124	1 068	2 083	2 297	2 510	2 671	2 938						
1224 Kvinnherad	892	4 931	9 616	10 602	11 588	12 328	13 561						
1227 Jondal	-320	408	796	877	959	1 020	1 122						
1228 Odda	3 801	2 532	4 937	5 443	5 950	6 330	6 962						
1231 Ullensvang	-301	1 246	2 430	2 679	2 929	3 115	3 427						
1232 Eidfjord	-272	340	663	731	799	850	935						
1233 Ulvik	-327	410	800	882	964	1 026	1 128						
1234 Granvin	1 994	352	686	756	827	879	967						
1235 Voss	1 856	5 483	10 691	11 787	12 884	13 706	15 077						
1238 Kvam	2 670	3 168	6 178	6 812	7 446	7 921	8 713						
1241 Fusa	842	1 449	2 826	3 116	3 406	3 623	3 985						
1242 Samnanger	2 752	925	1 804	1 989	2 174	2 313	2 544						
1243 Os	746	7 809	15 228	16 789	18 351	19 522	21 475						

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner	Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)					Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,5 mrd (ytterligere 3,5 mrd)
			kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	kol. 5	
1244 Austevoll	909	1 956	3 815	4 206	4 597	4 891	5 380	
1245 Sund	3 507	2 651	5 169	5 699	6 229	6 627	7 290	
1246 Fjell	-873	9 822	19 152	21 117	23 081	24 554	27 010	
1247 Askøy	-1 755	10 989	21 428	23 626	25 823	27 472	30 219	
1251 Vaksdal	1 613	1 518	2 961	3 264	3 568	3 796	4 175	
1252 Modalen	-112	143	278	307	335	357	392	
1253 Osterøy	2 757	3 048	5 943	6 553	7 163	7 620	8 382	
1256 Meland	3 995	3 073	5 992	6 607	7 222	7 683	8 451	
1259 Øygarden	3 608	1 835	3 579	3 946	4 313	4 588	5 047	
1260 Radøy	3 828	1 911	3 726	4 109	4 491	4 777	5 255	
1263 Lindås	871	5 935	11 574	12 761	13 948	14 838	16 322	
1264 Austrheim	3 750	1 084	2 113	2 330	2 547	2 709	2 980	
1265 Fedje	-166	211	411	454	496	527	580	
1266 Masfjorden	-512	642	1 252	1 381	1 509	1 606	1 766	
1401 Flora	2 377	4 449	8 675	9 565	10 455	11 122	12 234	
1411 Gulen	-681	872	1 700	1 874	2 048	2 179	2 397	
1412 Solund	-237	308	600	662	723	769	846	
1413 Hyllestad	-408	513	1 000	1 102	1 205	1 282	1 410	
1416 Høyanger	-969	1 536	2 994	3 302	3 609	3 839	4 223	
1417 Vik	-787	1 003	1 956	2 156	2 357	2 507	2 758	
1418 Balestrand	-375	480	936	1 032	1 128	1 200	1 320	
1419 Leikanger	2 775	875	1 706	1 881	2 056	2 187	2 406	
1420 Sogndal	3 695	3 075	5 995	6 610	7 225	7 686	8 455	
1421 Aurland	-520	662	1 291	1 424	1 556	1 655	1 821	
1422 Lærdal	-635	807	1 574	1 736	1 897	2 019	2 220	

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 3,9 mrd (ytterligere 1,9 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,3 mrd (ytterligere 2,3 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,7 mrd (ytterligere 2,7 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,0 mrd (ytterligere 3,0 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,5 mrd (ytterligere 3,5 mrd)	
		(1000 kr)	kol. 2	(1 000 kr)	kol. 3	(1 000 kr)	kol. 4	(1 000 kr)	kol. 5	(1 000 kr)	kol. 6	(1 000 kr)	kol. 7
1424 Årdal	3 678	1 969	3 839	4 233	4 627	4 922	5 414						
1426 Luster	811	1 950	3 802	4 192	4 582	4 875	5 362						
1428 Askvoll	-890	1 140	2 224	2 452	2 680	2 851	3 136						
1429 Fjaler	764	1 040	2 028	2 235	2 443	2 599	2 859						
1430 Gaular	1 677	1 136	2 216	2 443	2 670	2 841	3 125						
1431 Jølster	1 704	1 144	2 230	2 459	2 688	2 859	3 145						
1432 Førde	2 913	4 914	9 583	10 566	11 548	12 286	13 514						
1433 Naustdal	2 966	1 048	2 044	2 254	2 464	2 621	2 883						
1438 Bremanger	-1 098	1 391	2 712	2 990	3 268	3 477	3 824						
1439 Vågsøy	3 920	2 241	4 370	4 818	5 266	5 602	6 162						
1441 Selje	-730	1 031	2 011	2 217	2 423	2 578	2 836						
1443 Eid	3 546	2 309	4 502	4 964	5 426	5 772	6 349						
1444 Hornindal	1 444	432	843	930	1 016	1 081	1 189						
1445 Gloppen	2 217	2 191	4 272	4 710	5 148	5 477	6 024						
1449 Stryn	1 296	2 690	5 246	5 784	6 322	6 726	7 398						
1502 Molde	-1 162	10 135	19 763	21 790	23 818	25 338	27 872						
1504 Ålesund	-6 682	18 017	35 132	38 736	42 339	45 041	49 546						
1505 Kristiansund	63	9 111	17 767	19 590	21 412	22 779	25 057						
1511 Vanylven	360	1 187	2 315	2 553	2 790	2 968	3 265						
1514 Sande	1 089	936	1 825	2 012	2 199	2 339	2 573						
1515 Herøy	3 527	3 351	6 534	7 204	7 874	8 377	9 215						
1516 Ulstein	4 401	3 231	6 301	6 948	7 594	8 079	8 887						
1517 Hareid	5 085	1 935	3 773	4 160	4 547	4 837	5 321						
1519 Volda	3 493	3 452	6 732	7 422	8 113	8 630	9 494						
1520 Ørsta	2 876	4 075	7 947	8 762	9 577	10 188	11 207						

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 3,9 mrd (ytterligere 1,9 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,3 mrd (ytterligere 2,3 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,7 mrd (ytterligere 2,7 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,0 mrd (ytterligere 3,0 mrd)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,5 mrd (ytterligere 3,5 mrd)	
		(1000 kr)	kol. 2	(1 000 kr)	kol. 3	(1 000 kr)	kol. 4	(1 000 kr)	kol. 5	(1 000 kr)	kol. 6	(1 000 kr)	kol. 7
1523 Ørskog	4 706	845	1 647	1 816	1 985	2 111	2 323						
1524 Norddal	-490	617	1 204	1 328	1 451	1 544	1 698						
1525 Stranda	1 817	1 714	3 341	3 684	4 027	4 284	4 712						
1526 Stordal	1 386	355	693	764	835	889	978						
1528 Sykkylven	4 185	2 874	5 605	6 179	6 754	7 185	7 904						
1529 Skodje	4 486	1 788	3 487	3 845	4 202	4 471	4 918						
1531 Sula	4 295	3 480	6 786	7 482	8 178	8 700	9 570						
1532 Giske	3 704	3 152	6 147	6 777	7 408	7 881	8 669						
1534 Haram	1 054	3 522	6 868	7 572	8 277	8 805	9 686						
1535 Vestnes	3 218	2 453	4 784	5 275	5 765	6 133	6 747						
1539 Rauma	2 127	2 810	5 480	6 042	6 604	7 026	7 728						
1543 Nesset	331	1 110	2 164	2 386	2 607	2 774	3 051						
1545 Midsund	307	758	1 478	1 629	1 781	1 895	2 084						
1546 Sandøy	-368	465	906	999	1 092	1 162	1 278						
1547 Aukra	2 893	1 328	2 590	2 856	3 122	3 321	3 653						
1548 Fræna	2 234	3 679	7 173	7 909	8 645	9 196	10 116						
1551 Eide	3 560	1 289	2 513	2 771	3 028	3 222	3 544						
1554 Averøy	2 702	2 195	4 281	4 720	5 159	5 489	6 038						
1557 Gjemnes	1 664	991	1 933	2 131	2 330	2 478	2 726						
1560 Tingvoll	-434	1 143	2 229	2 457	2 686	2 857	3 143						
1563 Sunndal	3 662	2 667	5 201	5 735	6 268	6 668	7 335						
1566 Surnadal	2 549	2 225	4 339	4 784	5 229	5 563	6 119						
1571 Halså	-465	591	1 152	1 270	1 388	1 477	1 625						
1573 Smøla	-632	801	1 562	1 722	1 882	2 003	2 203						
1576 Aure	-1 052	1 334	2 601	2 867	3 134	3 334	3 668						

Kommune	Fordelings- virkning av å gjeninnføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner	Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)		Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)	
			kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	kol. 5	kol. 6	kol. 7	
5001 Trondheim	-49 408	73 630	143 579	158 305	173 031	184 076	202 483			
5004 Steinkjer	-176	8 292	16 169	17 827	19 486	20 729	22 802			
5005 Namsos	2 778	4 922	9 598	10 583	11 567	12 305	13 536			
5011 Hemne	2 221	1 587	3 095	3 412	3 730	3 968	4 364			
5012 Snillfjord	-290	375	731	806	881	937	1 031			
5013 Hitra	40	1 762	3 436	3 788	4 141	4 405	4 845			
5014 Frøya	1 005	1 902	3 710	4 090	4 470	4 756	5 231			
5015 Ørland	4 269	2 002	3 904	4 305	4 705	5 005	5 506			
5016 Agdenes	-493	635	1 239	1 366	1 493	1 589	1 748			
5017 Bjugn	3 052	1 841	3 589	3 958	4 326	4 602	5 062			
5018 Åfjord	-974	1 254	2 445	2 695	2 946	3 134	3 448			
5019 Roan	-277	359	700	772	844	898	988			
5020 Osen	-280	355	693	764	835	889	978			
5021 Oppdal	4 345	2 618	5 105	5 629	6 153	6 545	7 200			
5022 Rennebu	500	939	1 831	2 018	2 206	2 347	2 582			
5023 Meldal	3 447	1 466	2 858	3 151	3 445	3 664	4 031			
5024 Orkdal	3 152	4 537	8 846	9 754	10 661	11 342	12 476			
5025 Rørros	3 501	2 106	4 106	4 527	4 949	5 264	5 791			
5026 Holtålen	-597	760	1 482	1 634	1 786	1 900	2 090			
5027 Midtre Gauldal	1 565	2 345	4 572	5 041	5 510	5 861	6 447			
5028 Melhus	1 324	6 217	12 123	13 366	14 609	15 542	17 096			
5029 Skaun	3 620	3 090	6 025	6 643	7 261	7 724	8 496			
5030 Klæbu	4 532	2 281	4 447	4 903	5 360	5 702	6 272			
5031 Malvik	2 967	5 270	10 277	11 331	12 385	13 175	14 493			
5032 Selbu	2 135	1 534	2 992	3 299	3 606	3 836	4 220			

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner									
		(1000 kr)	kol. 2	(1 000 kr)	kol. 3	(1 000 kr)	kol. 4	(1 000 kr)	kol. 5	(1 000 kr)	kol. 6
5033 Tydal	-244	298	581	641	700	745	820				
5034 Meråker	-722	913	1 780	1 963	2 145	2 282	2 510				
5035 Stjørdal	-358	9 019	17 587	19 391	21 195	22 548	24 803				
5036 Frosta	3 040	988	1 926	2 124	2 322	2 470	2 717				
5037 Levanger	511	7 603	14 825	16 345	17 866	19 006	20 907				
5038 Verdal	2 204	5 605	10 930	12 051	13 172	14 013	15 414				
5039 Verran	1 961	919	1 793	1 976	2 160	2 298	2 528				
5040 Namdalseid	740	592	1 154	1 272	1 390	1 479	1 627				
5041 Snåsa	-573	788	1 537	1 695	1 852	1 971	2 168				
5042 Lierne	-408	520	1 014	1 119	1 223	1 301	1 431				
5043 Røyrvik	-139	181	353	389	425	452	498				
5044 Namsskogan	-267	327	638	703	768	817	899				
5045 Grong	1 630	891	1 738	1 916	2 094	2 228	2 451				
5046 Høylandet	-373	471	918	1 012	1 106	1 177	1 294				
5047 Overhalla	3 230	1 456	2 839	3 130	3 422	3 640	4 004				
5048 Fosnes	-180	227	443	488	534	568	625				
5049 Flatanger	-328	414	807	890	973	1 035	1 139				
5050 Vikna	3 781	1 718	3 351	3 695	4 038	4 296	4 726				
5051 Nærøy	563	1 904	3 712	4 093	4 474	4 760	5 236				
5052 Leka	-168	213	415	458	500	532	585				
5053 Inderøy	3 088	2 554	4 980	5 491	6 002	6 385	7 023				
5054 Indre Fosen	144	3 749	7 311	8 061	8 810	9 373	10 310				
5061 Rindal	1 246	761	1 484	1 637	1 789	1 903	2 093				
1804 Bodø	-8 168	19 528	38 079	41 985	45 890	48 819	53 701				
1805 Narvik	995	6 993	13 636	15 035	16 433	17 482	19 231				

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, (1 000 kr)						
		kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	kol. 5	kol. 6	kol. 7
	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)
1849 Hamarøy	-523	656	1 279	1 410	1 541	1 639	1 803	1 803
1850 Tysfjord	-575	723	1 409	1 554	1 698	1 806	1 987	1 987
1851 Lødingen	-610	780	1 520	1 676	1 832	1 949	2 144	2 144
1852 Tjeldsund	-304	473	922	1 016	1 111	1 181	1 300	1 300
1853 Evenes	735	521	1 015	1 119	1 223	1 302	1 432	1 432
1854 Ballangen	-492	927	1 808	1 993	2 179	2 318	2 550	2 550
1856 Røst	-152	191	372	410	448	477	524	524
1857 Værøy	-219	275	536	591	646	687	756	756
1859 Flakstad	701	485	946	1 043	1 140	1 212	1 334	1 334
1860 Vestvågøy	2 492	4 309	8 403	9 265	10 126	10 773	11 850	11 850
1865 Vågan	2 388	3 602	7 023	7 743	8 464	9 004	9 904	9 904
1866 Hadsel	2 188	3 037	5 922	6 530	7 137	7 593	8 352	8 352
1867 Bø	-772	982	1 915	2 111	2 308	2 455	2 700	2 700
1868 Øksnes	1 990	1 670	3 256	3 590	3 924	4 175	4 592	4 592
1870 Sortland	3 170	3 948	7 699	8 488	9 278	9 870	10 857	10 857
1871 Andøy	-1 416	1 791	3 492	3 850	4 208	4 477	4 925	4 925
1874 Moskenes	-313	390	760	838	916	975	1 072	1 072
1902 Tromsø	-15 519	28 771	56 103	61 858	67 612	71 928	79 120	79 120
1903 Harstad	-465	9 319	18 172	20 036	21 900	23 298	25 627	25 627
1911 Kvæfjord	2 355	1 073	2 092	2 306	2 521	2 682	2 950	2 950
1913 Skånland	1 073	1 129	2 202	2 428	2 654	2 824	3 106	3 106
1917 Ibestad	-407	516	1 006	1 110	1 213	1 290	1 419	1 419
1919 Gratangen	-323	415	809	892	975	1 037	1 141	1 141
1920 Lavangen	26	391	763	841	919	978	1 076	1 076
1922 Bardu	2 119	1 513	2 950	3 252	3 555	3 782	4 160	4 160

Kommune	Fordelings- virkning av å gjeninnføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner									
		(1000 kr)	kol. 2	(1 000 kr)	kol. 3	(1 000 kr)	kol. 4	(1 000 kr)	kol. 5	(1 000 kr)	kol. 6
1923 Salangen	1 192	819	1 598	1 762	1 926	2 049	2 253				
1924 Målselv	817	2 554	4 981	5 492	6 003	6 386	7 024				
1925 Sørreisa	3 588	1 310	2 554	2 816	3 078	3 274	3 601				
1926 Dyrøy	-100	424	826	911	996	1 059	1 165				
1927 Tranøy	-450	568	1 107	1 221	1 335	1 420	1 562				
1928 Torsken	-278	349	681	751	821	874	961				
1929 Berg	-262	333	650	717	783	833	917				
1931 Lenvik	1 301	4 384	8 548	9 425	10 302	10 960	12 056				
1933 Balsfjord	-603	2 111	4 117	4 540	4 962	5 279	5 806				
1936 Karlsøy	-662	845	1 648	1 817	1 986	2 113	2 325				
1938 Lyngen	-847	1 069	2 084	2 298	2 511	2 672	2 939				
1939 Storfjord	-546	691	1 348	1 486	1 624	1 728	1 900				
1940 Kåfjord	-620	787	1 535	1 692	1 850	1 968	2 165				
1941 Skjervøy	-861	1 095	2 135	2 354	2 573	2 737	3 011				
1942 Nordreisa	834	1 843	3 593	3 962	4 330	4 607	5 067				
1943 Kvænangen	-359	451	880	970	1 060	1 128	1 241				
2002 Vardø	-617	781	1 523	1 679	1 836	1 953	2 148				
2003 Vadsø	4 784	2 212	4 314	4 757	5 199	5 531	6 084				
2004 Hammerfest	3 895	3 955	7 712	8 503	9 294	9 887	10 876				
2011 Kautokeino	-860	1 098	2 140	2 360	2 579	2 744	3 018				
2012 Alta	258	7 757	15 126	16 677	18 229	19 392	21 331				
2014 Loppa	-269	344	671	740	809	861	947				
2015 Hasvik	-298	392	765	843	922	981	1 079				
2017 Kvalsund	-299	371	723	797	872	927	1 020				
2018 Måsøy	-363	464	904	997	1 089	1 159	1 275				

Kommune	Fordelings- virkning av å gjennomføre fullt basis til alle kommuner (2019)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 2,0 mrd. kroner	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 3,9 mrd (ytterligere 1,9 mrd)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,3 mrd (ytterligere 2,3 mrd)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 4,7 mrd (ytterligere 2,7 mrd)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,0 mrd (ytterligere 3,0 mrd)	Anslag vekst i frie inntekter 2020, vekst på 5,5 mrd (ytterligere 3,5 mrd)
	(1000 kr)	(1000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)	(1 000 kr)
	kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	kol. 5	kol. 6	kol. 7
2019 Nordkapp	-942	1 208	2 355	2 597	2 839	3 020	3 322
2020 Porsanger	-1 170	1 480	2 887	3 183	3 479	3 701	4 071
2021 Karasjok	-790	1 003	1 957	2 157	2 358	2 508	2 759
2022 Lebesby	-399	498	972	1 072	1 171	1 246	1 371
2023 Gamvik	-339	439	856	943	1 031	1 097	1 207
2024 Berlevåg	-288	368	718	792	865	921	1 013
2025 Tana	-855	1 089	2 123	2 340	2 558	2 721	2 993
2027 Nesseby	-280	353	689	759	830	883	971
2028 Båtsfjord	-672	852	1 662	1 832	2 002	2 130	2 343
2030 Sør-Varanger	2 252	3 812	7 434	8 196	8 959	9 530	10 483
Hele landet	0	2 000 000	3 900 000	4 300 000	4 700 000	5 000 000	5 500 000

SPØRSMÅL NR. 1763**Innlevert 31. mai 2019 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik****Besvart 7. juni 2019 av samfunnssikkerhetsminister Ingvil Smines Tybring-Gjedde****Spørsmål:**

Avisen Tidens Krav melder 31. mai at IBM planlegger en omfattende nedbemanning i Norge. Tillitsvalgte hevder at dette vil gå ut over driften av flere samfunnskritiske IT-tjenester. Det hevdes at risikoen for feil vil øke dramatisk.

Hva gjør samfunnssikkerhetsministeren for å forsikre seg om at sikkerheten og beredskapen ved disse tjenestene blir ivaretatt, og hvilke kriseplaner finnes i tilfelle tjenestene skulle feile?

BEGRUNNELSE:

Samfunnssikkerhetsministeren er ansvarlig for samfunnssikkerheten og beredskapen i Norge. Visse samfunnskritiske tjenester utføres i dag av private selskaper. Dette innebærer imidlertid ikke at ministerens ansvar er mindre – kan hende tvert imot. IBMs tillitsvalgte mener nedbemanningen kan påvirke blant annet store helseforetak, det meste av nettbanktjenester, korttransaksjoner og netthandel, bankoverføringer til utlandet, telekom-tjenester, kollektivtrafikk og post- og logistikktjenester. Dette må således være en sak som bør håndteres av en koordinerende samfunnssikkerhetsminister og ikke kun de ulike fagstatsrådene.

Svar:

Som samfunnssikkerhetsminister har jeg et samordningsansvar for digital sikkerhet på sivil side. I dette ligger blant annet å etablere nasjonale krav og anbefalinger for offentlige og private virksomheter. Tidligere i år lanserte regjeringen en ny nasjonal strategi for digital sikkerhet, hvor et av målene er at virksomheter skal ha en risikobasert tilnærming til sitt sikkerhetsarbeid, og bruke anerkjente rammeverk, standarder og styringssystemer for digital sikkerhet. Både tjenesteleverandører, og virksomheter som benytter tjenesteleverandører, har ansvar for å foreta nødvendige risikovurderinger. Viktigheten av besitterkompetanse og kontroll med tjenesteleverandører adresseres i strategien. Godt forebyggende arbeid er av avgjørende betydning også på dette området.

Å ivareta digital sikkerhet er først og fremst et virksomhetsansvar. Dette ansvaret tilligger alle virksomheter uavhengig av om virksomheten drifter egne IT-tjenester, eller om man har tjenesteutsatt disse til en leverandør. I dag driftes en stor andel av kritiske digitale infrastruktur-er og systemer av private tjenesteleverandører. I den sam-

menheng ønsker jeg å understreke viktigheten av at virksomheter inngår avtaler som regulerer leveransene fra en tjenestetilbyder. I tilfeller hvor en virksomhet med ansvar for samfunnskritiske tjenester velger å tjenesteutsette disse, er det særlig viktig å ta høyde for krav til sikkerhet og beredskap i kontrakter inngått med leverdørene, og at virksomhetene aktivt følger opp at kravene etterfølges. Dette gjelder også i det tilfellet som representanten betimelig tar opp.

Som samfunnssikkerhetsminister er jeg opptatt av at sikkerhet settes høyt på dagsorden i alle virksomheter, og særlig i de mest utsatte sektorene. I tillegg til forannevnte nasjonale strategi har vi også videreutviklet regelverket. Ny sikkerhetslov trådte i kraft 01.01.2019, med særskilte krav til virksomheter som råder over informasjon, informasjonssystemer, objekter eller infrastruktur som har avgjørende betydning for grunnleggende nasjonale funksjoner. Implementering av EUs NIS-direktiv i norsk rett er også relevant i denne sammenheng.

Med henvisning til representantens avsluttende spørsmål om kriseplaner vil jeg vise til det fastsatte nasjonale rammeverket for håndtering av digitale sikkerhendelser. Rammeverket avklarer og tydeliggjør innsatsen for å håndtere alvorlige hendelser som rammer på tvers av sektorer. I målgruppen inngår offentlige og private virksomheter som har betydning for kritisk infrastruktur og kritiske samfunnsfunksjoner. Jeg er opptatt av dette skal fungere godt, og vi vil derfor videreutvikle rammeverket for å i enda større grad inkludere private aktører. Vi tar også sikte på å teste rammeverket i en nasjonal digital sikkerhetsøvelse i 2020. Vi skal videre sikre god erfaringsoverføring og læring fra både øvelser og reelle hendelser.

SPØRSMÅL NR. 1764**Innlevert 31. mai 2019 av stortingsrepresentant Une Bastholm****Besvart 7. juni 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Regjeringen ønsker mer kollektivtransport i hverdagsreisene, og er bundet av målet om nullvekst i persontrafikken i byene. 31.5 i framkom det i en NRK-sak at staten ikke står ved Bymiljøavtalen med Oslo og Akershus om å dekke 50 % av kvalitetssikret kostnadsanslag for Fornebu-banen. Det er svært uheldig og skaper usikkerhet om statlig finansiering samtidig som det innføres nye bomringer i Oslo og Akershus.

Står regjeringen ved den inngåtte bymiljøavtalen om finansiering av Fornehubanen?

Svar:

Eg står fast ved den inngåtte bymiljøavtalen av juni 2017 med Oslo og Akershus. I denne avtalen framgår det m.a. at staten vil dekke inntil halvparten av kostnadene til Fornehubanen gjennom ordninga med statleg tilskot til store fylkeskommunale prosjekt (den såkalla 50/50-ordninga). Staten har allereie bidratt med over 540 mill. kr sidan 2016 til planlegging av prosjektet. Den andre halvparten av rekninga for Fornehubanen har lokale myndigheiter bestemt at det er trafikantane som skal betale gjennom bompengar. I tillegg har eg forstått at det leggjast til grunn midlar frå private grunneigarar. Det er ikkje lagt til grunn

investeringskostnader til prosjektet over dei lokale budsjetta sjølv om dette er eit kommunalt/fylkeskommunalt prosjekt. Dette er lokale myndigheiter sitt eige val.

Det er lokale myndigheiter som skal fastsetje endeleg styrings- og kostnadsramme for Fornehubanen. Det er gjennomført KS2 for prosjektet som viser ein auke i kostnadene på 2,3 mrd. kr. Eg er kjend med at lokale myndigheiter no gjennomgår prosjektet med sikte på moglege innsparingar i prosjektet. Styringsramma er dermed førebels ikkje fastsatt.

Eg har stort fokus på styring og kostnadskontroll og dette er gjennomgåande i heile samferdselssektoren. Dette gjeld derfor òg for 50/50-prosjekta der både trafikantar og staten bidreg med store midlar. Eg har òg eit stort fokus på den totale bompengebelastinga i dei store byane, som no er for høg. Det er derfor viktig og riktig å sjå nærare på Fornebane-prosjektet med sikte på å redusere kostnadene.

Arbeidet med gjennomgang av prosjektet med sikte på kostnadskontroll er ikkje ferdig. Eg har derfor naturleg nok ikkje tatt endeleg stilling til det statlege bidraget. Det vil eg gjere når prosjektet er ferdig gjennomgått av lokale myndigheiter og styringsramma er endeleg fastsett. Regjeringa står ved sine forpliktelsar, men vi har endå ikkje grunnlaget for å fastsette endeleg bidrag. Det vil vi gjere så raskt det let seg gjere når beslutningsgrunnlaget foreligg.

SPØRSMÅL NR. 1765**Innlevert 31. mai 2019 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes****Besvart 11. juni 2019 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen****Spørsmål:**

Vil konseptet for mottak av styrker fra USA og NATO holde seg innenfor den foreslåtte reguleringsplanens grenser for den sivile lufthavnen i Bodø og hvis ikke, finnes det en oversikt over hvilke områder som skal benyttes og kan det garanteres at den varslede militære bruken av Bodø til dette formålet ikke rammer byutviklingsprosjektet ny by flyplass?

BEGRUNNELSE:

I revidert nasjonalbudsjett for 2019, prop. 114 S (2018–2019), kommer det fram at regjeringen ønsker å bruke Bodø i konseptet for mottak av allierte styrker. Det fastslås at «Andøya og Bodø identifiseres som mottaksområder for allierte fly», og Bodø defineres som «en sivil flyplass med middels høy militær verdi». Videre legges det opp til at Forsvaret «fortsatt bør ha tilgang på noe infrastruktur, drift og vedlikehold i tilknytning til disse stedene».

Bodø er i dag inne i et av Norges mest største byutviklingsprosjekter. Prosjektet ny by ny flyplass (NBNF), innebærer å flytte dagens flyplass, noe som frigjør et område på til sammen 5000 dekar. Planleggingen av prosjektet begynte da regjeringen besluttet å flytte Forsvarets kampflybase fra Bodø til Ørlandet. Regjeringen har bevilget 2,4 milliarder til å flytte flyplassen, og prosjektet er inne i Nasjonal transportplan (NTP).

Omlag 3000 da av det frigitte arealet kan brukes til byutvikling. På dette området skal det utvikles en kompakt og miljøvennlig bydel med gode samferdselsløsninger i sentrum av Bodø. Det gir muligheter til å skape nye arbeidsplasser, flytte Nord Universitet til bysentrum og styrke Bodø som studentby.

Prosjektet gir også mulighet for kommunen til å ta styringa over byutviklinga i en grønnere og mer sosial retning. Da kommuneplanens samfunnsdel ble behandlet i bystyret før sommeren fikk Rødt i Bodø flertall for at 20 % av boligene i den nye bydelen skal planlegges som prisregulerte boliger utenfor markedet. Det ligger nå som ei føring for kommunens arbeid de neste årene.

Ifølge Teknisk ukeblad kan den nye bydelen romme 15 000 boliger og 20 000 arbeidsplasser. Også FNs bosettingsprogram har vært inne i prosjektet som etter målsettingen skal gjøre Bodø til en grønn by i verdensklasse.

I revidert nasjonalbudsjett står det at «Forsvarets behov for infrastruktur for alliert mottak skal ikke hindre byutviklingen i Bodø, men søkes ivaretatt ved dialog mellom alle aktører». Det er imidlertid uklart hvordan mottak av allierte styrker i Bodø skal kunne kombineres med byutviklingsprosjektet NBNF.

Områderegulering for ny sivil lufthavn har vært på høring, og ligger til sluttbehandling nå. I denne reguleringsplanen har det vært avklart at Forsvarets behov skulle løses innenfor områdereguleringen av grenser for den sivile lufthavnen. Det er svært viktig at regjeringen oppklarer om forsvaret likevel har behov for arealer utenfor vedtatt områderegulering.

Videre må regjeringen avklare om det nye konseptet for mottak av allierte styrker vil innebære betydelig aktivitet med kampflyet F-35 i Bodø. Det vil være rimelig å forvente at økt støynivå knyttet til øvelser med F35 vil kunne ha store konsekvenser for byutviklingsområdet.

Bodø formannskap har nylig behandlet en sak om etablering av et kommunalt/fylkeskommunalt eid selskap knyttet til utviklinga av de områdene som frigis. Denne «Bodø-modellen» er svært viktig for fremdriften og realiseringen av prosjektet.

Det er avgjørende for innbyggerne i Bodø å få vite om konseptet for mottak av militære styrker fra USA og NATO, varslet av regjeringen i revidert nasjonalbudsjett, kan ramme byutviklingsprosjektet som Bodø kommune allerede har brukt store ressurser på.

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 3. juni 2019, med spørsmål fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes om hvorvidt konseptet for mottak av allierte forsterkningsstyrker vil holde seg innenfor den foreslåtte reguleringsplanens grenser for den sivile lufthavnen i Bodø, og om det kan garanteres at den militære bruken ikke rammer byutviklingsprosjektet.

Forsvarets behov for infrastruktur for alliert mottak skal ikke hindre byutviklingen i Bodø, men søkes ivaretatt ved dialog mellom alle aktører.

Konseptet for alliert mottak er et fleksibelt rammeverk som identifiserer mulige mottaksområder for allierte forsterkningsstyrker. Videre beskriver konseptet overordnet hvordan de allierte styrkene skal mottas og understøttes fra norsk side. Konseptet er skalerbart ressursmessig hva angår behov for infrastruktur, organisasjon, forsyninger og tjenester.

Regjeringen legger opp til at operasjonaliseringen av konseptet, hvor det skal vurderes konkrete løsninger og ambisjonsnivå, inkludert merkostnader ved militære behov på sivile lufthavner, vil inngå som en del av arbeidet med det fagmilitære rådet fra forsvarssjefen og neste langtidsplan for forsvarssektoren. Det er viktig for regjeringen at alliert nærvær i Norge skal være i tråd med den norske basepolitikken.

SPØRSMÅL NR. 1766**Innlevert 3. juni 2019 av stortingsrepresentant Runar Sjøstad****Besvart 6. juni 2019 av arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie****Spørsmål:**

Vil regjeringen legge til rette og sørge for at det etableres nye VTA-arbeidsplasser i Finnmark også?

BEGRUNNELSE:

I regjeringens forslag til RNB foreslås det å øke bevilgningen til varig tilrettelagt arbeid (VTA) med 15 millioner kroner. Det betyr en mulighet for ca. 300 nye VTA - plasser på landsbasis. Utfra de signalene som er gitt fra statsråden tidligere, står imidlertid Finnmark i fare for ikke å få tildelt nye VTA plasser selv om bevilgningen økes. Det er forståelig at regjeringen ønsker å utjevne regionale forskjeller, men det er imidlertid to momenter som også bør tas med i vurderingene. For det første vil nullvekst i VTA plasser i Finnmark først og fremst ramme de yngste.

Det er mange steder kø for å få VTA plass og for unge psykisk utviklingshemmede betyr dette at de etter endt videregående opplæring er avhengig av at dagens VTA brukere pensjonerer seg eller dør før de slipper inn på arbeidsmarkedet. For det andre er det langt mer krevende å ha et tilfredsstillende aktivitetstilbud til psykisk utviklingshemmede (som står uten tilrettelagt arbeid) i områder med få brukere og lange avstander enn i tettbygde strøk.

Svar:

I løpet av de siste årene har regjeringen økt antall VTA-plasser vesentlig. Arbeids- og velferdsdirektoratet har ansvaret for å fordele ressurser til hver av Arbeids- og

velferdsetatens fylkesavdelinger, som igjen fordeler ressursene til det enkelte NAV-kontor.

Etter budsjettforliket vedrørende behandlingen av Prop. 1 S (2018-2019) ble bevilgningen til varig tilrettelagt arbeid økt med 61,75 mill. kroner. I RNB 2019 foreslår regjeringen 15 mill. kroner ekstra til VTA. Basert på tildelte midler, regjeringens forslag i RNB 2019 og Arbeids- og velferdsdirektoratets fordelingsnøkkel, kan vi estimere en fylkesvis fordeling av nye plasser i VTA i 2. halvår 2019 (jf. vedlagte tabell). I tillegg er det i tabellen tatt med virkningen av om lag 26 mill. kroner i overførte, ubrukte midler fra 2018 som er fordelt på nytt til fylkene i 2019. Som det framgår av tabellen, legger Arbeids- og velferdsdirektoratet opp til å tilføre midler som kan brukes til nye plasser i Troms og Finnmark.

Jeg understreker at slike estimat vil være forbundet med usikkerhet. Siden tilskuddet per plass til VTA-plasser i skjermet virksomhet er høyere enn tilskudd per plass i ordinær virksomhet, er det ikke mulig å si eksakt hvordan bevilgningen vil slå ut i antall nye plasser i hvert enkelt fylke. Dette vil være avhengig av hvordan de enkelte NAV-kontorene prioriterer mellom VTA i skjermet og VTA i ordinær virksomhet. I forbindelse med budsjettprosessen er det vanligvis beregningsteknisk lagt til grunn at Arbeids- og velferdsetaten oppretter like mange nye VTA-plasser i skjermede og ordinære virksomheter. I vedlagte oversikt er denne modellen brukt til å estimere fordelingen av nye plasser i VTA i 2019. Dette er likevel ikke bindende for Arbeids- og velferdsetaten, jf. også føringene i Granavolden-erklæringen.

SPØRSMÅL NR. 1767**Innlevert 3. juni 2019 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen****Besvart 11. juni 2019 av forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Hva er status og hva vil høyere forsknings- og høyere utdanningsministeren gjøre for å bidra til at vi får på plass en nasjonal kiropraktorutdanning ved Universitetet i Bergen?

BEGRUNNELSE:

Muskelskjelettlidelser forklarer hele 38 prosent av sykefraværet i Norge, gir over 10 millioner tapte dagsverk og koster over 250 milliarder kroner i året (Helsedirektoratet). Norge ligger på verdenstoppen når det gjelder

rapporterte muskelskjelettlidelser, som er årsak til hver femte fastlegekonsultasjon.

Dette er belastende for den enkelte, men også for helsebudsjettene og trygdebudsjettene. Det er ikke bærekraftig over tid. Vi trenger kvalifisert helsepersonell for å møte dette. Og vi trenger mer kunnskap og tverrfaglig forskning.

I Bergen har man etablert Norges første helseklynge for primærhelsetjenester, Alrek helseklynge. Som ledd i dette står Universitetet i Bergen klare til å få på plass en nasjonal kiropraktorutdanning med tverrfaglig forskning på muskelskjelettlidelser. En samlet helsekomite og utdanningskomite på Stortinget har gitt sin tilslutning.

En snarlig etablering vil være viktig for kunnskaputvikling med forskning på muskelskjelettlidelser og komme en stadig voksende pasientgruppe til gode. Dette fordrer imidlertid prioritering og finansiering av initiativene i Bergen.

Svar:

I statsbudsjettet for 2019 har jeg gjort rede for status for arbeidet med å etablere en kiropraktorutdanning i Norge.

Bakgrunnen for arbeidet er blant annet Innst. 12 S (2016–2017) der Stortinget ba regjeringen om å arbeide for at det blir etablert femårig masterutdanning for manuellterapeuter og kiropraktorer ved et norsk universitet. Universitetet i Bergen har i dag tilbud om en toårig masterutdanning i manuellterapi. Dette tilbudet bygger på en 3-årig fysioterapeututdanning.

På bakgrunn av en tidligere utredning fra Universitetet i Oslo, fikk Kunnskapsdepartementet høsten 2017 en utredning fra Universitetet i Bergen som viser både de kortsiktige og langsiktige investeringsbehovene og driftskostnadene ved å etablere en femårig kiropraktorutdanning og et tverrfaglig forskningsmiljø på muskel-

og skjeletthelse. I utredningen er det pekt på behov for å etablere årlig opptak på 20 studenter med studieplasser i kategori A i finansieringssystemet, som nå tilsvarer en kostnad på om lag 40 millioner kroner årlig fullt opptrappet. I tillegg angir utredningen fra 2017 behov for nødvendige investeringer i areal på 63 millioner kroner og utstyrsinvesteringer på 17,9 millioner kroner. Det forutsettes videre tilførsel av rekrutteringsstillinger for å styrke forskning og undervisning.

I innspillet til statsbudsjettet for 2020 har Universitetet i Bergen spilt inn ønske om å etablere en kiropraktorutdanning. Det legges opp til et femårig, klinisk orientert studieløp med tett kobling til primærhelsetjenesten og Alrek helseklynge. Forutsetningen for å etablere en slik utdanning i 2020 er ifølge søknaden fra Universitetet i Bergen at det blir bevilget midler til nye studieplasser, investeringer i areal, utstyr og høyere driftskostnader i tillegg til rekrutteringsstillinger.

Universitetene og høyskolene er forvaltningsorganer med særskilte fullmakter og betydelig autonomi. Samtidig er de rammefinansierte, noe som også gir dem et handlingsrom for å prioritere områder og tiltak for å nå de nasjonale målene og de virksomhetsmålene de selv setter. Ett av de nasjonale målene som universitetene og høyskolene har ansvar for å følge opp, er god tilgang til utdanning. I tråd med dette har de også et ansvar for å dimensjonere studietilbudene sine innenfor gjeldende rammebevilgninger, i lys av endringer i kompetansebehov og etterspørsel etter studietilbud.

Samtidig vil jeg påpeke at regjeringen i de årlige budsjettprosessene vurderer det nasjonale kompetansebehovet og mulig behov for flere studieplasser. I den sammenheng vurderes også fremtidig behov for økte bevilgninger for å opprette kiropraktorutdanning, i likhet med andre utdanninger med økt bevilgningsbehov.

SPØRSMÅL NR. 1768

Innlevert 3. juni 2019 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand

Besvart 7. juni 2019 av kommunal- og moderniseringsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Hjørnesteinbedrifta Schibsted forsvinn no frå Fagernes og dei 120 tilsette mister arbeidsplassene sine. I 2018 var det ca. 8 200 lønnstakarar i dei seks kommunane i dalen Valdres. Særleg unge blir råka av at bedrifta forsvinn.

Ser statsråden høve for omstillingsmidlar til dalføret, korleis tenkjer ho ein eller fleire nye verksemder kan gi nye arbeidsplassar, og korleis er Nav rusta for å følgje desse menneskjene opp etter avslutta arbeidsforhold?

Svar:

Oppland fylkeskommune har gjort departementet merksam på situasjonen i Fagernes. Departementet følger utviklinga og vil vurdere tiltak i samråd med fylkeskommunen.

Regjeringa har verkemiddel å setje inn der lokalsamfunn blir råka av store reduksjonar i sysselsetjinga, mellom anna ein budsjettpost under programkategori 13.50 Distrikts- og regionalpolitikk.

Målet med ordninga "Omstillingsprogrammer ved akutte endringer i arbeidsmarkedet", kap 553, post 65 er å styrkje næringsgrunnlaget og medverke til etablering av nye arbeidsplassar i kommunar eller regionar som opplever vesentleg reduksjon i sysselsetjinga.

Det er fylkeskommunane som har ansvar for omstillingsarbeidet i eige fylke. Oppgåver for fylkeskommunane er:

- å prioritere kva for område som skal få midlar til omstillingsarbeid
- å avgjere kor store midlar desse områda eventuelt skal få

Frå tid til annan oppstår situasjonar der storleiken på endringane som utløyser omstillingsbehov aukar og/eller der fleire faktorar spelar inn samtidig. Dette kan føre til at Innovasjon Noreg, fylkeskommunen og kommunane gjennom tildelt ramme frå Kommunal- og moderniseringsdepartementet ikkje har tilstrekkelege ressursar. I slike situasjonar kan ein ekstra innsats frå staten være naudsynt.

Kriteria for at staten kan vurdere å bidra med ekstraordinære midlar er:

- Reduksjonen i direkte sysselsetjing i hjørnesteinsverksemda/næringa over ein treårsperiode bør vere stor.
- Reduksjonen bør som hovudregel utgjere minst 15 prosent av den totale sysselsetjinga i kommunen.

- I absolutte tal bør nedlegginga som eit minimum liggje på 150 personar. I heilt særskilde tilfelle bør det likevel vurderast om ein kan gå noko lågare på små og isolerte stader.

I ei totalvurdering av situasjonen i området skal det likevel og leggjast vekt på reduksjonen i den indirekte sysselsetjinga, den generelle arbeidsløysa og høvet til pendling innanfor den aktuelle bu- og arbeidsmarknadsregionen. I tillegg kan det og vere aktuelt å vurdere storleiken på trygdebudsjettet, andelen yrkesaktive i kommunen og kommuneøkonomi for å få eit mest mogleg komplett bilete av tilstanden i lokalsamfunnet.

Arbeids- og sosialdepartementet har kontakta Arbeids- og velferdsdirektoratet, som har gjort greie for NAV sin innsats. NAV har engasjert seg i denne saka lokalt og sentralt. NAV Valdres har delteke i ei arbeidsgruppe lokalt. NAV Valdres fekk onsdag 29. mai eit varsel frå Schibsted om moglege masseoppseiingar. NAV har vore i kontakt med Schibsted for å klargjere kva NAV lokalt kan hjelpe med for dei tilsette.

NAV har i heile prosessen gjort klart, at dersom det går mot masseoppseiingar, vil NAV tilby fortløpande hjelp til dei tilsette. NAV vil mellom anna bidra med informasjon om å registrere seg som arbeidssøkar, relevant informasjon på www.nav.no knytt til jobbsøking, regelverket for dagpengar, og informere om ledige stillingar lokalt og regionalt. NAV vil vere tilgjengeleg for spørsmål frå dei tilsette og gjennomføre samtalar med dei tilsette ved behov. Tilsette som har registrert seg som arbeidssøkarar hos NAV, vil få tildelt ein rettleiar som vil følgje opp med kartlegging og jobbsøkarhjelp. NAV Valdres kan, i samråd med Tiltakseininga ved NAV Innlandet, vurdere behov for eigne kurs retta mot tilsette ved Schibsted, der målet er å styrke jobbsøkarcompetansen.

SPØRSMÅL NR. 1769

Innlevert 3. juni 2019 av stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen

Besvart 11. juni 2019 av fiskeriminister Harald T. Nesvik

Spørsmål:

Medfører det riktighet at myndighetene tillater tråling av rødåte i skreiens gytefelt i Lofoten, ved Skarvholmene i Flakstad kommune?

Svar:

Det er fastsatt en forvaltningsplan for rødåte som åpner for at det kan høstes kommersielt etter arten. Forvaltningsplanen er basert på prinsippene om føre-var og bærekraftig høsting.

Forvaltningsplanen legger til grunn at det er viktig å ikke beskatte rødåte for hardt i områder der den har en særlig nøkkelrolle i økosystemet. Det følger derfor av forvaltningsplanen at det i den ordinære høstingen ikke åpnes for fiske på arten innenfor grunnlinjene. Skarvholmene er innenfor grunnlinjene, noe som innebærer at det kommersielle fisket ikke vil være tillatt i dette området.

Det ble gitt en fornyet og utvidet forsøksstillatelse for fiske etter rødåte før forvaltningsplanen ble vedtatt. Denne tillatelsen ble gitt 15. juni 2017 for perioden 2018-2022.

I medhold av forsøksstillatelsen er det mulig å fiske et mindre kvantum rødåte (1000 tonn årlig) mellom grunnlinjen og fjordlinjene. Skarvholmene er innenfor

grunnlinjene, men utenfor fjordlinjene. Denne forsøksstillatelsen åpner altså for tråling av rødåte i området ved Skarvholmene.

Forsøksfisket overvåkes av inspektører fra Sjøtjenesten som er ombord i fartøyene som tråler etter rødåte, og bidrar til ytterligere økt kunnskap om bestanden. Det tidligere forsøksfisket har bidratt til utarbeidelsen for forvaltningsplanen.

Det vil være helt sentralt å følge utviklingen av dette nye fiskeriet nøye og utforme reguleringsiltak slik at vi unngår stor bifangst og lokal nedfisking av dyreplanktonet i viktige beiteområder for sentrale fiskebestander og sjøpattedyr.

SPØRSMÅL NR. 1770

Innlevert 3. juni 2019 av stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk

Besvart 6. juni 2019 av arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie

Spørsmål:

Mener statsråden at en person som får foreldrepenger som er opptjent på arbeidsavklaringspenger ikke skal ha rett til å motta pleiepenge for å være med sitt alvorlig syke barn, men heller skal måtte bruke opp den korte perioden med AAP selv om man likevel ikke kan delta i tiltak eller behandling fordi barnet er så alvorlig sykt?

BEGRUNNELSE:

AAP-mottakere ikke lenger kan tjene opp rett til pleiepenge etter at regelendringene (i folketrygdlovens § 8-2) trådte i kraft 1. januar 2018. Før lovendringen kunne foreldre på AAP tjene opp rett til syke- og pleiepenge basert på foreldrepengene de mottok. Lovendringen medfører at foreldrepenger som er opptjent på arbeidsavklaringspenger verken gir opptjening til sykepenge eller pleiepenge.

Svar:

Pleiepenge har, på samme måte som sykepenge, som formål å erstatte inntektstap for personer som er yrkesaktive, men som midlertidig ikke kan arbeide som følge av (egen eller barns) sykdom.

For rett til pleiepenge kreves minst fire ukers yrkesaktivitet umiddelbart forut for sykdommen. Pleiepenge kan i dag mottas i 18 år. Likestilt med forutgående arbeid

er mottak av dagpenge, sykepenge, pleiepenge og foreldrepenger. Dette er alle ytelser som i utgangspunktet kun gis til personer som er yrkesaktive. Det er ikke krav til forutgående yrkesaktivitet for rett til arbeidsavklaringspenger, og arbeidsavklaringspenger gir ikke og har aldri gitt opptjening til sykepenge eller pleiepenge. De tidligere ytelsene rehabiliteringspenger, attføringspenger og tidsbegrenset uførestønad ga heller ikke opptjening til disse ytelsene.

Da arbeidsavklaringspenger ble innført, ble det besluttet at denne ytelsen skulle gi rett til foreldrepenger. Dette ble bl.a. begrunnet i familie- og likestillingspolitiske hensyn. Man overså den gang at mottakere av arbeidsavklaringspenger da ville få rett til sykepenge og pleiepenge utelukkende gjennom mottak av foreldrepenger. Dette var ikke en tilsiktet konsekvens. Folketrygdloven § 8-2 ble derfor vedtatt endret fra 1. januar 2018, slik at foreldrepenger som opptjent på grunnlag av arbeidsavklaringspenger ikke gir rett sykepenge og pleiepenge.

En som mottar arbeidsavklaringspenger og som er forelder til et barn som er eller blir sykt, har aldri hatt rett på pleiepenge. Personer som er i samme situasjon, men som har fått arbeidsavklaringspengene avløst av foreldrepenger fordi de har fått et barn til, er sidestilt med disse. At disse to gruppene ikke behandles forskjellig, mener jeg er rimelig.

Som det står i Granavoldenplattformen, vil Regjeringen vurdere ordninger for økonomisk trygghet for forel-

dre som ikke har opparbeidet seg rettigheter i dagens pleiepengeordning. Her vil foreldre som mottar arbeid-savklaringspenger også være i målgruppen. En slik ord-

ning kan ses i sammenheng med andre ordninger for barn med særlige behov og deres familier.

SPØRSMÅL NR. 1771

Innlevert 3. juni 2019 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 14. juni 2019 av justis- og innvandringsminister Jøran Kallmyr

Spørsmål:

Mener statsråden det er i tråd med politireformen at synligheten og nærværet av politi ute blant folk på Romerike reduseres, er Øst Politidistrikts avvikling av beredskapsinstruksen for Romerike avklart med departementet, er statsråden enig med politimesteren i at Øst politidistrikt ikke mottar tilstrekkelige bevilgninger til å ivareta beredskapsinstruksen innenfor sitt ordinære lønnsbudsjett, og vil statsråden foreta seg noe for å sikre politiberedskapen på Romerike?

BEGRUNNELSE:

Gjennom en artikkel i Romerikes Blad 31. mai fremkommer det at ledelsen i Øst politidistrikt innrømmer at det ikke er mer synlig politi ute i gata i dag enn før politireformen.

Politiet på Romerike har de ni siste årene operert etter en instruks som skal sørge for at det alltid befinner seg minst fem politipatruljer (ti tjenestemenn og -kvinner) i distriktet. Forrige uke ble denne ordningen avsluttet av politimesteren i Øst politidistrikt. Videre er det ikke krav til at det skal være flere innsatsledere på vakt i politidistriktet.

Smeller det på Romerike, kan man fra nå av risikere at det er null patruljer i området og én innsatsleder for hele Øst politidistrikt på jobb. Leder for politiets geografiske driftsenhet på Romerike (GDE Romerike) erkjenner overfor Romerikes Blad at det også i det daglige vil kunne være færre patruljer på Romerike enn før.

Av artikkelen i Romerikes Blad fremkommer sterk bekymring og klare advarsler fra de tillitsvalgte i politiet:

"Jeg er svært bekymret for den utviklingen vi ser nå. Minnumsbemanningen man har hatt på Romerike siden 2010 var grundig begrunnet, og nå velger altså ledelsen i Øst politidistrikt å gå bort fra denne, sier Per Otto Kolsvik i Politiets Fellesforbund – som ikke er i tvil om at beredskapen på Romerike svekkes ved at man går bort fra beredskapsinstruksen fra 2010."

Ifølge artikkelen det for cirka en måned siden ned-satt en arbeidsgruppe som skulle se på hvordan man best mulig kan disponere patruljemannskapene i Øst politi-distrikt. Arbeidsgruppen skal etter planen legge fram sitt arbeid etter sommeren. Trass i dette ble altså beredskapsinstruksen fjernet allerede forrige uke, noe som i følge politimesteren blant annet skyldes økonomiske årsaker:

"Vi er ærlige på at vi må spare penger, og det har kostet 1,2 millioner kroner så langt i år i overtid bare for å tilfredsstillen den instruksen."

Svar:

Jeg er klar over at flere politidistrikter opplever at handlingsrommet er begrenset. Jeg mener regjeringen har lagt til rette for å bedre denne situasjonen. I 2019 er det bevilget nærmere 20 milliarder kroner til politiet, hvorav 18 milliarder er på politiets driftsbudsjett. Dette er en økning på over 4 milliarder kroner siden 2013, hvorav over 3 milliarder kroner er på politiets driftsbudsjett. Av disse har 1,8 milliarder kommet i politidistriktene. Dette er en stor realvekst, altså at beløpet er korrigert for pris- og lønnsjustering og for endringer knyttet til budsjettering av utgifter til merverdiavgift og pensjon. Midlene har blant annet gått til en kraftig oppbemanning i politiet, herunder ført til en økning på over 2 800 ansatte i politiet siden utgangen av 2013, over 1 650 politiårsverk nasjonalt, og hvorav om lag 1 450 har kommet i politidistriktene.

I 2017-budsjettet ble politiet styrket med nærmere 300 mill. kroner i frie driftsmidler. I 2018 ble det bevilget ytterligere 100 mill. kroner. Alt dette er videreført i budsjettet for 2019. Jeg viser også til at regjeringen i revidert nasjonalbudsjett for 2019 foreslår å styrke politiet med 100 mill. kroner til utstyrsanskaffelser i politidistriktene. Totalt sett har politidistriktenes budsjetttrammer i perioden 2013 – 2019 reelt økt med om lag 1,8 milliarder kroner.

Når det gjelder Øst politidistrikt, har bemanningen økt med over 270 årsverk siden utgangen av 2013, hvorav om lag 180 er politiårsverk. Det er viktig at politiet gis handlingsrom til å disponere ressursene mest mulig effektivt innenfor de budsjetttrammene og mål- og resultatkrav som settes.

Polititjenestene er ikke organisert på en slik måte at antall politistillinger innenfor et gitt geografisk område avgjør hvilke polititjenester lokalsamfunnet får. Den enkelte polititjenestemann og -kvinne er ikke bundet til et bestemt sted. De skal, med bakgrunn i etterretning og kunnskap om de lokale utfordringene, forebygge og bekjempe kriminalitet, der det er størst behov. Når spesialiserte tjenester er samlet på ett sted, er det fordi det er nødvendig for å skape robuste fagmiljø. Disse fagmiljøene sørger for polititjenester til hele politidistriktet, enten det gjelder kriminalitet som skjer i det digitale eller i det fy-

siske rom. På den måten legges det til rette for likere og bedre polititjenester i tråd med politireformen, hvor også små lokalsamfunn får tilgang til ressurser og kompetanse som de ikke hadde tidligere.

For å utnytte ressursene på en mest mulig effektiv måte er politiet nødt til å prioritere. Gode prioriteringer knyttet til plassering av patruljer fordrer kunnskap om det lokale kriminalitetsbildet samtidig som kravene til responstid ved akutte hendelser skal ivaretas. Denne type vurderinger er det politimesteren som har best forutsetninger for å gjøre. Beredskapsinstruksen som stortingsrepresentant Gjelsvik viser til er utarbeidet av politidistriktet. En avvikling av denne ligger innenfor politimesterens ansvarsområde, og jeg har tillit til at politimesteren i Øst politidistrikt benytter de samlede ressursene på en mest mulig effektiv og hensiktsmessig måte.

SPØRSMÅL NR. 1772

Innlevert 3. juni 2019 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen

Besvart 11. juni 2019 av arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie

Spørsmål:

Har statsråden oversikt over antall dødsfall i forbindelse med arbeidsrelatert dykking de siste ti årene, og hvilke bransjer som har høyest dødelighet per arbeidstaker i det norske arbeidslivet?

BEGRUNNELSE:

Arbeidstilsynet og Sjøfartsdirektoratet foreslår nye regler for dykking fra skip. Maks arbeidstid er foreslått økt og Sjøfartsdirektoratet skal få tilsynsansvar. Behovet for arbeidsrelatert dykking vil øke i årene som kommer, med økt produksjon av mat og energi til havs. Dykking medfører økt risiko for sykdom og ulykker sammenlignet med andre yrkesgrupper. Med det nye foreslåtte regelverket vil det være ulike tilsyn og regelverk for nordsjødykkere, dykkere fra land og dykkere fra skip.

Svar:

Det er høy risiko forbundet med yrkesdykking, og ulykesraten blant dykkerne er høy. I januar 2017 ba jeg derfor Arbeidstilsynet om å iverksette en egen satsing for å øke sikkerheten i næringen. Dette har blant annet resultert i

en styrking av dykkeforskriftene, gjeldende fra siste årsskifte.

I den senere tid har flere rettsavgjørelser vist at det er uklart om alle yrkesdykkere er omfattet av en vernelovgivning. Disse avgjørelsene er en direkte foranledning til at Arbeids- og sosialdepartementet og Nærings- og fiskeridepartementet i et felles oppdrag ba Arbeidstilsynet og Sjøfartsdirektoratet om å gjennomgå det samlede regelverket for innaskjærs yrkesdykking. Dette arbeidet har ledet til det regelverksforslaget som etatene nå har på alminnelig høring, hvor det blant annet er forslag om at dagens dykkefaglige krav også skal gjøres gjeldende innenfor sjøfarten. Forslaget skal sikre at det ikke er mangler og uklarhet, slik at alle yrkesdykkere er omfattet av et godt sikkerhetsregelverk uansett hvilket regime det dykkes under.

Til de konkrete spørsmål, opplyser Arbeidstilsynet at det i perioden 2009 til 2018 ble registrert seks arbeidskadedødsfall under arbeidsrelatert dykking.

Når det gjelder hvilke bransjer som har høyest dødelighet per arbeidstaker i det norske arbeidslivet generelt, viser vi til Arbeidstilsynet statistikk over antall dødsfall per 100 000 sysselsatte per år (innenfor Arbeidstilsynets tilsynsområde), se vedlegg. Det fremgår av denne at

frekvensen er høyest innen jordbruk, skogbruk og fiske, fulgt av bergverksdrift/ utvinning og transport/lagring. Vedlegg:

Næring	Næringskode	Antall arbeidsskadedødsfall 2012–2017	Prosentvis fordeling	Antall dødsfall per 100 000 sysselsatte per år
A Jordbruk, skogbruk og fiske*	01–03	38	18 %	12,2
B Bergverksdrift og utvinning**	05–09	14	7 %	6,7
C Industri	10–33	19	9 %	1,4
D Elektrisitets-, gass-, damp- og varmtvannsforsyning	35	0	0 %	0,0
E Vannforsyning, avløps- og renovasjonsvirksomhet	36–39	3	1 %	3,5
F Bygge- og anleggsvirksomhet	41–43	49	23 %	3,9
G Varehandel, reparasjon av motorvogner	45–47	10	5 %	0,5
H Transport og lagring***	49–53	37	17 %	5,5
I Overnattings- og serveringsvirksomhet	55–56	2	1 %	0,4
J Informasjon og kommunikasjon	58–63	1	0 %	0,2
K Finansierings- og forsikringsvirksomhet	64–66	0	0 %	0,0
L Omsetning og drift av fast eiendom	68	1	0 %	0,6
M Faglig, vitenskapelig og teknisk tjenesteyting	69–75	3	1 %	0,4
N Forretningsmessig tjenesteyting	77–82	13	6 %	1,7
O Offentlig administrasjon og forsvar, og trygdeordninger underlagt offentlig forvaltning	84	11	5 %	1,1
P Undervisning	85	1	0 %	0,1
Q Helse- og sosialtjenester	86–88	4	2 %	0,1
R Kulturell virksomhet, underholdning og fritidsaktiviteter	90–93	4	2 %	1,4
S Annen tjenesteyting	94–96	2	1 %	0,6
T Lønnet arbeid i private husholdninger	97	0	0 %	0,0
U Internasjonale organisasjoner og organer	99	0	0 %	0,0
Uoppgitt	-	1	0 %	1,1
Totalsum		213	100 %	1,4

* Inkluderer ikke fiskere da de faller inn under Sjøfartsdirektoratets regelverk. Akvakultur inngår.

** Arbeidstilsynets statistikk over arbeidsskadedødsfall innen bergverksdrift og utvinning inkluderer fem omkomne i terroraksjonen ved Statoils anlegg i In Amenas, Algerie 2013, registrert på næringskode 06 Utvinning av råolje og naturgass selv om denne næringen primært følges opp av Petroleumstilsynet. For næringen som helhet er dermed hyppigheten 6,7 dødsfall per 100 000 sysselsatte per år (inkl. In Amenas). Dersom disse fem arbeidsskadedødsfallene ekskluderes fra datagrunnlaget, vil næringen som helhet ha en hyppighet på 4,3 arbeidsskadedødsfall per 100 000 sysselsatte per år.

*** Inkluderer ikke næringskode 50 Sjøfart og næringskode 51 Lufttransport, da de faller inn under henholdsvis Sjøfartsdirektoratets og Luftfartstilsynets myndighetsområde.

SPØRSMÅL NR. 1773**Innlevert 4. juni 2019 av stortingsrepresentant Solveig Skaugvoll Foss****Besvart 12. juni 2019 av klima- og miljøminister Ola Elvestuen****Spørsmål:**

Fikk Klima- og miljødepartementet innsyn i hvordan olje- og energidepartementet behandlet høringsinnspillene til TFO 2019, og i hvilke vurderinger som ble gjort?

BEGRUNNELSE:

Riksrevisjonen konkluderte i mars at myndighetene må samarbeide bedre for å sikre at miljøhensyn blir ivaretatt i petroleumsvirksomheten i nordområdene. Når TFO 2019 tilbyr petroleumsvirksomhet hele 48 nye steder i Barentshavet er det tydelig at det heller ikke denne gang er tatt tilstrekkelig hensyn til verken klimagassutslipp eller bevaring av biologisk mangfold i nordområdene. Jeg lurer på om dårlig samarbeid mellom departementene kan være noe av bakteppet for denne rasingen av miljøet i nordområdene.

Svar:

Jeg viser til brev av 4. juni fra Stortingets president med spørsmål til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Solveig Skaugvoll Foss om samhandlingen mellom Klima- og miljødepartementet og Olje og energidepartementet, og om Klima- og miljødepartementet ble gitt innsyn i Olje- og energidepartementets behandling av høringsinnspillene til TFO 2019.

Riksrevisjonen har i en undersøkelse av myndighetenes arbeid med å ivareta miljø og fiskeri ved petroleumsvirksomhet i nordområdene påpekt at samhandlingen mellom Olje- og energidepartementet og Klima- og miljødepartementet ved tildelinger av utvinningstillatelser på sokkelen bør bli bedre for å sikre at miljøhensyn blir tilstrekkelig ivaretatt. Arbeidet med utvinningstillatelser ligger under olje- og energiministerens ansvarsområde.

Med utgangspunkt i gjeldende regelverk og Stortingets behandling og vedtak av en rekke stortingsdokumenter, har vi et etablert og bredt forankret system. Samtidig er det alltid rom for forbedringer. Riksrevisjonens undersøkelse skal behandles i Stortinget 17. juni.

Forvaltningsplanene for havområdene setter de overordnede rammene for petroleumsvirksomhet på sokkelen og avklarer i hvilke områder det kan være virksomhet. Gjennom høring av forslaget til utlysning av areal, inkluderes relevante miljøer for å avklare om det har tilkommet ny, vesentlig informasjon siden relevant forvaltningsplan for havområdet ble etablert. Dette ble også gjort før utlysning av TFO 2019. Etter høringsrunden har det vært kontakt mellom Olje- og energidepartementet og Klima- og miljødepartementet der innkomne høringsuttalelser og Olje- og energidepartementets vurdering av disse er gjennomgått.

Det er regjeringen som endelig beslutter hvilke områder som skal utlyses i konsesjonsrundene etter en helhetlig vurdering av relevante hensyn.

SPØRSMÅL NR. 1774**Innlevert 4. juni 2019 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 12. juni 2019 av næringsminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Hvilke konkrete tiltak vil myndighetene iverksette for å "legge til rette" for at utviklingen av norsk reiseliv skal bli både lønnsom og bærekraftig de neste årene?

BEGRUNNELSE:

Statsråden skriver i sitt svar nr. 15:1675 (2018-2019):

"Selv om vi har opplevd vekst i reiselivet de senere årene, er det en jobb å gjøre for at utviklingen av norsk reiseliv skal bli både lønnsom og bærekraftig. Myndighetene skal legge til rette og vil samarbeide med reiselivsnæringen for å få dette til, men

ansvaret for den videre oppfølgingen ligger først og fremst hos reiselivsnæringen selv."

Svar:

Regjeringen legger til rette for verdiskaping og lønnsomhet i reiselivsnæringen først og fremst gjennom å etablere gode rammebetingelser for å drive næringsvirksomhet. Gode rammebetingelser er avgjørende for at reiselivsbedriftene kan utvikle lønnsomme og bærekraftige produkter.

Veikartet for bærekraftig reiseliv er et viktig innspill til regjeringens strategi for grønn konkurransekraft. Veikartet er et godt utgangspunkt for omstillingen i reiselivsnæringen der vi både kan øke verdiskapingen og ta vare på natur- og kulturverdiene.

Regjeringens gjeldende politikk og initiativer følger langt på vei opp de tiltak og ambisjoner som avsenderne av veikartet identifiserer som myndighetenes ansvar.

Regjeringen har i sin strategi for grønn konkurransekraft lagt til grunn syv hovedprinsipper for å fremme grønn konkurransekraft. Disse hovedprinsippene er delvis overlappende med prinsippene foreslått av regjeringens ekspertutvalg for grønn konkurransekraft, og vil ligge til grunn for utvikling av eventuelle nye insentiver som styrker grønn konkurransekraft også i reiselivet.

Regjeringens strategi for grønn konkurransekraft vil være førende for utvikling av insentiver knyttet til miljøvennlig transport. Når transportstrekninger settes ut på anbud, blir klima- og miljøkrav vurdert som en del av tilbudene. Regjeringen følger også opp veikartet for bærekraftig næringstransport, og vil legge fram en egen handlingsplan om grønn skipsfart.

I 2017 opprettet Regjeringen ordningen Nasjonale turiststier, som er en tilskuddsordning som gir støtte til tiltak som fører til økt sikkerhet og mindre slitasje og forsøpling på stier med svært stort besøk, og hvor internasjonale turister utgjør en stor andel. Tiltakene som er gjennomført har allerede betydelig redusert antall skader og utrykninger fra hjelpemannskap, i tillegg til at slitasjen på stiene og i områdene rundt er mindre. Dette er et eksempel på tiltak hvor næringsaktørene selv har gjort en innsats samtidig som myndighetene bidrar.

Blant andre relevante tiltak kan nevnes regjeringens initiativ til å utvikle gode besøksstrategier for våre nasjonalparker, strengere miljøkrav til skip som seiler i verdensarvfjordene, tilskudd til Enova som skal bidra til Norges omstilling til lavutslippssamfunnet og at både Forskningsrådet og Innovasjon Norge vurderer prosjekters miljøpåvirkning i sin utvelgelse av hvilke prosjekter som skal støttes.

Vektlegging av bærekraft i reiselivspolitikken er også tydelig ved at Innovasjon Norge i tråd med oppdraget fra Nærings- og fiskeridepartementet innretter sin internasjonale markedsføring av Norge som reisemål etter prinsippet "Hele Norge – Hele året". I tillegg videreutvikler Innovasjon Norge ordningen med merket for bærekraftige reisemål og håndboken for reisemålsutvikling til å være et verktøy for bærekraftig utvikling av reisemål.

Til slutt vil jeg nevne strategi for landbruksbasert reiseliv (lansert 2017), og den kommende strategien for kultur og reiseliv som begge vil ha betydning for produktutvikling og spredning av turisttrafikken både geografisk og sesongmessig. Regjeringen er også i dialog med bransjen om oppfølging av veikartet fra landbruks-, mat- og drikkenæringen.

SPØRSMÅL NR. 1775

Innlevert 3. juni 2019 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 12. juni 2019 av kultur- og likestillingsminister Trine Skei Grande

Spørsmål:

NRK er den mektigste medieaktøren i Norge, og mottar betydelig støtte. Endringer skjer raskt i media. Det gjelder journalistikk, arbeidsformer, forretningsmodeller, teknologi og muligheter med digitalisering. Medieklyngen i Bergen har skapt et verdensledende miljø for medieteknologi. NRK sitt nasjonale teknologiske utviklingsmiljø bør være en del av dette miljøet.

Hvordan vil statsråden bidra til at NRK kan bli en aktiv og ambisiøs partner i det miljøet som i dag skaper de nye media verktøy for god journalistikk?

BEGRUNNELSE:

NRK skal flytte fra Marienlyst. En slik prosess bør ikke bare handle om bygg, men også om innhold og fremtidsrettet organisering. NRK har et overordnet samfunns-

mandat om å bidra til en opplyst og informert befolkning. Fremtidig organisering må ha som mål å støtte opp under nasjonalt mediemangfold og demokrati i et samfunn i sterk omstilling.

Media City Bergen har skapt et verdensledende miljø for medieteknologi. Det er en posisjon som er oppnådd over år med tett samarbeid mellom mediehus, som TV2, BT, BA og i noen grad NRK(Oslo), og ledende teknologiskapere som Vizrt, Vimond og Wolftech, samt utdanning- og forskningsmiljøet til Institutt for informasjons- og medievitenskap ved UiB.

Alle bransjer konkurrerer i dag om å tiltrekke seg IKT kompetanse. UiB har utviklet tre utdanningstilbud i tett samarbeid med mediebedriftene. Selv om utdanningstilbudene har vært blant de mest populære i mange år, opplevde de i år en økning av søkere på 40 %, og har flest førstevalgsøkere per studieplass. De tre utdanningene er bachelor i journalistikk, medier og kommunikasjon, og TV-produksjon og medie- og interaksjonsdesign. Masterstudiene viser samme tendens. Det er i fellesskapets interesser at NRK posisjonerer seg for å få tilgang til disse kloke hodene.

Medieforskningsmiljøet i Media City er globalt ledende, og arbeider nå med en SFI innen medieteknologi, med særlig fokus på utvikling av verktøy og løsninger innen kunstig intelligens for medieproduksjon. Teknologi, som algoritmer for kunstig intelligens, er ikke nøytral. Senteret skal derfor bidra til at teknologi utvikling på mediefeltet forankres i norske demokratiske verdier. Nasjonale partnere som TV2, NRK (Marienlyst), Schibsted, Vizrt, Vimond og Wolftech står bak søknaden.

Nordens eneste Senter for undersøkende journalistikk er nylig etablert i Media City.

Vanligvis skjer det meste av utvikling av innovative løsninger ute i organisasjoner. Det skjer gjennom prøving og feiling av de som har det daglige ansvaret for å produsere god journalistikk og nyhets- og debattformidling til en teknologisk avansert og sterkt mediebrukene befolkning. NRK bør derfor være tilstede med nasjonale utviklingsressurser der det skjer, og gjerne bruke NRK Hordalands fasiliteter til å eksperimentere med fremtidens produksjonsmiljø.

NRK har også et ansvar for å støtte opp under all knoppskytingen og startups som skjer i tilknytning til den nasjonale medieklyngen med hovedsete i Bergen.

Svar:

NRK reflekterer det geografiske mangfoldet i Norge og er til stede på over 50 steder i Norge. NRK har 15 distriktskontorer som tilbyr folk nyheter fra hele landet til hele landet.

Distriktskontorene lager ikke bare nyheter fra sitt distrikt, men utvikler også programinnhold til NRK for hele landet. I denne sammenheng kan det nevnes at NRKs re-

gionsentral i Bergen har et nasjonalt sjangeransvar for natur, hverdagsdokumentar og sakte-tv.

NRK har et allmennkringkastingsoppdrag som krever at NRK skal være til stede på, og utvikle tjenester på, alle viktige medieplattformer for å nå bredest mulig ut med sitt samlede programtilbud. Gjennom aktiv bruk av ny teknologi har NRK lyktes godt med å nå ut bredt med innholdet sitt på nye medieplattformer.

NRKs tilstedeværelse utenfor Oslo innebærer ikke bare redaksjonell dekning, men også et bredt samarbeid med utdannings- og teknologimiljøer flere steder i landet.

Det er et etablert prinsipp i statens eierskapsutøvelse det skal være en tydelig rolle- og ansvarsfordeling mellom styre og eier. Ansvaret for organiseringen av NRK ligger hos NRKs styre og kringkastingssjefen.

Jeg har bedt NRK om å orientere meg om hvordan selskapet samarbeider med andre aktører i Bergen.

NRK viser til at selskapet er tett på innovasjons- og utviklingsmiljøet i Media City Bergen, og har spesielt godt samarbeid inn mot medieutdanningen ved Universitetet i Bergen. NRK er involvert i Media City Bergen gjennom faglig utveksling i medielaben og har tett kontakt med de andre bedriftene i klyngen. NRK er også en aktiv deltaker i den store medieteknologi-konferansen mcbtech og Futureweek som arrangeres i Media City Bergen nå i juni.

Samlingen i Media City Bergen har også ifølge NRK ledet til at selskapet samarbeider tettere enn noen gang med de andre medieaktørene i klyngen, som BT, BA og TV 2. Da KNM «Helge Ingstad» gikk på grunn, utviklet NRK en unik teknologisk løsning for å filme redningsaksjonen og senere hevingen kontinuerlig og live fra en øy uten strømtilgang. Medier i og utenfor klyngen fikk videostreamen til fri bruk.

NRK viser videre til at selskapets tilstedeværelse i Media City Bergen har bidratt til økt utveksling av fagkompetanse og tett samarbeid for å utvikle fremtidens journalister. NRK Hordaland tar årlig imot ca. 20 studenter i lengre praksisperioder, herav flere studenter i medie- og interaksjonsdesign. NRK Hordaland har spisskompetanse innenfor gravejournalistikk, og var en aktiv bidragsyter i opprettelsen av UiBs nye Senter for undersøkende journalistikk (SUJO).

NRK viser også til at NRK Hordaland i mange år har drevet programproduksjon i skjæringspunktet innholds-drevet teknologiutvikling og teknologidrevet innholdsutvikling. Selskapet trekker bl.a. frem at sakte-tv er født, utviklet og produsert av NRK Hordaland.

NRK opplyser også at de i tillegg til samarbeidet i Media City har vært en aktiv deltaker i opprettelsen av en selvstendig avlegger til medieklyngen i Stavanger. NRK har også har en god relasjon til NTNU med pågående dialog om tettere samarbeid på flere plan innenfor bl.a. forskning og teknologi.

SPØRSMÅL NR. 1776**Innlevert 3. juni 2019 av stortingsrepresentant Petter Eide****Besvart 7. juni 2019 av statsminister Erna Solberg****Spørsmål:**

Justisminister Kallmyr, som øverste leder for UDI, er blitt kritisert av UDI for brudd på regler om egen au-pair. Noen kilder mener det kan være grunnlag for anmeldelse av justisministeren.

Mener statsministeren at justisministeren kan lede UDI, samtidig som han er offentlig uenig UDIs vurdering av egen au-pair sak, og også risikerer å bli anmeldt av etaten, og vil statsministeren sette inn settestatsråd for UDI i den perioden UDI behandler saken om familien Kallmyrs au-pair?

BEGRUNNELSE:

Onsdag 29.5 avslørte Aftenposten at Utlendingsdirektoratet (UDI) mener justisminister Jøran Kallmyrs au pair har oppholdt seg og arbeidet ulovlig hos familien. UDI er underlagt Justis- og beredskapsdepartementet, som Kallmyr er øverste leder for. I denne saken opptrer justisminister Kallmyr med ulike roller. Han er konstitusjonelt ansvarlig for UDI, og det er da forventet at han som statsråd uttrykker tillit til underliggende etats arbeid, og i benytter etatens kompetanse og råd. I denne saken er han også privatperson. Han har åpent uttrykt uenighet med egen etat. Utlendingsloven åpner også for at vertsfamilier som benytter seg av ulovlig arbeidskraft, kan bli anmeldt

til politiet. Det betyr at statsråd Jøran Kallmyr eller hans kone risikerer å bli anmeldt til politiet av etaten han selv styrer. Nettopp fordi han har flere roller gjør han det også vanskelig for UDI å følge vanlig prosedyre i hans private sak, så lenge han er deres sjef. På denne bakgrunn må statsministeren vurdere om justisminister Kallmyr, mens hans private sak er til behandling, fortsatt kan ha det øverste ansvaret for UDI, eller om ansvaret for etaten i denne behandlingsperioden må settes over til en annen statsråd.

Svar:

Lovavdelingen i Justis- og beredskapsdepartementet har i en uttalelse 4. juni 2019 vurdert statsråd Kallmyrs habilitet. Lovavdelingen har konkludert med at statsråd Kallmyr er inhabil til å behandle saker som kan få betydning for fortolkningen av den delen av au pair-regelverket som er relevant for behandlingen av saken til statsrådets au pair. Statsråd Kallmyr har på denne bakgrunn anmodet statsministeren om at det oppnevnes settestatsråd for ham på det området hvor han er inhabil.

I statsråd i dag er statsråd Jan Tore Sanner oppnevnt som settestatsråd for statsråd Kallmyr. Statsråd Sanner er settestatsråd ved behandling av saker hvor statsråd Kallmyr på grunn av sin tilknytning til en pågående au pair-sak er inhabil eller ønsker å fratre fordi han er nær grensen for inhabilitet.

SPØRSMÅL NR. 1777**Innlevert 3. juni 2019 av stortingsrepresentant May Britt Lagesen****Besvart 7. juni 2019 av helseminister Bent Høie****Spørsmål:**

Helse Midt-Norge ønsker at det etableres nasjonale regler for «vasking» av responstidsdata, og at det etableres systemer med lavere sårbarhet for systemfeil.

Hva mener statsråden om påstandene om ulike tall og mulige feilkilder for registrering av responstid?

BEGRUNNELSE:

Fra Helse Midt-Norges årsrapport 2018 for ambulansetjenesten siteres:

«Helseforetakene responstider på bakgrunn av data utarbeidet av Norsk pasientregister (NPR/Helsedirektoratet). År etter år er tallene like nedslående for Midt-Norge. Resultatene samsvarer ikke med egne tall. Fellesfunksjonen fikk høsten

2018 i mandat fra Helse Midt-Norge å undersøke hvorfor tallene er så forskjellige.

Denne nasjonale kvalitetsindikatoren anbefaler en differensiert responstid ved akutte hendelser. I tettbygd strøk (over 10 000 innbyggere) er denne anbefalingen satt til 12 minutter fra AMK varsles til ambulansen er fremme på hendelsesstedet. Utenfor tettbygd strøk (=distrikt), er den anbefalingen satt til 25 minutter. Måloppnåelse beregnes som innfridd når 90 prosent av alle hendelsene er innenfor kommunegrensen er nådd innenfor responstidsanbefalingen, og det er her forvirringen starter. Tettsted med sammenhengende bosettingsmønster på over 10 000 innbyggere har etter definisjonen anbefalt responstid på 12 min til selve tettstedet, ikke til hele kommunen. Det er sistnevnte kategori helseforetaket måles på.»

Svar:

De veiledende responstidene for ambulansetjenesten framgår av St. Meld 43 Om akuttmedisinsk beredskap og er som følger for akuttoppdrag:

- I byer og tettsteder skal ambulansen være fremme på hendelsesstedet innen 12 minutter i 90 prosent hendelsene

- I griségrendte strøk skal ambulansen være fremme på hendelsesstedet innen 25 minutter i 90 prosent av hendelsene

Et offentlig utvalg, Akuttutvalget, anbefalte i 2015 at responstid for ambulansetjenesten ble en nasjonal kvalitetsindikator. Det er en anbefaling jeg har fulgt opp. Jeg mener det er bra at resultater for responstider offentliggjøres på Helsedirektoratets nettsider, fordi det fører til åpenhet om dataene. Det viser Helse Midt-Norges gjennomgang av datagrunnlaget.

Helse Midt-Norges gjennomgang har avdekket flere utfordringer med datagrunnlaget, som representanten Lagesen viser til. I likhet med Lagesen mener jeg at feil i datagrunnlaget er uheldig.

Ifølge Helse Midt-Norge viser gjennomgangen at responstidene trolig er betydelig bedre enn tidligere anslått når det er korrigert for feilkilder i datagrunnlaget.

Det er Helsedirektoratet som har ansvaret for de nasjonale kvalitetsindikatorene, og Helsedirektoratet og de regionale helseforetakene må sammen gjennomgå datagrunnlaget. Målet er gode nasjonale data som alle kan bruke til styring og forbedring. Helse- og omsorgsdepartementet følger opp saken med Helsedirektoratet, og vil be om tilbakemelding om hvordan utfordringene med datakvalitet blir fulgt opp.

SPØRSMÅL NR. 1778

Innlevert 3. juni 2019 av stortingsrepresentant Sveinung Stensland

Besvart 18. juni 2019 av helseminister Bent Høie

Spørsmål:

Beslutningsforum vedtok 17. desember 2018 at deltakelse i sykehusenes legemiddelanbud forutsetter at det skal foreligge en metodevurdering med positiv beslutning om innføring, før tilbudsfristens utløp.

Mener helseministeren at denne beslutningen er i tråd med Legemiddelmeldingens mål om rask tilgang til nye legemidler?

BEGRUNNELSE:

Alle nye legemidler som ikke får ferdigstilt sin metodevurdering og får en positiv beslutning før tilbudsfristen, må nå vente til neste anbudsrunde før de kan gjøres tilgjengelig for norske pasienter. Dette vedtaket innebærer

dermed forsinkelser ved innføring av nye legemidler som skal på anbud.

Prioriteringsmeldingen sier at nye legemidler som hovedregel skal metodevurderes før de tas i bruk. Majoriteten av nye legemidler som finansieres av spesialisthelsetjenesten inngår i anbud før de innføres. Legemiddelanbudene har typisk en varighet på minimum 12 mnd. Tilbudsfristen for anbudskonkurransene er som regel minimum 4 måneder før anbudsstart. I Norge har vi som mål at selve metodevurderingen i forkant av anbudet skal gjennomføres på maksimum 180 dager.

Etter Beslutningsforums vedtak 17. desember finner man flere eksempler hvor legemidler risikerer å bli forsinket med 1 år eller mer sammenlignet med slik praksis var før beslutningen. I Legemiddelmeldingen vedtok Stortinget nye mål for legemiddelpolitikken. Ett av disse

var å sikre likeverdig og rask tilgang til effektive legemidler.

Tidligere var hovedregelen at det var mulig for nye legemidler å delta i anbudskonkurransene ved å gi bindende tilbud ved tilbudsfrist, på lik linje med eksisterende behandling. Nye legemidler ble dermed gjort tilgjengelig fortløpende, etter at det var fattet positiv beslutning om innføring, dersom de hadde sent inn akseptabelt pristilbud innen fristen for gjeldende anbud. Hvis en slik regel blir håndhevet likt for alle tilbydere ved at man sender inn pris på samme tidspunkt bør dette være en rettfærdig ordning for aktørene. I et slikt system unngår man dermed å forsinke innføringen av legemidler som har gitt en kostnadseffektiv pris, imidlertid må man akseptere at enkelte legemidler blir forsinket dersom anbudsprisen ikke finnes å være kostnadseffektiv i metodevurderingen.

Svar:

Jeg har innhentet informasjon fra de regionale helseforetakene vedrørende Beslutningsforumets vedtak av 17. desember 2018:

"Metodevurderinger og anskaffelser er to viktige virkemidler for å oppnå de legemiddelpolitiske målsetningene som er i tråd med vedtatte prinsipper for prioritering. Beslutningen av 17. desember 2018 er en presisering av forholdet mellom disse virkemidlene og innebærer ikke en reell endring i tilgangen til legemidler for norske pasienter i tilfeller hvor det finnes behandlingsalternativer som er faglig likeverdige som det nye legemiddelet eller den nye indikasjonen.

Beslutningsforum har i perioden etter beslutningen 17. desember 2018 innført 17 nye legemidler eller nye indikasjoner i spesialisthelsetjenesten. I kun 5 av sakene har Beslutningsforum ment at legemidlet kan innføres, men først kan tas i bruk i neste anbudsperiode. Dette er legemidler hvor det i dag er innført andre faglig likeverdige alternativer som dekker det medisinske behovet.

I tilfeller hvor det nye legemiddelet eller indikasjonen har vært et reelt nytt behandlingstilbud som ikke er dekket av allerede innførte produkter, har Beslutningsforum bestemt at legemiddelet eller indikasjonen kan innføres i spesialisthelsetjenesten fortløpende.

Anskaffelser av legemidler er regulert av anskaffelsesregelverket på lik linje som øvrige artikler som kjøpes inn til spesialisthelsetjenesten. Presiseringen som ble foretatt i møte 17. desember 2018 ble gjort for å sikre forutberegnelighet for og likebehandling av leverandørene. Prinsippet om forutberegnelighet innebærer at anskaffelsesprosessen skal være forutsigbar for alle leverandører og det skal sikres åpenhet om alle stadier i prosessen.

I hvilken grad det er tale om en forsinkelse av tilgangen, vil bero på hvor annerledes det nye og effektive legemiddelet er sammenlignet med legemidlene spesialisthelsetjenesten har en avtalefestet tilgang til. Dette har igjen sammenheng med hvorvidt det foreligger behandlingsalternativer som helt eller delvis er faglig likeverdige som det nye legemiddelet.

Dersom det i en avtaleperiode tilkommer et nytt legemiddel eller en ny indikasjon som dekker et behandlingsbehov som ikke er omfattet av avtalefestet legemiddeltilgang, og som er dokumentert effektivt til tilbudt pris, vil det måtte foretas konkrete innkjøpsfaglige vurderinger av riktig fremgangsmåte for å sikre rask tilgang til legemiddelet. Erfaringen så langt er at en begrenset andel nye legemidler må vente til nytt anbud starter før de eventuelt blir gjort tilgjengelig for norske pasienter.

Gjennom arbeid med metodevarsel, produktstrategier og i dialog med leverandørmarkedet, vil de regionale helseforetakene, Sykehusinnkjøp HF og Statens legemiddelverk ha god oversikt over hvilke legemidler som kommer på markedet. I planleggingen av kommende anbud settes tidslinjene slik at nye legemidler kan innføres så raskt som mulig."

Det er viktig å opprettholde prinsippet om rask tilgang til nye legemidler som oppfyller prinsippene for prioritering, samtidig som målet om at legemidler skal ha lavest mulig pris må ivaretas. Svaret fra de regionale helseforetakene synliggjør at dette er et komplekst område der forskjellige hensyn må veies opp mot hverandre. De regionale helseforetakene vektlegger at pasienter alltid vil ha tilgang til faglig likeverdige legemidler, dersom det tar tid før nye legemidler med tilsvarende effekt tas inn i anbudsprosesser. For meg er det likevel viktig at pasienter får raskest mulig tilgang også til nye legemidler som tilbys i spesialisthelsetjenesten. Jeg vil derfor følge opp denne problemstillingen videre med de regionale helseforetakene.

SPØRSMÅL NR. 1779**Innlevert 3. juni 2019 av stortingsrepresentant Hanne Dyveke Søttar****Besvart 12. juni 2019 av arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie****Spørsmål:**

I Nord-Norge er det kun ett A-krimssenter, lokalisert til Bodø. Samtidig har Nord-Norge ca. 35 % av fastlandet i Norge og preges av lange avstander og spredt bosetting. Dette innebærer at dette ene A-krimssenteret ikke har nok kapasitet til å dekke Troms og Finnmark.

Hva vil regjeringen gjøre for å bekjempe arbeidslivskriminalitet i hele Nord-Norge, og blir reiseavstander/større behov for blant annen overnatting tatt hensyn til når budsjett utarbeides?

BEGRUNNELSE:

Senest i mai i år hadde Nord-Norgebenken møte med flere næringsforeninger i Nord-Norge. Ett spørsmål som ofte dukker opp er kampen mot arbeidslivskriminalitet. Nord-Norge er stort, det er lange avstander og mange som arbeider for eksempel innen fiskeri er utenlandsk arbeidskraft. Det samme gjelder for så vidt også innen bygg- og anlegg.

Lofotfisket har blitt nevnt konkret da de viste til at A-krimssenteret i Bodø har hatt aksjoner her tidligere.

I tillegg kan denne type aksjoner kreve flere arbeidsdager, med overnatting. Dette fordi mange steder ikke kan nås samme dag tur/retur.

Svar:

Arbeidslivskriminalitet er en betydelig utfordring i deler av arbeidslivet. Ofte er det helt avgjørende at etater samarbeider for å ta de kriminelle. Et sentralt tiltak i regjeringens strategi mot arbeidslivskriminalitet har vært å utvikle det tverretatlige samarbeidet mellom Arbeidstilsynet, NAV, politiet og Skatteetaten. For å legge bedre til rette for et slikt etatssamarbeid har regjeringen siden 2015 etablert 7 a-krimssentre. Sentrenes plassering og organisering er basert på etatenes samlede erfaringer og faglige vurderinger.

Det er viktig at innsatsen settes inn der det er størst risiko for arbeidslivskriminalitet. Etter innspill fra etatene er det derfor etablert a-krimssentre i Bergen, Stavanger, Oslo, Kristiansand, Trondheim, Tønsberg og Bodø. Selv om nedslagsfeltet for a-krimssenteret i Bodø er begrenset til Nordland, har a-krimssenteret et samarbeid med Troms og Finnmark.

I tillegg til a-krimssentrene er det også etablert samarbeid mellom etatene og andre myndigheter andre steder i landet uten at etatene er fast samlokalisert. Pr i dag har etatene etablert et slikt samarbeid både i Østfold/Aker-

shus, Hedmark/Oppland, Møre og Romsdal og til dels i Troms og Finnmark. Her samarbeider etatene om felles tilsyn, aksjoner og andre aktiviteter.

Selv om etatene har kommet langt i samarbeidet, er det fortsatt et nybrottsarbeid på flere områder. Etatenes tilbakemeldinger er at det er viktig å få de syv etablerte sentrene til å jobbe effektivt og målrettet før det eventuelt vurderes flere sentre. Det er også viktig å påpeke at a-krimssentrene alene ikke kan løse utfordringene med arbeidslivskriminalitet. Arbeidslivskriminalitet må bekjempes bredt. Regjeringens strategi mot arbeidslivskriminalitet, sist revidert februar 2019, inneholder 31 tiltak for å forebygge og bekjempe arbeidslivskriminalitet. For å få bukt med problemene krever det innsats på ulike arenaer og fra ulike aktører.

Når det gjelder gjennomføring av tilsyn i ulike deler av landet, i og utenfor a-krimssentrene, og ulike kostnader knytte til spesielle forhold i ulike deler av landet, legger departementet til grunn at etatene foretar egne vurderinger av kostnader knyttet til dette og gjør de tilpasninger i budsjettene de ev. mener er nødvendige.

SPØRSMÅL NR. 1780**Innlevert 3. juni 2019 av stortingsrepresentant Sandra Borch****Besvart 12. juni 2019 av klima- og miljøminister Ola Elvestuen****Spørsmål:**

Hvorfor har ikke statsråden fått i gang prøveprosjektet i Troms?

BEGRUNNELSE:

I juni 2016 vedtok Stortinget et forslag som senker terskelen for skadefelling av kongeørn. Forslaget gjaldt en midlertidig forsøksordning i to prosjektområder på Fosen og i Troms. I mai i fjor spurte jeg statsråden hvorfor ikke prosjektet var satt i gang i Troms, da kunne han fortelle at han jobbet med saken. Fylkesmannen og en rekke ordførere i Troms har uttrykt stor bekymring for tilstanden for reindriftsnæringa i Troms.

03. juni kunne vi lese i Troms Folkeblad at reineier Per Mathis Oskal bare i mai i år har mistet 25 kalver. Nå er det flere som forventer at statsråden iverksetter tiltak og ikke minst følger opp stortingets vedtak.

Svar:

Vi har et solid overvåkingsprogram for rovvilt i Norge og det er Rovdata som, i tråd med rovviltforliket av 2011, er ansvarlig for rapporteringen av bestandsstatus for de ulike rovviltbestandene. Stortinget har fastsatt et nasjonalt bestandsmål for kongeørn, og bestandsstørrelsen er rapportert å være i samsvar med målet.

Når det gjelder Stortingets behandling av kongeørnforvaltningen i 2016, jf. Innst. 335 S (2015-2016), vil jeg vise til at Stortinget ikke vedtok noen av forslagene som ble fremmet av Senterpartiet. Energi- og miljøkomiteen ga imidlertid flertallsmerknader som omhandlet denne arten, og som jeg følger opp.

I forkant av behandlingen i Stortinget forelå det ingen faglige vurderinger eller anbefalinger knyttet til foreslåtte endringer i forvaltningen av kongeørnbestanden. Det var derfor nødvendig å gjøre dette arbeidet i etterkant, for å sikre at de tiltak som iverksettes er forsvarlige og kunnskapsbaserte.

Det er gjennomført en høring av mulige endringer i bestemmelsene om skadefelling av kongeørn, og høringen viser en relativt bred enighet om behovet for mer kunnskap om kongeørnas rolle som skadegjører på beitedyr. Videre er det usikkerhet knyttet til hvordan eventuelle andre bakenforliggende årsaker kan påvirke skadeomfanget i mer tapsutsatte områder, samt hvilke effekter en mer liberal skadefelling av kongeørn vil ha på tapsomfang m.v.

Jeg mener slike forhold må utredes nærmere før det tas endelig stilling til en eventuell endring i regelverket om skadefelling av kongeørn. Det er iverksatt videre forskning på kongeørn og sau på Fosen i Trøndelag. Videre jobbes det med å få til et forskningsprosjekt på kongeørn og tamrein i Troms. Inntil videre skal derfor dagens regelverk også praktiseres innenfor prosjektområdene.

SPØRSMÅL NR. 1781**Innlevert 3. juni 2019 av stortingsrepresentant Øystein Hassel****Besvart 20. juni 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Vil statsråden bidra til at byvekstavtalen mellom Bergen, Fjell, Askøy, Lindås, Os, Hordaland fylkeskommune og staten sluttføres før sommeren, slik forutsetningene hele tiden har vært, eller vil statsråden la én kommune lamme forhandlingene på bekostning av de andre kommunene

fordi FrP-nestleder og Os-ordfører Terje Søviknes er misfornøyd med det gjeldende politiske flertallet?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har invitert ni byområder til å utvikle byvekstavtaler sammen med fylkeskommune og stat. Avtalene

er basert på nullvekstmålet i personbiltrafikk og statlige planretningslinjer for bolig, areal og transport. En strammere arealpolitikk skal være med på å redusere klimagasutslippene fra transport.

I eksisterende avtale mellom staten, Bergen kommune og Hordaland fylkeskommune, ble det slått fast at avtalen skulle reforhandles senest våren 2018. For bergensregionen er dette et viktig grunnlag for posisjonering til ny Nasjonal transportplan, men dessverre har staten, ved å komme med veldig ulike signaler til forhandlingspartnerne, bidratt til at reforhandlingen allerede er på overtid.

Til reforhandlingene ble også omegnskommunene Fjell, Askøy, Lindås og Os invitert med. Det ble uttalt flere ganger under forhandlingene at de som ønsket å være med, fikk være med, mens de som ikke ønsket å delta, sto fritt til å trekke seg fra forhandlingene, med det resultatet at de ikke fikk del i de ressursene som avtalen stilte til disposisjon. Nå har bergensregionen, med Bergen, Fjell, Askøy, Lindås og Os kommuner, lenge vært helt i slutfasen for å få en ny avtale på plass. Den nye avtalen fører ikke til flere bompenger, men fordeler flere statlige kroner til flere kommuner. Avtalen vil fremme samarbeid om arealpolitikk og nullvekstmålet i regionen. Avtalen ser imidlertid ut til å strande fordi Os kommune, med ordfører og FrP-nestleder Terje Søviknes i spissen, ser ut til å få gjennomslag hos regjeringen for å utsette sluttforhandling og vedtak til nye lokalpolitikere er på plass i neste valgperiode. Med det risikerer bergensområdet å gå glipp av ca. 260 millioner statlige kroner bare i 2019, og bybanen til Fyllingsdalen utsettes for prosessrisiko. Samtidig går FrP-nestlederen ut i media og sår tvil om bybaneutbygging fra Bergen sentrum til Åsane fordi han mener det er for dyrt for byvekstavtalen.

I dag, mandag 3. juni, ble Bergen kronet som Norges mest attraktive by. Juryens begrunnelse var blant annet at byen er fremoverlent og nyskapende, at den har en stram arealpolitikk hvor man tilbakefører byggeland til grøntareal, fortetter langs bybanen, sammenkobler sentrum med de ulike bydelene og gjennomfører viktige grep for å bedre levekår og folkehelse. Mye av grunnlaget for det arbeidet Bergen har gjort er forankret i gjeldende byvekstavtale.

Svar:

Gjeldende byvekstavtale for Bergen ble inngått i september 2017 og er basert på rammene og føringene i Nasjonal transportplan 2014-2023. Forhandlingene om en byvekstavtale for Bergensområdet basert på ny Nasjonal transportplan for perioden 2018-2029 startet opp i juni 2018. I tillegg til Bergen kommune og Hordaland fylkeskommune ble de fire omegnskommunene Os, Lindås, Fjell og Askøy invitert til forhandlinger.

Forhandlingene i den administrative forhandlingsgruppen under ledelse av Statens vegvesen har kommet langt, men det har vært uenighet mellom partene om når et avtaleutkast kan ferdigstilles og legges frem for lokalpolitisk behandling.

I brev av 26. mai 2019 ba fylkesordføreren Samferdselsdepartementet kalle inn til møte i politisk styringsgruppe for å drøfte videre prosess for slutføring av forhandlingene. Møtet ble gjennomført 29. mai, og Samferdselsdepartementet og Kommunal- og moderniseringsdepartementet la i den forbindelse fram regjeringens posisjon:

1. Regjeringen ønsker å ha med flest mulig av partene og helst alle med i en ny byvekstavtale for Bergensområdet. Alle kommunene som deltar i forhandlingene, er invitert med av en grunn. Deltakelse for de nye kommunene er frivillig.
2. Lindås kommune har uttrykt ønske om lokalpolitisk behandling av avtaleutkastet etter lokalvalget. Dette har bl.a. bakgrunn i kommunesammenslåingene. Vi ønsker derfor ikke å tvinge gjennom en avtale før valget.
3. Basert på dette lukker ikke regjeringen forhandlingene nå.
4. Regjeringen legger til grunn at det foreligger et forhandlingsresultat som er lokalpolitisk behandlet innen utgangen av 2019.
5. Med en slik framdrift skal ingen tape økonomisk iht. fremforhandlet avtale.
6. Hvis denne fremdriften ikke holdes og avtaleinngåelse trekker betydelig ut i tid, kan vi ikke utelukke at staten må vurdere betydningen dette har for statens tilbud. Dette må vurderes nærmere hvis det blir en reell problemstilling.
7. Staten står ved tilbudet sitt slik det ligger nå.
8. Avtaleutkastet som blir gjenstand for lokalpolitisk behandling av partene må være omforent.
9. Hvis en eller flere av partene velger å trekke seg, må de økonomiske rammene for avtalen vurderes på nytt. Vi vil legge til grunn at gjenværende parter ikke skal tape økonomisk på at noen går ut. Det er selvsagt ikke slik at parter som trekker seg ut får beholde pengene de var tiltenkt gjennom avtalen.

I møtet ble det konkludert med at vegdirektøren skal sondere mot de andre partene og innkalle til nytt møte i den administrative forhandlingsgruppen når det vurderes som hensiktsmessig. Vi er kjent med at det på denne bakgrunnen ble gjennomført et forhandlingsmøte 6. juni 2019.

SPØRSMÅL NR. 1782**Innlevert 3. juni 2019 av stortingsrepresentant Øystein Hassel****Besvart 7. juni 2019 av kunnskaps- og integreringsminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Står statsråden inne for Kunnskapsdepartementets snevre fortolkning av «politisk arbeid» i Forskrift til opplæringslova § 3-47, som «deltakelse i kommunestyre eller tillitsverv i et politisk parti», eller vil han ta initiativ til en ny fortolkning av begrepet som også omfatter ungdommer som er aktive i politiske ungdomspartier uten å ha tillitsverv?

BEGRUNNELSE:

I Forskrift til opplæringslova § 3-47 om føring av fravær i videregående opplæring står det at

«for inntil samantlagt 10 skoledagar i eit opplæringsår, kan ein elev krevje at følgjande fravær ikkje blir ført på vitnemålet eller på kompetansebeviset dersom det kan dokumenterast at fraværet skyldast (...) politisk arbeid.»

Spørsmålet om fortolkning av «politisk arbeid» i oppramsingen av ulike grunnlag for å kunne stryke fravær fra vitnemålet eller kompetansebeviset har aktualisert seg i forbindelse med ungdommenes klimastreiker denne våren.

I Bergens Tidende 24. mai 2019 kunne vi lese at Kunnskapsdepartementet har tolket reglene for Utdanningsdirektoratet og de videregående skolene, og kommet til at «politisk arbeid» i § 3-47 skal forstås som «deltakelse i kommunestyre eller tillitsverv i et politisk parti».

Dette må oppfattes som en innstramming av regelverket. Ungdomspartiene har til nå praktisert at medlemmer som deltar i politiske aktiviteter i skoletiden får skriftlig bekreftelse/dokumentasjon til skolen på at fraværet skyldes deltagelse i aktiviteter i tilknytning til ungdomspartiet. De politiske ungdomspartiene har mange politisk aktive medlemmer, men ikke alle har tillitsverv i partiorganisasjonen.

Konsekvensen av innstrammingen er at det kun er «typiske ungdomspolitikere» som kan få innvilget gyldig fravær for å utøve sitt politiske engasjement, mens de politisk aktive medlemmene i ungdomspartiene uten tillitsverv får ført fravær som teller med i grunnlaget for fraværsgrensen når de deltar på f.eks. klimastreik og andre politiske markeringer eller aktivitet i forbindelse med skolevalgene. Dette vil kunne bidra til å redusere det politiske engasjementet blant ungdommer.

Svar:

Politisk engasjement hos ungdom er viktig. Jeg forstår derfor at stortingsrepresentanten stiller spørsmål ved det som står i artikkelen i Bergens Tidende. Saken synes imidlertid å bero på en misforståelse. Verken jeg eller andre i Kunnskapsdepartementet har gitt en slik tolkingsuttalelse som stortingsrepresentanten viser til.

Deltakelse i kommunestyre og tillitsverv for et parti er eksempler på hva som kan være "politisk arbeid", men dette er ingen uttømmende liste. Det finnes heller ingen nasjonale retningslinjer for hva som omfattes av begrepet. Videre er det ikke noe absolutt krav om at det politiske arbeidet er knyttet opp mot et politisk parti. Årsaken til fraværet må vurderes lokalt i hvert enkelt tilfelle av skolen eller skoleeier. De må vurdere om noe kan sies å utgjøre politisk arbeid, men deltakelse i elevstreik vil vanligvis ikke være omfattet av dette.

SPØRSMÅL NR. 1783**Innlevert 4. juni 2019 av stortingsrepresentant Stein Erik Lauvås****Besvart 7. juni 2019 av klima- og miljøminister Ola Elvestuen****Spørsmål:**

Hva mener statsråden om de påstander som fremkommer og på hvilken måte vil statsråden følge opp denne saken slik at Stortingets vedtak fra 2016 blir gjennomført?

BEGRUNNELSE:

I VG den 3. juni er det oppslag om tap av reinkalv til ørn. I artikkelen hevder reineier Per Mathis Oskal at antallet kongeørn øker år for år og at reinnæringen lider store tap som følge av dette. I samme artikkel vises det til at SNO bekrefter at reindriftsnæringen i Troms er hardt belastet når det kommer til kongeørn. Ordfører i Sørreisa kommune vil ta opp saken med krav om at regjeringen følger opp vedtak fattet av Stortinget i 2016 om uttak av kongeørn og hevder videre at regjeringen bevisst trener Stortingets vedtak i saken siden ikke noe er gjort siden vedtaket ble fattet.

Svar:

Vi har et solid overvåkingsprogram for rovvilt i Norge, og det er Rovdata som i tråd med rovviltforliket av 2011 er ansvarlig for rapporteringen av bestandsstatus for de ulike bestandene. Stortinget har fastsatt et nasjonalt bestandsmål for kongeørn, og bestandsstørrelsen er rapportert å være i samsvar med målet.

Når det gjelder Stortingets behandling av kongeørnforvaltningen i 2016, jf. Innst. 335 S (2015-2016), vil jeg vise til at Stortinget ikke vedtok noen av forslagene som ble fremmet av Senterpartiet. Energi- og miljøkomiteen hadde likevel flertallsmerknader som omhandlet denne arten, og som jeg følger opp.

I forkant av behandlingen i Stortinget forelå det ingen faglige vurderinger eller anbefalinger knyttet til endringer i forvaltningen av kongeørnbestanden. Det var derfor nødvendig å gjøre dette arbeidet i etterkant, for å sikre at de tiltak som eventuelt iverksettes er forsvarlige og kunnskapsbaserte.

Det er gjennomført en høring av mulige endringer i bestemmelsene om skadefelling av kongeørn, og høringen viser en relativt bred enighet om behovet for mer kunnskap om kongeørnas rolle som skadegjører på beitedyr. Videre er det usikkerhet knyttet til hvordan eventuelle andre bakenforliggende årsaker kan påvirke skadeomfanget i mer tapsutsatte områder, samt hvilke effekter en mer liberal skadefelling av kongeørn vil ha på tapsomfang m.v.

Jeg mener slike forhold må utredes nærmere før det tas endelig stilling til en eventuell endring i regelverket om skadefelling av kongeørn. På bakgrunn av dette er det iverksatt videre forskning på kongeørn og sau på Fosen i Trøndelag. Det arbeides dessuten for raskest mulig å få til et forskningsprosjekt på kongeørn og tamrein i Troms. Inntil videre skal dagens regelverk også praktiseres innenfor prosjektområdene.

SPØRSMÅL NR. 1784**Innlevert 4. juni 2019 av stortingsrepresentant Sandra Borch****Besvart 6. juni 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Hvor lang tid trenger statsråden på å se at dette forslaget svekker tjenestetilbudet til Nord-Troms?

BEGRUNNELSE:

20. mai kom beskjeden om at Storslett trafikkstasjon foreslås nedlagt fra 2021. Skjer det, mister en hel region sitt servicetilbud for kjøretøy og kjøreopplæring. Flere får opptil flere timers reisevei til Tromsø eller Alta. Og for å

gjøre statsråden oppmerksom på avstandene i nord, så er det 393 km mellom Alta og Tromsø.

En nedleggelse av trafikkstasjonen på Storslett vil få enorme konsekvenser for tjenestetilbudet til innbyggerne Nord-Troms, både for trafikkskole og kjøreopplæringen i regionen men også for Nord-Troms videregående skole.

Dette er ikke annet enn nok en sentraliseringsreform fra regjeringen, hvor tilbudet til innbyggerne blir kraftig svekket og ikke minst veldig mye dyrere. Nok en gang pålegger altså regjeringen innbyggerne i distriktet ekstra utgifter og dårlige tjenestetilbud.

Svar:

Statens vegvesen leverte 20. mai sitt forslag til lokalisering av einingar og tenestestader i ny organisasjon. Dette

inneheld òg forslag til ny tenestemodell og –struktur for trafikant- og køyretøyområdet.

Brukarane sine behov, gode og robuste arbeidsmarknader i heile landet, kostnadseffektivitet og kvalitet i tenesta er bland vesentlege omsyn som skal takast i vare i denne samanheng. Statens vegvesen sitt forslag vil no bli vurdert grundig før det blir tatt noko avgjerd i saka.

Like viktig som raske avklaringar er det for meg å gjere grundige vurderingar av konsekvensar for innbyggerane. Regjeringa er oppteken av at tidbodet til brukarane av tenestene skal være best mogleg. Vidare arbeid for digitalisering, og ikkje minst muligheter for at ambulerande tenester må tilleggas vekt i desse vurderingane. Eg vil avklare desse spørsmåla så snart eg er trygg på at tenestetilbudet til brukarane er godt ivareteke.

SPØRSMÅL NR. 1785

Innlevert 4. juni 2019 av stortingsrepresentant Lene Vågslid

Besvart 12. juni 2019 av justis- og innvandringsminister Jøran Kallmyr

Spørsmål:

På hvilken måte er AP, SV og SPs forslag av 14. mars 2019 om at regjeringen må sikre at verktøyene PATRIARK og SARA er tilstrekkelig implementert i politidistriktene, at de faktisk er i bruk, og at politibetjentene har mottatt tilstrekkelig opplæring, ivaretatt slik regjeringens partiene mente i innstilling Innst. 189 S (2018-2019) sett i lys av dagens situasjon?

BEGRUNNELSE:

14. mars 2019 behandlet Justiskomiteen følgende forslag fra AP, SV og SP:

"Stortinget ber regjeringen sørge for at verktøyene PATRIARK og SARA er tilstrekkelig implementert i politidistriktene, at de faktisk er i bruk, og at politibetjentene har mottatt tilstrekkelig opplæring."

Dette ble stemt ned av H, FrP, V og KrF. Regjeringspartiene skrev følgende i innstillingen:

"Disse medlemmer viser videre til at risikovurderingsverktøyene SARA og PATRIARK skal tas i bruk i alle politidistrikt, og et av tiltakene i opptrappingsplanen mot vold og overgrep er at dette prøveprosjektet skal evalueres. Prosjektet har levert gode resultater i prøveperioden, og Justis- og beredskapsdepartementet følger opp den videre bruken av disse. Forslagsstillerne

sitt forslag nummer 5 er altså allerede ivaretatt av regjeringens arbeid med verktøyene."

På TV2 DATO kunne vi lese om nok en tragisk og grusom partnerdrapssak. I saken kommer det også frem at Politidirektoratet har bestemt at alle partnervoldsaker skal risikovurderes for å vurdere sjansen for at volden gjentar seg. En slik vurdering ble ikke gjennomført i denne saken i følge Tv2 sin sak.

Videre kan TV2 vise til tall som er innhentet av politiformum viser at Øst politidistrikt i 2018 gjennomførte risikouurdering i kun 120 av 680 partnervoldsaker, altså snaut 18 prosent. Det er lavest i landet. Tallene viser at andelen er lav i flere av landets politidistrikt, til tross for at forebygging av vold i nære relasjoner er en uttalt prioritet.

I Riksadvokatens rundskriv med mål og prioriteringer for straffesaksbehandling i 2019 ligger straffeforfølgning av voldsutøvelse som øverste prioritet, sammen med drap og alvorlige voldslovbrudd som setter liv og helse i fare, ildspåsettelse, og vold mot barn

Tillitsvalgte har flere ganger slått alarm over ressurs-situasjonen i politidistriktet, på linje med varslene som kommer fra flere andre distrikter. Det er en forutsetning at distriktene har ressurser og kapasitet for å kunne implementere verktøyene og gi de ansatte tilstrekkelig opplæring.

Svar:

Politiets risikovurderingsverktøy SARA og PATRIARK har stor verdi når det gjelder å forebygge og hindre gjentatt alvorlig vold i nære relasjoner. Bruken øker tryggheten for den voldsutsatte og setter politiet bedre i stand til å iverksette riktig beskyttelsestiltak.

Det er satt som krav fra Politidirektoratet at politidistriktene skal foreta risikovurdering i samtlige partnervoldssaker.

Det er satt i verk flere tiltak for å sikre god opplæring i bruken av risikovurderingsverktøyene. I forbindelse med implementeringen av SARA gjennomførte Politidirektoratet i 2013/2014 en omfattende nasjonal opplæring. Opplæringen ble fulgt opp med utarbeidelse av en veileder i 2014. Ansvar for opplæring av egne mannskaper tilligger nå politidistriktene.

I 2017 ble politidistriktene pålagt å implementere og ta i bruk risikovurderingsverktøyet PATRIARK (æresrelatert vold), og opplæring ble gjennomført november/ desember 2017.

På oppdrag fra Politidirektoratet har Kompetansesentrene for sikkerhets-, fengsels- og rettspsykiatri (SIFER) gjennomført regionale- og nasjonale kurs og fagsamlinger for SARA-koordinatorer og Patriark-ansvarlige i politidistriktene.

Når det gjelder bruken av SARA rapporterer flere distrikter om utfordringer knyttet til gjennomføring av risikovurdering i samtlige partnervoldssaker. Utfordringene knytter seg til ressurser, kontinuitet av personell og kapasitet. Situasjonen følges imidlertid tett fra Politidirektoratet, og det er blant annet innført en mer ensartet rapportering fra politidistriktene. Samtidig viser erfaringer at det kan være behov for å vurdere behovet for å innføre en enklere risikovurdering i en kartleggingsfase. En slik vurdering vil kunne starte opp allerede i løpet av høsten 2019.

Når det gjelder implementering og bruk av risikovurderingsverktøyet PATRIARK fremkom det ved årsrapporteringen fra politidistriktene til Politidirektoratet i 2018 at de fleste distriktene har implementert og/eller har tatt i bruk dette verktøyet

Jeg har også fått opplyst at Politidirektoratet i mars 2019 avholdt en to-dagers samling for politidistriktenes SARA-koordinatorer og Patriark ansvarlige. Målsettingen med seminaret var å identifisere tiltak for å øke distriktenes måloppnåelse hva gjelder bruk av risikovurderingsverktøyene SARA:SV og PATRIARK.

Etter min vurdering vil summen av de tiltak som allerede er igangsatt fra Politidirektoratets side eller er under planlegging utgjøre et vesentlig bidrag i arbeidet for å sikre økt bruk av risikovurderinger i politiet. Jeg vil imidlertid følge utviklingen nøye.

SPØRSMÅL NR. 1786

Innlevert 4. juni 2019 av stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen

Besvart 12. juni 2019 av landbruks- og matminister Olaug V. Bollestad

Spørsmål:

Hvordan har landbruks- og matministeren vurdert at en statlig inngripen i merking av rein står seg mot samenes rett til selvbestemmelse?

BEGRUNNELSE:

I høringsene av forslagene til endringer i reindriftsloven (Prop. 90L) og i konsultasjonene blir det uttrykt massiv motstand mot forslagene og det framholdes at forslagene ikke er i tråd med Norges folkerettslige forpliktelser overfor samene som folk og urfolk. Motstanden inkluderer Sametinget-samenes representative organ, og Norske Reindriftssamers Landsforbund-reindriftens interesseorganisasjon. Tradisjonell merking av rein er viktig for samisk kulturutøvelse, men det er en funksjonell måte å

merke eierskap på. Merking av rein er et internt anliggende for reindriftssamene. Norske Reindriftssamers Landsforbund mener at RFID individmerking vil komme i strid med den tradisjonelle merkingen.

Svar:

Regjeringen har i Prop. 90 L (2018-2019) foreslått en endring av reindriftsloven som gir hjemmel til å innføre obligatorisk individmerking.

Det går tydelig fram av proposisjonen at individmerkingen skal komme i tillegg til, ikke til erstatning for, den tradisjonelle reinmerkingen.

Når den tradisjonelle merkingen skal opprettholdes, vil ikke individmerking utgjøre noen inngripen i den tradisjonelle merkingen som en del av den samiske tradis-

jonen og kulturen. Departementet mener derfor at obligatorisk individmerking ikke vil komme i konflikt med Grunnloven § 108, eller folkerettens regler om urfolk og minoriteter.

Regjeringen har presisert i Prop. 90 L (2018-2019) at lovhjemmelen for obligatorisk individmerking ikke skal iverksettes før praktiske og tekniske løsninger er på plass.

Departementet vil involvere Norske Reindrifsamers Landsforbund (NRL) i arbeidet med å vurdere ulike løsninger. Hvordan individmerkingen skal utformes, vil bli regulert ved egen forskrift.

Departementet vil invitere til konsultasjoner med Sametinget og NRL om en slik forskrift.

SPØRSMÅL NR. 1787

Innlevert 4. juni 2019 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland

Besvart 14. juni 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

Kan statsråden bekrefte at planene om å bygge ut E18 Oslo – Kristiansand som firefelts motorvei på hele strekningen ligger fast?

BEGRUNNELSE:

På Agderposten.no 18. januar 2018 kunne man lese at daværende Frp-samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen, lovte hele strekningen E18 Oslo – Stavanger ferdig i 2027, utbygd som firefelts motorvei.

I sine svar på mine skriftlige spørsmål i dok.nr. 15:2023 (2017-2018) av 7. august 2018 og dok.nr. 15:2082 (2017-2018) av 20. august 2018, bekrefter daværende samferdselsminister fra Frp beslutningen om å bygge firefelts motorvei på hele strekningen.

På Agderposten.no 3. juni 2019 kan man imidlertid lese at Nye Veiers direktør for planprosesser og samfunnskontakt, Finn Aasmund Hobbesland uttaler at man nå kanskje ikke har råd til å bygge ut hele den gjenstående strekningen på E18 som firefelts vei likevel.

Veier24.no har 4. juni 2019 også omtalt saken, der de viser til at Nye Veier nå ser på alternative løsninger for to områder på reststrekningen E18 Dørdal – Grimstad. Dette innebærer ifølge den samme direktøren i Nye Veier at E18 i så fall ikke vil bli bygd ut til en sammenhengende firefelts vei på planstrekningen, fordi Nye Veier mener samfunnet får for lite igjen for investeringene.

Med bakgrunn i Nye Veiers siste uttalelser, vil det derfor være viktig at samferdselsministeren avklarer om det reduserte ambisjonsnivået til Nye Veier, på den gjenstående delen av E18 som skal utbygges, er en konsekvens av signaler fra regjeringen, eller om statsråden vil følge opp denne saken ovenfor Nye Veier, for å fastslå at hele strekningen fortsatt skal bygges ut som firefelts vei.

Svar:

Eg vil først vise til at Samferdselsdepartementet på generelt grunnlag har høy prioritet på arbeidet rundt optimalisering i planlegginga av vegprosjekt. Som ledd i arbeidet med Nasjonal transportplan for perioden 2022-2033 har til dømes departementet gitt verksemdene og Nye Veier AS i oppdrag å gjere ei systematisk optimalisering av prosjekt som er aktuelle for prioritering i den komande transportplanen. Foremålet er å finne enklare og betre løysningar som kan redusere prosjektkostnader, gjennomføringstid, risiko og/eller auke nytten/måloppnåinga.

Eg vil legge til at både E18 Kristiansand- Oslo og E39 Kristiansand-Sandnes no byggast ut med ein høgare standard og i eit raskare tempo enn det som ville vore mulig utan denne regjeringa sine grep i samferdselspolitikken. Etableringa av Nye Veier som opposisjonen kjempa i mot er saman med ein enorm vekst i løyvingane til vegbygging dei to fremste årsakene til at det vert bygd ut ny veg med høg standard raskare enn nokon gong før. Når det gjeld utbygginga av ny veg E18 Dørdal-Grimstad ligg dette i portefølja til Nye Veier AS. Selskapet skal, innanfor rammene av formålet og finansieringa til selskapet, sjølv prioritere oppgåvene sine. Selskapet skal informere Samferdselsdepartementet om prioriteringane.

Eg er kjend med at det no er pågåande planprosessar for ny E18 på strekningane Dørdal-Tvedestrand og Arendal-Grimstad. Nye Veier AS arbeidar derfor no vidare i samråd med lokale planmyndigheiter med å optimalisere prosjektet for å auke lønnsmda.

SPØRSMÅL NR. 1788**Innlevert 5. juni 2019 av stortingsrepresentant Solveig Skaugvoll Foss****Besvart 12. juni 2019 av landbruks- og matminister Olaug V. Bollestad****Spørsmål:**

Jordbruksoppkjøret 2018 bestilte en rapport om muligheter og utfordringer for økt karbonbinding i jord.

Nå som NIBIO har levert denne rapporten, vil regjeringen bruke den til å utforme politikk på området, for eksempel i forbindelse med regjeringens klimaforhandlinger med jordbruket – i så fall hvordan?

BEGRUNNELSE:

Økt karboninnhold i landbruksjord vil gjøre jorda mer fruktbar, og ha en positiv innvirkning på klimaet ved å demme opp for økningen av karbon i atmosfæren. At karbonrik jord evner å holde mer vann vil vi også kunne dra nytte av i flomsikring.

Norge har mye å tjene på mer karbon i jord. Resten av Skandinavia har meldt seg inn i 4 per 1000-initiativet om å øke karboninnholdet i sin jord med 0,4 % hvert år. For halvannet år siden stilte jeg derfor et skriftlig spørsmål til daværende landbruksminister Jon-Georg Dale om han ville melde Norge inn i Frankrikes «4 per 1000»-initiativ, og fikk til svar at han ville gjøre en nærmere vurdering av det.

Siden da har vi fått mer kunnskap om karboninnhold i jord, og om mulighetene til å øke innholdet. Flere norske bønder har interessert seg for temaet, og utviklet nye jordbrukspraksiser. De norske klimagassutslippene har også økt, noe som fordrer at vi må iverksette klimatiltak overalt, også i landbruket. Jeg er nysgjerrig på om regjeringen har kommet videre med sin vurdering om å melde Norge inn i 4 per 1000-initiativet, og om regjeringen også iverksetter flere tiltak for å øke karboninnholdet i jord.

Svar:

I jordbruksoppkjøret 2018 ble det bestilt flere utredninger som skal bidra til å heve kunnskapsnivået når det gjelder å redusere klimabelastningen fra jordbruket, både med tanke på å redusere utslippene per produsert enhet og å øke opptak og lagring av karbon. Rapporten om karbon i jord som er levert av NIBIO vurderer ti ulike metoder som kan være aktuelle for at norske bønder kan bidra til å øke karbonbinding i jorda. Ambisjonen er å påvirke jordas klima de neste hundre årene. De ti ulike metodene krever god kompetanse hos bonden, særskilt innen temaene jordbiologi, jordkarbon og dekkvekster.

Landbruksdirektoratet skal i løpet av 2019 utvikle et jordprogram som blant annet skal bidra til økt kompetanse hos norske bønder om jord, jordhelse og jordbiologi. Kunnskap fra denne typen rapporter kan inngå i dette programmet. I følge rapporten er bruk av dekkvekster i kornåker trolig den sikreste og letteste måten for å øke karbonlagringen i norsk landbruksjord på kort sikt, mens på lengre sikt er biokull det tiltaket som har størst potensial.

Kunnskapen fra denne rapporten og andre utredninger, blir lagt til grunn i det videre klimaarbeidet i landbruket. Under de pågående klimaforhandlingene med jordbruksorganisasjonene er det en viktig forutsetning for meg at ny kunnskap i avtaleperioden må få betydning. Det må også jobbes parallelt med utslippsregnskapet for jordbruket, da metoder for f.eks. lagring av karbon i jord per i dag ikke teller med i utslippsregnskapet.

SPØRSMÅL NR. 1789**Innlevert 5. juni 2019 av stortingsrepresentant Ole André Myhrvold****Besvart 17. juni 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Har praktiseringen av regelverket for rydding langs vei blitt enklere slik tidligere statsråd Ketil Solvik-Olsen

uttalte i 2018, og hvordan vil statsråden sikre bedre avfallsrydding og mulighet for lag og foreninger til å gjøre jobben i framtida?

BEGRUNNELSE:

Det har de siste årene vakt stor oppmerksomhet at søppelplukking langs riks- og fylkesveier på dugnad eller av organiserte frivillige har blitt vanskeligere på grunn av Statens Vegvesens praktisering av regelverket.

Noen steder opplever man også at penger som før ble gitt til lag og foreninger for dugnadsjobben, nå er en del av veientreprenørens anbud. På den måten mister frivillige en kjærkommen inntekt.

14. mai 2018 uttalte daværende samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen til AT.no:

-Jeg ber nå om at regelverket forenkles slik at man enkelt kan drive dugnadsbasert søppelplukking langs alle veier som er åpne for gående og syklende.

2. juni i år kunne vi lese i Smaalenene.no om mangel-full søppelrydding langs riks- og fylkesveier i Østfold. Årsaken til dette var at slik rydding ikke lenger ble utført like nøye av veikontakør, som da dette ble utført av lag og foreninger.

Svar:

Ja, praktisering av dagens regelverk er endra slik at det no er enklare for privatpersonar å drive dugnadsbasert søppelplukking på vegar som er opne for gåande og syklande.

Personar som på eige initiativ ønsker å bidra til å halde område reine vil ikkje bli vist bort av Statens vegvesen der det normalt er lov å ferdast langs vegen. Dette er presisert overfor Statens vegvesen og dette er følgt opp i prak-

sis. Det blir føresett at aktiviteten til privatpersonar ikkje er til fare for dei sjølv eller til fare eller hinder for andre trafikantar.

Det er stor forståing for at frivillige organisasjonar som tidlegare og under eldre regelverk har hatt inntekt av søppelplukking saknar denne inntektskjelda, men arbeid med å plukke søppel langs riksvegar ligg i driftskontraktar og dekkast økonomisk der. Det er altså eit arbeid staten allereie har betalt for. Det er ikkje naturleg at staten skal betala dobbelt for at andre aktørar skal få utføre det.

Det er meir trafikk og høgre hastigheit langs vegane no enn tidlegare. Arbeid på og langs veg er forbunde med fare for arbeidstakar. Det er derfor ei rekke lovbestemmel-sar som regulerer slikt arbeid. Krav som følgjer av arbeid-smiljølova, arbeidsplassforskriften og andre forskrifter må alle aktørar forholde seg til, også dei som gjer slikt på dugnad. Krava gjeld uavhengig av om oppdraget er lønt eller ikkje.

Ulike krav gjer seg gjeldande avhengig av om ein er privatperson som handlar på eige initiativ eller om ein som privatperson handlar på oppdrag frå ein profesjonell aktør. Til dømes kan privatpersonar plukka søppel på eige initiativ langs veg utan at dei same avgjerslene som for ein profesjonell aktør, gjer seg gjeldene.

I kontraktane til Statens vegvesen er det som nemnt stilt krav til driftsentreprenør med omsyn til reinhald. Dersom publikum ikkje finn reinhaldet tilfredsstillande kan ein også ta kontakt med vegtrafikksentralen på telefon 175 og melda forholdet.

SPØRSMÅL NR. 1790

Innlevert 5. juni 2019 av stortingsrepresentant Ingalill Olsen

Besvart 14. juni 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

Vil samferdselsministeren sørge for at Kløfta får en snarlig oppstart, slik at denne trafikkfellen langs E 45 kan utbedres, og kan samferdselsministeren angi et tidsperspektiv?

BEGRUNNELSE:

E 45 fra finskegrensen i Finnmark og ned til Alta går gjennom den trange Kløfta.

Kløfta er rasfarlig, både sommer og vinter, og har i tillegg en uakseptabel vegstandard som betyr at det er

vanskelig for all trafikk å passere der. Dette gjelder o særlig grad for tungtransport. Modulvogntog, som havbruksnæringa ønsker å benytte, kan overhode ikke passere Kløfta.

For både næringstrafikken og persontrafikken er Kløfta, slik den fremstår i dag, fullstendig uakseptabel.

Innbyggerne i Kautokeino kommune, som har E 45 som eneste ferdselsåre til bl.a. sykehus i Hammerfest, opplever Kløfta som en utilfredsstillende og utrygg transportkorridor. For Kautokeino kommune, som har ikke flyplass, er trygghet for innbyggerne det viktigste av alt.

I september 2018 var Transport- og kommunikasjonskomiteen på komitereise til Finnmark og Troms. Vi var

på befaring i Kløfta og fikk presentert planene for hva som skulle gjøres med denne strekningen. Disse planene var, ifølge Statens Vegvesen, ferdige og klare til oppstart straks det ble gitt klarsignal.

Svar:

Eg vil vise til at det i Nasjonal transportplan 2018-2029, jf. Meld. St. 33 (2016-2017), er prioritert midlar til å starte opp prosjektet E45 Kløfta i Finnmark i siste seksårsperiode.

SPØRSMÅL NR. 1791

Innlevert 6. juni 2019 av stortingsrepresentant Seher Aydar

Besvart 14. juni 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

Hvordan mener samferdselsministeren det er en bedre løsning å utvide en motorvei på strekningen Ramstadsletta-Drengsrud med et prosjekt som gir stor negativ samfunnsnytte og så sende bompengeregning til innbyggerne framfor å skrinlegge prosjektet og heller styrke kollektivforbindelsene i det samme området?

BEGRUNNELSE:

En pendler fra Asker må om seks år ut med anslagsvis 27.600 kroner i året for å kjøre på ny E18 inn til Lysaker.

I VG 28. mai vil samferdselsminister Jon Georg Dale verken avkrefte eller bekrefte at planlagt pris på disse bomplasseringene vil gå ned.

Samfunnsøkonomiske beregninger viser at for hver krone som investeres i denne motorveien, kan vi tape 30-40 øre. Samlet negativ samfunnsnytte for strekningen Ramstadsletta-Drengsrud er på 37 milliarder kroner, jf. beregninger knyttet til Nasjonal Transportplan 2018-2029.

Det er beregnet at kollektivprosjekter i hovedstadsområdet skal ha større samfunnmessig nytte.

Svar:

E18 Vestkorridoren er eit viktig prosjekt. Utfordringane på strekninga E18 Ramstadsletta-Drengsrud er knytt til høg trafikk (om lag 50-80 000 køyretøy pr. døgn), støy- og luftforureining, punktleghet for kollektivtrafikken og barriereverknader, spesielt i områda rundt Sandvika og Asker. Det er gang- og sykkelvegnett langs delar av strekninga, men kvaliteten varierer.

Utbygginga av E18 i Vestkorridoren skal gi betre framkomst og flyt for næringstrafikken. Den skal sikre god framkomst for syklistar og bussar fram til knutepunkt,

parallelt med E18. Den nye løysinga skal redusere både barriereverknader og støy- og luftforureining, mellom anna med ny kopling til E16 mot Hønefoss i Sandvika. Vidare skal utbygginga legge til rette for byutvikling i mellom anna Asker sentrum og Holmen.

Statens vegvesen sine førebelse vurderingar viser ein positiv netto nytte pr. budsjettkrone på omlag 0,25 kr for heile utbygginga. Prosjektet er dermed, stikk i strid med spørsmålsstillaren sin påstand, faktisk samfunnsøkonomisk lønnsamt. Det må likevel understrekast at dette er eit førebels og forenkla reknestykke.

Eg er oppteken av at den samla bompengebelastninga ikkje blir for stor i dei einskilde byområda, og eg vil derfor sjå nærare på ulike måtar som vil kunne få ned belastninga for trafikantane.

Kollektivtransport er eit fylkeskommunalt ansvarssområde, men staten bidreg likevel gjennom arbeidet med bymiljøavtale og byvekstavtale med store midlar til kollektivprosjekt og -tiltak innanfor det lokale ansvarssområdet.

SPØRSMÅL NR. 1792**Innlevert 6. juni 2019 av stortingsrepresentant Gaute Børstad Skjervø****Besvart 19. juni 2019 av justis- og innvandringsminister Jøran Kallmyr****Spørsmål:**

Kan statsråden, i lys av FAFOs rapport "holdninger til diskriminering, likestilling og hatprat i Norge" som avdekker at en bekymringsverdig stor andel av nordmenn har fordommer mot muslimer, fortsatt forsvare å bevilge 1,3 millioner kroner av fellesskapets midler til Human Rights Service?

BEGRUNNELSE:

I en undersøkelse fra organisasjonen No Hate kommer det frem at 1 av 10 nordmenn opplever netthets, mens 40 % av politikere sier de har valgt å ikke uttale seg om en sak fordi de frykter å bli møtt av hets, trakassering og trusler. En av de som har opplevd dette er statsminister Erna Solberg som VG 28. mai slo fast at den harde tonen i samfunnsdebatten kan bidra til å begrense demokratiet i Norge.

I FAFOs rapport 2019:3 «holdninger til diskriminering, likestilling og hatprat i Norge» avdekkes det at en bekymringsverdig stor andel av nordmenn innehar fordommer mot minoritetspersoner. Blant de gruppene nordmenn er mest negativt innstilte mot, er personer med muslimsk tro. 16 % av nordmenn ønsker ikke å ha muslimer som naboer, mens hele 38 % av nordmenn ikke ønsker å ha en praktiserende muslim i familien. 44 % av de spurte ønsker heller ikke å ha en praktiserende muslim som statsminister, mens 46 % oppgir at de ikke synes det er greit med en hijabbærende kvinne som landets statsminister. Det er etter representantens skjønning ingenting som tilsier at det norske folk i seg selv er utpreget rasistisk anlagte, men

vi vet at det er viktig å bekjempe fordommer og konspirasjonsteorier som er med på å omgjøre skepsis mot det fremmede til frykt og hat.

En betydelig bidragsyter i omtalen av islam og innvandring, er nettstedet Human Rights Service (HRS). Nettstedet har flere ganger omtalt muslimsk og- eller arabisk overtakelse av vestlige land. I kommentarer som «Europa er ferdig. Islam tar over» publisert 1. juni 2016, «Islam tar over: like mange praktiserende muslimer som katolikker» fra 28. mai 2019 og «Terror: svaret er internering og deportering» publisert 18. august 2017 bidrar nettstedet HRS til å omtale mennesker med muslimsk tro i et nedsettende fiendebilde. I sistnevnte eksempel skriver nettstedets informasjonsansvarlig Hege Storhaug at «Realitetene er at vi er i krig. De vil drepe oss, og de kommer ikke til å gi seg i morgen» før hun blant annet tar til orde for at Norge må «revurdere menneskerettigheter og konvensjoner».

Mens dette spørsmålet skrives, den 4. juni 2019, omhandler 12 av de 15 fremhevede sakene på nettstedet HRS islam og innvandring. Det er all grunn til å hevde at en slik fremstilling av minoritetspersoner med muslimsk tro ikke er et positivt bidrag til en konstruktiv tone i samfunnsdebatten.

Svar:

FAFO opplyser den 12.6.19 at de har trukket sin rapport «Holdninger til diskriminering, likestilling og hatprat i Norge», for korrigering før den publiseres på nytt. Jeg finner det derfor ikke hensiktsmessig å kommentere rapporten.

SPØRSMÅL NR. 1793**Innlevert 6. juni 2019 av stortingsrepresentant Fredric Holen Bjørdal****Besvart 13. juni 2019 av kunnskaps- og integreringsminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Dersom ein mindreårig ungdom sluttar i vidaregåande opplæring etter råd frå Oppfølgingstenesta, kven har då ansvaret for å sikre at barnet får vidare oppfølging?

GRUNNGJEVING:

Oppfølgingstenesta (OT) arbeidar med og for ungdom som har rett til vidaregåande opplæring til og med det året dei fyller 21 år, og skal kontakte dei som til dømes

har avbrote opplæringa før den er ferdig eller viss dei ikkje er i arbeid. OT skal òg bistå med å formidle tilbod om opplæring, arbeid eller kompetansefremjande tiltak, eventuelt ein kombinasjon av desse, og samarbeider med fylkeskommunale, kommunale og statlege instansar som òg har ansvar for ungdom. Likevel kan det vere uklart for vanlege folk kvar dette ansvaret stoppar, og fordelinga mellom kva som er heimkommunen sitt ansvar og kva som er Oppfølgingstenesta sitt ansvar.

Svar:

Oppfølgingstenesta (OT) er ei teneste som gjeld alle som har rett til opplæring etter § 3-1 i opplæringslova. Denne tenesta gjeld fram til dei fyller 21 år. Oppfølgingstenesta skal gi et tilbod til alle som ikkje har søkt eller teke imot elev- eller lære plass. Tenesta gjeld også for dei som har avbryte opplæringa si, som ikkje er i arbeid, eller som har tapt retten til opplæring etter § 3-8 eller § 4-6.

Oppgåvene til oppfølgingstenesta består av å ha oversikt over alle i målgruppa og legge til rette for at dei i målgruppa får informasjon. Vidare skal dei etablere kontakt med målgruppa, og følgje opp dei som har teke imot tilbod. Verkemidla for å gje målgruppa tilbod om kompetansefremjande tiltak eller arbeid ligg ikkje nød-

vendigvis hos oppfølgingstenesta sjølv. Det er nødvendig med tett samarbeid med andre aktørar. Dette kan til dømes vere skular, den pedagogisk-psykologiske tenesta, arbeids- og velferdsforvaltninga og helse- og sosialtenestene. I fleire fylkeskommunar har oppfølgingstenesta likevel arbeidet med å bygge opp eit tenestetilbod sjølv.

Det vil seie at dersom ein mindrearig ungdom sluttar i vidaregåande opplæring etter råd frå OT, så skal også OT passe på at ungdomen får eit tilbod om kompetansefremjande tiltak. Dersom det beste verkemidlet for å gje eit tiltak ligg hos ein anna statleg instans må OT også ta omsyn til dei faglege vurderingane til denne instansen. OT har ikkje moglegheit til å pålegge andre statlege instansar ein rolle i oppfølginga av ein ungdom, men skal leggje til rette for at ulike instansar samarbeider.

Kunnskapsdepartementet skal no vurdere om det vil vere hensiktsmessig å gje eit større og meir tydeleg ansvar til oppfølgingstenesta som eit ledd i regionreformen. Departementet undersøker òg om dette er mogleg å gjere utan å legge for mange føringar for korleis fylkeskommunane utøver sitt arbeid. Auka gjennomføring i vidaregåande opplæring er ein viktig sak for sittande regjering, og dei som ender opp i oppfølgingstenestas målgruppe fortener gode tilbod.

SPØRSMÅL NR. 1794

Innlevert 6. juni 2019 av stortingsrepresentant Marian Hussein

Besvart 13. juni 2019 av kunnskaps- og integreringsminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Institutt for samfunnsforskning (ISF) publiserte 6. juni 2019 en rapport om erfaringer og konsekvenser ved regjeringens tilbakekallspolitikk. Rapporten viser at dagens tilbakekallspraksis gir seg utslag i dårligere livskvalitet og fører til en bråstopp i integreringen.

Hvordan vurderer statsråden forholdet mellom de ressursene regjeringen nå bruker på tilbakekallsaker versus den påkjenningen dette medfører for integreringen til familiene som rammes?

BEGRUNNELSE:

UDI har de siste årene opprettet flere enn 8000 saker hvor de vurderer å trekke tilbake oppholdstillatelsen til flyktninger og andre migranter. Av de 8000 sakene er det rundt 1000 personer som er under 18 år med egen sak, av disse

er 500 under 10 år. Mange av tilbakekallssakene påvirker også indirekte barn og ungdom som er født og/eller har sin oppvekst i Norge.

Mange av disse tilbakekallssakene har blitt hengende uten avklaring, og i så mye som 75 prosent av dem var det ikke gjort et endelig vedtak i desember 2018. I sakene som var behandlet, endte kun et fåtall med at oppholdstillatelsen faktisk ble tilbakekalt. Og flertallet av de berørte venter fortsatt.

Regjeringen har tidligere varslet at de vil komme med en sak til Stortinget før sommeren 2019 om endringer i statsborgerloven om domstolsbehandling av saker om tilbakekall av statsborgerskap. Også dette lar vente på seg. En av anbefalingene i ISFs nylig lanserte rapport var at myndighetene må veie ressursene som blir brukt på dagens tilbakekallspolitikk opp mot de kostnadene dette medfører for de personene som rammes.

Svar:

ISFs rapport av 6. juni 2019 tar for seg alle typer tilbakekallsaker – både tilbakekall av oppholdstillatelse og statsborgerskap. Etter utlendingsloven kan en oppholdstillatelse kalles tilbake på to forskjellige grunnlag: Dersom utlendingen har gitt uriktige opplysninger eller fortiet forhold av vesentlig betydning for vedtaket eller dersom det følger av alminnelige forvaltningsrettslige regler (utlendingsloven § 63) eller dersom utlendingen ikke lenger har behov for beskyttelse av norske myndigheter (utlendingsloven § 37).

Arbeidet med å avdekke saker der oppholdstillatelsen er gitt på feil grunnlag og å vurdere tilbakekall av disse, er viktige virkemidler for å sikre at det er få personer som oppholder seg i Norge på feil identitet eller feil grunnlag. Avklaring av korrekt identitet er viktig for å fatte riktige vedtak i utlendingssaker, forebygge kriminalitet og legge til rette for rask retur. Det er viktig for å bevare asylinstituttets legitimitet og for at misbruk skal få konsekvenser.

I november 2015 ble et stort flertall på Stortinget enige om aktivt å ta i bruk adgangen til å kalle tilbake flyktningsstatus og oppholdstillatelse dersom utlendingers beskyttelsesbehov er bortfalt («asylforliket»). I mars 2016 instruerte Justis- og beredskapsdepartementet Utlendingsdirektoratet (UDI) om at UDI skal opprette sak om tilbakekall dersom det har skjedd vesentlige endringer i den sikkerhetsmessige, politiske eller menneskerettslige situasjonen i et land som innebærer at det er trygt for mange å vende tilbake. Instruksen (GI-03/2019) ble sist revidert 16. mai 2019 og gjelder blant annet ikke for utlendinger med permanent oppholdstillatelse i Norge.

Perioder med høye ankomster av asylsøkere gir store økonomiske og ressursmessige utfordringer knyttet til både saksbehandling og mottaks- og integreringskapasitet, herunder senere bosetting og annen nødvendig oppfølging fra kommunene. Det er derfor viktig å prioritere dem som faktisk trenger beskyttelse.

Norsk statsborgerskap kan tilbakekalles der omgjøringsadgang følger av forvaltningsloven § 35 eller alminnelige forvaltningsrettslige regler. Tilbakekall av statsborgerskap som er bygget på uriktige eller ufullstendige opplysninger, kan likevel bare foretas hvis søkeren mot bedre vitende har gitt de uriktige opplysningene eller har fortiet forhold av vesentlig betydning for vedtaket (statsborgerloven § 26 annet ledd).

Kunnskapsdepartementet har hatt på høring forslag om endringer i statsborgerloven mv. om domstolsbehandling av saker om tilbakekall av statsborgerskap. Høringsfristen var 17. desember 2018. I høringsnotatet er det blant annet foreslått lovendringer for å presisere at barn og barnebarn som hovedregel ikke skal kunne miste statsborgerskapet som følge av feil begått av foreldre eller besteforeldre. Departementet arbeider med å følge opp saken etter høring.

Jeg har stor forståelse for at det kan være krevende å være i en uvisst situasjon og at dette kan prege dagligliv og livskvalitet. Av hensyn til de det gjelder og deres familiemedlemmer, er det viktig å få gjenopptatt arbeidet med tilbakekall av statsborgerskap. Regjeringen tar derfor sikte på å fremme en proposisjon for Stortinget så snart som mulig.

SPØRSMÅL NR. 1795

Innlevert 6. juni 2019 av stortingsrepresentant Hilde Kristin Holtesmo

Besvart 14. juni 2019 av eldre- og folkehelseminister Sylvi Listhaug

Spørsmål:

Mener statsråden at kutt i Program for folkehelsearbeid i kommunene bidrar til langsiktighet og forutsigbarhet i forebyggende arbeid og utjevning av sosiale helseforskjeller i folkehelsearbeidet?

BEGRUNNELSE:

Oppland har siden 2017 deltatt i Program for folkehelsearbeid i kommunene. Dette har vært en tiårig satsing

(2017–2027) på viktig kommunalt folkehelsearbeid, som resultat av et forslag fremmet gjennom Folkehelsemeldingen av 2015, Satsingen skulle bidra til en langsiktig styrking av kommunenes arbeid med å fremme befolkningens helse og livskvalitet. Barn og unge, psykisk helse og rusforebygging er sentrale tema. På bakgrunn av tilsagn om tilskudd har det blitt startet opp tiltak. Oppland har gjennom tilskuddet hatt mulighet til å arbeide målrettet og helsefremmende mot utsatte og sårbare grupper for å utjevne sosiale forskjeller.

For å finansiere en utvidelse av Program for folkehelsearbeid i kommunene har Oppland fått en reduksjon i sitt tilskudd på 1,25 millioner. Dette betyr mye for den enkelte kommune, og for gode prosjekter som er godt i gang. En konsekvens av kutt i tilskuddet er at tiltak rettet mot barn og unge vurderes avvirket.

Svar:

Folkehelseprogrammet skal bidra til at kommunene kan drive et kunnskapsbasert arbeid for å fremme barn og unges helse. Tilskudd fra folkehelseprogrammet skal bidra til at kommuner kan utvikle folkehelsearbeidet lokalt, med overføringsverdi til andre kommuner. I tillegg er kompetansebygging og formidling av kunnskapsbaserte metoder og arbeidsformer et viktig mål med programmet.

Fra i år er alle landets fylker inkludert i folkehelseprogrammet. For å få til dette ble det gjort en justering i støtten til de fem første fylkene som deltok i prosjektet. Dette er også de fylkene som allerede har fått størst andel av tilskuddspotten i programmet. Denne justeringen gjør at alle landets fylker nå får anledning til å styrke folkehelsearbeidet gjennom programmet.

Program for folkehelsearbeid i kommunene er en viktig satsing for regjeringen, og vil være det hele programperioden fram til 2027. Samtidig gjør regjeringen mye for å styrke folkehelsen også utover folkehelseprogrammet, blant annet gjennom styrking av ressursene til helsestas-

jons- og skolehelsetjenesten, inkludert jordmortjenesten, med 1,3 mrd. kroner i løpet av de siste årene. Regjeringen har også nylig lagt fram en opptrappingsplan for barn og unges psykiske helse, og regjeringen vil forsterke innsatsen mot ensomhet, jf. ensomhetsstrategien i Meld. St. 19 (2018–2019) Folkehelsemeldinga.

Å utjevne sosiale ulikheter i helse er viktig folkehelsearbeid for regjeringen. Regjeringen har blant annet satt i gang et arbeid med en samarbeidsstrategi for å gi barn i lavinntektsfamilier større muligheter for deltakelse og utvikling. Og regjeringen viderefører innsatsen for å forhindre frafall fra videregående skole og for å stimulere til at flest mulig er i jobb.

Ansvaret for å styrke folkehelsen hviler imidlertid ikke på staten alene. Kommunene har et selvstendig ansvar for å ivareta helsen til sine innbyggere. Kommuner som i denne runden har fått redusert tilskudd, kan derfor selv velge å sette av midler til de aktuelle folkehelse tiltakene.

Kommunene bør også legge til rette for et tett samarbeid med frivillige, som allerede gjør en viktig innsats for å styrke folkehelsen. Frivillige melder om et stort ønske om å bidra til dette, men det avhenger av at kommunene legger til rette for det. Ved å ta frivilligheten med på laget kan man samarbeide om å skape attraktive og rimelige folkehelse tiltak i kommunene. Det trenger ikke alltid å koste så mye, det handler om å være kreativ og jobbe på lag.

SPØRSMÅL NR. 1796

Innlevert 6. juni 2019 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen

Besvart 14. juni 2019 av forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Gokstadskipet forfaller, skriver NRK 6.juni. Statsråden er godt kjent med at situasjonen har lenge vært svært alvorlig og prekær for vikingskipene. Siste undersøkelser av Gokstadskipet viser at det forfaller stadig mer. Blir det ikke tatt grep snarest så vil det i ytterste konsekvens bety at en verdifull og viktig nasjonalskatt går tapt. Regjeringen har ikke prioritert oppstartsbevilgning til nytt vikingskipmuseum i RNB.

Hva vil statsråden gjøre i nærmeste framtid for å redde Gokstadskipet fra ytterligere forfall?

Svar:

Jeg vil først igjen understreke at skipene og samlingene ved Vikingtidsmuseet på Bygdøy er unike skatter og vår viktigste verdensarv. Denne arven skal vi ta vare på. Derfor har regjeringen i Granavolden-plattformen slått fast at vi vil starte arbeidet med bygging av nytt vikingtidsmuseum.

Det er Universitetet i Oslo (UiO) som har det løpende ansvaret for sikring av samlingen som også inkluderer Gokstadskipet. Jeg forutsetter at UiO tar dette ansvaret inntil nybygget kommer på plass. Det foregår mange aktiviteter for å utvikle og forske på metoder for forsvarlig bevaring og sikring av samlingene. Siden 2012 er det benyttet 85 mill. kroner til prosjektering av byggeprosjek-

tet og ytterligere 15 mill. kroner til sikringsprosjektet som er en del av dette. Videre har forskningsprosjektet Saving Oseberg fått tildelt 40 mill. kroner siden 2015.

Prosessen rundt byggeprosjektet har gått så raskt som det er forsvarlig i denne type prosjekter, fra konseptvalget ble tatt i 2013 til kvalitetssikring av prosjektet høsten 2018. En ytterligere prosjekterings- og byggeperiode for dette

prosjektet er anslått til 3-4 år. Statsbygg, Universitetet i Oslo, Kulturhistorisk museum og ekstern kvalitetssikrer har gjennomført viktige forarbeider. Dette utgjør et solid grunnlag for å ta stilling til videre fremdrift. Byggeprosjektet har en forventet kostnad på inntil 2 mrd. kroner. Dette er en betydelig investering som det er naturlig å ta stilling til i det ordinære statsbudsjettet.

SPØRSMÅL NR. 1797

Innlevert 6. juni 2019 av stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen

Besvart 19. juni 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

Statens vegvesen har, for lang tid siden, sendt ferdig utredning om trasévalg for E39 Stord-Bokn til samferdselsdepartementet.

Når har statsråden planlagt å sende denne saken ut på høring?

BEGRUNNELSE:

På et spørsmål fra representanten Hege Haukeland Liadal, innlevert den 6/10-2016, besvart av samferdselsminister Solvik-Olsen den 7/10-2016, svarte statsråden at han ville avvente Vegdirektoratets vurderinger før han ville ta stilling til en søknad om å forskuttere utbygging av Aksdalkrysset, på E134/E39. Nå er det ikke lenger anledning til å forskuttere, men de lokale myndighetene venter utålmodig på at strekningen kommer ut på høring. Senest på en veikonferanse i Aksdal i mars i år, ble det fra Statens Vegvesen, v/direktør Moe Gustavsen, trukket fram hvor viktig det var at saken ble sendt ut på høring. I Tysvær kommune, og andre kommuner i regionen, står viktige utbygginger og avklaringer på vent inntil trasévalg for E39 er avklart. Regionen det gjelder, Haugalandet, er i sterk vekst, med stor næringsutvikling og havnedrift. Derfor haster det med en avklaring om traséen.

Svar:

Samferdselsdepartementet har ved brev av 27. august 2018 frå Vegdirektoratet motteke Statens vegvesens utkast til statleg planprogram og silingsrapport til planprogrammet for E39 Bokn – Sveio for vurdering. Eg har hatt behov for å bruke noko meir tid enn venta til behandlinga av saka. Dette heng m.a. saman med at planstrekninga det

er snakk om, ligg i nærleik til andre pågåande plansaker som m.a. planarbeidet for E39 Stord - Os.

Det vil vere Kommunal- og moderniseringsdepartementet som tek stilling til om etaten sitt planprogram og silingsrapport for E39 Bokn – Sveio kan leggjast til ofentleg ettersyn.

Samferdselsdepartementet tek sikte på å sende ei tilråding til Kommunal- og moderniseringsdepartementet om saka ila kort tid. Statens vegvesen vil legge planprogram og silingsrapport for E39 Bokn – Sveio ut på høyring så snart det vert gitt klarsignal for dette.

SPØRSMÅL NR. 1798**Innlevert 6. juni 2019 av stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen****Besvart 18. juni 2019 av digitaliseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Kan statsråden begrunne hvorfor man ikke, i sitt oppdragsbrev til Nasjonal Kommunikasjonsenhet (Nkom) vedrørende "kvalifikasjonsprosjektet- videre arbeid på grunnlag av Nkoms rapport", ber om at det i arbeidet med høringsutkast til ny autorisasjonsforskrift, utredes lovregulering av faget telekommunikasjonsmontør?

BEGRUNNELSE:

Vi blir mer og mer avhengige av pålitelige kommunikasjonsnett og elektroniske kommunikasjonstjenester som forutsetning for å møte fremtidige teknologier og tjenester i samfunnet. Det vil derfor være viktig med kvalifikasjonskrav, både for den som er faglig ansvarlig, og for de som faktisk utfører installasjonen. Hensikten med dette vil være å redusere både risiko og sårbarhet tilknyttet kommunikasjonsbehov, spesielt for samfunnskritiske tjenester.

I oppdragsbrevet til Nkom, datert 26.02.19, er det ingen presisering av at det bør stilles slike kvalifikasjonskrav til den som utfører installasjonene. Den mest hensiktsmessige måten å formulere et slikt krav på, er å stille krav om relevant fagbrev for å kunne jobbe på ekom-anlegg, der det kreves autorisasjon for faglig ansvarlig. Dette er på lik linje med slik som DSB stiller krav i sin kvalifikasjonsforskrift om at elektroforetak kun kan bruke kvalifisert personell med fagbrev for selvstendig arbeid på elektrisk anlegg og utstyr.

Svar:

Det er viktig at installasjon og vedlikehold av ekomnett gjennomføres med god kvalitet og med godt fagarbeid. Norske myndigheter finner derfor grunn til å stille kvalifikasjonskrav til virksomheter som utfører slikt arbeid.

Rapporten «Kvalifikasjonsprosjektet - Anbefaling om revidert autorisasjonsordning for installasjon og vedlikehold av elektronisk kommunikasjonsnett» ble utarbeidet av en bredt sammensatt arbeidsgruppe ledet av Nasjonal kommunikasjonsmyndighet (Nkom). Arbeidsgruppen bestod i tillegg til Nkom av Telenor og Telia (ekomtilbydere), Entra (bygningseier), Relacom (ekomentreprenør), Noralarm (alarmbransjens forening), Nelfo (landsforening for el- og ekominstallatører), Foreningen Norske Låsesmeder, EL og IT Forbundet og Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB). Arbeidsgruppens samlede anbefaling var å videreføre kvalifikasjonskravene

i gjeldende autorisasjonsforskrift. Det var ikke en del av arbeidsgruppens mandat å vurdere en lovregulering av faget telekommunikasjonsmontør.

Kvalifikasjonskrav for den som installerer og vedlikeholder ekomnett, er regulert i gjeldende autorisasjonsforskrift, jf. § 4 «Personellets kompetanse skal kunne dokumenteres, for eksempel dokumentasjon av utdanning, fagbrev, sertifikater, kurs osv. ...» og § 6 «Virksomheten skal kunne dokumentere at montør som benyttes for installasjons- og vedlikeholdsoppgaver, har relevant fagkompetanse, jf. § 4 annet ledd.» I tillegg stilles det spesifikke krav til utdanning og praksis for kvalifisert person. Samlet sett sørger disse kravene for at installasjonsarbeid utført av autoriserte virksomheter holder god standard, og kravene har over tid resultert i at Norge har et godt utbygd ekomnett med høy kvalitet.

Autorisert virksomhet skal ha en heltidsansatt kvalifisert person med utdanning og praksis som sikrer at virksomheten har nødvendig kompetanse. Videre er autorisert virksomhet ansvarlig for at alt installasjons- og vedlikeholdsarbeid utføres med faglighet i henhold til gjeldende krav. Virksomheten plikter å utarbeide dokumentasjon over utført arbeid, og utstede en samsvarserklæring, som beskriver arbeidet som er utført og hvilke forskrifter, standarder og spesifikasjoner som er fulgt.

Med bakgrunn i erfaringen vi har med autorisasjonsordningen for installatører i Norge og arbeidsgruppens samlede anbefaling, så fremstår det som unødig krevende å fastsette særnasjonale regler for alt personell som utfører installasjon, i form av eksempelvis krav om fagbrev for montører.

Norge har gjennom mange år vært avhengig av utenlandsk arbeidskraft for å kunne bygge ut ekomnett som samfunnet har behov for. Telekommunikasjonsmontør er ikke et lovregulert yrke i Europa, og det har heller ikke vært stilt særkrav om dette i Norge.

Anbefalingene i rapporten «kvalifikasjonsprosjektet» vil bli vurdert opp mot aktuelle endringer i markedet og nye innspill fra aktørene, før en ny kvalifikasjonsforskrift sendes på høring.

SPØRSMÅL NR. 1799**Innlevert 6. juni 2019 av stortingsrepresentant Seher Aydar****Besvart 14. juni 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Hvordan kunne statsråden la Jernbanedirektoratet la Go-Ahead vinne anbudet på Sørlandsbanen basert på høyere estimater for passasjervekst enn konkurrentene, når kunnskap på feltet viser at passasjeranslagene til leverandørene i snitt er mer enn dobbelt så høye som det som blir det faktiske passasjertallet?

BEGRUNNELSE:

Internasjonal forskning viser at jernbaneprosjekter over flere tiår i ni av ti tilfeller har overdrevet potensialet i passasjerveksten. I snitt overdrives estimatene med 106 %.

Artikkelen How (In)accurate Are Demand Forecasts in Public Works Projects?: The Case of Transportation (Bent Flyvbjerg, Mette K. Skamris Holm & Søren L. Buhl) oppsummerer hovedfunnene i forskningen slik:

"This article presents results from the first statistically significant study of traffic forecasts in transportation infrastructure projects. The sample used is the largest of its kind, covering 210 projects in 14 nations worth U.S.\$59 billion. The study shows with very high statistical significance that forecasters generally do a poor job of estimating the demand for transportation infrastructure projects. For 9 out of 10 rail projects, passenger forecasts are overestimated; the average overestimation is 106 %."

Svar:

Representanten viser i spørsmålet sitt til ein forskingsartikkel frå 2007 som omhandlar trafikkprognosar i samband med infrastrukturprosjekt i transportsektoren.

Sjølve spørsmålet på si side omhandlar anbuds konkurransen om persontrafikk. Det er difor tvilsamt om nemnde forskingsartikkel er relevant i høve til det representanten spør om.

La meg likevel knytte nokre kommentarar til spørsmålet frå representanten.

Som eg tidlegare har gjort greie for i Stortinget, var det liten skilnad på dei tre tilboda som var att i siste runde i konkurransen om Sørlandsbanen, Jærbanen og Arendalsbanen.

Jernbanedirektoratet har orientert Samferdselsdepartementet at Go-Ahead vann anbudet om Trafikkpakke 1 fordi selskapet samla sett leverte det beste tilbodet. Selskapet ser større moglegheiter for inntekter i marknaden enn konkurrentane. Difor kunne dei gie eit tilbod som krev mindre vederlag frå staten. Tilbodet frå Go-Ahead er basert på at eksisterande rutetilbod skal vidareførast det første driftsåret på dei tre nemnde banene. Både talet på avgangar og stoppmønster vert uendra i perioden desember 2019 – desember 2020. Frå desember 2020 og resten av avtaleperioden har ny togoperatør lagt til grunn fleire forbetringar i sitt pristilbod. På Jærbanen vert det ein ekstra morgonavgang for pendlarar, og dessutan ei auke frå time- til halvtimerefrekvens laurdagar og søndagar. På Sørlandsbanen vert det ein avgang ekstra kvar veg slik at togtilbodet vert totimefrekvens på kvardagar.

Go-Ahead er forplikta til å levera togtilbodet inkludert nemnde forbetringar, i heile avtaleperioden. I trafikktalsten med Go-Ahead er det malus (negativ bonus) dersom leveransen ikkje samsvarer med det rutetilbodet som er lagt til grunn i pristilbodet.

SPØRSMÅL NR. 1800**Innlevert 7. juni 2019 av stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk****Besvart 17. juni 2019 av utenriksminister Ine M. Eriksen Søreide****Spørsmål:**

Opplyser Utenriksdepartementet norsk fiskerisektor, fornybarbransjen og øvrige norske departementar om at det ved UD-initierte næringsframstøt i Marokko frarådes

å etablere seg i Vest-Sahara slik at det ikkje gis anerkjennelse av okkupasjonen?

BEGRUNNELSE:

I februar viderebragte UD en invitasjon fra marokkanske myndigheter om deltakelse av politisk ledelse i Fiskeridepartementet ved den marokkanske fiskerimessen Halieutis. Størstedelen av marokkansk fiskeri finner sted i okkuperte Vest-Sahara, i strid med folkeretten. Norske fiskeriinteresser ble invitert til å delta av Innovasjon Norge og statssekretær Angelvik stilte opp som æresgjest. Paradoksalt nok var fiskerikriminalitet et hovedtema i statssekretærens samtaler, på en messe organisert av et land som mer enn noe annet deltar i folkerettsstridige fiskeriaktiviteter.

18. juni organiserer de nordiske ambassadene i Rabat en konferanse om fornybar energi, der norske næringsaktører skal promotere sine løsninger. 40 % av Marokkos vindkraft finner sted på okkupert land, under lisenser som det marokkanske energibyrået Masen tildeler den marokkanske kongens personlige selskaper. Marokko har også startet store solcelleparker i territoriet, i strid med det saharawiske folket selvbestemmelsesrett.

Brorparten av fiskeri- og fornybarbransjen i Marokko som UD inviterer norsk næringsliv til, finner sted i strid med UDs frarådningspolitikk.

5. desember 2002, sist Norge satt i Sikkerhetsrådet og på oppdrag fra utenriksminister Jan Petersen, forklarte Norges ambassade svært godt i et brev til norsk fiskerisektor i Vest-Sahara:

«Norge støtter fullt ut den pågående meklingsprosess i regi av FNs sikkerhetsråd med sikte på å oppnå en politisk løsning av suverenitetskonflikten, og vil søke å unngå offentlig norsk opptreden som kan tas til inntekt for et bestemt utfall av FNs meklingsprosess eller anerkjennelse av okkupasjonen.

Svar:

Norske myndigheter har siden 2007 frarådet at norsk næringsliv engasjerer seg i handel, investeringer, naturressursutnyttelse og andre former for næringsvirksomhet i Vest-Sahara, som ikke er i samsvar med saharawienes ønsker, og følgelig kan være i strid med folkeretten. Denne linjen ligger fast.

Marokkanske myndigheter er kjent med norske posisjoner. Norge og Marokko har utover frarådingen et godt bilateralt forhold, der også næringslivet inngår som en naturlig del av samarbeidet. Norske myndigheter deltar på arrangementer i marokkansk regi, og ambassaden gjennomfører konferanser og andre næringslivsarrangementer, ofte i samarbeid med andre nærstående land.

Norge støtter FNs arbeid for å komme frem til en varig politisk løsning på konflikten i Vest-Sahara. Vi anser det som positivt at partene i løpet av det siste halvåret har møttes til samtaler to ganger, under ledelse av FNs gener-

alsekretærs tidligere spesialrepresentant Horst Köhler. Vi håper at Generalsekretæren vil utnevne en ny spesialutsending etter Köhler så raskt som mulig og at samtalene gjenopptas.

